

„СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 83/2018, 29.10.2018.

Закон о грађевинским производима

Закон о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи

Закон о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката

Закон о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају

Закон о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе

Закон о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном,
железничком и водном саобраћају

Закон о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају

Закон о изменама и допунама Закона о државној припадности и упису пловила

Закон о изменама и допунама Закона о поморској пловидби

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о грађевинским производима

Проглашава се Закон о грађевинским производима, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 143

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о грађевинским производима

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за стављање на тржиште и чињење доступним на тржишту грађевинских производа, сачињавање декларације о перформансама и стављање знака усаглашености на грађевинске производе, обавезе привредних субјеката, технички прописи за грађевинске производе и српске техничке спецификације, поједностављени поступци, тела за техничко оцењивање, тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси грађевинских производа, важење докумената о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси грађевинских производа и знакова усаглашености издатих у иностранству и друга питања од значаја за област грађевинских производа.

Појмови

Члан 2.

Поједини појмови који се употребљавају у овом закону имају следеће значење:

- 1) фамилија грађевинских производа је група сродних производа који имају сличну предвиђену употребу;
- 2) склоп је грађевински производ који је један произвођач ставио на тржиште као комплет од најмање два појединачна дела које треба саставити како би био уграђен у објекат;
- 3) битне карактеристике грађевинског производа су оне карактеристике грађевинског производа које се односе на основне захтеве за објекте;

4) перформансе грађевинског производа су показатељи којима се исказују одговарајуће битне карактеристике грађевинског производа (исказане нивоом, класом или описно);

5) ниво је резултат оцењивања перформансе грађевинског производа у вези са његовим битним карактеристикама исказан бројчаном вредношћу;

6) класа је опсег нивоа перформансе грађевинског производа, од минималне до максималне вредности;

7) гранични ниво је минимална вредност перформансе грађевинског производа која мора да се постигне или максимална вредност која не сме да се прелази;

8) тип производа је скуп репрезентативних нивоа или класа перформанси грађевинског производа који се односи на његове битне карактеристике, а који је произведен коришћењем дате комбинације сировина или других елемената у одређеном производном процесу;

9) техничка спецификација је хармонизирана техничка спецификација и српска техничка спецификација;

10) хармонизирана техничка спецификација је хармонизовани стандард и европски документ за оцењивање;

11) српска техничка спецификација је српски стандард са списка српских стандарда којима су преузети хармонизовани стандарди који се примењују у складу са овим законом, српски стандард на који се позива технички пропис и српски документ за оцењивање;

12) хармонизовани стандард је европски стандард који је донет на основу захтева Европске комисије за примену у хармонизованом законодавству Европске уније;

13) српски стандард је стандард који је донело национално тело за стандардизацију у Републици Србији;

14) документ за оцењивање је српски документ за оцењивање и европски документ за оцењивање;

15) Европски документ за оцењивање је документ који је донела европска организација тела за техничко оцењивање за потребе издавања европских техничких оцена;

16) српски документ за оцењивање је документ који је израдио тело за техничко оцењивање за потребе издавања српских техничких оцена;

17) Европска техничка оцена је документована оцена перформанси грађевинског производа која се односи на његове битне карактеристике издата у складу са одговарајућим европским документом за оцењивање;

18) српска техничка оцена је документована оцена перформанси грађевинског производа која се односи на његове битне карактеристике издата у складу са одговарајућим српским документом за оцењивање;

19) предвиђена употреба је употреба грађевинског производа на начин утврђен у одговарајућој техничкој спецификацији или техничком пропису;

20) специфична техничка документација је документација којом се доказује да су методе у оквиру одговарајућег система оцењивања и верификације сталности

перформанси замењене другим методама, под условом да су резултати добијени тим другим методама једнаки резултатима добијеним методама испитивања из одговарајућег српског стандарда којим је преузет хармонизовани стандард који се примењује у складу са овим законом;

21) чињење доступним на тржишту је свака испорука грађевинског производа ради дистрибуције или употребе, са или без накнаде;

22) стављање на тржиште је прво чињење доступним грађевинског производа на тржишту Републике Србије;

23) привредни субјект је произвођач, заступник, увозник или дистрибутер грађевинског производа;

24) произвођач је правно лице или предузетник које производи грађевински производ или за кога се тај грађевински производ пројектује или производи и тргује њиме под својим именом или жигом;

25) дистрибутер је правно лице или предузетник регистрован у Републици Србији, које је укључено у ланац испоруке и које у оквиру обављања своје делатности чини грађевински производ доступним на тржишту, а није произвођач или увозник;

26) увозник је правно лице или предузетник регистрован у Републици Србији, које ставља на тржиште грађевински производ из других земаља;

27) заступник је правно лице или предузетник регистрован у Републици Србији, које је произвођач овластио да за његов рачун предузима радње из овлашћења, а у вези са стављањем грађевинског производа на тржиште Републике Србије;

28) повлачење је свака мера чији је циљ да спречи да грађевински производ у ланцу испоруке буде учињен доступним на тржишту;

29) опозив је свака мера чији је циљ да постигне повраћај грађевинског производа који је већ учињен доступним крајњем кориснику;

30) фабричка контрола производње је документована, стална и интерна контрола производње у фабрици у складу са одговарајућом техничком спецификацијом или техничким прописом;

31) микро правно лице има значење сагласно посебним прописима којима је уређено разврставање правних субјеката;

32) животни циклус су узастопне и међусобно повезане фазе века трајања грађевинског производа, од набавке сировина или израде од природних ресурса до трајног одлагања;

33) Електронска контакт тачка за грађевинске производе је државни електронски сервис путем којег се заинтересованим лицима бесплатно пружају информације о одредбама прописа о грађевинским производима на територији Републике Србије;

34) тело за техничко оцењивање је правно лице које спроводи оцењивање перформанси и издавање техничке оцене за област грађевинских производа за коју је именовано;

35) систем оцењивања и верификације сталности перформанси је поступак који се спроводи с циљем обезбеђивања усаглашености грађевинског производа са перформансама битних карактеристика наведених у декларацији о перформансама које

су утврђене у одговарајућој техничкој спецификацији, техничком пропису или српској техничкој оцени;

36) документи о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси су, зависно од примењеног система оцењивања и верификације сталности перформанси: декларација о перформансама, сертификат о сталности перформанси грађевинског производа, сертификат о усаглашености фабричке контроле производње и извештај о испитивању, којима се потврђује сталност и/или верификују перформансе грађевинског производа у вези са његовим битним карактеристикама утврђеним у одговарајућој техничкој спецификацији или техничком пропису;

37) основни захтеви за објекте су захтеви које објекат треба да задовољи током економски прихватљивог века употребе;

38) именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси је правно лице које има одобрење министра надлежног за послове грађевинарства за обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа у складу са српском техничком спецификацијом или техничким прописом и које је уписано у одговарајући регистар тих тела;

39) пријављено тело је именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси које је пријављено Европској комисији и државама чланицама Европске уније као независна трећа страна за обављање послова оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинских производа у складу са хармонизованом техничком спецификацијом и уписано у одговарајући регистар тих тела који води Европска комисија („NANDO база”);

40) грађевински производ је сваки производ или склоп који је произведен и стављен на тржиште ради сталне уградње у објекте или њихове делове и чије перформансе имају утицај на перформансе објеката у погледу основних захтева за објекте.

Други појмови који се употребљавају у овом закону, а нису дефинисани у ставу 1. овог члана, имају значење утврђено прописима којима се уређује грађење, технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености, општа безбедност производа, управљање хемикалијама, тржишни надзор, акредитација и стандардизација.

Примена закона

Члан 3.

Овај закон примењује се на све грађевинске производе који су разврстани по следећим областима грађевинских производа:

- 1) префабриковани обични/лаки/аутоклавирани ћелијасте бетонски производи;
- 2) врата, прозори, прозорски капци, улазна врата и сродни производи;
- 3) мембране, укључујући оне нанете у течном стању и комплети (за контролу воде и/или водене паре);
- 4) производи за топлотну изолацију и изолациони композитни комплети/системи;
- 5) лежишта за конструкције и можданици за конструкцијске спојеве;

- 6) димњаци, димњачки канали и специфични производи;
- 7) производи од гипса;
- 8) геотекстил, геомембране и сродни производи;
- 9) зид-завесе/облагање зидова/заптивене стаклене конструкције;
- 10) стабилна опрема за гашење пожара (производи за детекцију пожара/пожарни аларм, инсталације за гашење пожара и производи за контролу пожара и дима и за пригушивање експлозије);
- 11) санитарна опрема;
- 12) саобраћајна сигнализација: опрема пута;
- 13) производи/елементи и помоћна опрема од конструкцијског дрвета;
- 14) плоче и елементи на бази дрвета;
- 15) цемент, грађевински креч и друга хидраулична везива;
- 16) челик за армирање и челик за преднапрезање бетона (и помоћна опрема), опрема за накнадно преднапрезање;
- 17) производи за зидање и сродни производи, елементи за зидање, малтери и помоћна средства;
- 18) грађевински производи за системе за отпадне воде;
- 19) подне облоге;
- 20) конструкциони производи од метала и помоћна опрема;
- 21) производи за унутрашњу и спољашњу завршну обраду зида и плафона и склопови унутрашњих преграда;
- 22) кровни покривачи, светлосне куполе, кровни прозори и помоћни производи и кровни склопови;
- 23) производи за изградњу путева;
- 24) агрегати;
- 25) грађевински лепкови;
- 26) производи сродни са бетоном, малтером и инјекционом смешом;
- 27) уређаји за грејање простора;
- 28) цеви, цистерне и помоћна опрема која није у контакту са водом намењеном за људску употребу;
- 29) грађевински производи у контакту са водом намењени за људску употребу;
- 30) производи од равног стакла, профилисаног стакла и стаклених блокова;
- 31) енергетски, командни и комуникациони каблови;
- 32) средства за заптивање спојница;
- 33) производи за причвршћивање;

34) склопови и елементи за изградњу и префабриковани елементи;

35) производи за заустављање пожара, спречавање ширења пожара и заштиту од пожара и производи за успоравање пожара.

Ако технички и други захтеви за грађевинске производе из става 1. овог члана нису утврђени српском техничком спецификацијом или техничким прописом, на те грађевинске производе примењују се одредбе прописа којим се уређује општа безбедност производа и прописа којим се уређује заштита потрошача.

Употреба грађевинских производа, уградња и перформансе које мора да има грађевински производ у односу на његове битне карактеристике уређују се техничким прописима којима се уређује изградња објеката и другим прописима којима се уређују питања која утичу на испуњавање основних захтева за објекте.

Методe које се користе у прописивању захтева за објекте, као и прописи који се односе на битне карактеристике грађевинских производа и друга питања која се односе на област грађевинских производа морају бити у складу са српским стандардима којима су преузети хармонизовани стандарди.

Супсидијарна примена прописа

Члан 4.

На сва питања поступка која нису уређена овим законом, примењују се одредбе закона којима је уређен општи управни поступак.

II. УСЛОВИ ЗА СТАВЉАЊЕ НА ТРЖИШТЕ ИЛИ ЧИЊЕЊЕ ДОСТУПНИМ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРОИЗВОДА НА ТРЖИШТУ И БИТНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРОИЗВОДА

Услови за стављање на тржиште или чињење доступним грађевинских производа на тржишту

Члан 5.

Грађевински производ се ставља на тржиште или чини доступним на тржишту ако је усклађен са техничким захтевима утврђеним српском техничком спецификацијом или техничким прописом.

На тржиште се ставља или чини доступним на тржишту и грађевински производ који је усклађен са хармонизованим стандардом који је идентичан са српским стандардом којим је преузет хармонизовани стандард који се примењује у складу са овим законом.

За грађевински производ за који услови за стављање на тржиште или чињење доступним на тржишту нису прописани домаћим техничким прописом, важи документ о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси који је издат од стране пријављеног тела.

Одредба става 3. овог члана не примењује се на грађевински производ за који је посебним прописом којим се уређује заштита живота и здравља људи, односно заштита животне средине или заштита културних добара, утврђен начин стављања у промет и може се уградити у објекте или њихове делове у складу са тим прописом.

Битне карактеристике грађевинских производа

Члан 6.

Основу за припрему српских техничких спецификација и техничких прописа чине основни захтеви за објекте.

Грађевински производ који је произведен и стављен на тржиште ради сталне уградње у објекте или делове објекта мора да има перформансе у вези са његовим битним карактеристикама које имају утицај на перформансе објекта током уобичајеног одржавања и економски прихватљивог века употребе објекта у погледу следећих основних захтева за објекте:

1) механичке отпорности и стабилности, односно објекти морају бити пројектовани и изведени на начин да оптерећења која на њих делују током изградње и употребе не доводе до:

- (1) рушења читавог објекта или неког његовог дела;
- (2) деформација већих од допуштених;
- (3) оштећења других делова објекта, инсталација или инсталиране опреме као резултат великих деформација носеће конструкције;
- (4) оштећења услед догађаја у обиму који је несразмеран изворном узроку;

2) безбедности у случају пожара, односно објекти морају бити пројектовани и изведени на такав начин да у случају избијања пожара:

- (1) носивост конструкције може бити очувана током одређеног периода;
- (2) настајање и ширење пожара и дима у објекту буде ограничено;
- (3) ширење пожара на суседне објекте буде ограничено;
- (4) корисници могу да напусте објекте или могу бити спасени на други начин;
- (5) буде узета у обзир безбедност спасилачких тимова;

3) хигијене, здравља и животне средине, односно објекти морају бити пројектовани и изведени на такав начин да, током свог животног циклуса, не представљају претњу по хигијену или здравље и безбедност радника, корисника или суседа, нити имају прекомерно велики утицај, током свог читавог животног циклуса, на квалитет животне средине или на климу током изградње, употребе и рушења, нарочито као резултат:

- (1) испуштања отровних гасова;
- (2) емисије опасних материја, испарљивих органских једињења, гасова с ефектом стаклене баште или опасних честица у унутрашњи или спољашњи ваздух;
- (3) емисије опасног зрачења;
- (4) испуштања опасних материја у подземне воде, морске воде, површинске воде или тло;
- (5) испуштања опасних материја у воду за пиће или материја које имају други негативан утицај на воду за пиће;

(6) неисправног отпуштања отпадних вода, емисије димних гасова или неисправног одлагања чврстог или течног отпада;

(7) влаге у деловима објекта или на површинама у објекту;

4) безбедности и приступачности приликом употребе, односно објекти морају бити пројектовани и изведени на такав начин да не представљају неприхватљиве ризике од незгода или оштећења током употребе или функционисања као што су клизање, падање, судар, опекотине, електрични удар, повреде од експлозије и провале. Објекти морају бити пројектовани и изведени узимајући нарочито у обзир приступачност и употребу за особе са инвалидитетом;

5) заштите од буке, односно објекти морају бити пројектовани и изведени на такав начин да се бука коју опажају корисници или људи у близини одржава на нивоу на коме није угрожено њихово здравље и при којој могу да спавају, да се одмарају и раде под задовољавајућим условима;

6) уштеде енергије и задржавања топлоте, односно објекти и њихове инсталације за грејање, хлађење, осветљење и вентилацију морају бити пројектовани и изведени на начин да количина енергије коју захтевају током коришћења буде ниска, када се узму у обзир корисници и климатски услови локације. Објекти, такође, морају бити енергетски ефикасни, уз коришћење што је могуће мање енергије током изградње и рушења;

7) одрживог коришћења природних ресурса, односно објекти морају бити пројектовани, изведени и срушени на такав начин да је употреба природних ресурса одржива, а нарочито да се обезбеди:

(1) поновна употреба или могућност рециклаже објеката, његових материјала и делова након рушења;

(2) трајност објекта;

(3) коришћење сировина и секундарних материјала у објекту, који су погодни за животну средину.

Битне карактеристике грађевинских производа у вези са основним захтевима за објекте утврђују се српским техничким спецификацијама и техничким прописима.

Случајеви битних карактеристика када није неопходно упућивање на одговарајућу техничку спецификацију или технички пропис су:

1) реакција на пожар;

2) отпорност на пожар;

3) перформансе при спољашњем пожару;

4) апсорпција буке;

5) емисија опасних материја.

Министар надлежан за послове грађевинарства прописује битне карактеристике за које произвођач наводи перформансе грађевинског производа приликом његовог стављања на тржиште, а по потреби и битне карактеристике у вези са њиховим предвиђеним употребама, за фамилије грађевинских производа обухваћене српским стандардом којим је преузет хармонизовани стандард који се примењује у складу са овим законом.

Техничким прописом из става 5. овог члана, могу бити утврђене и граничне вредности перформанси у вези са битним карактеристикама које је потребно навести.

III. ДЕКЛАРАЦИЈА О ПЕРФОРМАНСАМА И ЗНАК УСАГЛАШЕНОСТИ

Декларација о перформансама

Члан 7.

За грађевинске производе усаглашене са захтевима утврђеним српском техничком спецификацијом и грађевинске производе усаглашене са захтевима утврђеним техничком прописом и овим законом, произвођач сачињава декларацију о перформансама грађевинског производа у вези са битним карактеристикама (у даљем тексту: декларација о перформансама), на српском језику, пре стављања тог производа на тржиште.

За грађевински производ из става 1. овог члана, информације о његовим перформансама у вези са битним карактеристикама, утврђеним у одговарајућој српској техничкој спецификацији или техничком пропису, могу бити дате ако су наведене у декларацији о перформансама, осим у случајевима када у складу са чланом 8. овог закона није сачињена декларација о перформансама.

Сачињавањем декларације о перформансама, произвођач преузима одговорност за усаглашеност грађевинског производа са перформансама наведеним у декларацији о перформансама.

Декларација о перформансама коју је израдио произвођач сматра се поузданом и тачном.

Изузеци од обавезе сачињавања декларације о перформансама

Члан 8.

Произвођач није у обавези да сачини декларацију о перформансама из члана 7. став 1. овог закона приликом стављања грађевинског производа на тржиште, када је:

1) грађевински производ произведен појединачно или по наруџбини у несеријској производњи и уграђен у јединствено препознатљив објекат од стране произвођача који је одговоран и за безбедну уградњу грађевинског производа у објекат, у складу са одговарајућим посебним прописима, при чему одговорност за грађевински производ и његову безбедну уградњу произвођач потврђује писаном изјавом, коју одговорни извођач радова евидентира у грађевински дневник;

2) грађевински производ произведен на градилишту ради уградње у објекат, у складу са одговарајућим техничким прописима и за чију производњу одговорност сноси одговорни извођач радова;

3) грађевински производ произведен на традиционалан начин или на начин који је примерен очувању наслеђа или у неиндустријском процесу због одговарајуће ревитализације објеката који су званично заштићени као део утврђене заштићене околине или због њихове посебне архитектонске или историјске вредности, а у складу са одговарајућим прописима којима је уређена заштита културних добара, при чему

одговорност за грађевински производ и његову безбедну уградњу произвођач потврђује писаном изјавом, коју одговорни извођач радова евидентира у грађевински дневник.

Изузетак од обавезе сачињавања декларације о перформансама односи се и на грађевински производ настао рушењем објекта и припремљен за поновну употребу у објекту из става 1. тачка 3) овог члана.

Одредбе из става 1. овог члана не примењују се ако у Републици Србији постоји технички пропис којим се захтева декларација о перформансама грађевинског производа из става 1. тач. 1), 2) или 3) овог члана, који се чини доступним на тржишту.

Садржина декларације о перформансама

Члан 9.

Декларацијом о перформансама из члана 7. став 1. овог закона исказују се перформансе грађевинског производа у вези са његовим битним карактеристикама, утврђеним одговарајућим српским стандардом са списка српских стандарда којима су преузети хармонизовани стандарди који се примењују у складу са овим законом, српским стандардом на који се позива технички пропис, техничким прописом или српском техничком оценом која је за њега издата.

Декларација о перформансама садржи, нарочито:

1) назив и/или ознаку типа грађевинског производа за који се сачињава декларација о перформансама;

2) систем или системе оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа, утврђене одговарајућом српском техничком спецификацијом или техничким прописом;

3) када је то одговарајуће, ознаку и годину објављивања српског стандарда којим је преузет хармонизовани стандард који се примењује у складу са овим законом, ознаку и годину објављивања српског стандарда на који се позива технички пропис, назив техничког прописа и број службеног гласила у ком је технички пропис објављен или број и датум издавања српске техничке оцене која је коришћена за оцењивање сваке битне карактеристике и број и датум објављивања српског документа за оцењивање;

4) када је одговарајуће, референтни број коришћене одговарајуће специфичне техничке документације и захтеве са којима је произвођач потврдио да је грађевински производ усаглашен;

5) предвиђену употребу или употребе грађевинског производа у складу са одговарајућом српском техничком спецификацијом или техничким прописом;

6) списак битних карактеристика грађевинског производа, како је утврђено одговарајућом српском техничком спецификацијом или техничким прописом за наведену предвиђену употребу или употребе;

7) перформансе најмање једне битне карактеристике грађевинског производа која је од значаја за наведену предвиђену употребу или употребе;

8) када је то одговарајуће, перформансе грађевинског производа, према нивоима, класама или описно, и ако је потребно, на основу прорачуна у вези са његовим битним карактеристикама утврђеним у складу са чланом 6. став 5. овог закона;

9) перформансе битних карактеристика грађевинског производа које се односе на предвиђену употребу или употребе, у складу са одговарајућом српском техничком спецификацијом или техничким прописом којим је предвиђена употреба грађевинског производа;

10) слова „NPD” (перформанса није утврђена) за наведене битне карактеристике грађевинског производа за које перформансе нису наведене;

11) када је за грађевински производ издата српска техничка оцена, перформансе грађевинског производа у вези са свим његовим битним карактеристикама садржаним у одговарајућој српској техничкој оцени, према нивоима, класама или описно.

Министар надлежан за послове грађевинарства ближе прописује садржину и начин израде декларације о перформансама.

Декларацију о перформансама из члана 7. став 1. овог закона прате и информације утврђене прописом којим се уређује стављање у промет хемикалија, као информације о безбедности које су део техничких упутстава.

Форма и достављање декларације о перформансама и техничка упутства

Члан 10.

Сваки грађевински производ који се чини доступним на тржишту прати примерак декларације о перформансама у писаној форми или електронској форми.

Ако се испоручује серија истог грађевинског производа, она може бити праћена једним примерком декларације о перформансама у писаној форми или електронској форми.

Ако је примерак декларације о перформансама достављен само у електронској форми, на захтев примаоца примерак декларације о перформансама грађевинског производа доставља се и у писаној форми.

Привредни субјект објављује декларацију о перформансама из члана 7. став 1. овог закона на интернет страници уколико:

1) је обезбедио да се садржина декларације о перформансама не мења након објављивања на интернет страници;

2) је обезбедио да се интернет страница на којој је објављена декларација о перформансама прати и одржава тако да страна и декларација о перформансама примаоцима грађевинских производа буду стално на располагању;

3) се примаоцима грађевинских производа омогући приступ декларацији о перформансама без накнаде у периоду од десет година након стављања грађевинског производа на тржиште или током другог таквог раздобља које се може утврдити у складу са посебним прописима;

4) су примаоцима грађевинских производа осигурана упутства за приступ интернет страници и декларацији о перформансама које су састављене за такве производе доступним на наведеним интернет страницама.

Техничка упутства достављају се уз сваки грађевински производ који се чини доступним на тржишту. Ако се два или више истих грађевинских производа испоручују одједном, техничка упутства прате свако појединачно паковање.

Код испоруке грађевинског производа у расутом стању, техничка упутства прате сваку појединачну испоруку.

Техничка упутства нарочито садрже информације о безбедности, податке значајне за чување, транспорт, уградњу и употребу грађевинског производа на српском језику.

У техничким упутствима наводи се рок до којег се грађевински производ може уградити, односно да тај рок није ограничен.

Уз писани текст, техничка упутства могу да садрже и цртеже и илустрације.

Произвођач осигурава да је сваки појединачни производ или серија истог производа који ставља на тржиште повезан с одређеном декларацијом о перформансама, и то помоћу јединствене идентификационе ознаке врсте и/или типа производа.

Стављање знака усаглашености

Члан 11.

Српски знак усаглашености ставља се на оне грађевинске производе за које је произвођач сачинио декларацију о перформансама у складу са чл. 7. и 9. овог закона.

Ако произвођач није сачинио декларацију о перформансама у складу са чл. 7. и 9. овог закона на грађевински производ не може бити стављен српски знак усаглашености.

Произвођач који стави или ако се у његово име стави српски знак усаглашености, на тај начин потврђује да преузима одговорност за усаглашеност тог грађевинског производа са перформансама наведеним у декларацији о перформансама, као и усклађеност са свим захтевима утврђеним овим законом и другим прописима којима се предвиђа стављање српског знака усаглашености на грађевинске производе.

За грађевински производ чији су захтеви утврђени српском техничком спецификацијом или техничким прописом, српски знак усаглашености је једини знак којим се потврђује усаглашеност тог грађевинског производа са перформансама наведеним у декларацији о перформансама у вези са битним карактеристикама утврђеним српским стандардом са списка српских стандарда којима су преузети хармонизовани стандарди који се примењују у складу са овим законом, српским стандардом на који се позива технички пропис, техничким прописом или српском техничком оценом која је за њега издата.

Знакови усаглашености стављени у складу са техничким прописима којима су утврђени захтеви за стављање знака усаглашености, сматрају се знаковима усаглашености у смислу овог закона.

Употреба грађевинских производа који носе српски знак усаглашености не може да буде онемогућена условима које одређују имаоци јавних овлашћења када перформансе наведене у декларацији о перформансама задовољавају захтеве за одговарајућу употребу.

Знак СЕ ставља се на грађевински производ за који је произвођач сачинио декларацију о перформансама, у складу са посебним прописом, којом је потврђена његова усаглашеност са хармонизованим стандардом или са европском техничком оценом која је за њега издата уз садржај написан на српском језику.

Начин стављања српског знака усаглашености

Члан 12.

Српски знак усаглашености ставља се на грађевински производ тако да буде видљив, читљив и неизбрисив. Ако због природе производа није могуће или оправдано ставити српски знак усаглашености на грађевински производ или на етикету причвршћену на грађевински производ, српски знак усаглашености се ставља на амбалажу или на документацију која прати грађевински производ.

Уз српски знак усаглашености наводе се две последње цифре године у којој је први пут стављен знак усаглашености, име и регистрована адреса произвођача или идентификациона ознака која омогућава лаку и недвосмислену идентификацију имена и адресе произвођача, јединствени идентификациони код типа производа, референтни број декларације о перформансама, ниво или класа перформанси наведених у декларацији о перформансама, упућивање на примењену српску техничку спецификацију или технички пропис, идентификациони број именованог тела које је спровело оцењивање и верификацију сталности перформанси, и ако је применљиво, предвиђена употреба која је утврђена у примењеној српској техничкој спецификацији или техничком пропису.

Српски знак усаглашености ставља се на грађевински производ пре његовог стављања на тржиште Републике Србије. Може бити пропраћен пиктограмом или другим знаком који јасно означава посебан ризик или употребу.

На знак усаглашености који се ставља на грађевински производ примењују се општа начела која се односе на знак усаглашености прописана законом којим се уређује тржишни надзор.

Сходна примена

Члан 13.

На питања која се односе на облик и изглед српског знака усаглашености, који се ставља на грађевински производ, сходно се примењују одредбе прописа којима се уређује начин стављања, као и облик, изглед и садржина знака усаглашености.

IV. ОБАВЕЗЕ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА

Обавезе произвођача

Члан 14.

Произвођач грађевинског производа (у даљем тексту: произвођач), сачињава декларацију о перформансама у складу са чл. 7. и 9. овог закона и ставља српски знак усаглашености у складу са чл. 11. и 12. овог закона.

Произвођач, као основ за израду декларације о перформансама, израђује техничку документацију за грађевински производ (у даљем тексту: техничка документација), која садржи све релевантне елементе у вези са захтеваним системом оцењивања и верификације сталности перформанси.

Произвођач чува техничку документацију и декларацију о перформансама током периода од десет година након стављања грађевинског производа на тржиште.

Министар надлежан за послове грађевинарства доноси технички пропис, којим може бити измењен период из става 3. овог члана за поједине фамилије грађевинских производа на основу очекиваног века трајања или улоге коју грађевински производ има у објекту.

Произвођач обезбеђује успостављање поступака којима се осигурава да серијска производња грађевинског производа задржава перформансе наведене у декларацији о перформансама, узимајући у обзир евентуалне настале промене у типу производа односно техничкој документацији или у одговарајућим српским техничким спецификацијама или техничком пропису.

У циљу обезбеђивања тачности, поузданости и постојаности перформанси грађевинског производа наведених у декларацији о перформансама, произвођач обавља испитивање узорака грађевинског производа који је стављен на тржиште или учињен доступним на тржишту, проверава да ли има рекламација, неусаглашених и опозваних грађевинских производа и води евиденцију рекламација, неусаглашених и опозваних грађевинских производа и о томе обавештава дистрибутере.

Произвођач обезбеђује да његови грађевински производи имају број типа, серијски број или број партије, шарже или други елемент којим се омогућава њихова идентификација или, ако то није могуће због димензија или природе производа, потребне елементе назначавача на амбалажи или у документацији која прати грађевински производ.

Произвођач наводи на грађевинском производу односно, на његовој амбалажи или у документацији која прати грађевински производ, своје име, регистрован трговачки назив или регистровани жиг и адресу. Адреса указује на јединствено место на којем је могуће ступити у контакт с произвођачем.

Када се грађевински производ чини доступним на тржишту, произвођач обезбеђује да производ прате техничка упутства из члана 10. став 5. овог закона, на српском језику.

Произвођач који има разлога да сумња да је грађевински производ који је ставио на тржиште усаглашен са декларацијом о перформансама или усклађен са другим захтевима из овог закона, дужан је да одмах предузме неопходне корективне радње како би усагласио тај грађевински производ са декларацијом о перформансама, односно тај грађевински производ повукао са тржишта или опозвао.

Ако грађевински производ из става 10. овог члана представља ризик, произвођач је дужан да одмах о томе обавести надлежне органе тржишног надзора, пружајући потребне информације, нарочито у погледу неусклађености и свих предузетих корективних радњи.

На образложени захтев надлежног органа тржишног надзора, произвођач пружа све потребне информације и документацију неопходну за доказивање усаглашености грађевинског производа са декларацијом о перформансама и усклађености са другим захтевима из овог закона, на српском језику.

Произвођач је дужан да, на захтев надлежног органа тржишног надзора, сарађује у свакој активности која се предузима у циљу уклањања ризика који представља грађевински производ који је ставио на тржиште.

Заступник

Члан 15.

Произвођач може да овласти заступника писаним овлашћењем да обавља најмање следеће послове:

1) ставља на располагање надлежним органима тржишног надзора декларацију о перформансама и техничку документацију током периода из члана 14. ст. 3. и 4. овог закона;

2) на образложени захтев надлежног органа тржишног надзора, пружа том органу све информације и документацију неопходну за доказивање усаглашености грађевинског производа са декларацијом о перформансама и усклађености са другим важећим захтевима из овог закона;

3) сарађује са надлежним органима тржишног надзора, на њихов захтев, у свакој активности која се предузима ради уклањања ризика који представљају грађевински производи обухваћени овлашћењем заступника.

На основу овлашћења из става 1. овог члана, заступник може обављати и друге послове, осим посла израде техничке документације.

Обавезе увозника

Члан 16.

Увозник ставља на тржиште Републике Србије само грађевинске производе који су усклађени са захтевима утврђеним овим законом.

Увозник је дужан да пре стављања грађевинског производа на тржиште Републике Србије, обезбеди да је:

1) произвођач спровео оцењивање и верификацију сталности перформанси;

2) произвођач израдио техничку документацију утврђену чланом 14. став 2. овог закона;

3) произвођач израдио декларацију о перформансама у складу са чл. 7. и 9. овог закона;

4) на грађевински производ, када је прописано, стављен српски знак усаглашености;

5) грађевински производ праћен документацијом и техничким упутствима на српском језику, који су прописани овим законом;

6) произвођач испунио захтеве утврђене чланом 14. ст. 7. и 8. овог закона.

Увозник који има разлога да сумња да је грађевински производ усаглашен са декларацијом о перформансама или усклађен са другим захтевима из овог закона, не може тај грађевински производ да стави на тржиште, све док не буде усаглашен са пратећом декларацијом о перформансама и усклађен са другим захтевима утврђеним овим законом или док декларација о перформансама не буде исправљена.

Ако грађевински производ из става 3. овог члана представља ризик, увозник је дужан да о томе обавести произвођача и надлежни орган тржишног надзора.

Увозник је дужан да назначи своје име, регистрован трговачки назив или регистровани жиг и своју адресу за контакт на грађевинском производу или, ако то није могуће, потребне елементе назначавача на амбалажи грађевинског производа или у документацији која прати грађевински производ.

Када се грађевински производ чини доступним на тржишту, увозник је дужан да обезбеди да грађевински производ прате техничка упутства на српском језику.

Увозник обезбеђује да услови складиштења или превоза грађевинског производа не угрожавају његову усаглашеност са декларацијом о перформансама и усклађеност са другим захтевима из овог закона за грађевински производ у периоду у ком је одговоран.

У циљу обезбеђивања тачности, поузданости и постојаности перформанси грађевинског производа наведених у декларацији о перформансама, увозник обавља испитивање узорача грађевинског производа који је стављен на тржиште или учињен доступним на тржишту, проверава да ли има рекламација, неусаглашених и опозваних грађевинских производа, и ако их има води евиденцију рекламација, неусаглашених производа и опозваних производа и о томе обавештава дистрибутере.

Увозник који има разлога да сумња да је грађевински производ који је ставио на тржиште усаглашен са декларацијом о перформансама или усклађен са другим захтевима утврђеним овим законом, дужан је да одмах предузме неопходне корективне радње како би усагласио тај грађевински производ са декларацијом о перформансама, односно тај грађевински производ повукао са тржишта или опозвао.

Ако грађевински производ из става 9. овог члана представља ризик, увозник је дужан да одмах о томе обавести надлежне органе тржишног надзора, пружајући потребне информације, нарочито у погледу неусклађености и предузетих корективних радњи.

Увозник је дужан да у периоду из члана 14. ст. 3. и 4. овог закона, стави на располагање примерак декларације о перформансама надлежном органу тржишног надзора и обезбеди да техничка документација буде доступна органу тржишног надзора на њихов захтев.

На образложени захтев надлежног органа тржишног надзора увозник је дужан да пружи све информације и документацију неопходну за доказивање усаглашености грађевинског производа са декларацијом о перформансама и усклађености са другим захтевима из овог закона, на српском језику.

Увозник је дужан да, на захтев надлежног органа тржишног надзора, сарађује са органом тржишног надзора, у свакој активности која се предузима ради отклањања ризика који представља грађевински производ који је ставио на тржиште.

Обавезе дистрибутера

Члан 17.

Дистрибутер чини доступним на тржишту Републике Србије грађевинске производе који су усклађени са захтевима утврђеним овим законом.

Дистрибутер је дужан да пре него што учини доступним грађевински производ на тржишту Републике Србије, обезбеди да је:

1) на грађевински производ, када је прописано, стављен српски знак усаглашености;

2) грађевински производ праћен документацијом и техничким упутствима на српском језику, који су прописани овим законом;

3) произвођач и увозник испунио захтеве прописане чланом 14. ст. 7. и 8, односно чланом 16. став 5. овог закона;

4) поступљено у складу са чланом 10. став 5. овог закона.

Дистрибутер који има разлога да сумња да је грађевински производ усаглашен са декларацијом о перформансама или усклађен са другим захтевима из овог закона, не може тај грађевински производ да учини доступним на тржишту до тренутка усаглашавања грађевинског производа са пратећом декларацијом о перформансама и усклађивања са другим захтевима утврђеним овим законом или до тренутка исправљања декларације о перформансама.

Ако грађевински производ из става 3. овог члана представља ризик, дистрибутер је дужан да о томе обавести произвођача или увозника и надлежни орган тржишног надзора.

У периоду у ком је дистрибутер одговоран за грађевински производ, он обезбеђује да услови складиштења или превоза грађевинског производа не угрожавају његову усаглашеност са декларацијом о перформансама и усклађеност са другим захтевима из овог закона.

Дистрибутер који има разлога да сумња да је грађевински производ који је учинио доступним на тржишту усаглашен са декларацијом о перформансама или усклађен са другим захтевима утврђеним овим законом, дужан је да одмах предузме неопходне корективне радње како би усагласио тај грађевински производ, односно тај грађевински производ повукао са тржишта или опозвао.

Ако грађевински производ из става 6. овог члана представља ризик, дистрибутер одмах о томе обавештава надлежне органе тржишног надзора, пружајући потребне информације, нарочито у погледу неусклађености и свим предузетим корективним мерама.

На образложени захтев надлежног органа тржишног надзора дистрибутер је дужан да пружи све информације и документацију неопходну за доказивање усаглашености грађевинског производа са декларацијом о перформансама и усклађености са другим захтевима из овог закона, на српском језику.

Дистрибутер, на захтев надлежног органа тржишног надзора, сарађује са органом тржишног надзора у свакој активности која се предузима ради отклањања ризика који представљају грађевински производи које је учинио доступним на тржишту.

Случајеви у којима права и обавезе произвођача преузима увозник или дистрибутер

Члан 18.

Увозник или дистрибутер има права и обавезе произвођача прописане чланом 14. овог закона ако ставља грађевински производ на тржиште под својим именом или

жигом или мења грађевински производ који је већ стављен на тржиште на начин који може утицати на његову усаглашеност са декларацијом о перформансама.

Идентификација привредних субјеката

Члан 19.

Током периода из члана 14. ст. 3. и 4. овог закона, привредни субјекти дужни су да, на захтев надлежног органа тржишног надзора, пружају податке ради идентификације привредног субјекта који им је испоручио грађевински производ, као и податке ради идентификације привредног субјекта коме је тај привредни субјекат испоручио грађевински производ.

V. ТЕХНИЧКИ ПРОПИСИ ЗА ГРАЂЕВИНСКЕ ПРОИЗВОДЕ И СРПСКЕ ТЕХНИЧКЕ СПЕЦИФИКАЦИЈЕ

Технички прописи и српски стандарди

Члан 20.

Техничким прописом и/или српским стандардом на који се позива технички пропис обезбеђују се методе и критеријуми за оцењивање перформанси грађевинских производа у вези са њиховим битним карактеристикама.

Техничким прописом или српским стандардом на који се позива технички пропис може се утврдити и предвиђена употреба грађевинског производа.

За оцењивање перформанси грађевинских производа које се односе на њихове битне карактеристике техничким прописом или српским стандардом на који се позива технички пропис могу се утврдити мање захтевне методе од методе испитивања, под условом да се на тај начин не угрожава тачност, поузданост или постојаност резултата.

Технички пропис или српски стандард на који се позива технички пропис утврђује одговарајућу фабричку контролу производње којом се узимају у обзир посебни услови производног процеса за грађевински производ на који се односи.

Технички пропис или српски стандард на који се позива технички пропис утврђује техничке детаље неопходне за спровођење система оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа на који се односи.

Овлашћење за доношење техничких прописа

Члан 21.

Министар надлежан за послове грађевинарства доноси техничке прописе који се односе на грађевинске производе.

Министар надлежан за послове грађевинарства прописом саставља списак српских стандарда којима су преузети хармонизовани стандарди који се примењују у складу са овим законом (у даљем тексту: Списак 1) и списак донетих српских докумената за оцењивање (у даљем тексту: Списак 2), са утврђеним датумом почетка њихове примене.

Српски стандард са Списка 1 основ је за израду декларације о перформансама за грађевински производ на који се односи, почев од датума почетка његове примене.

Српски документи за оцењивање

Члан 22.

За сваки грађевински производ који није обухваћен или није у потпуности обухваћен хармонизованим стандардом, техничким прописом или српским стандардом и за који перформансе у вези са његовим битним карактеристикама не могу бити у потпуности оцењене у складу са постојећим хармонизованим стандардом, техничким прописом или српским стандардом, на захтев произвођача за српску техничку оцену, тело за техничко оцењивање саставља српски документ за оцењивање, уз сагласност министарства надлежног за послове грађевинарства, у случајевима када:

1) грађевински производ не потпада у област примене неког постојећег хармонизованог стандарда, техничког прописа или српског стандарда;

2) метод оцењивања предвиђен постојећим хармонизованим стандардом, техничким прописом или српским стандардом не одговара за оцену ниједне битне карактеристике тог грађевинског производа или

3) постојећи хармонизовани стандард, технички пропис или српски стандард не обезбеђује ниједну методу оцењивања у вези са најмање једном битном карактеристиком тог грађевинског производа.

Министар надлежан за послове грађевинарства може користити српске документе за оцењивање као основ за предлог националном телу за стандардизацију за доношење српског стандарда за производе из става 1. овог члана.

Поступак израде и доношења српског документа за оцењивање

Члан 23.

Српски документ за оцењивање израђује се и доноси тако да:

1) је транспарентан за произвођача на кога се односи;

2) дефинише одговарајуће обавезне рокове за израду у циљу избегавања неоправданог кашњења;

3) на одговарајући начин узима у обзир заштиту пословне тајне и поверљивости;

4) омогућава одговарајуће учешће министарства надлежног за послове грађевинарства;

5) је исплатив за произвођача;

6) обезбеђује довољан степен координације између тела за техничко оцењивање која су именована за производ на који се српски документ за оцењивање односи.

Министар надлежан за послове грађевинарства ближе прописује поступак израде, начин доношења и садржину српског документа за оцењивање.

Обавезе тела за техничко оцењивање које прими захтев за српску техничку оцену

Члан 24.

Тело за техничко оцењивање које прими захтев за српску техничку оцену обавештава произвођача да ли је грађевински производ обухваћен, у потпуности или делимично, хармонизованим стандардом, српским стандардом или техничким прописом на следећи начин:

1) када је производ у потпуности обухваћен хармонизованим стандардом, српским стандардом или техничким прописом, тело за техничко оцењивање обавештава произвођача да српска техничка оцена не може бити издата;

2) када је производ у потпуности обухваћен српским документом за оцењивање, тело за техничко оцењивање обавештава произвођача да ће документ бити коришћен као основ за издавање српске техничке оцене;

3) када производ није обухваћен или није у потпуности обухваћен ни једним хармонизованим стандардом, српским стандардом или техничким прописом, тело за техничко оцењивање примењује поступак прописан чланом 23. овог закона.

У случајевима из тач. 2) и 3) става 1. овог члана, тело за техничко оцењивање обавештава министарство надлежно за послове грађевинарства о садржини захтева и одговарајућем систему оцењивања и верификације сталности перформанси који тело за техничко оцењивање намерава да примени на тај производ.

Објављивање српског документа за оцењивање

Члан 25.

Српски документ за оцењивање који је израдило тело за техничко оцењивање доставља министарству надлежном за послове грађевинарства, које:

1) обавештава министарство надлежно за пријављивање техничких прописа у складу са посебним прописом;

2) даје сагласност на садржину српског документа за оцењивање;

3) објављује списак израђених српских докумената за оцењивање у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Садржина српског документа за оцењивање

Члан 26.

Српски документ за оцењивање садржи нарочито општи опис предметног грађевинског производа, списак битних карактеристика од значаја за предвиђену употребу грађевинског производа коју је предложио произвођач и како је усаглашено између произвођача и тела за техничко оцењивање, као и методе и критеријуме за оцењивање перформанси грађевинског производа у вези са његовим битним карактеристикама.

Српски документ за оцењивање садржи и главне поставке/принципе фабричке контроле производње који ће се примењивати, при чему се узимају у обзир услови производног процеса грађевинског производа.

Ако перформансе појединих битних карактеристика грађевинског производа могу на одговарајући начин бити оцењене применом метода и критеријума који су већ утврђени у другим техничким спецификацијама или техничким прописима, постојећи методи и критеријуми за оцењивање се користе при изради српског документа за оцењивање.

Примедбе на српски документ за оцењивање

Члан 27.

Ако заинтересовано лице на тржишту грађевинских производа или орган који врши надзор над применом овог закона сматра да српски документ за оцењивање не задовољава у потпуности захтеве које треба да испуни у вези са основним захтевима за објекат, подноси министарству надлежном за послове грађевинарства примедбе, наводећи своје аргументе. Министарство надлежно за послове грађевинарства, након разматрања примедба и саветовања са телом за техничко оцењивање које је израдило, односно израђује српски документ за оцењивање, даје своје мишљење.

Министарство надлежно за послове грађевинарства на основу мишљења из става 1. овог члана задржава, задржава уз ограничење или повлачи упућивања на српске документе за оцењивање, односно објављује, не објављује или објављује уз ограничење упућивања на српске документе за оцењивање у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Министарство надлежно за послове грађевинарства обавештава тело за техничко оцењивање које је израдило, односно израђује српски документ за оцењивање о одлуци из става 2. овог члана и, ако је потребно, захтева измену тог српског документа за оцењивање у складу са мишљењем из става 1. овог члана.

Српска техничка оцена

Члан 28.

Српску техничку оцену издаје тело за техничко оцењивање, на захтев произвођача, а на основу српског документа за оцењивање утврђеног у складу са овим законом.

Српска техничка оцена обухвата, према нивоима, класама или описно, перформансе које се наводе за поједине битне карактеристике које су усаглашене између произвођача и тела за техничко оцењивање које је примило захтев за српску техничку оцену за наведену предвиђену употребу и техничке детаље неопходне за спровођење система оцењивања и верификације сталности перформанси.

Министар надлежан за послове грађевинарства ближе прописује облик и садржину српске техничке оцене.

Нивои или класе перформанси

Члан 29.

Техничким прописом министар надлежан за послове грађевинарства може да пропише нивое или класе перформанси у вези са битним карактеристикама грађевинских производа.

Ако нивои или класе перформанси нису прописани прописом из става 1. овог члана, могу бити утврђени српским стандардом.

Системи оцењивања и верификације сталности перформанси

Члан 30.

Оцењивање и верификација сталности перформанси грађевинског производа у вези са његовим битним карактеристикама спроводи се у складу са једним од система оцењивања и верификације сталности перформанси: систем 1+, систем 1, систем 2+, систем 3 и систем 4.

Радње које у оквиру система оцењивања и верификације сталности перформанси из става 1. овог члана спроводи произвођач или именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси су:

- 1) фабричка контрола производње;
- 2) даље испитивање узорака узетих од стране произвођача у производном погону у складу са прописаним планом испитивања;
- 3) оцењивање перформанси грађевинског производа спроведено на основу испитивања (укључујући узорковање), прорачуна, табеларних вредности или описне документације производа;
- 4) почетни преглед производног погона и фабричке контроле производње;
- 5) стални надзор, оцењивање и вредновање фабричке контроле производње;
- 6) контролно испитивање узорака узетих од стране именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси у производном погону или складишним просторијама произвођача.

У зависности од система оцењивања и верификације сталности перформанси који се спроводи, именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси може бити:

- 1) именовано сертификационо тело за производ;
- 2) именовано сертификационо тело за фабричку контролу производње или
- 3) именована лабораторија.

У зависности од система оцењивања и верификације сталности перформанси који се спроводи, именовано тело израђује документ о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси, и то:

- 1) сертификат о сталности перформанси грађевинског производа;
- 2) сертификат о усаглашености фабричке контроле производње или
- 3) извештај о испитивању.

Министар надлежан за послове грађевинарства ближе прописује начин спровођења оцењивања и верификације сталности перформанси, системе оцењивања и верификације сталности перформанси, врсте тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси и садржину и врсте докумената о оцењивању и верификацији сталности перформанси у зависности од примењеног система оцењивања и верификације сталности перформанси утврђеног техничком спецификацијом или техничким прописом којим је обухваћен грађевински производ.

Министар надлежан за послове грађевинарства техничким прописом може да пропише или измени систем оцењивања и верификације сталности перформанси који ће се примењивати на грађевински производ или фамилију грађевинских производа обухваћених српским стандардом са Списка 1 или битне карактеристике грађевинског производа, утврђене српским стандардом са Списка 1, узимајући у обзир, нарочито, утицај на здравље и безбедност људи и животну средину.

Министар надлежан за послове грађевинарства прописује систем или системе оцењивања и верификације сталности перформанси који ће се примењивати на грађевински производ или фамилију грађевинских производа обухваћених српским стандардом на који се позива технички пропис или техничким прописом или битне карактеристике грађевинског производа, утврђене српским стандардом на који се позива технички пропис, узимајући у обзир, нарочито, утицај на здравље и безбедност људи и животну средину.

VI. ПОЈЕДНОСТАВЉЕНИ ПОСТУПЦИ

Употреба одговарајуће техничке документације

Члан 31.

При утврђивању типа производа, произвођач може да замени испитивање типа или прорачуне типа одговарајућом техничком документацијом којом се доказује да:

1) грађевински производ који произвођач ставља на тржиште постиже одређен ниво или класу перформанси, за једну или више битних карактеристика тог грађевинског производа, без испитивања или прорачуна или без додатних испитивања или прорачуна у складу са условима утврђеним у одговарајућем српском стандарду са Списка 1;

2) грађевински производ, обухваћен српским стандардом са Списка 1, који произвођач ставља на тржиште одговара типу производа другог грађевинског производа који је произвео други произвођач и који је већ испитан у складу са одговарајућим српским стандардом којим је преузет хармонизовани стандард, у ком случају произвођач има право да наведе перформансе које одговарају свим или појединим резултатима испитивања тог другог производа. Произвођач може да користи резултате испитивања које је добио неки други произвођач само након што добије овлашћење од тог произвођача који остаје одговоран за тачност, поузданост и постојаност тих резултата испитивања или

3) грађевински производ, који произвођач ставља на тржиште и који је обухваћен српским стандардом са Списка 1, представља систем сачињен од делова које произвођач склапа прописно пратећи прецизна упутства која је дао испоручилац таквог система или његовог дела, а који је већ испитао систем или тај део система у вези са једном или више битних карактеристика у складу са одговарајућим српским

стандардом којим је преузет хармонизовани стандард, у ком случају произвођач има право да наведе перформансе које одговарају свим или појединим резултатима испитивања тог система или тог дела система који је испоручен. Произвођач може да користи резултате испитивања које је добио други произвођач или испоручилац система, након што добије овлашћење од тог произвођача или испоручиоца система који остаје одговоран за тачност, поузданост и постојаност тих резултата испитивања.

Ако грађевински производ из става 1. овог члана припада фамилији грађевинских производа на коју се, за оцењивање и верификацију сталности перформанси примењује систем 1 + или систем 1 из члана 30. овог закона, одговарајућу техничку документацију из става 1. овог члана проверава именовано тело за сертификацију производа из члана 30. овог закона.

Примена поједностављених поступака од стране микро правног лица

Члан 32.

Микро правно лице које производи грађевински производ обухваћен стандардом са Списка 1, може да:

1) замени утврђивање типа производа на основу испитивања типа за одговарајуће системе 3 и 4 из члана 30. овог закона употребом метода које се разликују од оних које су садржане у одговарајућем српском стандарду којим је преузет хармонизовани стандард;

2) поступа са грађевинским производом на који се примењује систем 3 у складу са одредбама за систем 4.

Када примењује поједностављене поступке, правно лице из става 1. овог члана доказује усклађеност грађевинског производа са важећим захтевима помоћу специфичне техничке документације и доказује једнакост коришћених поступака са поступцима утврђеним у одговарајућем српском стандарду којим је преузет хармонизовани стандард.

Употреба специфичне техничке документације

Члан 33.

За грађевински производ обухваћен српским стандардом са Списка 1 који је, по захтеву за посебну наруџбину, произведен засебно или по мери у несеријској производњи и који је уграђен у појединачно препознатљив објекат, произвођач може да замени део о оцењивању перформанси из одговарајућег система оцењивања и верификације сталности перформанси, специфичном техничком документацијом којом се доказује усклађеност грађевинског производа са захтевима утврђеним у одговарајућем српском стандарду којим је преузет хармонизовани стандард и једнакост коришћених поступака са поступцима утврђеним у одговарајућем српском стандарду којим је преузет хармонизовани стандард.

Ако грађевински производ из става 1. овог члана припада фамилији грађевинских производа на коју се, за оцењивање и верификацију сталности перформанси, примењује систем 1+ или систем 1 из члана 30. овог закона, специфичну техничку документацију проверава именовано тело за сертификацију производа утврђено чланом 30. овог закона.

Електронска контакт тачка за грађевинске производе

Члан 34.

Послове електронске контакт тачке за грађевинске производе обавља министарство надлежно за послове грађевинарства.

Електронска контакт тачка за грађевинске производе има обавезу да заинтересованим лицима пружа информације о:

1) техничким прописима који се примењују на одређену врсту производа на територији Републике Србије, односно информације да ли та врста производа подлеже претходном прибављању докумената о оцењивању и верификацији сталности перформанси сходно прописима Републике Србије, као и информације о потреби спровођења поступка признавања иностраних докумената о оцењивању и верификацији сталности перформанси на територији Републике Србије;

2) подацима о надлежним органима у Републици Србији који омогућавају да се ти органи контактирају директно, укључујући и појединости о органима који су одговорни за надзор над применом техничких прописа за грађевинске производе на територији Републике Србије;

3) правним средствима у Републици Србији у случају спора између надлежних органа и привредног субјекта.

За пружање информација преко електронске контакт тачке за грађевинске производе из става 2. овог члана не плаћа се такса.

VII. ТЕЛА ЗА ТЕХНИЧКО ОЦЕЊИВАЊЕ

Именовање тела за техничко оцењивање

Члан 35.

На захтев правног лица, министар надлежан за послове грађевинарства, доноси решење о именовању тела за техничко оцењивање које спроводи оцењивање перформанси и издавање техничке оцене за једну или више области грађевинских производа утврђених у члану 3. став 1. овог закона.

Начин именовања и одузимања одобрења телу за техничко оцењивање, као и начин утврђивања испуњености захтева за именовање тела за техничко оцењивање спроводи се по посебном пропису којим су уређени технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености.

Захтеве за именовање тела за техничко оцењивање утврђује министар надлежан за послове грађевинарства.

Након правноснажности решења из става 1. овог члана министарство надлежно за послове грађевинарства, у складу са посебним прописом, доставља Европској комисији и другим државама чланицама Европске уније податке о називу, адреси и областима грађевинских производа за које је тело за техничко оцењивање именовано, на захтев тела за техничко оцењивање.

Испуњеност захтева из става 3. овог члана за именовање тела за техничко оцењивање утврђује се решењем на предлог комисије коју образује министар надлежан за послове грађевинарства.

Чланови комисије из става 5. овог члана имају право на накнаду за рад.

За издавање решења из става 1. овог члана плаћа се републичка административна такса.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Обавезе тела за техничко оцењивање

Члан 36.

Тело за техничко оцењивање спроводи оцењивање перформанси и издаје техничку оцену за област грађевинских производа за коју је именовано.

Тело за техничко оцењивање обавезно је да испуњава захтеве утврђене прописом донетим на основу овог закона за област грађевинских производа за коју је именовано.

Тело за техничко оцењивање јавно објављује своју организациону шему и имена лица одговорних за доношење одлука.

Надзор над радом тела за техничко оцењивање

Члан 37.

Тело за техничко оцењивање дужно је да једном годишње од дана правноснажности решења из члана 35. став 1. овог закона, као и на писани захтев министарства надлежног за послове грађевинарства, извештава министарство о спровођењу оцењивања и издавања техничких оцена за област грађевинских производа за које је именовано. Уз извештај се достављају и докази потребни за проверу и надзор над испуњавањем прописаних захтева за обављање послова за које је донето решење из члана 35. став 1. овог закона.

Ако тело за техничко оцењивање престане да испуњава захтеве за обављање послова за које је донето решење из члана 35. став 1. овог закона, дужно је да о томе, без одлагања, а најкасније у року од три радна дана од дана настајања тих околности, извести министарство надлежно за послове грађевинарства.

У случају из става 2. овог члана, министарство надлежно за послове грађевинарства доноси решење о укидању или делимичном укидању решења из члана 35. став 1. овог закона.

Решење из става 3. овог члана је коначно.

Члан 38.

Након сазнања о могућем престанку испуњености прописаних захтева, односно о неиспуњавању обавеза и/или истеком рока за доставу података из члана 37. став 2. овог закона, министарство надлежно за послове грађевинарства по службеној дужности покрене поступак провере испуњености прописаних захтева, односно обавеза тела за техничко оцењивање.

Ако у поступку провере утврди недостатке услед којих тело за техничко оцењивање не испуњава прописане захтеве, министарство надлежно за послове грађевинарства решењем одређује рок за отклањање недостатака који не може бити дужи од 60 дана.

У случају да именовано тело за техничко оцењивање не отклони недостатке из става 2. овог члана у одређеном року, министарство надлежно за послове грађевинарства доноси решење о укидању или делимичном укидању решења из члана 35. став 1. овог закона.

У случају потпуног или делимичног укидања решења из члана 35. став 1. овог закона за тело за техничко оцењивање пријављено Европској комисији и другим државама чланицама Европске уније, по правноснажности решења, министарство надлежно за послове грађевинарства о томе обавештава Европску комисију и државе чланице Европске уније.

Ако у поступку провере утврди да тело за техничко оцењивање и даље испуњава прописане захтеве, министарство надлежно за послове грађевинарства обуставља поступак провере.

Решење из става 3. овог члана о потпуном или делимичном укидању решења из члана 35. став 1. овог закона је коначно.

VIII. ТЕЛА ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ И ВЕРИФИКАЦИЈУ СТАЛНОСТИ ПЕРФОРМАНСИ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРОИЗВОДА

Именовање тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси грађевинских производа

Члан 39.

На захтев правног лица, министар надлежан за послове грађевинарства, доноси решење о именовању тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси којим се одобрава обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа.

Начин давања и одузимања одобрења за обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинских производа, као и начин утврђивања испуњености прописаних захтева за именовање тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси спроводе се по посебном пропису којим су уређени технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености.

Решење из става 1. овог члана доноси се на предлог комисије коју образује министар надлежан за послове грађевинарства.

Чланови комисије из става 3. овог члана имају право на накнаду за рад.

За издавање решења из става 1. овог члана плаћа се републичка административна такса.

Решењем из става 1. овог члана, телу за оцењивање и верификацију сталности перформанси у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа, одобрава се обављање задатака независне треће стране у периоду од четири године.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Захтеви за именовање тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси грађевинских производа

Члан 40.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси може да обавља задатке независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа, ако испуњава следеће захтеве:

- 1) да је основано у складу са посебним прописима и има статус правног лица;
- 2) да представља трећу страну независну од организације коју оцењује или грађевинског производа који оцењује;
- 3) да је независно и да не постоји сукоб интереса у случају да припада неком пословном удружењу или струковном удружењу које представља правна или физичка лица укључена у пројектовање, производњу, обезбеђивање, склапање, употребу или одржавање грађевинских производа које оцењује;
- 4) да његово руководство и запослена и друга радно ангажована лица одговорна за обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси нису пројектант, произвођач, испоручилац, лице које уграђује, купац, власник, корисник или лице које одржава грађевински производ које то именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси оцењује, нити заступник било које од тих страна. Овим захтевом се не искључује употреба оцењених производа који су неопходни за рад именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси или употребу производа у личне сврхе;
- 5) да његово руководство, запослена и друга радно ангажована лица одговорна за обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси нису директно укључена у пројектовање, производњу или изградњу, пласирање, уградњу, употребу или одржавање грађевинских производа које оцењује, нити заступају стране укључене у те активности. Руководство и запослена и друга радно ангажована лица одговорна за обављање задатака независне треће стране не могу бити ангажована у активности која може бити у сукобу са њиховом независношћу у доношењу одлука и интегритетом у вези са активностима за које су одређени решењем из члана 39. став 1. овог закона, нарочито у погледу пружања консултантских услуга;
- 6) да обезбеђује да активности његових повезаних правних лица или подуговарача не утичу на поверљивост, објективност и непристрасност његових активности оцењивања и/или верификације;
- 7) да његова запослена и друга радно ангажована лица обављају задатке независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси уз највећи степен професионалног интегритета и потребне техничке стручности у одређеној области и ослобођено сваког утицаја, нарочито финансијских, који може да утиче на њихово доношење одлука или резултате њихових активности оцењивања и/или верификације, посебно када то чине лица или групе лица која имају интерес у погледу резултата тих активности;

8) да има капацитет да обавља све задатке независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа, за које је поднео захтев из члана 39. став 1. овог закона.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси дужно је да у сваком тренутку и за сваки систем оцењивања и верификације сталности перформанси и за сваку врсту или категорију грађевинских производа за коју су технички захтеви утврђени техничком спецификацијом или техничким прописом, а у вези са битним карактеристикама и задацима за које је издато решење из члана 39. став 1. овог закона, има на располагању следеће:

1) неопходна запослена и друга радно ангажована лица са стручним знањем и одговарајућим искуством за обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси;

2) неопходан опис поступака у складу са којима се обавља оцењивање перформанси, а којима се осигурава транспарентност и могућност поновног обављања тих поступака; успостављене одговарајуће политике и поступке којима се могу разграничити задаци које обавља као именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси и друге активности;

3) неопходне поступке за обављање својих активности којима се на одговарајући начин узимају у обзир величина произвођача, сектор у коме послује, организација, степен сложености примењеног технолошког процеса и масовна или серијска природа производног процеса.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси мора да располаже неопходним средствима за обављање техничких и административних послова у вези са задацима за које је издато решење из члана 39. став 1. овог закона и има приступ потребној опреми или капацитетима.

Запослена и друга радно ангажована лица именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси грађевинског производа одговорна за обављање радњи у оквиру система оцењивања и верификације сталности перформанси поседује следеће:

1) техничку и стручну обуку којом су обухваћени сви задаци независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси у оквиру одговарајућег обима примене за које је издато решење из члана 39. став 1. овог закона;

2) познавање захтева за оцењивање и верификацију које обављају и одговарајуће овлашћење за обављање тих послова;

3) познавање и разумевање техничких спецификација и техничких прописа и одговарајућих одредби овог закона;

4) стручност неопходну за израду сертификата, записа и извештаја којима се доказује да су оцењивање и верификација сталности перформанси грађевинског производа спроведени.

Непристрасност именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси, његовог руководства и запослених и других радно ангажованих лица за оцењивање мора бити загарантована.

Накнада за рад руководства именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси и његових запослених и других радно ангажованих лица за

оцењивање не зависи од броја спроведених оцењивања нити од резултата таквих оцењивања.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси поседује осигурање од одговорности за спроведено оцењивање и/или верификацију.

Запослена и друга радно ангажована лица именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси обавезна су да чувају пословну тајну у вези са свим информацијама добијеним приликом обављања задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси, осим када то захтева надлежни орган тржишног надзора, при чему права својине произвођача морају бити заштићена.

Министар надлежан за послове грађевинарства ближе прописује захтеве за именовање тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси.

Улога акредитације у поступку именовања тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 41.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси, које поседује сертификат о акредитацији испуњава прописане захтеве из члана 40. овог закона у мери у којој су прописани захтеви обухваћени обимом акредитације, узимајући у обзир поступке оцењивања и верификације сталности перформанси за грађевинске производе обухваћене акредитацијом.

Повезана правна лица и подуговарачи именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 42.

Ако именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси подуговори одређене послове у вези са задацима независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа или повери неком повезаном правном лицу, именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси обезбеђује да подуговарач или повезано правно лице испуњава захтеве из члана 40. овог закона и о томе, обавештава министарство надлежно за послове грађевинарства.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси преузима одговорност за задатке које обављају подуговарачи или повезана правна лица.

Радње у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси могу бити подуговорене уз сагласност наручиоца тих радњи.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси чува документацију која се односи на оцењивање компетентности сваког подуговарача или повезаног правног лица и на задатке које су обавили у поступцима оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа и доставља, по захтеву, министарству надлежном за послове грађевинарства.

Обављање испитивања изван лабораторије за испитивање именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 43.

На захтев произвођача и ако је то оправдано из техничких, економских или логистичких разлога, именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси може да одлучи да спроведе испитивања из члана 30. овог закона, за системе оцењивања и верификације сталности перформанси 1+, 1 и 3 или да допусти да се та испитивања спроведе под његовим надзором, било у производним погонима у којима се користи опрема за испитивање интерне лабораторије произвођача или уз претходни пристанак произвођача, у екстерној лабораторији, користећи опрему за испитивање те лабораторије.

На захтев тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси министар надлежан за послове грађевинарства решењем из члана 39. став 1. овог закона одобрава и обављање испитивања изван његових акредитованих лабораторија за испитивање.

Пре спровођења испитивања из става 2. овог члана, именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси проверава да ли су задовољени захтеви методе испитивања и оцењује да ли:

- 1) опрема за испитивање поседује одговарајући систем еталонирања и да ли је гарантована следљивост мерења;
- 2) је обезбеђен квалитет резултата испитивања.

Провера испуњености захтева за оцењивање и верификацију сталности перформанси и обавеза именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 44.

Проверу испуњености прописаних захтева и обавеза именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси и након правоснажности решења из члана 39. став 1. овог закона, врши министарство надлежно за послове грађевинарства.

Обавезе именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 45.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси обавља задатке независне треће стране у складу са системима оцењивања и верификације сталности перформанси прописаним чланом 30. овог закона.

Оцењивање и верификација сталности перформанси спроводи се транспарентно у односу на произвођача и на одговарајући начин, уз избегавање непотребног терета за привредне субјекте. Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси обавља задатке узимајући у обзир величину привредног субјекта, делатност коју обавља, организацију, степен сложености примењеног технолошког процеса и природу производног процеса.

Оцењивање и верификација сталности перформанси спроводи се у складу са чланом 30. овог закона, сходно нивоу захтева за производ и улози коју тај грађевински производ има у испуњењу свих основних захтева за објекте.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси захтева да произвођач предузме одговарајуће корективне радње и у том случају не издаје сертификат, ако у току спровођења почетног прегледа производног погона и фабричке контроле производње утврди да произвођач није обезбедио сталност перформанси произведеног грађевинског производа.

Ако именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси у току спровођења сталног надзора који има за циљ да провери сталност перформанси произведеног грађевинског производа, утврди да перформансе тог грађевинског производа не одговарају припадајућем типу производа, именовано тело захтева да произвођач предузме одговарајуће корективне радње и ако је потребно не издаје сертификат, ограничава важење или повлачи сертификат.

Ако корективне радње нису предузете или немају адекватан ефекат, именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси ограничава, обуставља или повлачи сертификате.

Обавезе именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси у вези са извештавањем

Члан 46.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси извештава министарство надлежно за послове грађевинарства о:

- 1) сваком одбијању издавања, ограничењу, обустављању или повлачењу сертификата;
- 2) свим околностима које утичу на обим примене и захтеве на основу којих је издато решење из члана 39. став 1. овог закона;
- 3) сваком захтеву за пружање информација о свим спроведеним активностима оцењивања и/или верификације сталности перформанси који су примили од органа тржишног надзора;
- 4) задацима независне треће стране у складу са системима оцењивања и верификације сталности перформанси које је спровело у обиму за који испуњава захтеве за обављање задатака независне треће стране и свим другим спроведеним активностима, укључујући прекограничне активности и подуговарања, на захтев министарства надлежног за послове грађења.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси пружа одговарајуће информације о питањима у вези са негативним и на захтев, позитивним резултатима тих оцењивања и/или верификација, другим телима која према овом закону испуњавају захтеве за спровођење сличних задатака независне треће стране у складу са системима оцењивања и верификације сталности перформанси за грађевинске производе обухваћене истом техничком спецификацијом или истим техничким прописом.

Ако именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси престане да испуњава захтеве за обављање задатака независне треће стране на основу

којих је донето решење из члана 39. став 1. овог закона, дужно је да о томе без позива и одлагања, а најкасније у року од три радна дана од дана настанка тих околности, извести министарство надлежно за послове грађевинарства.

У случају из става 3. овог члана, министар надлежан за послове грађевинарства доноси решење о укидању или делимичном укидању решења из члана 39. став 1. овог закона.

Решење из става 4. овог члана је коначно.

Након сазнања о могућем престанку испуњености захтева, односно обавеза утврђених овим законом и/или истеком рока за доставу података из става 3. овог члана, министарство надлежно за послове грађевинарства по службеној дужности покреће поступак провере испуњавања захтева, односно испуњење обавеза именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси.

Ако се у поступку провере утврди постојање недостатака услед којих је именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси престало да испуњава захтеве прописане овим законом, министар надлежан за послове грађевинарства доноси решење којим одређује рок за отклањање недостатака који не може бити дужи од 60 дана.

У случају да именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси не отклони недостатке из става 7. овог члана у одређеном року, министарство надлежно за послове грађевинарства доноси решење о укидању или делимичном укидању решења из члана 39. став 1. овог закона.

Решење из става 8. овог члана о потпуном или делимичном укидању решења из члана 39. став 1. овог закона је коначно.

У случају делимичног или потпуног укидања решења из члана 39. став 1. овог закона или када именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси престане да обавља своју делатност, министарство надлежно за послове грађевинарства налаже именованом телу да изврши пренос документације у вези са оцењивањем и верификацијом сталности перформанси другом именованом телу или да документацију учини доступном министарству надлежном за послове грађевинарства или надлежним органима тржишног надзора.

За потребе поступка провере, привредни субјекти и надлежни органи тржишног надзора, на захтев министарства надлежног за послове грађевинарства, достављају без одлагања тражене податке и документацију.

Ако се у поступку провере утврди да именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси и даље испуњава прописане захтеве, министарство надлежно за послове грађевинарства обуставља поступак.

Координација именованих тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 47.

Именована тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси међусобно сарађују и координирају активности.

Идентификациони бројеви и списак именованих тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 48.

Министарство надлежно за послове грађевинарства доставља примерак решења из члана 39. став 1. овог закона министарству надлежном за вођење регистра именованих тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси, сагласно пропису којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености, ради уписа у регистар.

Министарство надлежно за послове грађевинарства, након уписа именованог тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси у регистар, на својој интернет страници објављује списак именованих тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси из става 1. овог члана, уз навођење идентификационог броја и задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинских производа који су им одобрени.

Министарство надлежно за послове грађевинарства објављује сваку промену списка из става 2. овог члана на својој интернет страници.

Тело из става 2. овог члана обавља задатке независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа по правноснажности решења из члана 39. став 1. овог закона.

Пријављивање тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси

Члан 49.

За обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси у складу са хармонизованом техничком спецификацијом, именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси подноси органу надлежном за пријављивање, преко министарства надлежног за послове грађевинарства, захтев за пријављивање Европској комисији и државама чланицама, у складу са законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености и прописима донетим на основу тог закона.

Члан 50.

Именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси може бити пријављено као:

- 1) тело пријављено за сертификацију сталности перформанси грађевинског производа;
- 2) тело пријављено за сертификацију фабричке контроле производње и/или
- 3) лабораторија пријављена за мерење, истраживање, испитивање, прорачун или други начин оцењивања перформанси грађевинског производа, за обављање задатака независне треће стране у поступку оцењивања и верификације сталности перформанси у складу са одговарајућом хармонизованом техничком спецификацијом.

У случајевима када није неопходно упућивање на одговарајуће хармонизоване техничке спецификације утврђеним у члану 6. став 4. овог закона, именовано тело из

члана 30. овог закона може бити пријављено као лабораторија пријављена за испитивање: реакције на пожар, отпорности на пожар, перформанси при спољашњем пожару, апсорпције буке и емисије опасних материја.

Члан 51.

Пријављивање тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси из члана 49. овог закона, спроводи се у складу са посебним прописом којим се уређује поступак пријављивања, начин утврђивања испуњености прописаних захтева за пријављивање, надзор над радом тих тела, као и суспензија и повлачење пријављивања, донетим на основу закона којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености.

IX. ВАЖЕЊЕ ДОКУМЕНАТА О СПРОВЕДЕНОМ ОЦЕЊИВАЊУ И ВЕРИФИКАЦИЈИ СТАЛНОСТИ ПЕРФОРМАНСИ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРОИЗВОДА И ЗНАКОВА УСАГЛАШЕНОСТИ ИЗДАТИХ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 52.

Документи о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси грађевинског производа издати у иностранству важе у Републици Србији, ако су издати у складу са потврђеним међународним споразумом чији је потписник Република Србија.

Члан 53.

Министар надлежан за послове грађевинарства решењем може признати важење документа о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси који је издало тело које обавља послове независне треће стране у складу са иностраним техничким прописом, уколико не постоји именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси у складу са српском техничком спецификацијом или техничким прописом односно тело за испитивање и/или оцењивање усаглашености у складу са одговарајућим српским техничким прописом.

Члан 54.

Испуњеност захтева за признавање докумената о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси из члана 53. овог закона утврђује се решењем министра надлежног за послове грађевинарства.

Решење из става 1. овог члана доноси се на предлог комисије коју образује министар надлежан за послове грађевинарства.

Чланови комисије из става 2. овог члана имају право на накнаду за рад.

За издавање решења из става 1. овог члана плаћа се републичка административна такса.

Члан 55.

Министарство надлежно за послове грађевинарства доставља решење из члана 54. став 1. као и податке о документима о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси грађевинског производа из члана 52. овог закона, министарству

надлежном за послове техничких прописа ради уписа у регистар признатих докумената о спроведеном оцењивању и верификацији сталности перформанси грађевинског производа издатих у иностранству.

Х. НАДЗОР

Члан 56.

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона, спроводи министарство надлежно за послове грађевинарства.

Надзор из става 1. овог члана укључује и надзор над радом и трајним испуњавањем прописаних захтева тела за техничко оцењивање, именованих и пријављених тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси.

Поступање надлежног органа тржишног надзора када грађевински производ представља озбиљан ризик

Члан 57.

Ако органи тржишног надзора предузимају мере у складу са законом којим се уређује тржишни надзор или ако имају основану сумњу да грађевински производ не поседује перформансе наведене у декларацији о перформансама и представља озбиљан ризик по испуњење основних захтева за објекте, органи тржишног надзора спроводе проверу тог производа која обухвата проверу испуњености одговарајућих захтева утврђених овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Ако у току провере из става 1. овог члана, надлежни орган тржишног надзора утврди да грађевински производ није усаглашен са захтевима из овог закона, техничке спецификације или техничког прописа и да представља озбиљан ризик, укључујући озбиљан ризик чије последице нису тренутне и захтевају хитно поступање, орган тржишног надзора без одлагања налаже надзираном субјекту који грађевински производ ставља или чини доступним на тржишту да у примереном року предузме потребне корективне мере како би грађевински производ ускладио са прописаним захтевима или обезбеђује да грађевински производ буде опозван или повучен или да забрани његово стављање или испоруку на тржиште.

Ако је у поступак оцењивања и верификације сталности перформанси грађевинских производа укључено именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси, надлежни орган тржишног надзора, у складу са законом којим се уређује тржишни надзор, обавештава именовано тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси.

Привредни субјект обезбеђује предузимање свих одговарајућих корективних мера на свим грађевинским производима које је тај привредни субјект учинио доступним на тржишту.

Ако привредни субјект током периода из става 2. овог члана не предузме одговарајуће корективне мере, надлежни орган тржишног надзора доноси решење којим надзираном привредном субјекту забрањује или ограничава чињење доступним на тржишту грађевинског производа или налаже надзираном субјекту да грађевински производ повуче са тржишта или да грађевински производ опозове.

Надлежни органи тржишног надзора о мерама из става 5. овог члана обавештавају, без одлагања, министарство надлежно за послове тржишног надзора. Информације из става 5. овог члана обухватају све доступне детаље, посебно податке потребне за идентификацију неусаглашеног грађевинског производа, порекло тог грађевинског производа, природу претпостављене неусаглашености и подразумеваног ризика, природу и трајање предузетих мера, као и аргументе које је изнео одговарајући привредни субјект. Надлежни орган тржишног надзора нарочито назначава када је узрок неусаглашености немогућност производа да задовољи перформансе наведене у декларацији о перформансама и/или испуни захтеве у вези са испуњењем основних захтева за објекте утврђене овим законом, техничком спецификацијом или техничким прописом.

Поступање надлежног органа тржишног надзора ако усаглашени грађевински производ представља ризик по здравље и безбедност

Члан 58.

Ако након спроведене провере у складу са чланом 57. овог закона надлежни орган тржишног надзора утврди да грађевински производ, и поред тога што је усаглашен са овим законом, техничком спецификацијом или техничким прописом, представља ризик по испуњење основних захтева за објекте, здравље или безбедност људи или друге аспекте заштите јавног интереса, надлежни орган тржишног надзора захтева од привредног субјекта да предузме све одговарајуће мере како би обезбедио да предметни грађевински производ приликом стављања на тржиште не представља ризик, повуче тај грађевински производ са тржишта или га опозове у неком разумном року, сразмерно природи тог ризика.

Привредни субјект обезбеђује предузимање свих корективних мера сходно решењу надлежног инспектора, у вези са свим грађевинским производима из става 1. овог члана, које је привредни субјект учинио доступним на тржишту.

Овлашћења надлежног инспектора

Члан 59.

Надлежни инспектор у вршењу тржишног надзора, осим овлашћења у складу са другим прописима, има право и обавезу да:

1) захтева од надзираних субјеката све податке и потребну документацију о оцењивању и верификацији сталности перформанси и друге доказе о усклађености грађевинског производа са захтевима утврђеним овим законом и прописима донетим на основу овог закона;

2) предузима потребне радње у циљу спровођења прегледа и испитивања грађевинског производа и након његовог стављања на тржиште или чињења доступним на тржишту, а ради провере усаглашености грађевинског производа са перформансама наведеним у декларацији о перформансама грађевинског производа, одредбама овог закона и прописима донетим на основу овог закона;

3) узима узорке грађевинског производа и даје на испитивање и оцењивање усаглашености са перформансама наведеним у декларацији о перформансама

грађевинског производа, одредбама овог закона и прописима донетим на основу овог закона.

Надлежни орган тржишног надзора који не располаже потребним стручним капацитетима или опремом за спровођење прегледа или испитивања из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, у оквиру инспекцијског надзора, може по захтеву надлежног инспектора поверити обављање ових радњи телу акредитованом у складу са одговарајућом техничком спецификацијом или техничким прописом, уколико не постоји тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси именовано у складу са одговарајућом техничком спецификацијом или техничким прописом.

Телу за оцењивање и верификацију сталности перформанси, односно акредитованом телу из става 2. овог члана може се поверити обављање радњи из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, уколико није било укључено у испитивање и оцењивање и верификацију сталности перформанси предметног грађевинског производа пре његовог стављања на тржиште или чињења доступним на тржишту.

Дужности надлежног инспектора

Члан 60.

У вршењу тржишног надзора надлежни инспектор је овлашћен да привредном субјекту који грађевински производ ставља на тржиште:

1) наложи достављање декларације о перформансама грађевинског производа израђене у складу са овим законом, техничком спецификацијом или техничким прописом;

2) наложи да грађевински производ морају да прате прописана техничка упутства на српском језику, односно упутства и информације о безбедности, уколико утврди да су она непотпуна или уколико не прате грађевински производ;

3) привремено забрани чињење доступним на тржишту, понуду испоруке, оглашавање или излагање грађевинског производа у периоду потребном за различите прегледе и испитивања, односно док постоји основана сумња да тај производ није усаглашен са перформансама наведеним у декларацији о перформансама грађевинског производа, одредбама овог закона и прописима донетим на основу овог закона;

4) нареди отклањање утврђених неусаглашености и одреди примерен рок за њихово отклањање;

5) решењем забрани или ограничи стављање на тржиште или чињење доступним на тржишту неусаглашених грађевинских производа, или нареди њихово повлачење са тржишта или опозив од крајњег корисника;

6) решењем наложи да привредни субјект, без одлагања, обезбеди да грађевински производ буде опозван или повучен или да решењем забрани стављање на тржиште или чињење доступним на тржишту грађевинског производа који није усаглашен са захтевима утврђеним овим законом, техничком спецификацијом или техничким прописом и представља озбиљан ризик, укључујући озбиљан ризик чије последице нису тренутне и захтевају хитно поступање;

7) решењем наложи да привредни субјект предузме све потребне мере како би за грађевински производ, који и поред усаглашености са захтевима из овог закона, техничких спецификација или техничког прописа, представља ризик по здравље и

безбедност, обезбедио да приликом стављања на тржиште или чињења доступним на тржишту више не представља ризик, грађевински производ повукао са тржишта или опозвао у року сразмерном природи тог ризика;

8) решењем нареди уништавање неусаглашених грађевинских производа у складу са посебним прописима којима се уређује заштита животне средине, ако је то неопходно за заштиту здравља и безбедности људи, животиња и биљака, животне средине и имовине.

Надлежни инспектор је овлашћен да привредном субјекту наложи отклањање формалних неусаглашености и одреди примерен рок за отклањање ако утврди да грађевински производ који је стављен на тржиште или учињен доступним на тржишту:

1) није означен знаком усаглашености или је знак усаглашености стављен у супротности са одредбама овог закона и прописима којима се уређује тржишни надзор и начин стављања, као и облик, изглед и садржина знака усаглашености;

2) није праћен документом о оцењивању и верификацији сталности перформанси;

3) није праћен декларацијом о перформансама или је декларација о перформансама непотпуна;

4) није праћен прописаним техничким упутствима или су техничка упутства непотпуна;

5) није праћен одговарајућом техничком документацијом или је та документација непотпуна.

Ако привредни субјект у одређеном року не отклони неусаглашености из става 2. овог члана, надлежни инспектор доноси решење којим се забрањује или ограничава чињење доступним на тржишту грађевинског производа или опозива или повлачи са тржишта грађевински производ са формалним недостатком.

Кад надлежни инспектор предузима мере из овог члана, мора да поступа тако да се те мере спроводе на начин сразмеран озбиљности ризика и водећи рачуна да предузета мера буде примерена врсти опасности или ризика.

Жалба изјављена против решења инспектора из става 1. тач. 6), 7) и 8) овог члана и става 3. овог члана не одлаже извршење решења.

Трошкови инспекцијског поступка

Члан 61.

Трошкове испитивања и верификације сталности перформанси грађевинског производа, као и друге трошкове који настану у поступку предузимања мера надлежних органа инспекцијског надзора, сноси привредни субјект, ако се утврди да производ није усаглашен са прописаним захтевима.

Обавезе надзираних субјеката

Члан 62.

Тела за техничко оцењивање, именована и пријављена тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси, привредни субјекти и друга лица која су

укључена у поступак производње, стављања на тржиште и чињење доступним на тржишту грађевинских производа дужни су да министарству надлежном за послове грађевинарства или органима овлашћеним за спровођење надзора у складу са овим законом омогуће преглед свих просторија и увид у све радње и/или документе везане за оцењивање и верификацију сталности перформанси грађевинског производа, техничко оцењивање, стављање на тржиште или чињење доступним грађевинског производа.

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 63.

Новчаном казном од 1.000.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај тело за техничко оцењивање које спроводи оцењивање сталности перформанси, односно издаје техничке оцене без решења из члана 35. став 1. овог закона, ван области утврђене тим решењем или након доношења решења о укидању или делимичном укидању решења из члана 35. став 1. овог закона.

Новчаном казном од 1.000.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај именовано или пријављено тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси које спроводи оцењивање и верификацију сталности перформанси без решења из члана 39. став 1. овог закона, ван обима утврђеног тим решењем или након доношења решења о укидању или делимичном укидању решења из члана 39. став 1. овог закона.

За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара и одговорно лице именованог или пријављеног тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси, односно тела за техничко оцењивање.

Члан 64.

Новчаном казном од 100.000 до 300.000 динара казниће се за прекршај тело за техничко оцењивање, односно именовано или пријављено тело за оцењивање и верификацију сталности перформанси ако:

- 1) не достави извештај надлежном министарству у складу са обавезама из члана 37. ст. 1. и 2. овог закона, односно члана 46. ст. 1, 2. и 3. овог закона;
- 2) не поступи по налогу надлежног министра из члана 46. став 7. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара и одговорно лице тела за техничко оцењивање, односно именованог или пријављеног тела за оцењивање и верификацију сталности перформанси.

Члан 65.

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај привредни субјект уколико:

1) стави на тржиште грађевински производ који није усаглашен са прописаним захтевима у складу са чланом 16. став 1, а у вези са чланом 5. овог закона или учини доступним на тржишту грађевински производ који није усаглашен са прописаним захтевима у складу са чланом 17. став 1, а у вези са чланом 5. овог закона;

2) не достави органу тржишног надзора декларацију о перформансама и техничку документацију у складу са чланом 15. став 1. тачка 1) и чланом 16. став 11. овог закона;

3) стави или учини доступним на тржишту грађевински производ док постоји сумња да тај производ није усаглашен са перформансама наведеним у декларацији о перформансама или усклађен са другим захтевима из овог закона у складу са чланом 16. став 3. и чланом 17. став 3. овог закона и не обавести одговарајуће привредне субјекте и надлежне органе тржишног надзора у складу са чланом 16. став 4. и чланом 17. став 4. овог закона;

4) не обезбеди да грађевински производ прате прописана техничка упутства на српском језику у складу са чланом 14. став 9. и чланом 16. став 6. овог закона;

5) стави или учини доступним на тржишту грађевински производ за који није обезбедио да су испуњени услови из члана 16. став 2. и члана 17. став 2. овог закона;

6) не обезбеди услове складиштења или превоза из члана 16. став 7. и члана 17. став 5. овог закона;

7) не поступи у складу са чланом 14. став 13, чланом 15. став 1. тачка 3), чланом 16. став 13. и чланом 17. став 9. овог закона;

8) не предузме неопходне корективне радње, не повуче са тржишта односно не опозове грађевински производ у складу са чланом 14. став 10, чланом 16. став 9. и чланом 17. став 6. овог закона и не обавести надлежне органе тржишног надзора у складу са чланом 14. став 11, чланом 16. став 10. и чланом 17. став 7. овог закона;

9) не обавља испитивање узорака грађевинског производа, не проверава да ли има рекламација, неусаглашених и опозваних производа и не води евиденцију у складу са чланом 14. став 6. и чланом 16. став 8. овог закона;

10) није обезбедио успостављање поступака у складу са чланом 14. став 5. овог закона;

11) не повуче са тржишта, не опозове, поново учини доступним на тржишту неусаглашен грађевински производ који представља озбиљан ризик укључујући озбиљан ризик чије последице нису тренутне и захтевају хитно поступање према налогу надлежног инспектора утврђеног решењем из члана 60. став 1. тачка б) овог закона;

12) не повуче, не опозове или не предузме све потребне мере према налогу надлежног инспектора утврђеног решењем из члана 60. став 1. тачка 7) овог закона;

13) не уништи неусаглашени грађевински производ у складу са посебним прописима којима се уређује заштита животне средине према решењу надлежног инспектора из члана 60. став 1. тачка 8) овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара и одговорно лице у привредном субјекту.

Члан 66.

Новчаном казном од 150.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај привредни субјект уколико:

1) не поступи по решењу надлежног инспектора за отклањање неусаглашености из члана 60. став 3. овог закона;

2) не чува техничку документацију и декларацију о перформансама у складу са чланом 14. став 3. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара и одговорно лице у привредном субјекту.

Члан 67.

Новчаном казном од 50.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај привредни субјект уколико не поступи у складу са обавезама утврђеним чланом 14. став 12, чланом 15. став 1. тачка 2), чланом 16. став 12, чланом 17. став 8. и чланом 19. овог закона на образложени захтев надлежног органа.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара и одговорно лице у привредном субјекту.

ХИИ. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Започети поступци

Члан 68.

Поступци издавања исправа о усаглашености за грађевинске производе започети до дана ступања на снагу овог закона, односно до почетка примене техничких прописа за предметни грађевински производ и предметну област грађевинских производа донетих у складу са овим законом, до дана ступања на снагу потврђеног АСАА споразума или ако тај споразум не буде закључен, до дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији, окончаће се у складу са прописима по којима су започети.

Члан 69.

Тела која спроводе поступке испитивања и/или оцењивања усаглашености која испуњавају услове утврђене техничким прописом донетим до дана ступања на снагу овог закона, настављају да обављају послове испитивања и/или оцењивања усаглашености за одређену област грађевинских производа, на начин и под условима утврђеним одговарајућим техничким прописом, а најдуже до ступања на снагу, односно почетка примене техничког прописа за предметни грађевински производ и предметну област грађевинских производа донетим у складу са овим законом.

Важење прописа и појединачних правних аката

Члан 70.

Технички прописи којима се прописују захтеви за стављање на тржиште грађевинских производа и/или услови за њихову уградњу донети до дана ступања на снагу овог закона, важе до ступања на снагу, односно почетка примене техничких прописа за предметни грађевински производ и предметну област грађевинских производа донетих у складу са овим законом.

Исправе о усаглашености грађевинских производа које су издате у складу са техничким прописима којима су утврђени захтеви за те грађевинске производе важе до датума важења исправе о усаглашености, а најдуже две године од дана ступања на снагу потврђеног АСАА споразума или ако тај споразум не буде закључен, најдуже две

године од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији.

Доношење прописа

Члан 71.

Подзаконски акти из члана 9. став 3, члана 21. став 2, члана 23. став 2, члана 28. став 3, члана 30. став 5, члана 35. став 3. и члана 40. став 9. овог закона донеће се у року од 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акти из члана 6. став 5, члана 14. став 4, члана 29. став 1. и члана 30. ст. 6. и 7. овог закона донеће се до дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији.

Одложена примена

Члан 72.

Одредбе члана 11. став 7, члана 35. став 4, члана 38. став 4, члана 49. и чл. 50. и 51. овог закона, примењују се од дана ступања на снагу потврђеног АСАА споразума или ако тај споразум не буде закључен, од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији.

Ступање на снагу

Члан 73.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 144

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи

Члан 1.

У Закону о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14 и 145/14), у члану 2. тачка 20), после речи: „за изградњу;” додају се речи: „која се дефинише координатама преломних тачака у државној пројекцији”.

После тачке 20а) додају се тач. 20б) и 20в), које гласе:

„20б) *стамбени комплекс* јесте просторна целина која се састоји од више повезаних самосталних функционалних целина, односно катастарских парцела, које имају претежну стамбену намену (породично или вишепородично становање), и у оквиру кога се формирају зелене и слободне површине, на земљишту остале намене;

20в) *стамбени блок* јесте заокружена просторна целина у грађевинском подручју насељеног места, правилног геометријског облика са претежном стамбеном наменом (по правилу вишепородично становање), оивичен је јавним саобраћајним површинама, а унутар блока се формирају интерне саобраћајнице, колско–пешачке стазе, слободне и зелене површине у јавном коришћењу. Према начину грађења стамбени блокови могу бити ивично и слободно грађени, односно отворени, полуотворени и затворени. Отворени стамбени блок се састоји од слободностојећих објеката вишепородичног становања на земљишту које је у јавном коришћењу. Полуотворени стамбени блок чине објекти изграђени у прекинутом низу. Затворени стамбени блок чине објекти изграђени у непрекинутом низу са свих страна блока;”.

Тачка 22) мења се и гласи:

„22) *објекат* јесте грађевина спојена са тлом, изведена од сврсисходно повезаних грађевинских производа, односно грађевинских радова, која представља физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину (зграде и инжењерски објекти и сл.), који може бити подземни или надземни;”.

У тачки 24а) после речи: „производа (амбари, кошеви)” додаје се запета и речи: „рибњаци, кречане, ћумуране”.

После тачке 24а) додају се тач. 24б–24ђ), које гласе:

„24б) *скијашка стаза* јесте уређена и обележена површина јавног скијалишта као уређене јавне површине која се одређује на основу закона којим се уређују јавна скијалишта. За скијашку стазу не одређује се грађевинско земљиште, а може бити на свим врстама земљишта (грађевинско, пољопривредно и шумско), већ се за уређење скијашке стазе примењују правила и прописи за партерно уређење земљишта, уз обавезну антиерозиону заштиту и може бити у свим облицима својине;

24в) *ски-вучница* је жичара која ужетом вуче лица са одговарајућом опремом по тлу;

24г) *скијашка трака* је специфична вучна инсталација са специфичним техничко-технолошким карактеристикама;

24д) *опрема* су појединачни уређаји, машине, процесне инсталације и други производи од којих се састоји постројење, који могу бити и самостално уграђени у објекат ради технолошког или другог процеса којем је објекат намењен;

24ђ) *основни захтеви* за објекте су захтеви које објекат треба да задовољи током економски прихватљивог века употребе, утврђени посебним прописима;”.

У тачки 26) после речи: „гасовод,” додају се речи: „деривациони цевовод,”.

После тачке 26а) додаје се тачка 26б), која гласи:

„26б) *подземни делови инфраструктуре и система за наводњавање* су посебна врста подземних инфраструктурних објеката који се граде у пољопривредне сврхе, а

чијом се изградњом на пољопривредном и шумском земљишту, као и на грађевинском земљишту које се користи у пољопривредне сврхе, не нарушава коришћење земљишта на површини терена постојеће намене и издавање локацијских услова за изградњу ових објеката не може се условљавати постојањем, односно довољном развијеношћу планске документације за подручје на коме се налазе парцеле на којима се планира изградња;”.

Тачка 28) мења се и гласи:

„28) *припремни радови* јесу радови који претходе грађењу објекта и односе се нарочито на: рушење постојећих објеката на парцели, измештање постојеће инфраструктуре на парцели, рашчишћавање терена на парцели, одвожење употребљеног грађевинског материјала (шута) на депонију, обезбеђење простора за допрему и смештај грађевинских производа и опреме, грађење и постављање објеката, инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова (постављање градилишне ограде, контејнера и сл.), земљани радови, радови којима се обезбеђује сигурност суседних објеката, односно сигурност и стабилност терена (шипови, дијафрагме, потпорни зидови и сл.), обезбеђивање несметаног одвијања саобраћаја и коришћење околног простора;”.

Тачка 31) мења се и гласи:

„31) *грађење* јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња грађевинских производа, постројења и опреме;”.

Тачке 32) и 32а) мењају се и гласе:

„32) *реконструкција* јесте извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту у габариту и волумену објекта којима се утиче на испуњавање основних захтева за објекат, мења технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећава број функционалних јединица, врши замена уређаја, постројења, опреме и инсталација са повећањем капацитета;

32а) *реконструкција линијског инфраструктурног објекта* јесте извођење грађевинских радова у заштитном појасу, у складу са посебним законом, којима се може променити габарит, волумен, положај или опрема постојећег објекта, као и извођење радова који обухватају радове великог обима, замене елемента на постојећим линијским објектима, којима се не мења њено целокупно функционисање;”.

Тачка 3ба) мења се и гласи:

„3ба) *текуће (редовно) одржавање објекта* јесте извођење радова који се предузимају ради спречавања оштећења која настају употребом објекта или ради отклањања тих оштећења, а састоје се од прегледа, поправки и предузимања превентивних и заштитних мера, односно сви радови којима се обезбеђује одржавање објекта на задовољавајућем нивоу употребљивости, као што су кречење, фарбање, замена облога, замена санитарија, радијатора, замена унутрашње и спољашње столарије и браварије, замена унутрашњих инсталација и опреме без повећања капацитета и други слични радови, ако се њима не мења спољни изглед зграде и ако немају утицај на заједничке делове зграде и њихово коришћење;”.

После тачке 42) додаје се тачка 42а), која гласи:

„42а) *услови за пројектовање, односно прикључење* јесу услови које издају имаоци јавних овлашћења у обједињеној процедури у поступку издавања локацијских услова на захтев надлежног органа, у складу са планским документом, а који се не издају у форми управног акта, већ се њима искључиво дефинишу прецизни услови под којим се објекат чија је изградња предвиђена планским документом може реализовати и представљају саставни део локацијских услова;”.

У тачки 43) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 43) додају се тач. 44)–49), које гласе:

„44) *електроенергетски објекти* су објекти за производњу, трансформацију, дистрибуцију и пренос електричне енергије;

45) *стратешки енергетски објекти* су објекти који су одређени као стратешки сагласно прописима којима је уређена област енергетике;

46) *сертификат о енергетским својствима зграда* је документ који приказује енергетска својства зграде, има прописани садржај, изглед, услове и начин издавања и издат је кроз Централни регистар енергетских пасоша (ЦРЕП);

47) *Централни регистар енергетских пасоша (ЦРЕП)* је информациони систем преко кога се врши издавање сертификата о енергетским својствима зграда и у којем се воде базе података о овлашћеним организацијама које испуњавају прописане услове за издавање сертификата, одговорним инжењерима за енергетску ефикасност зграда који су запослени у тим организацијама и издатим сертификатима о енергетским својствима зграда;

48) *севесо постројење и севесо комплекс* су постројење и комплекс који могу имати утицај на животну средину и одређују се у складу са прописима којима се уређује животна средина;

49) *техничка грешка у планским документима* јесте грешка која се уочи у току спровођења усвојеног планског документа у текстуалном или графичком делу планског документа, а односи се на грешке у називима, бројевима, графичким симболима (тачкама, линијама и површинама), као и друге очигледне нетачности и нелогичности које се јављају у текстуалном и графичком делу планског документа (објављеном тексту и овереним графичким приказима).”

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Сви изрази у овом закону употребљени у мушком роду подразумевају се и у женском роду и обрнуто.”.

Члан 2.

У члану 4. после става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Сертификат о енергетским својствима зграда издаје се кроз Централни регистар енергетских пасоша (ЦРЕП), који води министарство надлежно за послове грађевинарства.”

Досадашњи ст. 5. и 6, постају ст. 6. и 7.

Досадашњи став 7, који постаје став 8. мења се и гласи:

„На решење из става 7. овог члана не може се изјавити жалба али се тужбом може покренути управни спор.”

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 3.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Грађевински производ је сваки производ или склоп који је произведен и стављен на тржиште ради сталне уградње у објекте или њихове делове и чије перформансе имају утицај на перформансе објеката у погледу основних захтева за објекте.

Грађевински производи, морају испуњавати захтеве прописане овим законом и посебним прописима, као и техничке захтеве са аспекта сеизмолошких, климатских и других особености Републике Србије.”

Члан 4.

Назив изнад члана 7. и члан 7. бришу се.

Члан 5.

У члану 8. став 1. после речи: „на изграђеном објекту” додају се речи: „и за утврђивање кућног броја”.

Члан 6.

У члану 8а став 1. после речи: „електронским путем” додају се речи: „осим за документе и поднеске који садрже тајне податке и који су означени степеном тајности у складу са прописима којима се уређује тајност података”.

После става 2. додају се нови ст. 3–7, који гласе:

„Ако се у обједињеној процедури доставља акт, односно документ који је претходно изворно сачињен у папирној форми, доставља се примерак тог акта, односно документа који је дигитализован и оверен у складу са законом којим се уређује електронско пословање.

Дигитализацију документа у складу са ставом 3. овог члана за потребе спровођења обједињене процедуре, поред лица утврђених законом који уређује електронско пословање, може извршити и лице са лиценцом одговорног пројектанта, уписано у одговарајући струковни регистар или адвокат уписан у именик адвоката, ако то лице својим квалификованим електронским потписом истовремено потписује и поднесак у обједињеној процедури уз који се тај акт, односно документ доставља.

Изузетно од става 2. овог члана, лице регистровано за коришћење услуга електронске управе поднесак може поднети и преко портала е-Управа, у складу са законом којим се уређује електронска управа, у ком случају се идентификација подносиоца врши у складу са тим законом.

Изузетно од ст. 2. и 3. овог члана, треће лице које тражи да му се у обједињеној процедури призна својство странке у поступку, односно ако на одлуке донете у том поступку изјављује правне лекове, није дужно да користи електронске документе, нити да се надлежном органу обраћа електронским путем.

Ако надлежни орган у случају из става 6. овог члана прими поднесак и документ у папирној форми, дужан је да исти дигитализује и да потврди истоветност те копије оригиналу, чиме копија добија исту доказну снагу као оригинал у оквиру спровођења тог поступка.

Досадашњи став 3. постаје став 8.”

Члан 7.

Члан 8б мења се и гласи:

„Члан 8б

Надлежни орган је дужан да у року од пет радних дана од дана пријема захтева за издавање локацијских услова, имаоцима јавних овлашћења, који у складу са овим законом и посебним прописом утврђују услове за пројектовање, односно прикључење, достави захтев за издавањем тих услова, ако се они не могу прибавити увидом у плански документ, односно сепарат.

Ималац јавних овлашћења је дужан да поступи по захтеву из става 1. овог члана, у року од 15 дана од дана пријема захтева, а за објекте из члана 133. овог закона у року од 30 дана од дана пријема захтева.

Ако је претходни услов за изградњу објекта изградња недостајуће инфраструктуре, ималац јавних овлашћења је дужан да у условима за пројектовање, односно прикључење наведе ту чињеницу и информацију о планираном начину финансирања и роковима изградње недостајуће инфраструктуре.

Услови за пројектовање, односно прикључење не могу бити у супротности са планским документом на основу кога се издају локацијски услови, нити се њима могу мењати планским документом утврђени урбанистички параметри, односно оспоравати планским документом утврђене намене.

Ако ималац јавних овлашћења не може да поступи по захтеву због недостатака у садржини идејног решења, дужан је да наведе све недостатке које је потребно исправити како би издао акт о условима за пројектовање, односно прикључење у складу са захтевом.

Ако ималац јавних овлашћења не поступи у року и на начин из ст. 2, 3. и 4. овог члана надлежни орган о томе обавештава подносиоца захтева и подноси захтев за покретање прекршајног поступка у складу са чланом 211а овог закона.

Ималац јавних овлашћења има право на накнаду стварних трошкова за издавање тражених услова за пројектовање, односно прикључење, као и спровођење других радњи из своје надлежности.

Услови за пројектовање, односно прикључење ималаца јавних овлашћења садрже и износ накнаде за прикључење на инфраструктурну мрежу, као и износ других накнада, односно такси, у складу са посебним законом.

Ако ималац јавних овлашћења обавештење о висини накнаде из става 7. овог члана достави у року од три радна дана од дана пријема захтева за издавање услова за пројектовање, односно прикључење, обавеза плаћања накнаде доспева пре издавања локацијских услова, а у супротном сматра се да се ималац јавних овлашћења изјаснио да ће те услове издати без накнаде, о чему надлежни орган обавештава подносиоца захтева без одлагања.

Обавеза плаћања накнаде из става 8. овог члана, доспева пре прикључења на мрежу, а накнаде које нису у вези са прикључењем на инфраструктурну мрежу, односно таксе, пре издавања употребне дозволе.

Изузетно од става 10. овог члана, обавеза плаћања накнаде из става 8. овог члана доспева по пријему коначног обрачуна те накнаде, ако се инвеститор у захтеву за прикључење објекта на инфраструктурну мрежу, односно у захтеву за издавање употребне дозволе, изјаснио да ће ту накнаду платити након пријем коначног обрачуна.

У случају да је објекат изведен у складу са условима за прикључење, ималац јавних овлашћења дужан је да изврши прикључење објекта на комуналну и другу

инфраструктуру и да о томе обавести надлежни орган у року од 15 дана од дана пријема захтева за прикључење, ако локацијским условима није предвиђено другачије.

Одредбе ст. 6–10. овог члана не примењују се за прикључење објекта на преносну електроенергетску мрежу (изнад 110 kV).”

Члан 8.

У члану 8г став 1. после речи: „регистратора централне евиденције” додају се речи: „и обезбеђује доступност тих података и аката у складу са законом, као и приступ актима које надлежни органи објављују у складу са чланом 8в став 3. овог закона”.

У ставу 5. речи: „тримесечне” бришу се, а после речи: „спровођење обједињене процедуре” додају се речи: „на годишњем нивоу”.

У ставу 7. тачка 1) речи: „тачка 3)” замењују се речима: „тачка 2)”, а у тачки 2) речи: „став 6.” замењују се речима: „став 5.”.

Члан 9.

У члану 8д став 1. тачка 3) реч: „ њен” и реч: „пријаве” бришу се.

После тачке 3) додају се тач. 3а–3в), које гласе:

„3а) по пријави завршетка изградње темеља, потврђује њен пријем без одлагања, осим ако уз пријаву није поднета прописана документација, у ком случају о томе без одлагања, а најкасније наредног радног дана, од пријема захтева, обавештава подносиоца захтева;

3б) по пријави завршетка изградње објекта у конструктивном смислу, потврђује њен пријем без одлагања, осим ако уз пријаву није поднета прописана документација, у ком случају о томе без одлагања, а најкасније наредног радног дана, од пријема захтева, обавештава подносиоца захтева;

3в) по захтеву за давање сагласности на техничку документацију у погледу мере заштите од пожара, упућује тај захтев органу надлежном за заштиту од пожара без одлагања, а најкасније наредног радног дана, од дана пријема захтева и у истом року одлуку надлежног органа за заштиту од пожара доставља инвеститору;”.

Став 4. мења се и гласи:

„Решење о издатој грађевинској дозволи, пријаву радова, пријаву темеља и пријаву завршетка објекта у конструктивном смислу надлежни орган доставља грађевинској инспекцији без одлагања, а локацијске услове прослеђује имаоцима јавних овлашћења ради информисања и резервације капацитета инфраструктуре на коју објекат након изградње треба да се прикључи, у року од три дана од дана издавања.”.

Додаје се нови став 6. који гласи:

„Изузетно од става 1. тачка 5) овог члана, у случају неусклађености техничке документације која се доставља ради издавања употребне дозволе са елаборатом геодетских радова за изведени објекат и посебне делове објекта, односно ако је та неусклађеност разлог за измену употребне дозволе у циљу уписа објекта у катастар, рок за издавање употребне дозволе се рачуна од дана достављања техничке документације која је усклађена са елаборатом геодетских радова.”.

Члан 10.

У члану 8ђ после става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„Податке из службених евиденција, који су неопходни за спровођење обједињене процедуре, надлежни орган обезбеђује преко сервисне магистрале органа у складу са прописима који уређују електронску управу, без плаћања таксе.

Подаци прибављени на начин из става 3. овог члана сматрају се поузданим и имају исту доказну снагу као оверени изводи из тих евиденција.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 5. запета и речи: „осим ако нису испуњени формални услови за даље поступање по захтеву, када тај захтев одбацује закључком” бришу се.

Досадашњи став 4, који постаје став 7. мења се и гласи:

„Ако подносилац захтева отклони утврђене недостатке и поднесе усаглашени захтев најкасније у року од 30 дана од дана објављивања акта из става 6. овог члана, не доставља поново документацију, нити плаћа административну таксу и друге накнаде које је већ доставио, односно платио у поступку у коме је тај акт донет.”

После става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Ако одбаци захтев из разлога што нису испуњени формални услови за даље поступање по захтеву, надлежни орган је дужан да таксативно наведе све недостатке, односно разлоге за одбацивање, након чијег ће отклањања моћи да поступи у складу са захтевом.”

После става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„Ако одбаци захтев за издавање локацијских услова због недостатака идејног решења, надлежни орган у поступку по усаглашеном захтеву неће поновно прибављати услове ималаца јавних овлашћења који су прибављени у поступку у коме је захтев одбачен, нити имаоци јавних овлашћења могу поново наплатити накнаду за издавање тих услова осим ако су у измењеном идејном решењу промењени елементи битни за утврђивање тих услова.”

Досадашњи став 5. постаје став 9.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 10. запета и речи: „актом којим се уређује спровођење обједињене процедуре” бришу се.

Члан 11.

У члану 10. став 1. тачка 3) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 3) додају се тач. 4) и 5), које гласе:

„4) Стратегија одрживог урбаног развоја Републике Србије;

5) Национална архитектонска стратегија.”

Члан 12.

У члану 11. после става 3. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

„Израда и доношење планских докумената су од јавног интереса за Републику Србију.

Плански документи се израђују за временски период од највише 25 година.”.

Члан 13.

У члану 25. после става 3. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

„План генералне регулације је основни план регулације који се директно спроводи применом правила уређења и грађења на целом обухвату планског документа.

Изузетно од става 1. овог члана, спровођење плана генералне регулације може се предвидети кроз израду плана детаљне регулације у случају када није могуће на целом обухвату плана генералне регулације одредити регулацију, односно правила уређења и грађења.”.

Члан 14.

У члану 26. став 1. после тачке 5) додаје се тачка 5а), која гласи:

„5а) попис парцела и опис локација за јавне површине, садржаје и објекте;”.

У ставу 1. тачка 8) реч: „обавезно” брише се.

Тачка 10) мења се и гласи:

„10) правила уређења и правила грађења за целокупни обухват планског документа;”.

Члан 15.

Назив изнад члана 36. и члан 36. мењају се и гласе:

„8. Израда докумената просторног и урбанистичког планирања

Члан 36.

„Документе просторног и урбанистичког планирања под условима прописаним овим законом, може да израђује јавно предузеће, односно друга организација чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, за обављање послова просторног и урбанистичког планирања, као и привредна друштва, односно друга правна лица, која су уписана у регистар привредних субјеката и која испуњавају услове прописане овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Документе просторног и урбанистичког планирања може да израђује правно лице из става 1. овог члана које има одговарајућу лиценцу.

Министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма образује комисију за утврђивање испуњености услова за израду докумената просторног и урбанистичког планирања.

Министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма доноси решење о испуњености услова правног лица за израду докумената просторног и урбанистичког планирања на предлог комисије за утврђивање испуњености услова за

израду докумената просторног и урбанистичког планирања. Решење о испуњености услова правног лица за израду докумената просторног и урбанистичког планирања коначно је даном достављања решења. Решење о испуњености услова правног лица за израду докумената просторног и урбанистичког планирања важи две године, од дана издавања.

Ако утврди да правно лице не испуњава услове за израду докумената просторног и урбанистичког планирања, као и ако утврди да је лиценца издата на основу нетачних или неистинитих података министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма доноси решење којим укида, односно поништава решење о испуњености услова за израду докумената просторног и урбанистичког планирања (лиценце).

Трошкове утврђивања испуњености услова за израду докумената просторног и урбанистичког планирања, сноси подносилац захтева.

Висина трошкова за утврђивање испуњености услова за израду докумената просторног и урбанистичког планирања, саставни је део решења из става 4. овог члана.

Израдом просторних, односно урбанистичких планова руководи одговорни планер, односно одговорни урбаниста.”.

Члан 16.

У члану 37. став 1. мења се и гласи:

„Одговорни планер може бити лице са стеченим високим образовањем на нивоу еквивалентном академским студијама односно струковним студијама обима од најмање 300 ЕСПБ, најмање пет година одговарајућег стручног искуства на изради докумената просторног планирања, одговарајућом лиценцом у складу са овим законом и које је уписано у регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера.”.

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Одговорни планер даје изјаву да је плански документ усклађен са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.”.

Члан 17.

У члану 38. став 1. мења се и гласи:

„Одговорни урбаниста може бити лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, на нивоу еквивалентном академским студијама односно струковним студијама обима од најмање 300 ЕСПБ, најмање пет година одговарајућег стручног искуства на изради докумената урбанистичког планирања, одговарајућом лиценцом у складу са овим законом и које је уписано у регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера.”.

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Одговорни урбаниста даје изјаву да је плански документ усклађен са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.”.

Члан 18.

У члану 39. став 3. после речи: „урбаног развоја,” додају се речи: „архитектонска политика,”.

Члан 19.

У члану 40. став 2. мења се и гласи:

„Све подлоге уступају се у року од 15 дана.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, подлоге се могу уступити у року од 30 дана уз образложење надлежног органа, односно организације за непоступање у року из става 2. овог члана.”.

Члан 20.

Назив изнад члана 41. и члан 41. мењају се и гласе:

„13. Доступност и објављивање планских докумената

Члан 41.

Плански документи са прилозима морају бити доступни на увид јавности у седишту доносиоца, осим посебног прилога који се односи на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље.

По доношењу планских докумената, текстуални део свих планских докумената се објављује у службеном гласилу доносиоца планских докумената, односно у службеном гласилу Републике Србије, службеном гласилу аутономне покрајине или службеном гласилу јединице локалне самоуправе, осим посебног прилога који се односи на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље.

Плански документ из става 2. овог члана објављује се у електронском облику и доступан је на интернету, осим посебног прилога који се односи на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље.

Плански документи су јавно доступни у Централном регистру планских докумената.”.

Члан 21.

Назив изнад члана 42. и члан 42. бришу се.

Члан 22.

Члан 43. мења се и гласи:

„Члан 43.

Сви плански документи који се доносе у складу са овим законом евидентирају се у Централном регистру планских докумената (у даљем тексту: Регистар).

Регистар води орган надлежан за послове државног премера и катастра.

По ступању на снагу планског документа, доносилац плана је дужан да тај документ достави органу из става 2. овог члана у року од десет дана од дана ступања на снагу тог планског документа, у формату који прописује министар надлежан за послове просторног планирања, односно урбанизма.

Сви плански документи, евидентирани у Регистру, доступни су заинтересованим лицима и у електронском облику, путем интернета, без накнаде.

За потребе праћења стања у простору, министарство надлежно за послове просторног планирања образује национални информациони систем планских докумената и стања у простору, у складу са начелима INSPIRE директиве, чији је саставни део Регистар планских докумената, у оквиру дигиталне платформе Националне инфраструктуре геопросторних података, сагласно закону којим се уређује област националне инфраструктуре геопросторних података.

Сви плански документи, евидентирани у националном информационом систему планских докумената, јавно су доступни у електронском облику на интернету без накнаде, осим посебног прилога који се односи на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље.”.

Члан 23.

У члану 45. став 2. брише се.

Досадашњи став 3, који постаје став 2. мења се и гласи:

„Сви плански документи, евидентирани у локалном информационом систему, доступни су заинтересованим лицима и у електронском облику, на интернету осим посебног прилога који се односи на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље.”.

Члан 24.

Члан 45а мења се и гласи:

„Члан 45а

После доношења одлуке о изради просторног, односно урбанистичког плана, носилац израде плана организује упознавање јавности (правних и физичких лица) са општим циљевима и сврхом израде плана, могућим решењима за развој просторне целине, могућим решењима за урбану обнову, као и ефектима планирања.

Рани јавни увид оглашава се у средствима јавног информисања и у електронском облику на интернет страници јединице локалне самоуправе и на интернет страници доносиоца плана и траје 15 дана. Рани јавни увид почиње даном оглашавања.

У току раног јавног увида прибављају се услови и други значајни подаци за израду планског документа од органа, посебних организација, ималаца јавних овлашћења и других институција. Органи, посебне организације, имаоци јавних овлашћења и друге институције дужни су да по захтеву носиоца израде планског документа доставе услове и све расположиве податке у току трајања раног јавног увида, а најдуже у року од 15 дана од дана пријема захтева. Изузетно услови и сви расположиви подаци се могу уступити у року од 30 дана уз образложење надлежног органа, односно организације за непоступање у наведеном року.

Све примедбе и сугестије правних и физичких лица евидентира носилац израде планског документа, а евидентирани примедбе и сугестије могу утицати на планска решења.

Јавност мора имати могућност изјашњавања, а евидентиране примедбе могу утицати на планска решења.

Рани јавни увид и јавни увид обавља комисија за планове јединице локалне самоуправе за планска документа из надлежности јединице локалне самоуправе, односно комисија за јавни увид за просторне планове у надлежности Републике Србије коју образује министарство надлежно за послове просторног планирања и урбанизма, а за просторне планове у надлежности аутономне покрајине комисија за јавни увид коју образује орган аутономне покрајине надлежан за послове просторног планирања и урбанизма.

Средства за обављање раног јавног увида обезбеђују се у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине, односно у буџету јединице локалне самоуправе.”.

Члан 25.

У члану 46. став 2. тачка 3) речи: „и списак подлога” бришу се.

У ставу 2. тачка 8) речи: „са оквирном проценом финансијских средстава” бришу се.

У ставу 3. после речи: „гласилу” додају се речи: „и Централном регистру планских докумената.”

Став 4. брише се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 4. и 5.

Досадашњи став 7. брише се.

Досадашњи став 8. постаје став 6.

Члан 26.

После члана 47. додају се називи чланова и чл. 47а–47в, који гласе:

„16.2.1. Процедура у поступцима припреме и праћења израде планских докумената

Члан 47а

Носилац израде планског документа дужан је да одреди организациону јединицу у свом саставу, која спроводи процедуру: припреме, разматрања, доношења и објављивања одлуке о изради планског документа; израде и уступања израде планског документа; стручне контроле планског документа; раног јавног увида и јавног увида у плански документ; припреме, разматрања, доношења и објављивања планског документа, као и уношења планских докумената у Централни регистар планских докумената (у даљем тексту: процедура у поступцима припреме и праћења израде планских докумената).

Носилац израде планског документа спроводи процедуру у поступцима припреме и праћења израде планских докумената и у случајевима измене и допуне планских докумената.

У оквиру процедуре у поступцима припреме и праћења израде планских докумената спроводи се и исправљање техничких грешака у планским документима.

Исправка техничке грешке производи правно дејство од када и плански документ у којем се исправља техничка грешка.

Руководилац организационе јединице из става 1. овог члана је одговоран за спровођење процедуре у поступцима припреме и праћења израде планских докумената.

Министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма ближе прописује начин и поступак спровођења процедуре припреме и праћења израде планских докумената.

16.2.2. Поступање органа, посебних организација, имаоца јавних овлашћења и других институција у поступцима припреме и праћења израде планских докумената

Члан 47б

Носилац израде планског документа у току раног јавног увида доставља надлежним органима, посебним организацијама и имаоцима јавних овлашћења, који у складу са овим законом и посебним прописима утврђују услове за планирање и уређење простора, захтев за издавање тих услова.

Надлежни орган, посебна организација, односно ималац јавних овлашћења дужан је да поступи по захтеву из става 1. овог члана, у року од 15 дана од дана пријема захтева. Изузетно, може се поступити и у року од 30 дана од дана пријема захтева, уз образложење надлежног органа, односно организације за непоступање у наведеном року.

Ако орган, посебна организација, односно ималац јавних овлашћења не поступи у року из става 2. овог члана, сматраће се да се изјаснио да нема посебних услова за планирање и уређење простора.

Орган, посебна организација, односно ималац јавних овлашћења издаје услове и податке за израду планског документа без накнаде и таксе, осим накнаде стварних трошкова (материјални трошкови).

16.2.3. Размена поднесака и докумената у поступцима припреме и праћења израде планских докумената

Члан 47в

Размена докумената и поднесака у поступцима припреме и праћења израде планских докумената обавља се електронски, осим докумената и поднесака за који је одређен степен тајности у складу са прописима којима се уређује тајност података.

Сва акта која су у вези са утврђивањем услова за планирање и уређење простора и која доносе надлежни органи, посебне организације и имаоци јавних овлашћења, као и поднесци и документи који се достављају у процедури у поступцима припреме и праћења израде планских докумената, достављају се у форми електронског документа, осим аката поднесака и докумената за који је одређен степен тајности у складу са прописима којима се уређује тајност података.”.

Члан 27.

У члану 49. став 3. мења се и гласи:

„Стручну контролу Просторног плана Републике Србије, просторног плана подручја посебне намене и регионалног просторног плана, врши комисија коју образује министарство надлежно за послове просторног планирања.”

Став 7. мења се и гласи:

„Извештај из става 6. овог члана је обавезујућ и саставни је део образложења планског документа.”

После става 7. додаје се став 8, који гласи:

„Средства за стручну контролу обезбеђују се у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе.”.

Члан 28.

У члану 50. став 5. мења се и гласи:

„Средства за обављање јавног увида обезбеђују се у буџету Републике Србије, буџету аутономне покрајине, односно у буџету јединице локалне самоуправе.”.

Члан 29.

У члану 51а став 5. мења се и гласи:

„Скупштина општине, односно града, односно Скупштина града Београда, ближе уређује положај, овлашћења, као и права и дужности главног урбанисте. Актом о унутрашњој организацији јединице локалне самоуправе може се предвидети оснивање организационе јединице главног урбанисте, одредити делокруг ове организационе јединице, као и уредити друга питања значајна за рад.”.

Члан 30.

После члана 51а додају се назив изнад члана и члан 51б, који гласе:

„16.5б Измене и допуне планских докумената

Члан 51б

Измене и допуне планског документа обављају се по поступку за израду планског документа прописаним овим законом и прописима донетима на основу овог закона.

У случају мањих измена и допуна планског документа, примењује се скраћени поступак измена и допуна планског документа.

У скраћеном поступку измена и допуна планског документа подразумева се да се не спроводи поступак раног јавног увида, на начин да се израђује нацрт измена и допуна планског документа, као и да се спроводи поступак јавног увида у трајању од најмање 15 дана.

Скраћени поступак измена и допуна планског документа уређује се актом о изменама и допунама планског документа у складу са чланом 46. овог закона. Актом о изменама и допунама планског документа прописује се поступак израде измена и допуна планског документа, као и трајање јавног увида.

Предмет измена и допуна планског документа у скраћеном поступку је само део планског документа који се мења, а не плански документ у целини.

Скраћени поступак се примењује и у случајевима када се ради измена и допуна плана ради усклађивања са планом вишег реда, односно када се ради само текстуална измена плана, за потребе изградње инфраструктурних објеката или објеката јавне намене у смислу овог закона, и то у случају када изградња није могућа без промене планског документа којим су планирани ти објекти.”

Члан 31.

У члану 53а став 1. мења се и гласи:

„Локацијски услови садрже све урбанистичке, техничке и друге услове и податке потребне за израду идејног пројекта, пројекта за грађевинску дозволу и пројекта за извођење, у складу са овим законом и издају се за катастарску парцелу која испуњава услове за грађевинску парцелу.”

У ставу 6. после речи: „графички приказ и сл.)”, додаје се запета и речи: „израђено у складу са правилником којим се ближе уређује садржина техничке документације”.

После става 7. додаје се став 8, који гласи:

„Инвеститор није дужан да прибави локацијске услове у случају када изводи радове на инвестиционом одржавању објекта и уклањању препрека за особе са инвалидитетом, радове којима се не мења спољни изглед, не повећава број функционалних јединица и капацитет инсталација, када врши адаптацију, санацију, грађење зиданих ограда, као и у свим осталим случајевима извођења радова којима се не врши прикључење на комуналну инфраструктуру односно не мењају капацитети и функционалност постојећих прикључака на инфраструктурну мрежу, осим ако је овим законом или прописом којим се уређују локацијски услови прописано другачије.”

Члан 32.

У члану 55. став 1. после тачке 4) додаје се тачка 4а), која гласи:

„4а) о томе да ли је у вези са изградњом објекта или извођењем радова у складу са издатим локацијским условима потребно покренути поступак прибављања сагласности на студију процене утицаја на животну средину, односно одлуке да није потребна израда те студије;”.

Члан 33.

У члану 56. став 2. после речи: „односно градском већу,” додају се речи: „преко првостепеног органа,”.

После става 2. додају се ст. 3–7, који гласе:

„Ако се приговор односи и на услове ималаца јавних овлашћења пре достављања надлежном органу из става 2. овог члана, орган који је издао локацијске услове је дужан да без одлагања приговор достави имаоцима јавних овлашћења на изјашњење.

У случају из става 3. овог члана ималац јавних овлашћења је дужан да се најкасније у року од 15 дана, односно 30 дана за објекте из члана 133. овог закона

изјасни на наводе из приговора, ако су неосновани или да измени услове у складу са захтевом, односно приговором.

Ако ималац јавних овлашћења не поступи у року и на начин прописан ставом 4. овог члана, сматраће се да се сагласио са наводима из приговора и надлежни орган из става 2. овог члана ће изменити локацијске услове у складу са захтевом, односно приговором, осим ако је такав акт очигледно противан принудним прописима.

Орган из става 2. овог члана је дужан да одлуку по приговору донесе најкасније у року од 60 дана од дана подношења приговора, осим у случају објеката из члана 133. овог закона када је рок 90 дана од подношења приговора.

На коначни управни акт из става 2. овог члана, тужбом се може покренути управни спор.”.

Члан 34.

У члану 57. став 5. речи: „регулациону линију” замењују се речима: „елементе регулације”.

У ставу 7. речи: „12 месеци” замењују се речима: „две године”.

После става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„У случају фазне изградње, локацијски услови важе до истека важења грађевинске дозволе последње фазе, издате у складу са тим условима.”

Досадашњи став 8. постаје став 9.

После става 8, који постаје став 9. додају се ст. 10–12, који гласе:

„Услови које достављају имаоци јавних овлашћења не могу бити у супротности са условима из планског документа на основу кога се издају локацијски услови, нити мењати утврђени урбанистички параметри.

Уколико ималац јавних овлашћења поступи супротно одредбама става 10. овог члана, надлежни орган издаје локацијске услове искључиво у складу са урбанистичким и другим параметрима из важећег планског документа.

Ако након издавања локацијских услова неки од ималаца јавних овлашћења измени услове који су саставни део издатих локацијских услова, одговоран је за штету коју је инвеститор претрпео услед предузимања активности на основу првобитно издатих локацијских услова.”.

Члан 35.

У члану 58. став 5. реч: „годишње” мења се речју: „двогодишње”.

Члан 36.

У члану 60. после става 1. додају се ст. 2–5, који гласе:

„Урбанистички пројекат се може израдити и за изградњу објеката јавне намене за потребе утврђивања јавног интереса, без измене планског документа, изузев за утврђивање јавног интереса за пројекте у заштићеним подручјима.

Урбанистички пројекат се може израдити и за изградњу објекта који је у функцији обављања делатности пољопривредног газдинства, односно делатности сеоског туристичког домаћинства, наутичког туризма и/или ловног туризма (нпр. објекти за прераду и чување пољопривредних производа, објекти за смештај и исхрану туриста и сл.), за подручје које није у обухвату планског документа који се може директно применити.

Степен комуналне опремљености и остале инфраструктуре, као и услови за формирање грађевинске парцеле, за објекте из става 2. овог члана, биће ближе уређени подзаконским актом који доноси министар надлежан за послове урбанизма.

Урбанистичким пројектом може се изузетно, у случају усклађивања са важећим планским документом тог или ширег подручја, применити урбанистички параметри, и то на начин да се користи или највећи дозвољени индекс заузетости или највећи дозвољени индекс изграђености грађевинске парцеле, односно највећа дозвољена висина или највећа дозвољена спратност објеката, у зависности од карактеристика локације и архитектонско-урбанистичког контекста. Урбанистичким пројектом може се прописати и висинско уједначавање венаца или слемена објеката изграђених у блоку до максимално предвиђене висине објекта изграђеног у складу са законом у том блоку.”.

Члан 37.

У члану 63. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„У случају када се урбанистички пројекат израђује за објекат јавне намене за потребе утврђивања јавног интереса, надлежни орган за потврђивање урбанистичког пројекта обавезно обавештава све власнике, односно кориснике непокретности у обухвату урбанистичког пројекта, односно власнике, односно кориснике непокретности у непосредном суседству, као и имаоце јавних овлашћења о изради урбанистичког пројекта и јавној презентацији.”

Досадашњи ст. 3, 4. и 5. постају ст. 4, 5. и 6.

Досадашњи став 6, који постаје став 7. мења се и гласи:

„Орган надлежан за послове урбанизма дужан је да, у року од пет дана од дана добијања предлога комисије из става 6. овог члана, потврди или одбије потврђивање урбанистичког пројекта и о томе без одлагања писменим путем обавести подносиоца захтева.”

Досадашњи став 7, који постаје став 8. мења се и гласи:

„На обавештење из става 7. овог члана може се поднети приговор општинском, односно градском већу, односно Влади или надлежном органу аутономне покрајине у случају када се ради о потврђивању урбанистичког пројекта из надлежности министарства надлежног за послове урбанизма, односно из надлежности органа аутономне покрајине надлежног за послове урбанизма, у року од три дана.”

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 38.

После члана 63. додаје се члан 63а, који гласи:

„Члан 63а

Урбанистички пројекат који се израђује за изградњу објеката за које грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, потврђује министарство надлежно за послове урбанизма, односно орган аутономне покрајине надлежан за послове урбанизма.

Министар надлежан за послове урбанизма, односно надлежни орган аутономне покрајине за послове урбанизма пре потврђивања урбанистичког пројекта из става 1. овог члана формира комисију за стручну контролу урбанистичког пројекта, која потврђује да урбанистички пројекат није у супротности са важећим планским документом и овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

Средства за рад комисије из става 2. овог члана обезбеђују се у буџету Републике Србије, односно буџету аутономне покрајине.

Министар надлежан за послове урбанизма ближе прописује начин и поступак потврђивања урбанистичког пројекта за потребе изградње објеката из члана 133. овог закона и делокруга комисије из става 2. овог члана.”.

Члан 39.

У члану 66. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Када део катастарске парцеле која је у јавној својини треба припојити суседној катастарској парцели у циљу формирања грађевинске парцеле, у поступку препарцелације формира се посебна катастарска парцела која се може отуђити у складу са одредбама посебног закона.”

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Досадашњи став 5, који постаје став 6. мења се и гласи:

„На решење из става 4. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања решења.”

Досадашњи став 6, који је постаје став 7. мења се и гласи:

„Правноснажно решење из става 4. овог члана, орган надлежан за послове државног премера и катастра доставља и пореској управи на територији на којој се налази предметна непокретност.”.

Члан 40.

У члану 67. став 2. мења се и гласи:

„Орган надлежан за послове државног премера и катастра доноси решење о формирању катастарских парцела, на основу пројекта препарцелације, односно плана парцелације за грађевинске парцеле јавне намене садржане у планском документу и/или пројекту геодетског обележавања.”

У ставу 3. број: „15” замењује се речју: „осам”.

Члан 41.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

За грађење, односно постављање објеката из члана 2. тач. 26), 26б), 27) и 44) овог закона, електронских објеката или комуникационих мрежа и уређаја, може се формирати грађевинска парцела која одступа од површине или положаја предвиђених планским документом за ту зону, под условом да постоји приступ том објекту, односно тим уређајима, ради одржавања и отклањања кварова или хаварије на њима. Као доказ о решеном приступу јавној саобраћајној површини признаје се и уписано право службености на парцелама послужног добра у корист парцела на повласном добру, односно уговор о успостављању права службености пролаза закључен са власником послужног добра, односно сагласност власника послужног добра, односно решење о експропријацији у циљу успостављања тог права службености коначно у управном поступку, односно правноснажно решење ванпарничног суда којим се успоставља то право службености, односно други доказ о успостављању права службености кроз парцеле које представљају послужно добро, а налазе се између јавне саобраћајне површине и повласне парцеле.

За постављање трансформаторских станица 10/0,4 kV, 20/0,4 kV 35/0,4 kV и 35/10 kV, мерно-регулационих станица за гас код потрошача, електродистрибутивних, електропреносних, анемометарских и метеоролошких стубова, као и стубова електронских комуникација, не формира се посебна грађевинска парцела.

За објекте из става 1. овог члана, који се састоје из подземних и надземних делова, грађевинска парцела формира се само за делове тих објеката који су везани за површину земљишта (главни објекат, улазна и излазна места, ревизиона окна и сл.), док се за подземне делове тих објеката у траси коридора не формира посебна грађевинска парцела.

За надземне електроенергетске водове и елисе ветротурбина не формира се посебна грађевинска парцела.

Надлежни орган дозвољава изградњу објеката из ст. 2. и 4. овог члана, као и подземних делова објеката из става 1. овог члана у траси коридора, на постојећим парцелама, без обавезе парцелације, односно препарцелације у циљу изградње тих објеката, односно не тражи као посебан доказ у поступку пројекат парцелације, односно препарцелације изграђен у складу са овим законом.

Ако се надземни делови линијских инфраструктурних објеката, са изузетком надземних електроенергетских водова, простиру преко територија две или више катастарских општина, пре издавања употребне дозволе, формира се једна или више грађевинских парцела, тако да једна грађевинска парцела представља збир делова појединачних катастарских парцела унутар границе катастарске општине, осим у случају када је као доказ о решеним имовинско-правним односима у поступку издавања грађевинске дозволе поднет уговор о праву службености, у складу са овим законом.

Објекти из ст. 1. и 2. овог члана могу се градити на пољопривредном земљишту, без обзира на катастарску класу пољопривредног земљишта, као и на шумском земљишту, без потребе прибављања сагласности министарства надлежног за послове пољопривреде. За потребе изградње наведених објеката на пољопривредном и шумском земљишту, могу се примењивати одредбе овог закона које се односе на препарцелацију, парцелацију и исправку граница суседних парцела, као и одредбе о одступању од површине или положаја предвиђених планским документом у складу са ставом 1. овог члана, као и одредбе о непостојању обавезе парцелације, односно препарцелације из ст. 2, 3, 4. и 5. овог члана, уколико су примењиве у зависности од врсте објеката.

Земљиште изнад подземног линијског инфраструктурног објекта или испод надземног линијског инфраструктурног објекта, не мора представљати површину јавне намене. Изнад подземног инфраструктурног објекта или испод надземног линијског инфраструктурног објекта изузетно могу се градити објекти у складу са овим законом, уз прибављање техничких услова у складу са посебним законом, зависно од врсте инфраструктурног објекта.

Као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту, за објекте из ст. 1. и 2. овог члана, осим доказа прописаних чланом 135. овог закона, може се поднети и уговор о установљавању права службености, односно уговор о закупу земљишта у приватној својини са власником земљишта, закључен у складу са посебним прописима, као и уговор о успостављању права службености закључен са власником, односно корисником земљишта који је ималац јавних овлашћења, на период који одреди власник, односно корисник земљишта, као и решење о успостављању права службености експропријацијом на том земљишту за ту намену, коначно у управном поступку, као и правноснажно решење ванпарничног суда о успостављању права службености на том земљишту за ту намену. За изградњу, доградњу или реконструкцију комуналне инфраструктуре и линијских инфраструктурних и електроенергетских објеката, као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту, може се, уместо прописаних доказа из овог члана и других доказа прописаних овим законом доставити и попис катастарских парцела са приложеним сагласностима власника, односно корисника земљишта. Када се као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту прилаже уговор о установљавању права службености или сагласност власника или корисника земљишта, односно решење о успостављању права службености експропријацијом или правноснажно решење ванпарничног суда о успостављању права службености, орган надлежан за послове државног премера и катастра уписује право својине само на објекту, а уговор, односно сагласност власника, односно решење којим је службеност успостављена, уписује се у евиденцију катастра непокретности.

Када је Република Србија власник грађевинског земљишта на коме није уписано право коришћења у корист неког другог лица, Републичка дирекција за имовину Републике Србије, у име Републике Србије, даје сагласност која се уписује као забележба или закључује уговор о успостављању права службености на том земљишту, најкасније у року од 30 дана од дана подношења уредног захтева.

На земљишту изнад подземних делова објекта из става 1. овог члана и на земљишту испод надземних електроенергетских водова и елиса ветротурбина, инвеститор има право пролаза испод или прелета изнад земљишта, уз обавезу сопственика, односно држаоца тог земљишта да не омета изградњу, одржавање и употребу тог објекта.

У случају из става 11. овог члана, не доставља се доказ о решеним имовинско-правним односима у смислу става 9. овог члана, нити се формира грађевинска парцела за предметно земљиште, без обзира на намену земљишта.

Инвеститор за изградњу објеката из ст. 1. и 2. овог члана има право пролаза и провоза преко суседног и околног земљишта које је у својини других власника, ради извођења радова у току изградње, када то захтева технолошки поступак и на начин који је у складу са таквим технолошким поступком.

Сви власници и држаоци суседног и околног земљишта дужни су да омогуће несметани приступ градилишту и трпе извођење радова за потребе изградње објекта или уређаја из става 1. овог члана.

Инвеститор је дужан да власницима или држаоцима земљишта из става 12. овог члана, као и суседног или околног земљишта из става 13. овог члана, надокнади штету коју учини извођењем радова, пролазом и превозом, односно да врати земљиште у првобитно стање. Ако се не постигне споразум о висини накнаде штете, одлуку о накнади штете доноси надлежни суд.”.

Члан 42.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

Земљиште за редовну употребу јесте земљиште испод објекта и земљиште око објекта, које испуњава услове за грађевинску парцелу и које по спроведеном поступку, у складу са овим законом, постаје катастарска парцела.

Земљиште за редовну употребу објекта изграђеног у отвореном стамбеном блоку и стамбеном комплексу јесте земљиште испод објекта, а по захтеву подносиоца захтева у поступку легализације, односно озакоњења, надлежни орган може одредити грађевинско земљиште испод објекта као земљиште за редовну употребу, уз обавезу подносиоца захтева да у року од пет година од дана правноснажности решења о озакоњењу покрене поступак за утврђивање земљишта за редовну употребу, у складу са овим законом.

Евиденцију катастарских парцела из поступка озакоњења из става 2. овог члана, води орган који је донео решење о озакоњењу, уз обавезу да свако донето решење из става 2. овог члана достави и органу надлежном за имовинско-правне послове. Када је објекат изграђен на земљишту у јавној својини Републике Србије, примерак решења доставља се Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије.

Ако је предмет стицања само земљиште испод објекта из става 2. овог члана у отвореном стамбеном блоку или стамбеном комплексу, надлежни орган одређује и површину тог земљишта, на основу копије плана парцеле са уцртаном основом постојећег објекта, што представља грађевинску парцелу на којој надлежни орган може утврдити решењем право на изградњу објекта. Инвеститор изградње објекта на тој грађевинској парцели има обавезу формирања катастарске парцеле пре издавања решења о употребној дозволи.

Власници на посебним деловима објекта изграђених у отвореном стамбеном блоку или стамбеном комплексу имају право уписа удела на грађевинском земљишту испод објекта по правноснажности решења о употребној дозволи за предметни објекат.

Ако је предмет стицања само земљиште испод објекта из става 2. овог члана за потребе озакоњења, надлежни орган, решењем којим се прекида поступак озакоњења до решавања имовинско-правних односа на земљишту на коме се незаконито изграђен објекат налази, одређује и површину тог земљишта, на основу копије плана парцеле са уцртаном основом постојећег објекта. Власник објекта који је предмет озакоњења на тој грађевинској парцели има обавезу формирања катастарске парцеле пре издавања решења о озакоњењу објекта.

У случају из става 6. овог члана, ако је земљиште испод објекта у јавној својини Републике Србије, одлучује Републичка дирекција за имовину Републике Србије.

Акт из става 7. овог члана представља исправу подобну за формирање катастарске парцеле. По формирању катастарске парцеле Републичка дирекција за имовину Републике Србије отуђује новоформирану катастарску парцелу власнику објекта из става 6. овог члана, у складу са овим и посебним законом.

Захтев за утврђивање земљишта за редовну употребу објекта и формирање грађевинске парцеле подноси се органу јединице локалне самоуправе надлежном за имовинско-правне послове (у даљем тексту: надлежни орган), ако:

1) постојећа катастарска парцела на којој је објекат саграђен представља само земљиште испод објекта, осим у случају прописаним овим законом;

2) се ради о објекту за који је поднет захтев за озакоњење за који је надлежни орган утврдио да постоји могућност озакоњења у смислу испуњености претходних услова и донео закључак којим се поступак озакоњења прекида у циљу решавања имовинско-правних односа на земљишту или објекту који је уписан у евиденцију о непокретности и правима на њима у складу са раније важећим законима којима је уређивана легализација објеката или на основу Закона о легализацији објеката („Службени гласник РС”, бр. 95/13 и 117/14), када је такав објекат изграђен на грађевинском земљишту на коме је као носилац права коришћења, односно власник уписана Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или правно лице чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или неко друго правно, односно физичко лице;

3) се ради о објекту који је уписан у евиденцију о непокретности и правима на њима у складу са Законом о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе („Службени гласник РС”, број 25/13), када је такав објекат изграђен на грађевинском земљишту на коме је као носилац права коришћења, односно власник уписана Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или правно лице чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или неко друго правно, односно физичко лице.

Уз захтев из става 9. овог члана власник објекта доставља доказ о праву својине и основ стицања, односно доказ да је по поднетом захтеву орган надлежан за послове легализације утврдио могућност легализације, односно донео решење о легализацији објекта, копију плана парцеле и уверење органа надлежног за послове државног премера и катастра да ли је извршено обележавање, односно формирање катастарске парцеле и по ком основу.

По пријему захтева из става 9. овог члана надлежни орган прибавља по службеној дужности од органа надлежног за послове урбанизма извештај да ли постојећа катастарска парцела испуњава услове да буде одређена као земљиште за редовну употребу објекта и услове за грађевинску парцелу, односно да ли је, ради утврђивања земљишта за редовну употребу објекта потребно израдити пројекат препарцелације, односно парцелације, да ли постоје урбанистички услови за израду ових пројеката, односно прибави мишљење, ако је већ извршено обележавање или формирање катастарске парцеле, да израда пројекта препарцелације, односно парцелације није потребна. Ако орган за послове урбанизма утврди да је потребна израда пројекта препарцелације, односно парцелације, извештај садржи и предлог за формирање грађевинске парцеле.

Извештај из става 11. овог члана, као и пројекат препарцелације, односно парцелације, израђују се у складу са условима садржаним у важећем планском документу, а нарочито са условима који се односе на положај постојећег објекта у односу на регулацију и границе катастарске парцеле, услове и начин приступа катастарској парцели, општи минимум у погледу површине који парцела мора испуњавати у односу на намену и површину постојећег објекта или у складу са општим правилима за формирање грађевинске парцеле прописаним у пропису којим се уређују општа правила за парцелацију, регулацију и изградњу.

Ако извештај из става 11. овог члана садржи обавезу израде пројекта препарцелације, односно парцелације, надлежни орган обавештава подносиоца захтева о потреби израде пројекта, са предлогом за формирање катастарске парцеле.

Ако се на основу извештаја из става 11. овог члана утврди да нема урбанистичких услова за израду пројекта препарцелације, односно парцелације, надлежни орган о томе обавештава подносиоца захтева, који има право да у року од три дана од дана добијања обавештења поднесе приговор општинском, односно градском већу.

Пре доношења одлуке о отуђењу земљишта, односно пре доношења решења о озакоњењу објекта, односно пре уписа права својине власника на посебним деловима објекта, постоји обавеза формирања посебне катастарске парцеле испод објекта и уписа новоформиране парцеле у евиденцију на непокретностима и правима на њима.

Решење о утврђивању земљишта за редовну употребу и формирању грађевинске парцеле, по спроведеном поступку, доноси надлежни орган.

Решењем из става 16. овог члана одређују се сви елементи потребни за формирање катастарске парцеле, односно утврђује се да је постојећа катастарска парцела истовремено и грађевинска парцела, а саставни део решења је потврђени пројекат препарцелације, односно парцелације који садржи пројекат геодетског обележавања, односно констатацију да је катастарска парцела већ обележена, односно формирана.

Решењем из става 16. овог члана утврђује се престанак права коришћења, односно права својине дотадашњег корисника, односно власника грађевинског земљишта и право власника објекта да право својине на преосталом делу парцеле-грађевинском земљишту које није одређено као земљиште за редовну употребу објекта, стекне непосредном погодбом, по тржишној цени, у складу са овим законом.

На решење из става 16. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове грађевинарства, у року од осам дана од дана достављања решења.

Правноснажно решење из става 16. овог члана је основ за провођење промене код органа надлежног за послове државног премера и катастра.

Ако је грађевинска парцела формирана до 11. септембра 2009. године у складу за законом, надлежни орган ту чињеницу прихвата као стечено право у поступку одређивања земљишта за редовну употребу објекта, односно таква катастарска парцела се сматра парцелом која у утврђеној површини служи за редовну употребу објекта, а право својине на тој парцели биће уписано у складу са законом.

Поступак из става 21. овог члана спроводи орган надлежан за послове државног премера и катастра, на основу доказа да је грађевинска парцела формирана, односно обележена пре 11. септембра 2009. године.

Право трајног коришћења паркинг места у отвореном стамбеном блоку и стамбеном комплексу, које је инвеститор пренео правним послом трећем лицу, може се даље прометовати и располагати у обиму стечених права. Овим правним послом не стичу се услови за упис својинских права у евиденцију непокретности и правима на њима, али се правни посао којим се преноси то право може уписати као забележба у евиденцију непокретности и правима на њима.”.

Члан 43.

Назив изнад члана 88. и члан 88. мењају се и гласе:

„4.1. Промена намене пољопривредног и шумског земљишта у грађевинско земљиште

Члан 88.

Када се планским документом промени намена пољопривредног и шумског у грађевинско земљиште, орган надлежан за доношење планског документа је дужан да у року од 15 дана од дана ступања на снагу тог документа, органу надлежном за послове државног премера и катастра достави плански документ који садржи попис катастарских парцела којима је промењена намена или опис границе планског документа са пописом катастарских парцела са одговарајућим графичким приказом.

Орган надлежан за послове државног премера и катастра у року од 15 дана по добијању акта из става 1. овог члана решењем проводи насталу промену и ставља забележбу о обавези плаћања накнаде за промену намене пољопривредног и шумског земљишта у базу података катастра непокретности из које се издаје лист непокретности.

Пољопривредно земљиште којем је планским документом промењена намена у грађевинско, до привођења земљишта намени може се користити за пољопривредну производњу.

Решење из става 2. овог члана доставља се власнику земљишта, министарству надлежном за послове пољопривреде и надлежном пореском органу у року од 15 дана од дана доношења решења.

Власник катастарске парцеле којој је промењена намена из пољопривредног и шумског у грађевинско земљиште, дужан је да плати накнаду за промену намене земљишта пре издавања грађевинске дозволе, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште или законом којим се уређује шумско земљиште.

Ако је промена намене, односно врсте земљишта из пољопривредног у грађевинско извршена на основу закона, планског документа, одлуке надлежног органа или уколико је изграђен објекат у складу са законом до 15. јула 1992. године, односно до дана ступања на снагу Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, број 49/92), не плаћа се накнада за промену намене земљишта, без обзира што је као култура одређене класе тог земљишта уписана њива, виноград, воћњак, ливада, пашњак, трстик-мочвара или неплодно земљиште.

Накнада за промену намене пољопривредног и шумског у грађевинско земљиште не плаћа се приликом изградње објеката од значаја за Републику Србију, као и за изградњу објеката јавне намене у складу са програмом уређивања грађевинског земљишта када је обвезник плаћања Република Србија, аутономна покрајина, односно

јединица локалне самоуправе, као и јавна предузећа чији су оснивачи Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Промена намене из шумског у грађевинско земљиште садржана у планском документу сматра се општим интересом у складу са чланом 10. Закона о шумама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12 и 89/15).

Од дана ступања на снагу планског документа којим је извршена промена намене пољопривредног и шумског земљишта у грађевинско земљиште, власник таквог земљишта остварује сва права власника на грађевинском земљишту, у складу са овим законом.

Влада, на предлог министарства надлежног за послове грађевинарства, утврђује пројекте за изградњу објеката од значаја за Републику Србију.”

Члан 44.

Члан 89. брише се.

Члан 45.

У члану 97. став 8. мења се и гласи:

„Допринос за уређивање грађевинског земљишта не обрачунава се за објекте јавне намене у јавној својини, објекте комуналне и друге инфраструктуре, производне и складишне објекте, подземне етаже објеката високоградње (простор намењен за гаражирање возила, подстанице, трансформаторске станице и разводна постројења, оставе, вешернице и сл.), осим за делове подземних етажа који се користе за комерцијалне делатности. Допринос се не обрачунава ни за отворена паркиралишта, интерне саобраћајнице, отворена дечја игралишта, отворене спортске терене и атлетске стазе.”

У ставу 10. после речи: „у складу са законом,” додају се речи: „односно легализован или озакоњен.”

После става 10. додаје се нови став 11, који гласи:

„Приликом обрачуна површина постојећег објекта, бруто развијена грађевинска површина се утврђује увидом у издату употребну дозволу или техничку документацију на основу које је издата употребна дозвола, односно увидом у правноснажно решење о легализацији, односно озакоњењу објекта и техничку документацију на основу које су та решења издата.”

Досадашњи став 11. постаје став 12.

У досадашњем ставу 12, који постаје став 13. реч: „накнаде” замењује се речју: „доприноса”.

Члан 46.

У члану 100. став 1. после тачке б) додају се тач. ба) и бб), које гласе:

„ба) размене грађевинског земљишта у случају расељавања породичног стамбеног објекта који се налази на нестабилном терену са активним геодинамичким процесом који узрокује померање тла;

6б) отуђења грађевинског земљишта другом сувласнику на истој непокретности, по праву прече куповине, у складу са законом којим се уређују основе својинскоправних односа и промет непокретности.”

Ставови 2. и 3. мењају се и гласе:

„У случају давања концесије или поверавања комуналне делатности у складу са посебним законима, грађевинско земљиште се може дати у закуп без накнаде, односно уз накнаду нижу од тржишне, на временски период предвиђен уговором о концесији, који не може бити дужи од периода на који се закључује, односно на временски период на који је поверено обављање комуналне делатности.

Ради остваривања јавно-приватног партнерства, неизграђено грађевинско земљиште у јавној својини може се дати у закуп без накнаде, односно уз накнаду нижу од тржишне, приватном партнеру на рок на који је закључен јавни уговор у складу са законом којим се уређује јавно-приватно партнерство и концесије, који не може бити дужи од периода на који је закључен, односно уносити као оснивачки улог у привредна друштва, а власник грађевинског земљишта у јавној својини може са физичким или правним лицем закључити и уговор о заједничкој изградњи једног или више објеката.”

После става 5. додаје се став 6, који гласи:

„О отуђењу, размени, давању у закуп и прибављању грађевинског земљишта у јавној својини Републике Србије из члана 99. овог закона одлучује Влада у складу са одредбама овог закона и других посебних закона.”

Члан 47.

У члану 101. став 1. мења се и гласи:

„Ако се промени власник објекта, односно посебног физичког дела објекта који је изграђен или се гради на грађевинском земљишту у јавној својини, које се користи по основу уговора о закупу закљученом у складу са законом, закуподавац ће, на захтев закупца, односно власника објекта, изменити уговор о закупу тако што ће на место, односно поред дотадашњег закупца ступити нови власник објекта, односно дела објекта.”

Члан 48.

У члану 102. ст. 9. и 10. мењају се и гласе:

„Одредбе става 1. овог члана не примењују се на лица чији су положај, права и обавезе уређене законом којим се уређује претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду.

По захтеву лица, које има уписано право коришћења на грађевинском земљишту и које је обвезник плаћања накнаде за претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту може се утврдити решењем престанак права коришћења на грађевинском земљишту.”

После става 10. додају се ст. 11–16, који гласе:

„Правним лицима која су уписана као носиоци права коришћења на грађевинском земљишту, а која су престала да постоје, решењем из става 10. овог члана утврђује се престанак права коришћења на грађевинском земљишту и уписује се право јавне својине у корист уписаног титулара јавне својине на тој непокретности.

Престанак права коришћења се утврђује у поступку који спроводи надлежни орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинско-правне послове.

Поступак из става 12. овог члана покреће захтевом надлежно правобранилаштво, а када је уписани титулар права својине Република Србија, поступак покреће Државно правобранилаштво или Републичка дирекција за имовину Републике Србије.

Уз захтев из става 13. овог члана подноси се: доказ да привредно друштво, односно други облик организовања није уписано у регистар привредних субјеката и да нема правног следбеника; акт о брисању из регистра привредних субјеката, као и други докази на основу којих се на поуздан начин може утврдити престанак привредног друштва, односно другог облика организовања.

По правноснажности решења којим је утврђен престанак права коришћења дотадашњег носиоца права коришћења на грађевинском земљишту, то решење представља основ за брисање права коришћења на грађевинском земљишту.

У случају из става 15. овог члана право јавне својине остаје уписано на дотадашњег титулара јавне својине.”

Члан 49.

У члану 105. став 1. мења се и гласи:

„Власник објекта, односно посебног физичког дела објекта који није уписан као носилац права коришћења на грађевинском земљишту на коме је тај објекат, односно део објекта изграђен, стиче право својине на катастарској парцели на коме је тај објекат изграђен, у циљу успостављања јединства непокретности из члана 106. овог закона.”

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Када је право својине на објекту стечено по основу легализације, односно озакоњења објекта, односно на основу Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе („Службени гласник РС”, број 25/13), власник тог објекта има обавезу утврђивања земљишта за редовну употребу објекта, у складу са чланом 70. овог закона.

Упис права својине на грађевинском земљишту из ст. 1. и 2. овог члана врши се на основу решења из члана 70. овог закона. Орган надлежан за имовинско-правне послове, по правноснажности, доставља то решење по службеној дужности органу надлежном за послове државног премера и катастра.”

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Досадашњи став 3. који постаје став 5. мења се и гласи:

„Лице чији је положај уређен законом којим се уређује претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду, а које је власник објекта или дела објекта на грађевинском земљишту на коме није уписан као носилац права коришћења, стиче право својине на том земљишту у складу са законом којим се уређује претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду.”

Досадашњи ст. 4–6. постају ст. 6–8.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 9. речи: „из става 4.” замењују се речима: „из става 6.”.

У досадашњем ставу 8, који постаје став 10. речи: „из става 7.” замењују се речима: „из става 9.”.

Члан 50.

У члану 107. став 1. после речи: „планским документом”, додају се речи: „а на основу потврђеног пројекта урбане комасације”.

Став 3. мења се и гласи:

„Комасација се спроводи ако на одређеном подручју постоје катастарске парцеле које због површине, облика, положаја или немогућности приступа јавној површини не испуњавају услове за грађевинску парцелу или ако постоје друге отежавајуће околности за ефикасно и економично спровођење планских докумената и рационалног коришћења грађевинског земљишта. Поступак комасације спроводи се уз поштовање начела неповредивости стварних права власника катастарских парцела, начела једнаке вредности и начела доделе нових катастарских парцела уз испуњење јавног интереса.”

У ставу 4. тачка 1) после речи: „на којима су изграђени објекти” додају се речи: „и формиране су катастарске парцеле”.

У ставу 4. тачка 2) после речи: „са важећим планским документом” додају се речи: „уз захтев за изузимање из комасационе масе свих носиоца стварних права на катастарској парцели”.

Став 6. мења се и гласи:

„Издвојене површине за јавне намене из става 5. овог члана утврђују се пре формирања грађевинских парцела за прерасподелу осталим носиоцима стварних права.”

Ставови 8. и 9. мењају се и гласе:

„Странке у поступку комасације су власници и носиоци других стварних права на грађевинском земљишту које је предмет комасације, лица која имају правни основ за упис права својине на непокретности, али то право није уписано у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима до дана ступања на снагу одлуке о комасацији, као и јединица локалне самоуправе на чијој територији се спроводи поступак комасације. У циљу заштите и остварења интереса Републике Србије или аутономне покрајине, лица са правним интересом у поступку комасације, у смислу одредаба овог закона, су и овлашћени представници Републике Србије или аутономне покрајине.

Поступак комасације спроводи комисија за урбану комасацију (у даљем тексту: комисија), коју образује скупштина јединице локалне самоуправе на чијој територији се спроводи поступак комасације. Поступак комасације спроводи и комисија коју образује министар надлежан за послове урбанизма, у случају када комасационо подручје обухвата грађевинско земљиште које се налази на територији две или више јединица локалних самоуправа.”

Члан 51.

У члану 108. став 1. мења се и гласи:

„Пре доношења одлуке о комасацији, комисија, по захтеву власника, односно других носилаца стварних права на катастарским парцелама чија површина представља

најмање 51% површине подручја за које је донет план генералне или план детаљне регулације утврђује основаност захтева, у року од десет дана од дана подношења захтева. Министарство надлежно за послове урбанизма или скупштина јединице локалне самоуправе могу покренути поступак урбане комасације за потребе изградње објеката јавне намене у јавној својини, у ком случају комисија предлаже министарству надлежном за послове урбанизма, односно скупштини јединице локалне самоуправе, доношење одлуке о комасацији.”

У члану 108. став 2. после речи: „заинтересованим лицима” додају се речи: „и који се са утврђеном границом објављује и на дигиталној платформи Националне инфраструктуре геопросторних података”.

У члану 108. став 3. после речи: „дневном листу у Републици Србији”, додају се речи: „као и на дигиталној платформи Националне инфраструктуре геопросторних података”.

Став 4. мења се и гласи:

„После доношења одлуке надлежног органа о комасацији, на предлог комисије орган надлежан за послове урбанизма, у року од осам дана од дана ступања на снагу одлуке о комасацији, објављује јавни позив за пријављивање и утврђивање потребних података за спровођење комасације у „Службеном гласнику Републике Србије”, односно јавном гласилу јединице локалне самоуправе и најмање једном локалном и једном дневном листу у Републици Србији, као и на дигиталној платформи Националне инфраструктуре геопросторних података.”

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Одлука о комасацији је основ за упис забележбе о спровођењу комасације у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима. После уписа забележбе, промена на комасационом подручју могуће су само уз сагласност и одлуку комисије. Забрана промена без сагласности комисије траје до завршетка процеса комасације, односно до момента брисања забележбе у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.”

Досадашњи став 5, који постаје став 6. мења се и гласи:

„Рок за пријаву из става 4. овог члана је 30 дана од дана објављивања јавног позива, у ком року је комисија дужна да спроведе јавно излагање и ближе упозна заинтересована лица са начелима комасације и принципима прерасподеле грађевинског земљишта, о чему сачињава извештај. По окончању јавног излагања, комисија за комасацију приступа изради пројекта комасације.”

Досадашњи ст. 6. и 7. постају ст. 7. и 8.

Досадашњи ст. 8. и 9, који постају ст. 9. и 10. мењају се и гласе:

„Комисија одлучује о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора, а извештај који садржи податке о јавном увиду, са свим примедбама и приговорима, са одлукама о приговорима, доставља се обрађивачу пројекта комасације који је дужан да у року од осам дана измени и допуни пројекат комасације, у складу са донетим одлукама комисије. Пројекат комасације доставља се комисији, органу јединице локалне самоуправе надлежном за послове урбанизма и Републичком геодетском заводу на потврђивање.

Пројекат комасације се, по потврђивању од стране органа из става 9. овог члана, објављује у „Службеном гласнику Републике Србије”, односно службеном гласилу јединице локалне самоуправе и на дигиталној платформи Националне инфраструктуре геопросторних података.”

Досадашњи ст. 10, 11. и 12. постају ст. 11, 12. и 13.

Члан 52.

У члану 108а после става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„У случајевима када је поступак урбане комасације покренуло министарство надлежно за урбанизам или орган аутономне покрајине надлежан за урбанизам, трошкови поступка комасације финансирају се из буџета Републике Србије, односно буџета аутономне покрајине.”

Досадашњи ст. 7. и 8. постају ст. 8. и 9.

Члан 53.

После члана 108б, додаје се нови члан 108в који гласи:

„Члан 108в

Сва документа донета у поступку урбане комасације од стране надлежних органа, учесника у поступку и имаоца јавних овлашћења, укључујући и техничку документацију, достављају се у форми електронског документа, а размена и комуникација се обавља електронски.”

Члан 54.

У члану 114. став 1. мења се и гласи:

„Студијом оправданости одређује се нарочито просторна, еколошка, друштвена, финансијска, тржишна и економска оправданост инвестиције за изабрано решење, разрађено идејним пројектом, на основу које се доноси одлука о оправданости улагања, за пројекте у чијем финансирању учествују корисници јавних средстава, без обзира на то да ли је инвеститор корисник јавних средстава.”

Члан 55.

У члану 117а став 1. мења се и гласи:

„Идејно решење представља приказ планиране концепције објекта које се израђује за потребе прибављања локацијских услова, а може бити и део урбанистичког пројекта за потребе урбанистичко-архитектонске разраде локације у складу са прописом којим се ближе уређује садржина техничке документације.”

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Идејним решењем обавезно се приказују само подаци неопходни за издавање локацијских услова, односно подаци неопходни са утврђивање усклађености са планским документом, без разраде техничких решења.”

Члан 56.

Члан 118. мења се и гласи:

„Члан 118.

Идејни пројекат се израђује за потребе изградње објеката и извођења радова из члана 145. овог закона.

Идејни пројекат се израђује и за потребе изградње објеката и извођења радова за објекте из члана 133. овог закона, у ком случају подлеже стручној контроли од стране ревизионе комисије.

Идејни пројекат из става 1. овог члана, који се израђује за потребе извођења радова из члана 2. тачка 32а) овог закона подлеже техничкој контроли, у складу са одредбама овог закона, осим у случају реконструкције електродистрибутивне и електронске комуникационе мреже.

Идејни пројекат се израђује у складу са прописом којим се ближе уређује садржина техничке документације.”.

Члан 57.

У члану 118а став 1. мења се и гласи:

„Пројекат за грађевинску дозволу се израђује за потребе прибављања решења о грађевинској дозволи у складу са подзаконским актом којим се ближе уређује садржина техничке документације.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Пројектом за грађевинску дозволу се врши разрада планиране концепције објекта утврђене идејним решењем на основу кога су издати локацијски услови, а могућа су и његова одступања од тог идејног решења у складу са прописом којим се ближе уређује садржина техничке документације.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Досадашњи став 3, који постаје став 4. мења се и гласи:

„За објекте за које је законом којим се уређује заштита од пожара прописана обавеза израде Главног пројекта заштите од пожара и прибављање сагласности на пројекат за извођење, уз пројекат за грађевинску дозволу обавезно се прилаже и Елаборат о заштити од пожара.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 58.

У члану 123. став 1. мења се и гласи:

„Пројекат за извођење израђује се за потребе грађења објеката и извођења радова, ако је то прописано подзаконским актом којим се ближе уређује садржина техничке документације.”.

Члан 59.

У члану 126. став 1. брише се.

Став 2. који постаје став 1. мења се и гласи:

„Техничку документацију за изградњу објеката, односно извођење радова може да израђује привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник, под условом да је то лице уписано у одговарајући регистар за израду техничке документације за ту врсту објеката и да има запослена лица са лиценцом за одговорног пројектанта, која имају одговарајуће стручне резултате у изради техничке документације за ту врсту и намену објекта.”

Досадашњи став 3, који постаје став 2. мења се и гласи:

„Стручне резултате, у смислу става 1. овог члана, има лице које је израдило или учествовало у изради, односно у вршењу техничке контроле техничке документације по којој су изграђени објекти те врсте и намене.”

Досадашњи став 4, који постаје став 3. мења се и гласи:

„Министар надлежан за послове грађевинарства ближе прописује услове које треба да испуне лица из става 1. овог члана и образује комисију за утврђивање испуњености тих услова.”

Досадашњи став 5, који постаје став 4. мења се и гласи:

„Министар надлежан за послове грађевинарства доноси решење о испуњености услова на предлог комисије из става 3. овог члана.”

Досадашњи став 6, који постаје став 5. мења се и гласи:

„Решење из става 4. овог члана коначно је даном достављања решења.”

После става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Решење из става 5. овог члана доноси се са роком важења две године.”

После става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„У ставу 7. после речи: „односно друго правно лице” додају се речи: „или предузетник”.

Досадашњи став 8. који постаје став 9. мења се и гласи:

„У ставу 8. после речи: „документације” додају се речи: „из става 1. овог члана”.

Став 10. мења се и гласи:

„Висина трошкова за утврђивање испуњености услова за израду техничке документације из става 8. овог члана, саставни је део решења из става 3. овог члана.”

Став 11. мења се и гласи:

„Лице из става 10. овог члана може да израђује техничку документацију ако је на међународном конкурсном стекао право на извођење конкурсног рада и ако је члан струковне коморе државе чији је држављанин.”

Став 12. мења се и гласи:

„Испуњеност услова из ст. 10. и 11. овог члана утврђује министарство надлежно за послове грађевинарства.”

После члана 126. додаје се члан 126а, који гласи:

„Члан 126а

Привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник који испуњава услове из члана 126. став 2. и члана 150. став 2. овог закона, обавезно је да у писаној форми без одлагања обавести министарство надлежно за послове грађевинарства о свакој промени услова утврђених решењем министра и у року од 30 дана поднесе захтев за доношење новог решења и достави доказе о испуњености услова за упис у одговарајући регистар за израду техничке документације за ту врсту објеката.

Министарство надлежно за послове грађевинарства, по службеној дужности или на иницијативу инспекцијских и других државних органа, правних и физичких лица, врши контролу испуњености услова утврђених у поступку утврђивања испуњености услова за израду техничке документације (у даљем тексту: лиценца).

Уколико министарство надлежно за послове грађевинарства утврди да услови из става 2. овог члана нису испуњени, решењем ће ставити ван снаге лиценцу издату привредном друштву, односно другом правном лицу или предузетнику у року од 30 дана од дана утврђивања неправилности.

У случају из става 3. овог члана, том лицу не може се издати нова лиценца у наредних шест месеци од дана правноснажности решења којим је лиценца стављена ван снаге.

Решење из става 3. овог члана је коначно даном достављања привредном друштву, односно другом правном лицу или предузетнику на која се односе и против решења не може се уложити жалба, али се може покренути управни спор.”

Члан 61.

У члану 128. став 1. мења се и гласи:

„Одговорни пројектант може бити лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке на нивоу еквивалентном академским студијама односно струковним студијама обима од најмање 300 ЕСПБ, најмање три године одговарајућег стручног искуства на изради техничке документације, одговарајућом лиценцом у складу са овим законом и које је уписано у регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера”.

Став 4. мења се и гласи:

„Одговорни пројектант оверава део пројекта за који поседује одговарајућу лиценцу, у складу са прописом којим се ближе уређује израда техничке документације.”.

Члан 62.

У члану 128а став 1. речи: „и печатом личне лиценце” бришу се.

Члан 63.

У члану 129. став 2. мења се и гласи:

„Техничку контролу пројекта за грађевинску дозволу може да врши привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник (или више њих за посебне стручне области), која су уписана у одговарајући регистар привредних субјеката и која поседују решење о испуњености услова за пројектовање за ту врсту објеката, односно делова објеката, у складу са овим законом, које одређује инвеститор.”

У ставу 4. реч: „материјала” замењује се речима: „грађевинских производа”.

У ставу 6. после речи: „потписују” додаје се реч: „одговорни”.

После става 9. додаје се став 10, који гласи:

„Идејни пројекат за реконструкцију линијских инфраструктурних објеката из члана 118. став 2. овог закона подлеже техничкој контроли под истим условима, као пројекат за грађевинску дозволу.”.

Члан 64.

У члану 133. став 2. тачка 3) мења се и гласи:

„3) објеката за прераду нафте и гаса који се граде ван експлоатационих поља по претходно прибављеној сагласности министарства надлежног за експлоатацију минералних сировина, производњу биогорива и биотечности у постројењима капацитета преко 100 t годишње, нафтовода и продуктовода, гасовода називног радног надпритиска преко 16 бара, бункера стационарних и бункера плутајућих станица за снабдевање бродова и техничких пловних објеката течним горивом капацитета преко 500 m³, складишта нафте, течног нафтног гаса и нафтних деривата капацитета преко 500 t који се граде ван експлоатационих поља дефинисаних законом којим се уређује рударство и геолошка истраживања и магистралних топловода;”.

После тачке 4) додаје се тачка 4а), која гласи:

„4а) севесо постројења и севесо комплекса;”.

У тачки б) после речи: „електроенергетских водова” додаје се реч: „и”.

Тачка 9) мења се и гласи:

„9) објеката у границама непокретних културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне и природне баштине, објеката у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја са одређеним границама катастарских парцела и објеката у заштићеној околини културних добара уписаних у Листу светске културне и природне баштине, као и објеката у заштићеним подручјима у складу са актом о заштити културних добара (осим претварања заједничких просторија у стан, односно пословни простор у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне баштине), у складу са законом;”.

После тачке 9) додаје се тачка 9а), која гласи:

„9а) објеката у границама националног парка и објеката у границама заштите заштићеног природног добра од изузетног значаја (осим породичних стамбених објеката, пољопривредних и економских објеката и њима потребних објеката инфраструктуре, који се граде у селима), у складу са законом;”.

У тачки 20) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 20) додају се тач. 21)–24), које гласе:

„21) објеката који су намењени за производњу наоружања и војне опреме у смислу закона којим се уређује област производње наоружања и војне опреме, као и објеката за производњу и складиштење експлозивних материја;

22) објеката здравствене заштите смештајних капацитета преко 500 лежаја;

23) објеката који се граде на територији две или више јединица локалних самоуправа;

24) објекте за које је Влада утврдила да су пројекти од значаја за Републику Србију.”.

Члан 65.

У члану 135. став 1. мења се и гласи:

„Грађевинска дозвола се издаје инвеститору који уз захтев за издавање грађевинске дозволе достави пројекат за грађевинску дозволу и извод из пројекта за грађевинску дозволу израђене у складу са прописом којим се ближе уређује садржина техничке документације, који има одговарајуће право на земљишту или објекту и који је доставио доказе о уплати одговарајућих такси и накнада и друге доказе прописане прописом којим се ближе уређује поступак спровођења обједињене процедуре.”

Став 3. мења се и гласи:

„За изградњу подземних инфраструктурних објеката који се граде у оквиру планираних саобраћајних или инфраструктурних коридора, методом подбушивања, као прва фаза реализације, не доставља се доказ о одговарајућем праву нити доказ о уклањању објеката у смислу овог закона, већ се наведени докази достављају у другој фази реализације изградње.”

Став 5. мења се и гласи:

„За изградњу комуналне инфраструктуре, као и реконструкцију, санацију и адаптацију јавних саобраћајних и других јавних површина у регулацији постојеће саобраћајнице, у складу са фактичким стањем на терену, не доставља се доказ о одговарајућем праву на земљишту, односно објекту.”

У ставу 10. после речи: „инфраструктуру” додаје се запета и речи: „односно други доказ о обезбеђивању недостајуће инфраструктуре.”

После става 12. додаје се став 13, који гласи:

„Орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, издаје на ризик инвеститора грађевинску дозволу и за непокретност на којој је у евиденцији катастра непокретности уписана забележба спора, односно управног спора, осим ако је забележба уписана након ступања на снагу Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Службени гласник РС”, број 41/18).”.

Досадашњи став 13. постаје став 14.

Члан 66.

У члану 135а став 2. мења се и гласи:

„Финансијер одговара за све обавезе према трећим лицима, које су последица радњи које предузме у складу са овлашћењима која су му пренета уговором из става 1. овог члана.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Закључењем уговора из става 1. овог члана и издавањем грађевинске дозволе и на име финансијера, сматра се да финансијер има право приступа земљишту на коме се гради предметни објекат односно изводе радови, као и да то право може даље пренети на извођача радова у циљу изградње објекта односно извођења радова.”

Члан 67.

У члану 136. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) инвеститору, односно инвеститору и финансијеру;”

У ставу 1. тачка 2) реч: „укупној” замењује се речима: „брuto развијеној грађевинској”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Саставни део грађевинске дозволе је и извод из пројекта за грађевинску дозволу, са спецификацијом свих посебних делова објекта.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Досадашњи ст. 3. и 4, који постају ст. 4. и 5. мењају се и гласе:

„На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања.

На решење из става 3. овог члана, које доноси надлежно министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, не може се изјавити жалба, али се тужбом може покренути управни спор.”

Члан 68.

У члану 137. после става 2. додају се ст. 3–7, који гласе:

„Припремни радови за објекте из члана 133. овог закона, као и за објекте брuto развијене грађевинске површине преко 800 m², могу се изводити и на основу посебне грађевинске дозволе.

Уз захтев за издавање грађевинске дозволе из става 3. овог члана, прилажу се локацијски услови, пројекат припремних радова и доказ о одговарајућем праву на земљишту или објекту.

Решење из става 3. овог члана доноси орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, у року од осам дана од дана подношења уредне документације.

На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања, а ако је решење издало министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, није дозвољена жалба али се може тужбом покренути управни спор.

Ако се припремни радови односе на уклањање објекта на парцели, обавеза инвеститора је да надлежној служби за катастар непокретности, ради спровођења

промене достави геодетски елаборат о рушењу. Решење из става 3. овог члана посебно садржи обавезу инвеститора да о уклањању објекта на парцели обавести надлежног инспектора, који сачињава записник и доставља га надлежној служби за катастар непокретности, ради спровођења промене у катастарском операту.”.

Члан 69.

У члану 140. став 1. мења се и гласи:

„Грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности решења којим је издата грађевинска дозвола.”.

Став 4. мења се и гласи:

„На захтев инвеститора, надлежни орган може донети решење којим се одобрава да правноснажна грађевинска дозвола остаје на правној снази две године после рока прописаног ставом 3. овог члана, ако се у поступку покренутом у року из става 3. овог члана, утврди да је објекат завршен у конструктивном смислу на основу записника надлежног грађевинског инспектора.”.

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Одредбе ст. 3, 4, 5. и 6. овог члана односе се и на решења о грађевинској дозволи, односно решења о одобрењу за изградњу која су издата у складу са раније важећим законима којима је уређивана изградња објеката, пре 11. септембра 2009. године. Рок за прибављање употребне дозволе за ове објекте је две године од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 70.

У члану 141. став 1. речи: „15 дана” замењују се речима: „30 дана”.

Ставови 3. и 4. мењају се и гласе:

„Ако се објекат за који је издато решење о грађевинској дозволи налази на земљишту које је у приватној својини, уз захтев из става 2. овог члана доставља се уговор о куповини грађевинског земљишта, односно објекта у изградњи, закључен у облику јавнобележничког записа, односно други правни основ о стицању права својине на грађевинском земљишту, односно објекту у изградњи, са доказом о плаћеном одговарајућем порезу у складу са законом којим се уређују порези на имовину, односно доказом да промет грађевинског земљишта, односно објекта у изградњи није предмет опорезивања у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

Ако се објекат за који је издато решење о грађевинској дозволи налази на грађевинском земљишту у јавној својини, а носилац издате грађевинске дозволе је закупац на том земљишту, уз захтев из става 2. овог члана подноси се извод из евиденције непокретности и правима на њима са уписаним правом закупа на име новог власника објекта у теретном листу. Уз захтев за упис права закупа на грађевинском земљишту на име новог власника објекта у изградњи, доставља се уговор о куповини објекта у изградњи, закључен у облику јавнобележничког записа, односно други правни основ о стицању права својине на објекту у изградњи, са доказом о плаћеном одговарајућем порезу у складу са законом којим се уређују порези на имовину, односно доказом да промет објекта у изградњи није предмет опорезивања у складу са законом којим се уређују порези на имовину и уговор са власником грађевинског земљишта у јавној својини о измени уговора о закупу, у складу са овим законом.”.

Став 8. мења се и гласи:

„Захтев за измену решења о грађевинској дозволи услед промене инвеститора може се поднети до подношења захтева за употребну дозволу.”

Став 10. брише се.

Досадашњи ст. 11. и 12. постају ст. 10. и 11.

У досадашњем ставу 13, који постаје став 12. речи: „локацијској и” бришу се.

Члан 71.

У члану 142. став 1. мења се и гласи:

„По издавању решења о грађевинској дозволи до подношења захтева за употребну дозволу, инвеститор, у складу са новонасталим финансијским, урбанистичко-планским и другим околностима, изменама планског документа, изменама у доступности комуналне и друге инфраструктуре, ради усаглашавања са пројектом за извођење и из других разлога, може поднети захтев за измену грађевинске дозволе. Ако у току изградње, односно извођења радова, настану измене у односу на издату грађевинску дозволу, пројекат за грађевинску дозволу, инвеститор је дужан да обустави градњу и поднесе захтев за измену грађевинске дозволе. Ако у току изградње објекта дође до промене планског документа на основу кога је издата грађевинска дозвола, на захтев инвеститора надлежни орган може изменити грађевинску дозволу у складу са новим планским документом, уз задржавање стечених права из грађевинске дозволе која се мења.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„У случају да измене из става 2. овог члана нису у складу са издатом енергетском дозволом за посебну врсту објеката, односно да се мењају подаци о локацији и инсталисаној снази енергетског објекта, надлежни орган упућује подносиоца захтева да прибави нову енергетску дозволу.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Досадашњи став 4, који постаје став 5. мења се и гласи:

„Ако измене из става 2. овог члана нису у сагласности са издатим локацијским условима, надлежни орган упућује подносиоца захтева да у обједињеној процедури прибави нове локацијске услове, који се односе на предметну измену.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6. речи: „важећим планским документом и” замењују се речју: „издатим”.

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Ако приликом изградње односно реконструкције државних путева првог и другог реда и путних објеката на тим државним путевима, као и јавне железничке инфраструктуре, дође до активирања клизишта или друге елементарне непогоде или техничко-технолошког акцидента који могу да угрозе живот и здравље људи, одвијање саобраћаја, имовину већег обима или животну средину, инвеститор може предузети све неопходне радове у циљу отклањања штетних последица насталих том елементарном непогодом, без претходно прибављеног решења о измени решења о грађевинској дозволи, односно решења о одобрењу за извођење радова за тај објекат, у складу са чланом 143. Закона о планирању и изградњи.”

Досадашњи став 6. постаје став 8.

Члан 72.

Члан 144. мења се и гласи:

„Члан 144.

Посебна врста објеката може се градити, односно одређени радови изводити и без прибављања акта надлежног органа, у складу са посебним прописом из члана 201. став 7. тачка 13а) овог закона.”.

Члан 73.

Члан 145. мења се и гласи:

„Члан 145.

По захтеву инвеститора за изградњу појединих врста објеката, односно извођење одређених радова који се ближе одређују прописом из члана 201. став 7. тачка 13а) овог закона, орган надлежан за издавање грађевинске дозволе издаје решење о одобрењу за извођење радова.

Решење о одобрењу за извођења радова издаје се инвеститору који има одговарајуће право на земљишту или објекту и који је доставио потребну техничку документацију, доказе о уплати одговарајућих такси и накнада и друге доказе у складу са прописом којим се ближе уређује поступак спровођења обједињене процедуре.

По захтевима за издавање решења којим се одобрава извођење радова на објектима, односно површинама из члана 2. тач. 24), 24а), 24в и 24г) овог закона, јавне чесме и фонтане, као и за инвестиционо одржавање и адаптацију објеката у границама националног парка и објеката у границама заштите заштићеног природног добра од изузетног значаја, као и за извођење радова на инвестиционом одржавању и адаптацији у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне баштине, решава надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази предметни објекат.

Надлежни орган одбиће решењем захтев ако је за радове наведене у захтеву потребно издавање грађевинске дозволе, у року од пет радних дана од дана подношења захтева.

Надлежни орган доноси решење по захтеву из става 1. овог члана у року од пет радних дана од дана подношења захтева.

На решење из ст. 3, 4. и 5. овог члана може се изјавити жалба надлежном органу у року од осам дана од дана достављања решења.

По завршетку изградње, односно извођењу радова, за објекте из става 1. овог члана, на захтев инвеститора, надлежни орган може издати употребну дозволу.

Правноснажно решење из става 5. овог члана, за објекте који се у складу са одредбама закона којим се уређује упис у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима могу уписати у јавну евиденцију, као и за промену намене објекта, односно дела објекта без извођења радова, представља основ за упис у јавну књигу о евиденцији непокретности и правима на њима, а ако је за предметни објекат, односно

извођење радова издата и употребна дозвола по захтеву инвеститора, основ за упис у јавну књигу представља правноснажно решење из става 3. овог члана и правноснажно решење о употребној дозволи.”.

Члан 74.

Члан 146. мења се и гласи:

„Члан 146.

Постављање и уклањање мањих монтажних објеката привременог карактера на јавним и другим површинама, балон хала спортске намене, надстрешница за склањање људи у јавном превозу, објеката за депоновање и сепарацију речних агрегата и пловила на водном земљишту, обезбеђује и уређује јединица локалне самоуправе.

Мањи монтажни објекти из става 1. овог члана су: објекти монтажно демонтажног типа, и то искључиво киосци до 10,5 m², баште угоститељских објеката, тезге и други покретни мобилијар који се поставља и уклања на основу програма који доноси јединица локалне самоуправе на период од најдуже десет година.

Уколико се објекат из става 2. овог члана налази у заштићеном природном или културном добру, пре доношења програма из става 2. овог члана, прибавља се сагласност управљача тог јавног добра и министарства надлежног за послове просторног планирања и урбанизма.

Изградњу и постављање споменика и спомен обележја на површинама јавне намене обезбеђује и уређује јединица локалне самоуправе, уз претходно прибављену сагласност министарства надлежног за послове културе. Забрањена је изградња споменика и спомен обележја изван површина јавне намене.”.

Члан 75.

У члану 147. став 1. после речи: „асфалтне базе,” додају се речи: „привремене наплатне станице са пратећим објектима,” после речи: „анкерисаних метеоролошких” реч: „анометарских” замењује се речју: „анометарских”, после речи: „привремене саобраћајнице и прикључци” додају се речи: „градилишни камп,” а после речи: „инсталација” додају се речи: „као и огледног стана унутар стамбеног комплекса у изградњи.”.

Члан 76.

У члану 148. став 1. после речи: „најкасније осам дана” бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„Уз пријаву радова подноси се доказ о регулисању обавеза у погледу доприноса за уређивање грађевинског земљишта, у складу са овим законом, доказ о плаћеној административној такси, као и други докази одређени прописом којим се ближе уређује поступак спровођења обједињене процедуре.”

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Одмах по пријему уредне пријаве, орган који је издао грађевинску дозволу, по службеној дужности, доставља органу надлежном за послове државног премеара и катастра правноснажно решење о грађевинској дозволи, потврду о пријави радова и

извод из пројекта са графичким прилозима и спецификацијом посебних делова, у циљу уписа предбележбе објекта у изградњи.”

Досадашњи ст. 3, 4, 5. и 6. постају ст. 4, 5, 6. и 7.

Члан 77.

У члану 150. став 1. брише се.

Досадашњи став 2, који постаје став 1. мења се и гласи:

„Грађење објекта, односно извођење радова може да врши привредно друштво, односно друго правно лице или предузетник (у даљем тексту: извођач радова), који је уписан у одговарајући регистар за грађење те врсте објеката, односно за извођење те врсте радова, који поседује решење о испуњености услова за извођење радова на тој врсти објеката, у складу са овим законом и који има запослена лица са лиценцом за одговорног извођача радова и одговарајуће стручне резултате. Ако извођач радова за одређене радове ангажује друго привредно друштво, односно друго правно лице или другог предузетника (у даљем тексту: подизвођач), подизвођач мора да испуњава услове прописане овим законом и прописима донетим на основу овог закона, за извођење те врсте радова за које је ангажован.”

Досадашњи став 3, који постаје став 2. мења се и гласи:

„Одговарајуће стручне резултате, у смислу става 1. овог члана, има привредно друштво, односно друго правно лице које је изградило или учествовало у грађењу те врсте и намене објеката, односно те врсте радова.”

Досадашњи став 4, који постаје став 3. мења се и гласи:

„Испуњеност услова из става 1. овог члана решењем утврђује министар надлежан за послове грађевинарства, на предлог стручне комисије коју образује.”

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Решење из става 3. овог члана доноси се са роком важења две године.”

Став 5. мења се и гласи:

„Трошкове утврђивања испуњености услова из става 3. овог члана, сноси подносилац захтева за утврђивање услова.”

Члан 78.

Члан 151. мења се и гласи:

„Члан 151.

Извођач радова одређује одговорног извођача радова који руководи грађењем објекта, односно извођењем радова.

Одговорни извођач може бити лице са стеченим одговарајућим високим образовањем на нивоу еквивалентном академским студијама односно струковним студијама обима од најмање 300 ЕСПБ, најмање три године одговарајућег стручног искуства на грађењу објеката или извођења радова, одговарајућом лиценцом у складу са овим законом и које је уписано у регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера.

Одговорни извођач може бити и лице са стеченим одговарајућим високим образовањем на нивоу еквивалентном академским студијама односно струковним студијама обима од најмање 180 ЕСПБ, најмање пет година одговарајућег стручног искуства на грађењу објеката или извођења радова, одговарајућом лиценцом у складу са овим законом и које је уписано у регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера за објекте за које грађевинску дозволу издаје јединица локалне самоуправе, спратности по+п+4+пк чија укупна површина не прелази 2.000 m² бруто површине, објеката мање сложених грађевинских конструкција распона до 12 метара, локалних и некатегорисаних путева и улица, унутрашњих инсталација водовода и канализације, грејања и климатизације и електроинсталације, унутрашњих гасних инсталација, као и извођење појединих грађевинско-занатских и инсталатерских радова и радова на унутрашњем уређењу објеката и уређењу терена.”

Члан 79.

У члану 152. став 3. мења се и гласи:

„Извођач уз изјаву о завршетку изградње темеља прилаже геодетски снимак изграђених темеља, а уз изјаву о завршетку изградње објекта у конструктивном смислу геодетски снимак објекта, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова.”

У ставу 4. речи: „израде темеља” замењују се речима: „изградње темеља, односно објекта у конструктивном смислу”, а речи: „три радна дана” замењују се речима: „десет дана”.

Став 5. мења се и гласи:

„Контролу да ли су темељи изграђени у складу са грађевинском дозволом врши грађевински инспектор током редовне инспекцијске контроле коју спроводи изласком на градилиште. Ако надлежни орган приликом пријема пријаве завршетка темеља, односно објекта у конструктивном смислу примети да постоји одступање геодетског снимка у односу на грађевинску дозволу, без одлагања обавештава грађевинског инспектора ради предузимања мера из своје надлежности.”

У ставу 7. после тачке 3) додају се тачке 3а)–3г), које гласе:

„3а) обезбеђује извођење радова на начин да буду испуњени основни захтеви за објекат, захтеви који су прописани у погледу енергетских својстава објекта и други захтеви и услови за објекат;

3б) обезбеђује доказе о перформансама уграђених грађевинских производа у односу на њихове битне карактеристике, доказе о усаглашености уграђене опреме и/или постројења сагласно посебном пропису, исправе о усаглашености одређених делова објекта са основним захтевима за објекат, као и доказе о квалитету (резултати испитивања, записи о спроведеним поступцима контроле квалитета и др.), чија је обавеза прикупљања током извођења грађевинских и других радова за све изведене делове објекта и радове који се изводе, утврђена овим законом, посебним прописом или техничком документацијом;

3в) управља грађевинским отпадом насталим током грађења на градилишту сагласно прописима којима се уређује управљање отпадом;

3г) користи и/или складишти грађевински отпад настао током грађења на градилишту сагласно прописима којима се уређује управљање отпадом;”.

Члан 80.

У члану 153. став 2. речи: „материјала, опреме и инсталација” замењују се речима: „грађевинских производа, опреме и постројења”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Стручни надзор за изградњу објеката може да врши лице које испуњава услове из става 3. овог члана и које је запослено у привредном друштву, односно другом правном лицу или код предузетника који поседује решење о испуњености услова за израду техничке документације или извођење радова на тој врсти објеката, у складу са овим законом.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 81.

У члану 154. став 2. речи: „у складу са овим законом” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Технички преглед може се вршити за линијске инфраструктурне објекте који се изводе фазно и сходно томе може се издати употребна дозвола и када поједине фазе не представљају техничко-технолошку целину.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5. реч: „материјала, опреме и инсталација” замењују се речима: „грађевинских производа, опреме и постројења”.

После става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана када се врши технички преглед линијског инфраструктурног објекта свака појединачна деоница, која се не сматра техничко-технолошким целином, као таква се може самостално користити.”.

Члан 82.

У члану 155. став 1. мења се и гласи:

„Технички преглед објеката врши комисија, коју формира инвеститор, или комисија коју формира привредно друштво, друго правно лице, односно предузетник коме инвеститор повери вршење тих послова и које је уписано у одговарајући регистар привредних субјеката, у складу са овим законом и прописом којим се уређује садржина записника о техничком прегледу, састав комисије за технички преглед, као и начин вршења техничког прегледа.”.

Члан 83.

Члан 158. мења се и гласи:

„Члан 158.

Објекат за који је у складу са овим законом предвиђено издавање грађевинске дозволе може се користити по претходно прибављеној употребној дозволи.

Орган надлежан за издавање грађевинске дозволе издаје решењем употребну дозволу, у року од пет радних дана од дана подношења захтева за издавање употребне дозволе.

Уз захтев за издавање употребне дозволе прилаже се извештај комисије за технички преглед којим се утврђује да је објекат подобан за употребу са предлогом да се може издати употребна дозвола, пројекат изведеног објекта израђен у складу са правилником којим се ближе уређује садржина техничке документације, односно пројекат за извођење и изјава стручног надзора, извођача радова и инвеститора да није одступљено од пројекта за извођење, а за објекте из члана 145. овог закона за које није прописана израда пројекта за извођење изјава инвеститора, вршиоца стручног надзора и одговорног извођача радова да није одступљено од идејног пројекта, спецификација посебних делова, решење о утврђивању кућног броја, елаборат геодетских радова за изведени објекат и посебне делове објекта и елаборат геодетских радова за подземне инсталације, сертификат о енергетским својствима објекта, ако је за објекат прописана обавеза прибављања сертификата о енергетским својствима, као и други докази у складу са прописом којим се ближе уређује поступак спровођења обједињене процедуре.

Надлежни орган неће издати употребну дозволу за објекат за који у складу са законом нису поднете изјаве о завршетку темеља и завршетку објекта у конструктивном смислу, до прибављања уредне документације.

Употребна дозвола се издаје на захтев инвеститора на кога гласи грађевинска дозвола, односно на захтев финансијера или лица на које је у катастру непокретности извршена предбележба стицања објекта у изградњи, односно лица на која је извршена предбележба стицања посебног дела објекта у изградњи.

Употребна дозвола издаје се за цео објекат или за део објекта који представља техничко-технолошку целину и може се као такав самостално користити, осим у случају из члана 81. став 5. овог закона.

Употребна дозвола садржи и гарантни рок за објекат и поједине врсте радова утврђене посебним прописом.

Употребна дозвола се доставља инвеститору и надлежном грађевинском инспектору.

Ако објекат подлеже обавези прибављања интегрисане дозволе може се користити само уз прибављену дозволу из става 1. овог члана и интегрисане дозволе прописане посебним законом.

На решење из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања.

На решење из става 2. овог члана, када је доносилац решења министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

Изузетно, објекат се може користити и без издате употребне дозволе, ако у року од пет радних дана од дана подношења захтева за издавање употребне дозволе уз који је приложен налаз комисије за технички преглед којим се утврђује да је објекат подобан за употребу и предлогом да се може издати употребна дозвола, надлежни орган није издао употребну дозволу, нити је решењем одбио издавање употребне дозволе.

У року од пет радних дана по правноснажности издате употребне дозволе, надлежни орган по службеној дужности доставља органу надлежном за послове државног премера и катастра употребну дозволу, елаборат геодетских радова за изведени објекат и посебне делове објекта, као и елаборат геодетских радова за подземне инсталације.

Орган надлежан за послове државног премера и катастра доноси решење о кућном броју и врши упис права својине на објекту, односно посебним деловима објекта, и о томе обавештава инвеститора и надлежни орган управе у року од седам дана од достављања употребне дозволе, а у року од 30 дана врши одговарајући упис у катастар водова.”.

Члан 84.

Наслов изнад члана 162. и члан 162. мењају се и гласе:

„2. Врсте лиценци и регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера

Члан 162.

Лиценцу за одговорног планера, одговорног урбанисту, одговорног пројектанта и одговорног извођача радова, решењем издаје министарство надлежно за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма у складу са законом.

Лиценца из става 1. овог члана може бити издата лицу које је стекло одговарајуће образовање и искуство за обављање стручних послова, које је положило стручни испит и испунило и друге услове у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Лице из става 2. овог члана може бити архитекта, инжењер грађевинске, машинске, електротехничке, саобраћајне, технолошке и других техничких струка, просторни планер, као и лице које је завршило војну академију (смер инжињерија).

Трошкове издавања лиценце из става 1. овог члана, сноси подносилац захтева за издавање лиценце.

Министарство надлежно за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма води регистар лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера, који нарочито садржи следеће податке:

– податке о лиценцираном лицу и то: име и презиме и јединствени матични број грађана, односно други лични идентификациони број ако је лиценцирано лице страни држављанин;

– податке о стеченом образовању;

– податке о врсти лиценце, односно лиценци које лице поседује, са описом стручних послова за које је издата лиценца;

– податке о привредном друштву, односно правном лицу или предузетнику код кога је лиценцирано лице запослено, односно радно ангажовано и то: пословно име, адреса седишта, матични број и ПИБ тог лица;

– датум издавања, односно одузимања лиценце;

- податке о покренутим поступцима за утврђивање одговорности;
- друге податке, које ближе прописује министар надлежан за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма.

Издату лиценцу министарство надлежно за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма одузеће, односно суспендовати на одређено време, решењем, ако утврди да лиценцирани инжењер, архитекта и просторни планер несавесно, незаконито, односно нестручно обавља послове за које му је лиценца издата или ако му је лиценца издата на основу нетачних или неистинитих података.

Против решења из ст. 1. и 6. овог члана може се изјавити жалба Влади у року од пет дана од дана уручења решења.

Против решења Владе може се покренути управни спор.

Коначно решење из ст. 1. и 6. овог члана, је основ за упис, односно брисање из регистра из става 5. овог члана.

Министар надлежан за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма на сваких пет година од дана издавања лиценце проверава испуњеност услова за продужење лиценце из става 1. овог члана и ако ти услови нису испуњени решењем утврђује ту чињеницу и спроводи је у регистру из става 5. овог члана.

Уписом, односно брисањем из регистра лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера стиче се, односно престаје да важи право на обављање стручних послова утврђених овим законом.

Министар надлежан за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма решењем образује комисију за утврђивање испуњености услова за издавање и одузимање лиценци из става 1. овог члана, која утврђује:

- испуњеност услова за издавање лиценце и предлаже доношење решења о издавању тих лиценци;
- повреду професионалних стандарда и норматива (професионалне одговорности) и предлаже доношење решења о одузимању тих лиценци.”.

Члан 85.

Члан 163. мења се и гласи:

„Члан 163.

Инжењерска комора Србије (у даљем тексту: Комора) је правно лице са седиштем у Београду, основана Законом о планирању и изградњи у циљу унапређења услова за обављање стручних послова у области просторног и урбанистичког планирања, пројектовања, изградње објеката и других области значајних за планирање и изградњу, заштите општег и појединачног интереса у обављању послова у тим областима, као и ради остваривања других циљева.

Рад Коморе је јаван.

Статут и друге опште акте Коморе, Комора објављује у „Службеном гласнику Републике Србије” и на својој званичној интернет презентацији, у року од три дана од дана доношења.”.

Члан 86.

Члан 164. мења се и гласи:

„Члан 164.

Комора обавља следеће послове:

- 1) утврђује професионална права и дужности и етичке норме понашања чланова у обављању послова израде планских докумената, пројектовања и извођења радова;
- 2) унапређује и обезбеђује стручно усавршавање чланова;
- 3) предлаже техничке основе за израду прописа из области планирања и изградње;
- 4) одређује висину чланарине чланова Коморе;
- 5) штити, усклађује и заступа чланове Коморе у земљи и иностранству;
- 6) успоставља, одржава и унапређује сарадњу са професионалним удружењима у области планирања и изградње са другим државама;
- 7) утврђује минималне цене за израду планске и техничке документације, техничке контроле, техничке прегледе и надзор за зграде и инжењерске објекте;
- 8) обавља и друге послове у складу са законом.

Организацију и начин обављања послова из става 1. овог члана ближе се уређује статутом и општим актима Коморе.

На статут и опште акте Коморе сагласност даје министарство надлежно за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма, уз прибављено мишљење покрајинског секретаријата надлежног за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма.”.

Члан 87.

Члан 165. мења се и гласи:

„Члан 165.

Органи Коморе су скупштина, управни одбор, надзорни одбор и председник Коморе.

Комора је организована у шест матичних секција, и то: Матична секција архитеката, Матична секција инжењера грађевинске струке, Матична секција инжењера електро струке, Матична секција инжењера машинске струке, Матична секција инжењера осталих техничких струка и Матична секција просторних планера.

Радам матичне секције управља извршни одбор секције.

Скупштина Коморе има 60 чланова.

У Скупштину Коморе матична секција бира број чланова сразмерно свом учешћу у укупном броју чланова Коморе, утврђеном на дан расписивања избора.

Управни одбор има једанаест чланова, и то: председника, потпредседника, три представника које именује надлежно министарство и председнике извршних одбора

матичних секција. Председници извршних одбора матичних секција су чланови управног одбора по положају.

Мандат председника, потпредседника и чланова Управног одбора траје две године и могу бити бирани два пута.

Надзорни одбор чине председник и један члан које именује надлежно министарство и један члан кога бира Скупштина Коморе, сви из реда чланова Коморе.

Мандат председника и чланова Надзорног одбора траје пет година и могу бити бирани једном.

Председника Коморе именује Скупштина Коморе.

Састав, делокруг и начин избора органа утврђује се Статутом Коморе.”

Члан 88.

У члану 166. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Комора стиче средства за рад од чланарине и других извора у складу са законом и општим актима Коморе.

Комора утврђује висину чланарине, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма.”

Члан 89.

У члану 167. став 4. после речи: „уклањању објекта” додају се речи: „или дела објекта”.

Члан 90.

У члану 171. став 2. мења се и гласи:

„Орган надлежан за послове грађевинске инспекције, води регистар донетих решења о рушењу и без одлагања у тај регистар уписује колико решења је извршно, односно колико решења је извршено.”

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Орган из става 2. овог члана дужан је да ажурирање измене регистра врши на сваких седам дана.”

Досадашњи ст. 3, 4, 5. и 6. постају ст. 4, 5, 6. и 7.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8. речи: „надлежна полицијска управа” замењују се речима: „месна надлежна организациона јединица полиције”.

Досадашњи став 8. постаје став 9.

После става 9. додаје се став 10. који гласи:

„Рушење, односно уклањање објекта у складу са одредбама овог закона може да врши и привредно друштво, односно друго правно лице које испуњава услове прописане чланом 150. овог закона, чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.”

Члан 91.

Члан 172. мења се и гласи:

„Члан 172.

Надзор над извршавањем одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона, врши министарство надлежно за послове урбанизма и грађевинарства.

Инспекцијски надзор врши надлежно министарство преко инспектора у оквиру делокруга утврђеног законом.

Аутономној покрајини поверава се вршење инспекцијског надзора у области просторног планирања и урбанизма на територији аутономне покрајине и над изградњом објеката за које издаје грађевинску дозволу на основу овог закона, као и надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине.

Општини, граду и граду Београду, поверава се вршење инспекцијског надзора над изградњом објеката за које издају грађевинску дозволу на основу овог закона.

Граду Београду, поверава се вршење инспекцијског надзора и у области изградње објеката до 800 m², односно над изградњом објеката за које решење о грађевинској дозволи издаје градска општина у саставу града Београда.

Граду Београду поверава се вршење инспекцијског надзора у области просторног планирања и урбанизма, на територији града Београда, за изградњу и реконструкцију објеката до 800 m² бруто развијене грађевинске површине.

Послове урбанистичког инспектора може да обавља дипломирани инжењер архитектуре – мастер, односно дипломирани инжењер архитектуре или дипломирани грађевински инжењер – мастер, односно дипломирани грађевински инжењер, који има најмање три године радног искуства у струци и положен стручни испит и који испуњава и друге услове прописане законом.

Послове грађевинског инспектора може да обавља лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке односно смера на студијама другог степена грађевинарства (мастер академских студија, мастер струковних студија, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно дипломирани инжењер грађевинарства или лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, односно смера на студијама другог степена архитектуре (мастер академских студија, мастер струковних студија, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно дипломирани инжењер архитектуре, који има најмање три године радног искуства у струци и положен стручни испит и који испуњава и друге услове прописане законом.

Послове инспекцијског надзора који су овим законом поверени општини може да обавља и лице које има високо образовање на студијама првог степена грађевинске или архитектонске струке, односно лице које има вишу школску спрему архитектонске или грађевинске струке, најмање три године радног искуства у струци, положен стручни испит и које испуњава и друге услове прописане законом.

У поступку инспекцијског надзора приликом достављања решења, обвезник доставе је и власник парцеле, који је уједно и странка у поступку.

Приликом извршења решења грађевинског инспектора, надлежна организациона јединица полиције дужна је да пружи поступајућем инспектору службену асистенцију без достављања доказа да је претходно покушано извршење решења без пружања полицијске помоћи.”.

Члан 92.

У члану 175. став 1. тачка 2) после речи: „овог закона” додају се речи: „и да, ако то није случај, против извођача радова, односно инвеститора поднесе надлежном органу кривичну пријаву због извршења кривичног дела градње без грађевинске дозволе”.

У ставу 1. додаје се тачка 4а), која гласи:

„4а) се радови изводе у складу са техничком документацијом, односно описом радова предатом уз пријаву радова у случају грађења из члана 144. овог закона и да ли та техничка документација, односно опис радова, као и сами радови задовољавају техничке стандарде;”.

После тачке 8) додаје се тачка 8а), која гласи:

„8а) је извођач радова пријавио завршетак изградње темеља и објекта у конструктивном смислу и да ли је те радове извео у складу са издатим локацијским условима;”.

У ставу 5. после речи: „уђе без одлуке суда и” додају се речи: „без претходне најаве на градилиште и”, а речи: „уколико постоје основи сумње да ће приликом вршења надзора бити откривена повреда закона која захтева предузимање хитних мера ради спречавања опасности по живот и здравље људи, односно извођење радова који представљају извршење кривичног дела бесправне градње” замењују се речима: „када постоје разлози за неодложно поступање или оправдана бојазан да би обавештење умањило остварење циља инспекцијског надзора или када то налаже заштита јавног интереса, односно отклањање опасности по живот или здравље људи, имовину, права и интересе запослених и других радно ангажованих лица, привреду, животну средину, биљни или животињски свет, комунални ред или безбедност, као и када постоји основана сумња да се извођењем радова врши кривично дело бесправне градње, с тим што се разлози за изостављање обавештења наводе у налогу за инспекцијски надзор”.

Члан 93.

У члану 176. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) наложи решењем обуставу радова и одреди рок који не може бити дужи од 30 дана од дана уредног уручења инвеститору - за подношење захтева са уредном документацијом за прибављање, односно измену грађевинске дозволе, ако се објекат не гради према издатој грађевинској дозволи, односно пројекту за извођење, а ако инвеститор у остављеном року не прибави, односно не измени грађевинску дозволу, да наложи решењем уклањање објекта, односно његовог дела;”.

У тачки 3) после речи: „грађењу,” додају се речи: „односно није извршио пријаву радова,”.

После тачке 9) додаје се тачка 9а), која гласи:

„9а) наложи решењем обуставу радова, ако извођач радова изводи радове из члана 133. овог закона, а није уписан у одговарајући регистар за грађење те врсте објеката;”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Када грађевински инспектор утврди да извођач радова, односно одговорни извођач радова изводи радове без издате грађевинске дозволе, односно гради објекат супротно издатој грађевинској дозволи и техничкој документацији, на основу које је грађевинска дозвола издата, подноси кривичну пријаву и покреће поступак за одузимање лиценце против одговорног извођача, односно подноси пријаву за привредни преступ против извођача радова.”

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5. речи: „прекршајну, односно” бришу се.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

После досадашњег става 6, који постаје став 7. додаје се став 8, који гласи:

„Грађевински инспектор је дужан да одмах, а најкасније у року од три дана, по сазнању или пријави, изврши инспекцијски надзор над пријављеним објектом и сачини записник. По сачињеном записнику инспектор је дужан да одлучи у року од пет радних дана.”

Члан 94.

У члану 177. став 1. тачка 2) речи: „материјал, опрема и инсталације” замењују се речима: „грађевински производи, опрема и постројења”.

Члан 95.

У члану 178. став 1. тачка 4) речи: „грађевинском и употребном” замењују се речима: „решењем којим је одобрено извођење радова, грађевинском односно употребном”.

Члан 96.

У члану 181. став 1. мења се и гласи:

„Кад грађевински инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да се објекат гради, односно изводе припремни радови без или супротно локацијским условима, односно грађевинској дозволи и техничкој документацији на основу које је грађевинска дозвола издата, као и потврди о пријави радова, поред мера прописаних овим законом, наредиће решењем без одлагања и затварање градилишта.”

У ставу 4. речи: „надлежној полицијској управи” замењују се речима: „месно надлежној организационој јединици полиције”.

Члан 97.

У члану 182. став 1. запета и речи: „односно закључак” бришу се.

У ставу 3. запета и речи: „односно закључак” бришу се.

Члан 98.

У члану 201. став 2. речи: „техничке прописе о квалитету грађевинских производа (члан 6), као и” бришу се.

У ставу 4. после речи: „и обвезнике плаћања трошкова” додају се речи: „као и захтев за изузимање из комасационе масе, свих носиоца стварних права на катастарској парцели”, а речи: „(чл. 109а–109г)”, бришу се.”

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

„Влада ближе прописује критеријуме за израду докумената просторног планирања, врсте лиценци за правна лица, као начин и поступак издавања и одузимања лиценци и висине трошкова издавања.

Влада ближе уређује начин и рокове размене докумената и поднесака у поступцима припреме и праћења израде планских докумената, као и формат у коме се достављају услови.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 7. тачка 1) мења се и гласи:

„1) енергетска својства зграда и начин израчунавања енергетских својстава зграда, енергетске захтеве за нове и постојеће зграде, услове, садржину и начин издавања сертификата, као и садржину и начин вођења Централног регистра енергетских пасоша;”.

После тачке 1) додају се тач. 1а) и 1б), које гласе:

„1а) техничке прописе којима се ближе утврђују технички захтеви за објекте у циљу испуњавања основних захтева за објекте;

1б) техничке прописе којима се утврђују захтеви за употребу, уградњу и перформансе које морају да имају грађевински производи који се уграђују у објекат у односу на своје битне карактеристике и други технички захтеви у вези с објектима и њиховом изградњом.”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) начин и поступак избора чланова комисије за стручну контролу планских докумената, комисије за контролу усклађености планских докумената, комисије за планове јединице локалне самоуправе и комисије за стручну контролу урбанистичког пројекта, право и висину накнаде члановима комисија, као и услове и начин рада комисија (чл. 33, 49, 52. и 63а);”.

Тачка 13) мења се и гласи:

„13) начин и поступак избора чланова комисије, право и висину накнаде за рад у комисијама (члан 131.), услове, методологију, начин рада и одлучивања ревизионе комисије и садржај извештаја о стручној контроли (члан 132.);”.

После тачке 13) додаје се тачка 13а), која гласи:

„13а) посебну врсту објеката и посебну врсту радова за које није потребно прибављати акт надлежног органа, као и врсту објеката који се граде, односно врсту радова који се изводе, на основу решења о одобрењу, као и обим и садржај и контролу техничке документације која се прилаже уз захтев и поступак који надлежни орган спроводи (чл. 144. и 145.);”.

Тачка 15) мења се и гласи:

„15) услове које треба да испуне привредна друштва, односно друга правна лица или предузетници за обављање послова израде техничке документације и грађења по врстама објеката, начин и поступак избора чланова комисије, право и висину накнаде за

рад у комисијама, услове и начин рада и садржину података за утврђивање испуњености услова за издавање лиценце за израду техничке документације и лиценце за грађење објеката, као и услове за одузимање тих лиценци и изглед и форму тих лиценци (чл. 126. и 150);”.

У тачки 28) тачка на крају замењује се тачком запетом.

Тачка 28) мења се и гласи:

„28) садржину и начин објављивања података регистра одговорних планера, одговорних урбаниста, одговорних пројектаната и одговорних извођача;”.

После тачке 28) додају се тач. 29)–33), које гласе:

„29) класификацију намене земљишта и планских симбола (члан 32);

30) предмет и поступак одржавања и управљање сигурношћу високих брана и акумулација напуњених водом, јаловином или пепелом;

31) садржину, начин и поступак измене и допуне планских докумената, као и скраћеног поступка (члан 51б);

32) садржину и начин вођења регистра лиценцираних инжењера, архитеката и просторних планера, услове које треба да испуне лица да би била уписана у тај регистар, начин и поступак за упис у тај регистар, као и начин обављања, измене и брисања података уписаних у тај регистар и изглед и форму тих лиценци (члан 162);

33) начин и поступак избора чланова комисије, право и висину накнаде за рад у комисији за утврђивање испуњености услова за издавање и одузимање лиценце за одговорног планера, одговорног пројектанта и одговорног извођача (члан 162)”.

Члан 99.

У члану 202. став 1. после тачке 2) додаје се тачка 2а), која гласи:

„2а) ако у прописаном року не поднесе захтев за измену решења о грађевинској дозволи (члан 141);”.

Члан 100.

У члану 202а став 1. тачка на крају замењује се запетом и додају се речи: „односно у писаној форми без одлагања не обавести министарство надлежно за послове грађевинарства о свакој промени претходно утврђених услова и у року од 30 дана не достави доказ о испуњености услова за упис у одговарајући регистар за израду техничке документације за ту врсту објеката (члан 126а).”.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице, које је власник, односно корисник брана и акумулација напуњених водом, депонија са опасним материјама (јаловином, пепелом и сл.), ако не поступају по правилима прописаним законима и подзаконским актима који ближе уређују ове области.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

У ставу 2. који је постао став 3. речи: „из става 1.” замењују се речима: „из ст. 1. и 2.”.

У ставу 3. који је постао став 4. речи: из става 1.” замењују се речима: „из ст. 1, 2. и 3.”.

Члан 101.

У члану 208. став 1. тачка 2) после речи: „изградње темеља” додаје се запета и речи: „односно завршетка изградње објекта у конструктивном смислу”.

Члан 102.

У члану 208а став 1. речи: „50.000 до 150.000” замењују се речима: „300.000 до 500.000”.

У ставу 1. тачка 3) после речи: „(члан 152. став 3)” замењују се речима: „односно завршетка изградње објекта у конструктивном смислу (члан 152. став 2)”.

Члан 103.

У члану 209. став 1. тач. 1) и 8) бришу се.

У тачки 2) после речи: „8д,” број: „53,” брише се.

У тачки 8) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 8) додаје се тачка 9), која гласи:

„9) не призна ослобођење од плаћања доприноса у складу са чланом 97. став 8. овог закона.”.

Став 3. мења се и гласи:

„Захтев за покретање прекршајног поступка из става 1. тачка 2) овог члана подноси регистратор централне евиденције, из тачке 3) надлежни урбанистички инспектор, из тачке 4) надлежни грађевински инспектор, из тач. 5) и 7) орган надлежан за издавање грађевинске дозволе за ту врсту објекта, из тачке 6) надлежни урбанистички, односно грађевински инспектор, а из тачке 9) надлежни орган Министарства.”.

Члан 104.

После члана 209. додаје се нови члан 209а, који гласи:

„Члан 209а

Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај орган, посебна организација, ималац јавних овлашћења и друга институција, изузев државног органа, органа аутономне покрајине и јединице локане самоуправе, ако не достави услове за израду планског документа (члан 47б).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у органу, посебној организацији, имаоцу јавних овлашћења и другим институцијама из става 1. овог члана новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у државном органу, органу аутономне покрајине и јединице локане самоуправе ако не достави услове за израду планског документа новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара.

Захтев за покретање прекршаја из ст. 1–3. овог члана подноси надлежни урбанистички инспектор.”.

Члан 105.

Власници посебних физичких делова на објектима који су изграђени у некој од предвиђених фаза изградње и који су по том основу уписали право сусвојине на земљишту предвиђеном за реализацију свих фаза, до дана ступања на снагу овог закона, не сматрају се суинвеститорима приликом реализације преосталих фаза изградње у оквиру стамбеног комплекса, односно нису странке у поступку издавања и измене грађевинске дозволе, нити су странке у поступку код органа надлежног за послове државног премера и катастра.

Члан 106.

Започети поступци за решавање захтева за издавање одобрења за изградњу, локацијске дозволе, локацијске услове, грађевинске дозволе, употребне дозволе и других захтева за решавање о појединачним правима и обавезама поднетих до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по прописима по којима су започети.

Забрањује се располагање свим објектима или деловима објекта изграђених после ступања на снагу закона којим се уређује озакоњење објеката, без издате грађевинске дозволе или решења из члана 145. овог закона.

За објекте из става 2. овог члана надлежни грађевински инспектор након извршеног инспекцијског надзора, доноси решење о уклањању објекта или посебног дела објекта, у складу са одредбама овог закона, и то решење по службеној дужности доставља одмах служби за катастар непокретности на чијој територији се налази предметна непокретност, у циљу уписа забележбе о забрани располагања тог објекта.

За објекте из става 2. за које је решење о уклањању објекта или посебног дела објекта донето пре ступања на снагу овог закона, надлежни грађевински инспектор доставља служби за катастар непокретности на чијој територији се налази предметна непокретност издато решење, у циљу уписа забележбе о забрани располагања тог објекта у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 107.

Подзаконски акти за спровођење овог закона донеће се у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских аката из овог закона примењиваће се подзаконски акти донети на основу Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14 и 145/14), ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 108.

Даном ступања на снагу овог закона Инжењерска комора Србије наставља да обавља послове у складу са делокругом утврђеним овим законом.

Инжењерска комора Србије дужна је да усклади статут и друге акте са одредбама овог закона у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Инжењерска комора Србије дужна је да прибави сагласности из члана 85. овог закона у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Инжењерска комора Србије дужна је да распише нове изборе за Скупштину Инжењерске коморе Србије у року од 30 дана од дана објављивања статута и других општих аката из става 2. овог члана.

Инжењерска комора Србије дужна је да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона министарству надлежном за послове грађевинарства достави податке о одговорним планерима, одговорним урбанистима, одговорним пројектантима и одговорним извођачима, као и податке о покренутим поступцима за утврђивање одговорности или друге битне податке у складу са актом који доноси министар надлежан за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма.

Ако Инжењерска комора Србије не поступи у року из става 2. овог члана, акте из става 2. овог члана донеће министарство надлежно за послове грађевинарства, урбанизма и просторног планирања.

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници који обављају послове за које се овим законом и подзаконским актима који ће се донети на основу овог закона прописују додатни посебни услови за обављање тих послова, дужни су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона и тих подзаконских аката у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, односно тих подзаконских аката.

Сматраће се да лица која су до дана ступања на снагу овог закона положила стручни испит, којим је извршена провера стручне оспособљености за рад на пословима одређеним овим законом, као и лица којима је признато право на обављање тих послова, испуњавају услове за обављање тих послова и према одредбама овог закона, осим ако се стекну услови за одузимање лиценци, односно ако престану да испуњавају услове за обављање тих послова прописане овим законом.

Личне и остале лиценце које су издате у складу са до сада важећим законом остају на снази, осим ако се стекну услови за њихово одузимање у складу са овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

Даном ступања на снагу овог закона сматраће се да су сва лица која имају важеће лиценце које је до дана ступања на снагу овог закона издала Комора уписана у регистар из члана 84. овог закона у складу са тим лиценцама.

Члан 109.

Одредбе других закона којима се на другачији начин уређују питања која су предмет уређивања овог закона неће се примењивати, осим закона и прописа којима се уређује заштита животне средине.

Важећи плански документи који су донети пре 1. јануара 1993. године, престају да важе по истеку 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона, а органи надлежни за њихово доношење дужни су да у том року донесу нови плански документ.

Рокови прописани за изградњу стратешких енергетских објеката утврђених овим законом уредиће се посебним законом.

Члан 110.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба чл. 72. и 73. овог закона које ступају на снагу 1. јануара 2019. године и члана 26. овог закона које ступају на снагу 1. јануара 2020. године.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 145

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката

Члан 1.

У Закону о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, број 96/15), члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Овај закон се не примењује на објекте који су изграђени без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу у складу са прописима по којима у време изградње није била прописана обавеза прибављања грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу, у складу са прописима којима се уређује упис права својине на непокретностима.

Овај закон се не примењује на објекте за које је издато решење о грађевинској дозволи, а који се користе без издатог решења о употребној дозволи. Решење о употребној дозволи прибавља се у складу са законом којим се уређује изградња објеката, а комисија за технички преглед приликом утврђивања подобности објекта за употребу ту чињеницу утврђује на основу издате грађевинске дозволе и главног пројекта, на основу прописа који је важио у време издавања грађевинске дозволе. Пре издавања решења о употребној дозволи, прибавља се доказ о измиренем обавезама у погледу накнаде, односно доприноса за уређивање грађевинског земљишта, ако се о томе не води службена евиденција.

Изузетно од става 2. овог члана предмет озакоњења је и објекат изграђен на основу грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта, на ком је приликом извођења радова одступљено од издате грађевинске дозволе, односно

одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта а за који није могуће издати решење о измени решења о грађевинској дозволи, у складу са одредбама закона којим се уређује изградња објеката.

Изузетно од става 2. овог члана, ако је у поступку легализације издато решење о грађевинској дозволи, али не и решење о употребној дозволи, такав поступак се окончава у складу са одредбама овог закона, односно надлежни орган доноси решење о озакоњењу, без спровођења поступка прописаног овим законом, и то само у случајевима када нису вршене никакве измене на објекту изузев текућег одржавања.

Овај закон се не примењује на објекте изграђене, односно реконструисане у случајевима када је инвеститор изградио/реконструисао објекат позивајући се на своје право на објекту или земљишту на коме је објекат изграђен противно циљу због кога је то право законом установљено или признато, односно супротно циљу решења или другог појединачног акта којим је утврђено право у складу са законом, а нарочито у случају када инвеститор изгради објекат трајног карактера на земљишту које му је дато на привремено коришћење и/или на основу решења донетог у складу са прописима којима се уређује постављање монтажних објеката.

Изузетно од става 2. овог члана, ако је у поступку легализације издато решење о грађевинској дозволи, али не и решење о употребној дозволи, такав поступак се окончава у складу са одредбама овог закона, односно надлежни орган доноси решење о озакоњењу, без спровођења поступка прописаног овим законом.

Ако је у поступку легализације подносилац захтева уредио односе са јединицом локалне самоуправе у складу са одредбама закона који је примењиван у то време, али надлежни орган није накнадно издао грађевинску дозволу до дана ступања на снагу овог закона, јединица локалне самоуправе је дужна да том лицу изврши повраћај уплаћених средстава.

Овај закон се не примењује на објекте који се у смислу закона којим се уређује одбрана сматрају војним објектима, односно на објекте који се у смислу закона којим се уређује рударство сматрају рударским објектима, постројењима и уређајима.”

Члан 2.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Предмет озакоњења је објекат за који је поднет захтев за легализацију у складу са раније важећим законом којим је била уређена легализација објеката, до 29. јануара 2014. године и који је видљив на сателитском снимку територије Републике Србије из 2015. године.

Захтеви и пријаве за легализацију објеката поднети до 29. јануара 2014. године, сматрају се захтевима у смислу овог закона.

Предмет озакоњења је и објекат за који није поднет захтев за легализацију у складу са раније важећим законом којим је била уређена легализација објеката, а који је видљив на сателитском снимку територије Републике Србије из 2015. године, за који је надлежни грађевински инспектор донео решење о рушењу, у складу са одредбама Закона о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, број 96/15).

У случају да грађевински инспектор није донео решење о рушењу из става 3. овог члана, а предметни објекат је видљив на сателитском снимку из 2015. године, такав објекат може бити предмет озакоњења, у складу са одредбама овог закона.

Провера видљивости на сателитском снимку обавезна је за све објекте који су предмет озакоњења у складу са овим законом. Проверу постојања објеката на сателитском снимку за објекте из ст. 1, 3. и 4. овог члана спроводи орган надлежан за послове озакоњења објеката.

На решења грађевинског инспектора из става 3. овог члана не примењују се одредбе Закона о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, број 96/15), односно рушење објекта или дела објекта се може спровести по коначном решењу којим се захтев за озакоњење одбија или одбацује, у складу са одредбама овог закона.

Сателитски снимак из става 1. овог члана мора бити доступан на увид грађанима у електронском облику код органа надлежног за издавање решења о озакоњењу, надлежној грађевинској инспекцији као и у надлежној служби за катастар непокретности према месту где се непокретност налази.

Предмет озакоњења је и објекат за који је поднет захтев у складу са Законом о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе („Службени гласник РС”, бр. 25/13, 145/14 и 96/15), за које поступак није правноснажно окончан.

Сви објекти изграђени без издатог решења о грађевинској дозволи или решења о одобрењу извођења радова после 27. новембра 2015. године нису предмет озакоњења у складу са одредбама овог закона и надлежни грађевински инспектор за те објекте доноси решење о рушењу, које је извршно даном доношења, у складу са Законом о планирању и изградњи

Члан 3.

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

Решење о рушењу објекта донето од стране грађевинског инспектора на основу пописа и евиденције незаконито изграђених објеката у складу са одредбама Закона о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, број 96/15), не извршава се до коначности решења којим се одбија или одбацује захтев за озакоњење у поступку покренутом на основу решења о рушењу.”

Члан 4.

У члану 10. став 4. мења се и гласи:

„Када је предмет озакоњења надзиђивање, претварање заједничких просторија зграде у стан или пословни простор или припајање заједничких просторија суседном стану, као доказ о одговарајућем праву доставља се извод из листа непокретности за зграду и све посебне делове зграде и доказ прописан одредбама закона којим се уређује одржавање стамбених зграда о регулисању међусобних односа између власника незаконито изграђеног објекта и скупштине стамбене заједнице, осим за просторије из става 3. тачке 5) овог члана.”

Члан 5.

Члан 11. мења се и гласи:

„Члан 11.

У циљу утврђивања могућности озакоњења у складу са одредбама овог закона, у поступку озакоњења прибавља се извештај о затеченом стању објекта чији саставни део је и елаборат геодетских радова за незаконито изграђени објекат.

По утврђивању испуњености услова за озакоњење објекта, пре доношења решења о озакоњењу у складу са овим законом, власник незаконито изграђеног објекта доставља и доказ да је за свој незаконито изграђени објекат поднео пријаву за утврђивање пореза на имовину, ако се о томе не води службена евиденција.

Подаци наведени у пореској пријави из става 2. овог члана морају одговарати садржини техничког документа и подацима из елабората геодетских радова који се достављају у поступку озакоњења.

По достављању доказа о поднетој пореској пријави, надлежни орган обавештава подносиоца захтева о висини таксе из члана 33. овог закона. По достављању доказа о плаћеној такси за озакоњење, надлежни орган издаје решење о озакоњењу.

Висина таксе из става 4. овог члана зависи од класе, површине и намене објекта, као и начина коришћења објекта.

Када је предмет озакоњења објекат који је саграђен у заштитној зони објекта јавне намене, пре доношења решења о озакоњењу у складу са овим законом, власник незаконито изграђеног објекта доставља и изјаву да се одриче права на покретање судског спора за накнаду штете по било ком основу у вези са утицајем тог јавног објекта на коришћење озакоњеног објекта, што не искључује могућност заштите права по другим правним основима.

Када је предмет озакоњења објекат за који се у поступку озакоњења прибавља сагласност на технички документ у складу са законом којим се уређује заштита од пожара, време изградње, осим у складу са овим законом, утврђује се и на начин утврђен прописом којим се уређују катастарски премер и катастар непокретности и на основу оверене изјаве инвеститора којом под пуном материјалном, кривичном и моралном одговорношћу потврђује време изградње објекта.

Министар надлежан за послове грађевинарства ближе уређује редослед предузимања радњи у поступку озакоњења.”

Члан 6.

У члану 12. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Градови који у свом саставу имају градске општине могу поверити спровођење поступка озакоњења градским општинама, у складу са одредбама статута те јединице локалне самоуправе.

Статутом јединице локалне самоуправе одређују се објекти за које решење о озакоњењу може донети градска општина у саставу града, односно града Београда.”

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 7.

У члану 18. после става 9. додаје се став 10, који гласи:

„Ако привредно друштво или друго правно лице које је израдило извештај о затеченом стању објекта, у извештај о затеченом стању објекта унесе нетачне податке, односно не прикаже стварно стање и степен завршености објекта, орган надлежан за озакоњење покреће поступак за одузимање лиценце за одговорно лице.”

Члан 8.

Члан 23. мења се и гласи:

„Члан 23.

Поступак озакоњења води се за све објекте из члана 6. овог закона.

Поступак озакоњења за објекте из члана 6. став 4. овог закона покреће се на основу обавештења о видљивости објекта на сателитском снимку које надлежном органу за вођење поступка озакоњења доставља орган надлежан за послове државног премера и катастра, у складу са одредбама овог закона.”

Члан 9.

У члану 25. став 5. мења се и гласи:

„По коначности решења којим се одбија захтев за озакоњење из разлога што објекат није у степену изграђености прописаној овим законом надлежни орган га у року од три дана од дана доношења решења доставља грађевинској инспекцији.”

Члан 10.

У члану 26. став 7. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 4. овог члана, надлежни орган га доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од дана доношења решења.”

Члан 11.

Члан 28. мења се и гласи:

„Надлежни орган, када утврди да се ради о објекту из члана 5. став 1. тач. 3) и 4) овог закона, доставља захтев за давање сагласности за озакоњење управљачу јавног добра, односно организацији надлежној за заштиту природних, односно културних добара.

Уз захтев из става 1. овог члана надлежни орган доставља податке и списе које поседује у тој фази поступка озакоњења.

Управљач јавног добра, односно организација надлежна за заштиту природних, односно културних добара дужна је да писану сагласност или одбијање за давање сагласности за озакоњење достави надлежном органу у року од 15 дана од дана достављања захтева.

Сагласности које достављају управљачи јавних добара не могу бити у супротности са условима из планског документа, нити утврђеним урбанистичким параметрима, односно у супротности са општим актом из члана 8. став 3. овог закона.

У случају достављања сагласности за озакоњење, надлежни орган наставља поступак озакоњења.

У случају да управљач јавног добра поступи супротно одредбама става 4. овог члана, надлежни орган издаје решење о озакоњењу искључиво у складу са урбанистичким и другим параметрима из важећег планског документа, односно у складу са општим актом из члана 8. став 3. овог закона.

У случају да управљач јавног добра, односно организација надлежна за заштиту природних, односно културних добара одбије давање сагласности за озакоњење, надлежни орган ће решењем одбити захтев.

Против решења из става 7. овог члана може се поднети жалба у року од 15 дана од дана достављања.

Против решења из става 7. овог члана које је донело министарство надлежно за послове грађевинарства или надлежни орган аутономне покрајине, није дозвољена жалба, али се у року од 30 дана од дана достављања може тужбом покренути управни спор.

По коначности решења из става 7. овог члана, надлежни орган га доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од дана доношења решења.”.

Члан 12.

У члану 29. став 5. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 2. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

Члан 13.

У члану 30. став 5. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 2. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

Члан 14.

У члану 31. у ставу 3. реч: „закључком” замењује се речју: „решењем”.

У ставу 4. реч: „Закључком” замењује се речју: „Решењем”.

У ставу 6. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

У ставу 7. реч: „закључком” замењује се речју: „решењем”.

У ставу 8. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

У ставу 9. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

Став 10. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 7. овог члана надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

Члан 15.

У члану 32. став 2. реч: „закључком” замењује се речју: „решењем”.

У ставу 3. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

У ставу 4. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

Став 5. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 2. овог члана надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

У ставу 8. реч: „закључком” замењује се речју: „решењем”.

У ставу 9. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

У ставу 10. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

Став 11. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 8. овог члана надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

Члан 16.

У члану 33. став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4–11. постају ст. 3–10.

После досадашњег става 12, који постаје став 11, додаје се нови став 12, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, такса за озакоњење не плаћа се за озакоњење објеката органа, организација и институција Републике Србије, органа и организација аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе, организација обавезног социјалног осигурања, установа основаних од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе, цркава и верских заједница, регистрованих у складу са законом којим се уређују цркве и верске заједнице, Црвеног крста Србије и дипломатско-конзуларних представништава других држава, под условом узајамности.”

Члан 17.

У члану 34. став 2. реч: „закључком” замењује се речју: „решењем”.

У ставу 3. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

У ставу 4. реч: „закључка” замењује се речју: „решења”.

Став 5. мења се и гласи:

„По коначности решења из става 2. овог члана надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

После става 8. додаје се нови став 9, који гласи:

„Решење о озакоњењу објекта који је саграђен у заштитној зони објекта јавне намене садржи и констатацију да је достављена оверена изјава власника озакоњеног објекта да се одриче права на покретање судског спора по било ком основу у вези са утицајем тог јавног објекта на коришћење озакоњеног објекта.”

Досадашњи ст. 9–14. постају ст. 10–15.

Члан 18.

Члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

Надлежни орган води службену евиденцију о покренутим поступцима за озакоњење из своје надлежности, као и о издатим решењима о озакоњењу и објављује их у електронском облику, који је доступан за јавност на дигиталној платформи националне инфраструктуре геопросторних података.

Надлежни орган у поступку озакоњења користи евиденцију објеката који нису уписани у катастар непокретности у циљу вођења графичке базе објеката у поступку озакоњења, вршења надзора и плаћања реализације радова и учествује у одржавању те евиденције.

Евиденцију објеката који нису уписани у катастар непокретности успоставља и води орган надлежан за послове државног премера и катастра.

Садржину и начин вођења евиденција из ст. 1. и 2. овог члана прописује министар надлежан за послове грађевинарства.

Надлежни орган дужан је да списак покренутих поступака озакоњења и издатих решења о озакоњењу објави на својој званичној интернет страници у року од осам дана од дана сачињавања списка.”

Члан 19.

У члану 36. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Ако је предмет уписа права својине објекат из члана 34. става 9. овог закона, надлежни орган по службеној дужности доставља органу надлежном за послове државног премера и катастра и изјаву власника да се одриче права на покретање судског спора, у року од три дана од дана правноснажности решења о озакоњењу. Изјава о одрицању уписује се у евиденцију катастра непокретности у виду забележбе, са роком важења уписа све док постоји предметни објекат и није везан за промену власништва на објекту.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Досадашњи став 4, који постаје став 5, мења се и гласи:

„За упис права својине по основу озакоњења, као и за утврђивање кућног броја, не плаћа се административна такса одређена законом којим се уређују административне таксе.”

После става 5. додају се ст. 6. и 7, који гласе:

„Надлежни орган по службеној дужности, у року од три дана од дана коначности решења којим се одобрава озакоњење објекта или дела објекта, доставља органу надлежном за послове државног премера и катастра предлог за брисање забележбе забране отуђења за објекте из става 7. овог члана.

По правноснажности решења о озакоњењу, по захтеву лица која су уписала право својине на објекту на основу Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, брише се забележба у листу непокретности да је својина стечена на основу Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе.”

Члан 20.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

„Рушење незаконито изграђеног објекта, у смислу овог закона, спроводи се на основу коначног решења о озакоњењу којим се одбија или одбацује захтев за озакоњење.”

Члан 21.

У члану 38. став 1. речи: „став 6.” бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„Коначним решењем којим се одбацује или одбија захтев за озакоњење, стичу се услови за рушење незаконито изграђеног објекта, односно дела објекта.”

Став 3. мења се и гласи:

„Акт из става 2. овог члана надлежни орган доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од коначности тог акта.”

Члан 22.

У члану 39. став 1. мења се и гласи:

„Ако објекат који је привремено прикључен на електроенергетску мрежу, гасну мрежу и мрежу електронских комуникација или мрежу даљинског грејања, водовод и канализацију, не буде озакоњен у складу са овим законом, грађевински инспектор је дужан да без одлагања, а најкасније у року од три дана по добијању акта из члана 38. став 2. овог закона, примерак тог акта достави јавном предузећу, јавном комуналном предузећу, привредном друштву или предузетнику који је привремено прикључио објекат на своју мрежу, односно инфраструктуру.”

Став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 2, речи: „из става 2.” замењују се речима: „из става 1.”

Члан 23.

У члану 41. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ јавно предузеће, јавно комунално предузеће, привредно друштво или друго правно лице, које објекат који је у поступку озакоњења прикључи на мрежу, односно инфраструктуру.”

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, речи: „из става 1.” замењују се речима: „из ст. 1. и 2.”

Члан 24.

Члан 44. брише се.

Члан 25.

Поступци озакоњења који нису окончани до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по одредбама овог закона.

Одредбе чл. 3. и 20. овог закона примењују се и на управне поступке, односно управне спорове који су започети пре ступања на снагу овог закона.

Обавезују се јединице локалне самоуправе да, у складу са издатим решењима о озакоњењу објеката на својој територији, најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона, изврше усклађивање важећих планских докумената приликом прве измене тог планског документа, нарочито у погледу планирања и уређења неформалних насеља на својој територији.

Лица која су уписала право својине на објекту на основу Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе а немају раније поднет захтев којим је објекат у поступку озакоњења, не могу поднети захтев за озакоњење.

Попис незаконито изграђених објеката, као и рокови и сва поступања у вези са истим, престају да важе ступањем на снагу овог закона.

Предмет озакоњења су и незаконито изграђени објекти за које се током успостављања евиденције из члана 17. овог закона коју води орган надлежан за послове државног премера и катастра, утврди да су видљиви на сателитском снимку територије Републике Србије из 2015. године, а нису пописани у складу са одредбама Закона о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, број 96/15).

Уколико за објекте на којима је приликом извођења радова одступљено од издате грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта, у поступку озакоњења надлежни орган утврди да за предметни објекат није издата потврда о пријави радова и доказ о регулисању међусобних односа у вези плаћања накнаде, односно доприноса за уређивање грађевинског земљишта, поступак озакоњења за део објекта који представља одступање од издате грађевинске дозволе наставиће се тек по достављању доказа о испуњењу ова два претходна услова.

Члан 26.

Ако у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона објекат који је предмет озакоњења не буде озакоњен, надлежни орган донеће решење којим се захтев одбија.

Ако се објекат за који није донето решење о озакоњењу користи за обављање привредне или друге делатности која изискује/подразумева боравак или окупљање већег броја људи, а нарочито ако се користи за угоститељске делатности или употребљава као угоститељски објекат, надлежни орган донеће решење о забрани коришћења тог објекта, ако у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона надлежни орган не изда решење о озакоњењу за предметни објекат. Забрана траје до рушења тог објекта.

Члан 27.

Евиденција објеката који нису уписани у катастар непокретности успоставиће се до 1. јануара 2019. године, и биће доступна на дигиталној платформи националне инфраструктуре геопросторних података.

Члан 28.

Надлежни орган за озакоњење је дужан да за све објекте који су у поступку озакоњења по службеној дужности достави органу надлежном за послове државног премера и катастра потврду да је објекат у поступку озакоњења, у циљу уписа забране отуђења за те објекте у виду забележбе, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 29.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Правилник о садржају евиденције о издатим решењима о озакоњењу („Службени гласник РС”, број 54/16).

Члан 30.

Прописи за спровођење овог закона биће донети у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 146

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају

Члан 1.

У Закону о ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 57/11, 93/12, 45/15 и 66/15 – др. закон), у члану 3. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) *авион* је ваздухоплов са погоном, тежи од ваздуха, који свој узгон у свим фазама лета углавном производи аеродинамичким реакцијама на његовим површинама;”.

После тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

„1а) *аеродром* је свако дефинисано подручје (укључујући све објекте, инсталације и опрему) на копну или на води или на фиксној, приобалној или плутајућој структури, које је у целини или делимично намењено за слетање, полетање и кретање ваздухоплова;”.

После тачке 3) додају се тач. 3а), 3б) и 3в), које гласе:

„3а) *аеродром/хелидром који је отворен за јавну употребу* је аеродром, односно хелидром који је доступан свим корисницима под истим условима и чије време отворености се објављује у Интегрисаном ваздухопловном информативном пакету;

3б) *амбалажа за транспорт опасне робе* је једна или више посуда и сви други саставни делови, друге компоненте или материјали, који су потребни да би посуда испунила своју функцију резервоара и сигурносну функцију за прихватање и сигурно чување садржаја;

3в) *безбедно учешће у ваздушном саобраћају* је учешће у ваздушном саобраћају при коме је вероватноћа да дође до смрти, повреде, болести, материјалне штете или штете по животну средину занемарљива;”.

Тачка 4. мења се и гласи:

„4) *беспилотни ваздухоплов* је ваздухоплов чија се посада не налази у ваздухоплову, којим се управља даљински или чији је лет аутономан;”.

После тачке 5) додаје се тачка 5а), која гласи:

„5а) ваздухоплов у стању нужде је ваздухоплов у посебном стању у коме постоји основана сумња да ваздухоплову и лицима у њему прети озбиљна и непосредна опасност за безбедност тако да ваздухоплову треба пружити неодложну помоћ, а још не постоји могућност да се одреди да ли је дошло до догађаја;”.

После тачке 7) додаје се тачка 7а), која гласи:

„7а) *ваздушни саобраћај* је летење ваздухоплова или кретање ваздухоплова по маневарским површинама и платформи аеродрома;”.

Тачка 11) мења се и гласи:

„11) *догађај* је сваки догађај који је повезан са безбедношћу, а који угрожава или који би, ако се не отклони или ако се пренебрегне, могао да угрози ваздухоплов, лица која се налазе у њему или било које друго лице, а који нарочито обухвата удес или озбиљну незгоду;”.

После тачке 12) додаје се тачка 12а), која гласи:

„12a) *држава порекла* је држава на чијој територији се врши први утовар пошиљке у ваздухоплов;”.

После тачке 15) додају се тач. 15a), 15б) и 15в), које гласе:

„15a) *испитивање обезбеђивања* је унапред најављена свеобухватна анализа рада оператера аеродрома, авио-превозиоца или других субјеката који обављају послове у вези са обезбеђивањем у ваздухопловству, која има за циљ утврђивање слабих тачака које би могле да се искористе за извршење радњи незаконитог ометања, као и утврђивање мера обезбеђивања које су неопходне да се реализује утврђена политика;

15б) *јавна зона аеродрома* је део аеродрома, односно објекти на аеродрому или њихови делови и околно земљиште којима се може приступити без ограничења;

15в) *јединица за утовар робе (Unit load device, ULD)* је свака врста теретног контејнера, ваздухопловног контејнера, ваздухопловне палете са мрежом или ваздухопловне палете са покривком и мрежом;”.

После тачке 22) додаје се тачка 22a), која гласи:

„22a) *летећи објекат* је објекат који није ваздухоплов, беспилотни ваздухоплов или ваздухопловни модел, чијим кретањем кроз атмосферу није могуће управљати након започињања кретања;”.

После тачке 32) додаје се тачка 32a), која гласи:

„32a) *налог за пловидбеност* је документ којим се одређују мере које морају да се предузму да би се поново достигао прихватљив ниво безбедности ваздухопловног производа;”.

После тачке 34) додаје се тачка 34a), која гласи:

„34a) *обележени простор* је простор који је посредством контроле приступа одвојен од обезбеђивано-рестриктивних зона аеродрома или, ако обележени простор сам чини обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома, који је посредством контроле приступа одвојен од других обезбеђивано-рестриктивних зона аеродрома;”.

После тачке 36) додаје се тачка 36a), која гласи:

„36a) *опасна роба* су предмети или материје који могу да представљају ризик за здравље, безбедност, имовину или животну средину и који су наведени у листи опасне робе у Техничким инструкцијама или су класификовани у складу са тим инструкцијама;”.

После тачке 41) додаје се тачка 41a), која гласи:

„41a) *организатор транспорта опасне робе* је лице које по основу уговора, у своје име, а за рачун пошиљаоца или примаоца опасне робе, организује транспорт или обавља друге услуге које се односе на транспорт опасне робе;”.

После тачке 48) додаје се тачка 48a), која гласи:

„48a) *пошиљалац опасне робе* је привредно друштво, друго правно лице или предузетник, које у своје име и за свој рачун, или за неко треће лице отпрема опасну робу. Ако се транспорт обавља на основу уговора о превозу, пошиљалцем се сматра пошиљалац по овом уговору;”.

После тачке 54) додаје се тачка 54a), која гласи:

„54a) *путници неприхватљивог понашања* су путници укrcани у ваздухоплов који, од момента затварања врата ваздухоплова пре полетања, до момента њиховог отварања по слетању, изврше неку од следећих радњи:

(1) напад, застрашивање, претњу или другу радњу која може да угрози ред и безбедност ваздухоплова, безбедност особља, лица и имовине који су укључени на ваздухоплов;

(2) напад, застрашивање, претњу, ометање или другу радњу која може да утиче на смањење способности чланова посаде за вршење дужности у току лета;

(3) намерно оштећење ваздухоплова, његових компоненти или пратеће опреме, као и свесно пропуштање вршења појединих радњи, што може да угрози ред и безбедност ваздухоплова и особља, као и имовине на ваздухоплову;

(4) саопштавање лажних информација са циљем угрожавања безбедности ваздухоплова у лету;

(5) неизвршавање прописаних команди или инструкција које се издају због безбедности, уредности или ефикасности операција;”.

После тачке 57) додаје се тачка 57а), која гласи:

„57а) *ред летења* је распоред летова са назначеним полазним аеродромом, даном и временом полетања и одредишним аеродромом, даном и временом слетања;”.

Тачка 58) мења се и гласи:

„58) *ризик* је предвиђена вероватноћа и озбиљност последица или исхода опасности;”.

У тачки 60) реч: „критеријумима” замењује се речју: „параметрима”.

После тачке 63) додаје се тачка 63а), која гласи:

„63а) *стални пошиљалац* је пошиљалац који шаље робу или пошту за свој рачун и чије процедуре испуњавају заједничка правила и стандарде обезбеђивања у мери која допушта превоз робе ваздухопловом који превози робу, односно превоз поште ваздухопловом који превози пошту;”.

У тачки 69) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 69) додаје се тачка 70), која гласи:

„70) *Cospas-Sarsat* је непрофитна међувладина организација која управља глобалним сателитским системом за откривање и лоцирање активираних предајника за случај нужде (ваздухопловних, пловних и лучких) и прослеђује информације одговарајућем спасилачко-координационом центру.”.

Члан 2.

Назив члана 8. мења се и гласи: „Летење изнад градова, насељених места и индустријских објеката”.

У ставу 2. речи: „у складу са инструкцијама пружаоца услуга контроле летења” и запета бришу се.

Члан 3.

Члан 11. брише се.

Члан 4.

У члану 16. став 2. речи: „чији обавезни део је приручник о управљању безбедношћу” бришу се.

Члан 5.

Члан 17. мења се и гласи:

„Члан 17.

Ваздухопловни субјект и друго лице које је одређено прописом из става 4. овог члана, дужни су да на начин утврђен тим прописом пријаве Директорату сваки догађај, а остала лица то могу учинити добровољно ако сматрају да такав догађај представља стварну или потенцијалну опасност.

Циљ пријављивања догађаја је спречавање удеса и незгода, а не приписивање кривице или одговорности.

Директорат прикупља податке о догађајима; обезбеђује заштиту личних података подносиоца пријаве догађаја; врши анализу догађаја; преиспитује и, по потреби, мења класификацију ризика по безбедност коју је ваздухопловни субјект утврдио у складу са методологијом за класификацију ризика коју доноси Директорат; организује и спроводи обраду пријава догађаја; образује и води базу података о догађајима и размењује податке о њима са ваздухопловним властима страних држава и међународним ваздухопловним организацијама.

Догађаји који се пријављују, лица која су обавезна да пријаве догађај, начин на који се пријављују и обрађују, штите, чувају, користе и размењују подаци о њима и начин на који се образује и води база података о догађајима ближе се одређују прописом Директората.”.

Члан 6.

У члану 22. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Идентификацију ваздухоплова у ваздушном простору за потребе заштите ваздушног простора Републике Србије врше надлежне јединице Војске Србије и надлежне јединице пружаоца услуга у ваздушној пловидби.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 7.

У члану 23. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Повредом ваздушног простора сматра се и летење страних беспилотних ваздухоплова у ваздушном простору Републике Србије без одобрења Директората.

Одобрење из става 2. овог члана Директорат издаје на основу претходно издате сагласности министарства надлежног за послове одбране.”.

Члан 8.

У члану 25. став 2. мења се и гласи:

„Страни авио-превозилац који обавља међународни јавни авио-превоз са Републиком Србијом може поднети план лета ако је лет претходно одобрио

Директорат, изузев ако је потврђеним међународним уговором предвиђено да одобрење није потребно.”.

Члан 9.

У члану 26. став 2. мења се и гласи:

„Процедуре за поступање, као и обавезе надлежних органа у случају терористичких претњи из ваздушног простора одређују се актом Владе, на предлог министра надлежног за послове одбране и министра надлежног за унутрашње послове.”.

Члан 10.

У члану 27. став 2. брише се.

Члан 11.

У члану 30. став 3. после речи: „саобраћаја” тачка се замењује запетом и додају се речи: „уз сагласност министра надлежног за послове одбране.”.

Члан 12.

У члану 34. став 2. речи: „јединице за цивилно-војну координацију” замењују се речима: „јединице за управљање ваздушним простором.”.

У ставу 3. речи: „Јединица за цивилно-војну координацију” замењују се речима: „Јединица за управљање ваздушним простором”.

Став 4. брише се.

Члан 13.

У члану 35. став 2. мења се и гласи:

„Посебним уговором о цивилно-војној координацији који закључују министарство надлежно за послове одбране и пружалац услуга у ваздушној пловидби формира се јединица за управљање ваздушним простором и успостављају се поступци за цивилно-војну координацију и обезбеђење интероперабилности система за комуникацију и размену података.”.

Став 4. брише се.

Члан 14.

Назив члана 41. и члан 41. мењају се и гласе:

„Процедуре за инструментално летење

Члан 41.

Процедуре за инструментално летење, које обухватају прилажење и слетање, долазак и одлазак за одређени аеродром, неуспело прилажење и чекање, израђује пружалац услуга контроле летења, који је за то посебно овлашћен од стране Директората.

Услове за издавање овлашћења за израду процедура инструменталног летења, начин израде и форму процедура инструменталног летења прописује Директорат.”.

Члан 15.

У члану 43. додају се ст. 2–4, који гласе:

„У процесу управљања протоком ваздушног саобраћаја, поред пружаоца услуга у ваздушном саобраћају, учествују и: оператери ваздухоплова, тела укључена у управљање ваздушним простором, оператери аеродрома, локална јединица за управљање протоком ваздушног саобраћаја, као и други субјекти одређени прописом из става 4. овог члана.

Учесници из става 2. овог члана дужни су да планирају, координирају и обављају активности у процесу управљања протоком ваздушног саобраћаја и управљања капацитетом, у складу са прописом из става 4. овог члана.

Управљање протоком ваздушног саобраћаја, управљање капацитетом, мере које се у том циљу предузимају, координација свих учесника укључених у процесе управљања протоком ваздушног саобраћаја и њихове ближе обавезе одређују се прописом који доноси Директорат.”.

Члан 16.

У члану 46. став 1. речи: „узбуњивања и покретања акције” замењују се речима: „узбуњивања ради покретања операције”.

Члан 17.

У члану 56. став 3. мења се и гласи:

„Аеродромски метеоролошки биро је биро именован да пружа метеоролошке услуге за аеродроме.”.

Члан 18.

Члан 61. мења се и гласи:

„Члан 61.

Услугу трагања за ваздухопловом и спасавања лица чини систем мера и поступака који се примењују кад је ваздухоплов у стању нужде, као и ради проналажења места удеса ваздухоплова, спасавања лица која су повређена у удесу или које је удес довео у опасност, пружање прве медицинске помоћи тим лицима и њихово збрињавање на безбедно место, коришћењем свих расположивих ресурса.

Услугу трагања за ваздухопловом и спасавање лица организује и надзире Директорат у складу са међународним стандардима и препорученом праксом.

Директорат води и евиденцију регистрованих радио-предајника за случај нужде.

Операцију трагања за ваздухопловом и спасавања лица у цивилном ваздухопловству покреће и њоме управља Директорат, преко свог спасилачко-координационог центра, који и прима, прати, процењује и размењује информације кад је ваздухоплов у стању нужде.

О ваздухопловима који су у стању нужде спасилачко-координационом центру информације дају пружаоци услуга у ваздушној пловидби, *Cospas-Sarsat* и други субјекти који се одређују прописом из члана 62. став 3. овог закона.

Услуга трагања за ваздухопловом и спасавања лица мора да буде доступна 24 часа дневно.

Службу трагања и спасавања за војне ваздухоплове организује министарство надлежно за послове одбране.”.

Члан 19.

После члана 61. додају се назив члана и члан 61а, који гласе:

„Област трагања и спасавања

Члан 61а

Област трагања и спасавања обухвата територију Републике Србије, а може да обухвати и територију друге државе ако је то предвиђено међународним уговором закљученим са том државом.

У складу са међународним уговором из става 1. овог члана, орган друге државе надлежан за трагање и спасавање може учествовати у операцијама трагања и спасавања на територији Републике Србије.”.

Члан 20.

Члан 62. мења се и гласи:

„Члан 62.

У пружању услуге трагања за ваздухопловом и спасавања лица учествују министарства надлежна за послове одбране, унутрашње послове и послове здравља, органи општина, градова, града Београда и аутономних покрајина, специјализоване јединице за спасавање, аеродромске службе (спасилачко-ватрогасна служба и служба хитне медицинске помоћи), пружаоци услуга у ваздушној пловидби, јавна предузећа, здравствене установе, као и сва друга правна и физичка лица која могу да помогну.

У циљу унапређења услуге трагања и спасавања у Републици Србији, Директорат организује вежбе учесника из става 1. овог члана.

Пружање услуге трагања за ваздухопловом и спасавања лица, као и начин спровођења вежби из става 2. овог члана прописује Директорат.

Начин на који се ангажују учесници у трагању за ваздухопловом и спасавању лица, прописује Влада, на предлог министра надлежног за послове саобраћаја.”.

Члан 21.

Члан 90. мења се и гласи:

„Члан 90.

Ако превоз другим видовима саобраћаја не задовољава потребе, а не постоји комерцијални интерес за обављање редовног авио-превоза на линији која је значајна за

привредни и друштвени развој Републике Србије или је потреба обављања таквог превоза утврђена посебним билатералним или мултилатералним споразумом, Влада може да обављање превоза на линији прогласи јавним интересом (у даљем тексту: линија у јавном интересу).

Одлука о проглашењу линије у јавном интересу објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, при чему се објављују и услови и погодности под којима може да се обавља редовни авио-превоз на линији.

Пре доношења одлуке из става 2. овог члана, о намери проглашења линије у јавном интересу и планираном датуму њеног увођења, министар надлежан за послове саобраћаја обавештава аеродроме које линија повезује и авио-превозиоце који обављају авио-превоз на тој линији.

Ако ниједан авио-превозилац не започне или не покаже да за кратко време може да започне редовни авио-превоз под условима из одлуке из става 2. овог члана, министарство надлежно за послове саобраћаја може да покрене поступак који се спроводи у складу са законом којим се уређују јавне набавке, у коме се бира авио-превозилац који ће, уз компензацију и у периоду до четири године, обављати редован авио-превоз на линији.

У оправданим случајевима, период на који се бира авио-превозилац може се продужити на најдуже пет година ако линија служи повезивању удаљених крајева.

Одлука о проглашењу линије у јавном интересу престаје да важи ако се редовни авио-превоз на линији на којој је обавеза уведена не обавља у периоду од 12 месеци.

Ближе услове за проглашење линије у јавном интересу и дефинисање критеријума за обављање превоза на линији у јавном интересу прописује Влада, на предлог министра надлежног за послове саобраћаја.”.

Члан 22.

Члан 91. мења се и гласи:

„Члан 91.

За обављање међународног јавног авио-превоза с Републиком Србијом страни авио-превозилац мора да поседује одобрење, изузев ако је другачије предвиђено потврђеним међународним уговором.

Одобрење из става 1. овог члана Директорат издаје ако утврди:

1) да је међународним уговором утврђена могућност да се користе саобраћајна права неопходна за обављање захтеваног јавног авио-превоза;

2) да је подносилац захтева прописно овлашћен за обављање захтеваног јавног авио-превоза;

3) да држава чији је надлежни орган издао овлашћење из тачке 2) овог става и држава регистрације ваздухоплова испуњавају међународне стандарде у области безбедности и обезбеђивања у ваздухопловству;

4) да страни авио-превозилац поседује одговарајуће осигурање од одговорности за штету;

5) да се страни авио-превозилац или ваздухоплов који он намерава да користи не налазе на листи авио-превозилаца којима је забрањено летење у Европској унији.

У случају да није испуњен услов из става 2. тачка 1) овог члана, страни авио-превозилац који намерава да са територије Републике Србије обави појединачни лет или серију до четири лета у ванредном авио-превозу путника, изузев хитног медицинског превоза, дужан је да, уз захтев за издавање одобрења, достави и изјаву о сагласности домаћих авио-превозилаца који су овлашћени и оспособљени за обављање захтеваног јавног авио-превоза.

Ако домаћи авио-превозилац није сагласан да страни авио-превозилац обави јавни авио-превоз из става 3. овог члана дужан је да, у року од 48 сати од пријема захтева, о томе обавести Директорат и подносиоца захтева, чиме преузима обавезу да захтевани јавни авио-превоз обави под истим или сличним условима у погледу капацитета ваздухоплова и времена обављања лета.

Ако није испуњен услов из става 2. тачка 1) овог члана, а страни авио-превозилац поднесе захтев за обављање редовног авио-превоза или серије од више од четири лета у ванредном авио-превозу путника са територије Републике Србије за чије је обављање овлашћен и оспособљен домаћи авио-превозилац, Директорат прибавља претходну сагласност министарства надлежног за послове саобраћаја.

Министарство надлежно за послове саобраћаја издаје сагласност из става 5. овог члана ако оцени да је обављање захтеваног јавног авио-превоза у складу са политиком Владе у области ваздушног саобраћаја, стратегијом развоја ваздушног саобраћаја и у интересу домаћих ваздухопловних субјеката.

Директорат ставља ван снаге одобрење из става 1. овог члана ако утврди да страни авио-превозилац не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним у потврђеном међународном уговору и/или одобрењу, или ако страни авио-превозилац више не испуњава неки од услова прописаних овим чланом.

Ближе услове и начин издавања одобрења страном авио-превозиоцу за обављање међународног јавног авио-превоза с Републиком Србијом прописује Директорат.”.

Члан 23.

У члану 92. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„У погледу одређивања цене превоза забрањена је дискриминација на основу државне припадности или идентитета авио-превозиоца који, према међународном уговору, има право да користи саобраћајна права у редовном авио-превозу за и из Републике Србије.

Продавац путних карата, било да је у питању авио-превозилац, његов заступник или друго лице овлашћено да продаје те путне карте, дужан је да обезбеди приступ ценама превоза за и са аеродрома у Републици Србији без дискриминације на основу држављанства или пребивалишта купца или на основу свог седишта.”.

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 24.

У члану 94. став 1. мења се и гласи:

„Ред летења у редовном авио-превозу утврђује се посебно за летњи и посебно за зимски саобраћајни период.”

У ставу 4. речи: „путем средстава јавног информисања” бришу се.

Став 5. мења се и гласи:

„На аеродромима са усклађеним редом летења усаглашавање реда летења, на начин утврђен прописом из става 7. овог члана, врши усклађивач реда летења кога одреди оператер аеродрома, а на координисаним аеродромима доделу слотова врши независни координатор.”

Члан 25.

Члан 98. мења се и гласи:

„Члан 98.

Ваздухопловна манифестација може да се одржи ако је одобри Директорат и ако јединица за управљање ваздушним простором организатору ваздухопловне манифестације алоцира ваздушни простор у ту сврху.

Одобрење из става 1. овог члана Директорат издаје ако су испуњени услови који се односе на безбедно одвијање планираних ваздухопловних активности.

Алокацију ваздушног простора из става 1. овог члана јединица за управљање ваздушним простором врши у складу са прописом из члана 30. став 3. овог закона.”

Члан 26.

У члану 101. став 1. речи: „цивилни оператер” замењују се речима: „физичко или правно лице које намерава да постане цивилни оператер”.

Члан 27.

У члану 103. став 3. мења се и гласи:

„Време отворености аеродрома је период у коме аеродром који је отворен за јавну употребу мора бити отворен за одвијање ваздушног саобраћаја и одређује га Директорат, на предлог оператера аеродрома.”

Члан 28.

У члану 105. став 1. тачка 1) речи: „асфалтирану полетно-слетну стазу” замењују се речима: „полетно-слетну стазу са коловозним застором”.

Члан 29.

У члану 106. став 1. после речи: „јавног авио-превоза” додају се речи: „или обуку пилота”.

Члан 30.

У члану 115. став 3. мења се и гласи:

„Пре стручне контроле, нацрт планског документа за аеродромски комплекс и простор који се граничи са аеродромским комплексом, доставља се Директорату ради прибављања мишљења.”.

Члан 31.

Назив члана и члан 116. мењају се и гласе:

„Потврда документације

Члан 116.

Пре вршења стручне или техничке контроле, односно пре подношења захтева за издавање грађевинске дозволе, техничка документација која се односи на изградњу, доградњу и реконструкцију аеродрома доставља се Директорату ради прибављања потврде.

Оператер аеродрома је дужан да о радовима на аеродрому који не подлежу издавању грађевинске дозволе, а који могу да утичу на безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству, обавести Директорат и да, на захтев Директората, достави одговарајућу документацију ради прибављања потврде.

Инвеститор или оператер аеродрома су дужни да обавесте Директорат о завршетку радова из ст. 1. и 2. овог члана.

Ако после издавања мишљења из члана 115. овог закона, односно после издавања потврде из ст. 1. и 2. овог члана дође до измена, инвеститор или оператер аеродрома су дужни да од Директората прибаве ново мишљење, односно потврду.

За поступање по захтеву за издавање потврде из ст. 1. и 2. овог члана плаћа се такса Директорату.”.

Члан 32.

У члану 122. став 1. после речи: „дужан да” запета и речи: „у сарадњи са надлежним органима државне управе и локалне самоуправе,” бришу се.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Надлежни орган државне управе и локалне самоуправе је дужан да предузима мере за уклањање или спречавање настајања дивљих депонија или других садржаја у околини аеродрома, који могу да привуку птице и друге животиње.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 33.

У члану 123. став 1. речи: „површину аеродрома која није јавна” замењују се речима: „део аеродрома који не представља јавну зону”.

У ставу 2. после речи: „саобраћаја” додају се речи: „и обезбеђивања у ваздухопловству”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„На простору од најмање три метра од ограде аеродрома не може да постоји растиње или објекти који онемогућавају надгледање ограде аеродрома или који могу да се искористе за неовлашћени приступ аеродрому.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 34.

У члану 133. став 3. после речи: „намене”, тачка се замењује запетом и додају се речи: „као и домаћи и страни ваздухоплови који учествују у трагању и спасавању на територији Републике Србије или обављају хуманитарне летове.”

После става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Пре доношења одлуке о измени система обрачунавања или висине аеродромских накнада оператер аеродрома обавља консултације са корисницима аеродромских услуга.”

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Члан 35.

Члан 138. мења се и гласи:

„Члан 138.

У Регистар ваздухоплова се уписују све категорије ваздухоплова, изузев ултралаких ваздухоплова, аматерски грађених ваздухоплова и беспилотних ваздухоплова, који се уписују у Евиденцију ваздухоплова.”

Члан 36.

У члану 139. став 1. тачка 3) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје се тачка 4) која гласи:

„4) власник или корисник ваздухоплова страном физичко или правно лице, уз сагласност министарства надлежног за послове саобраћаја.”

Ставови 2. и 3. бришу се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 2. и 3.

Члан 37.

У члану 144. став 1. после речи: „ваздухоплова” додаје се запета, а речи: „заснива се” замењују се речима: „као и измена уписаних података, заснивају се”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Власник, односно корисник ваздухоплова који је уписан у Регистар ваздухоплова је обавезан да пријави Директорату сваку промену података уписаних у тај регистар ако се о томе не води службена евиденција.”

Члан 38.

Назив члана 156. мења се и гласи: „3. Налог за пловидбеност”.

У ставу 1. речи: „наложити његовом кориснику да отклони грешку у року који одреди Директорат” замењују се речима: „кориснику таквог ваздухопловног производа да изда налог за пловидбеност којим га обавезује да у одређеном року такву грешку отклони”.

Члан 39.

У члану 173. став 1. мења се и гласи:

„Стручну оспособљеност ваздухопловног особља чији послови непосредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја, у зависности од врсте ваздухопловног особља, проверава Директорат, као и испитивачи и процењивачи које он овласти.”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Испитивачи и процењивачи из става 1. овог члана имају право на надокнаду за свој рад која се исплаћује из таксе прописане ставом 3. овог члана.”.

Члан 40.

У члану 187. став 1. после речи: „дозволу” додају се запета и реч: „сертификат”.

Члан 41.

У члану 192. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Стручњаци који учествују у раду другостепене лекарске комисије имају право на надокнаду за свој рад која се исплаћује из средстава Директората.”.

Члан 42.

Назив члана 198. и члан 198. мењају се и гласе:

„Права и дужности вође ваздухоплова, чланова посаде и других лица

Члан 198.

Вођа ваздухоплова дужан је да пре лета провери да ли су ваздухоплов и посада спремни за лет, да ли се у ваздухоплову налазе све потребне исправе и књиге и да предузме мере које су одређене оперативним приручником корисника ваздухоплова.

Чланови посаде ваздухоплова и друга лица дужни су да се повинују наређењима вође ваздухоплова.

Ако је угрожена безбедност лета ваздухоплова, вођа ваздухоплова може забранити укрцавање лица, утовар пртљага, поште или робе, захтевати искрцавање или истовар.

Вођа ваздухоплова је дужан да на најцелисходнији начин, укључујући и везивање, онеспособи лице које се налази у ваздухоплову да својим поступцима угрожава безбедност ваздушног саобраћаја или безбедност лица и имовине или да крши ред и дисциплину у ваздухоплову и може га искрцати из ваздухоплова на првом аеродрому на који ваздухоплов слети.

Ако за време лета члан посаде ваздухоплова или друго лице у ваздухоплову припрема, покуша да изврши или изврши радњу којом се угрожава безбедност ваздухоплова или лица у њему, вођа ваздухоплова је дужан да предузме мере да се

таква радња спречи, а ако је радња извршена, да ублажи њене последице, водећи рачуна о безбедности путника, посаде и ваздухоплова.

Вођа ваздухоплова може захтевати помоћ других чланова посаде или их на то овластити, а такође може замолити за помоћ или овластити на то путнике ради примене принудних мера које има право да предузме.

Ако се неко лице мора искрцати из ваздухоплова због радње којом се угрожава безбедност лица и имовине, због кршења реда и дисциплине у ваздухоплову, због неизвршавања наређења вође ваздухоплова или због других поступака којима се угрожава безбедност ваздушног саобраћаја, вођа ваздухоплова је дужан да пре слетања на аеродром у Републици Србији о томе обавести, преко надлежног пружаоца услуга контроле летења, министарство надлежно за унутрашње послове, да после слетања на аеродром том органу преда лице и евентуално прикупљене доказе и да му пружи потребна обавештења.

Кад ваздухоплов из става 7. овог члана слеће на аеродром у иностранству, вођа ваздухоплова дужан је да, преко надлежног пружаоца услуга контроле летења, обавести о томе надлежни орган те земље и да после слетања на аеродром том органу преда лице и евентуално прикупљене доказе и да му пружи потребна обавештења.”.

Члан 43.

У члану 200. став 2. брише се.

Члан 44.

Члан 202. брише се.

Члан 45.

Назив члана 203. и члан 203. мењају се и гласе:

„Оперативна ограничења која се односе на заштиту од буке на аеродромима

Члан 203.

Оператер аеродрома на којем је у току претходне календарске године обављено више од 50.000 полетања и слетања цивилних ваздухоплова је дужан да обезбеди стално мерење буке која се на аеродрому и његовој околини ствара при полетању и слетању ваздухоплова.

Ако је на аеродрому утврђен ниво буке изнад прописане граничне вредности, министарство надлежно за послове саобраћаја може да донесе одлуку о оперативним ограничењима која се односе на буку на аеродромима.

Влада доноси пропис којим се ближе утврђују услови за доношење одлуке о оперативним ограничењима која се односе на заштиту од буке на аеродромима.”.

Члан 46.

После члана 203. додаје се нова Глава десета, називи чланова и чл. 204–217, који гласе:

ТРАНСПОРТ ОПАСНЕ РОБЕ ВАЗДУШНИМ ПУТЕМ

Транспорт опасне робе ваздушним путем – основне одредбе

Члан 204.

Транспорт опасне робе ваздушним путем у домаћем и међународном ваздушном саобраћају обавља се у складу са одредбама овог закона и међународним стандардима и препорученом праксом садржаним у Анексу 18 Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, као и у складу са важећим издањем Документа 9284 Међународне организације цивилног ваздухопловства – Техничке инструкције за безбедан транспорт опасне робе ваздушним путем (у даљем тексту: Техничке инструкције).

Изузетно од става 1. овог члана, одредбе овог закона се не примењују на оне предмете и материје који се, у складу са чланом 207. овог закона, класификују као опасна роба, али за које прописи који регулишу пловидбеност или обављање ваздушног саобраћаја захтевају да се налазе у ваздухоплову за време лета или који се користе у посебне сврхе утврђене у Техничким инструкцијама.

Предмети и материје који су намењени као замена за предмете и материје из става 2. овог члана, као и предмети и материје из става 2. овог члана који су уклоњени ради замене, превозе се ваздушним путем у складу са одредбама овог закона, осим ако је другачије утврђено у Техничким инструкцијама.

Одређени предмети и материје које носе путници или чланови посаде ваздухоплова изузимају се од примене овог закона у складу са Техничким инструкцијама.

Транспорт опасне робе који се обавља војним ваздухопловима уређује се прописом који доноси министар надлежан за послове одбране.

Посебна изузећа

Члан 205.

Забрањен је транспорт ваздушним путем предмета и материја:

- 1) који су по називу или генеричком опису одређени у Техничким инструкцијама као забрањени за транспорт ваздушним путем под било којим околностима;
- 2) који су у Техничким инструкцијама наведени као забрањени за транспорт ваздушним путем у уобичајеним околностима;
- 3) заражених живих животиња.

Изузетно од става 1. овог члана, предмети и материје из става 1. тач. 2) и 3) овог члана могу да се транспортују ваздушним путем ако Техничке инструкције одређују да се они могу транспортовати уз одобрење државе порекла или ако је Директорат дао изузеће од забране транспорта.

Изузеће из става 2. овог члана Директорат може дати ако су у питању изузетно хитни случајеви, ако су други видови саобраћаја неодговарајући или ако би поштовање прописаних услова било у супротности са јавним интересом, при чему је неопходно

предузети све мере како би се достигао еквивалentan ниво безбедности у ваздушном саобраћају.

У случају транспорта опасне робе у којем је Република Србија само држава прелета, а при томе нису испуњени критеријуми за давање изузећа из става 3. овог члана, Директорат може дати изузеће на основу уверења да је достигнут одговарајући ниво безбедности у ваздушном саобраћају.

Решење Директората којим се одлучује о захтеву за транспорт опасне робе може да садржи услове у погледу количине опасне робе, начина њеног паковања или друге услове које Директорат сматра неопходним за безбедно обављање таквог транспорта.

Одобрење које се издаје страном авио-превозиоцу

Члан 206.

Страни авио-превозилац може да транспортује опасну робу на територију Републике Србије и са територије Републике Србије на основу одобрења које издаје Директорат.

Захтев за издавање одобрења из става 1. овог члана подноси се најкасније 30 дана пре него што авио-превозилац планира да отпочне са обављањем транспорта.

Одобрење из става 1. овог члана издаје се са роком важења од 12 месеци од дана издавања.

Издавање одобрења из става 1. овог члана не ослобађа страног авио-превозиоца обавезе да прибави изузеће из члана 205. став 2. овог закона.

За издавање одобрења из става 1. овог члана плаћа се такса Директорату.

Услови за издавање одобрења страном авио-превозиоцу за транспорт опасне робе и документација која се подноси уз захтев за издавање одобрења, утврђују се прописом који доноси Директорат.

Класификација опасне робе

Члан 207.

Опасна роба која се транспортује ваздушним путем класификује се у складу са Техничким инструкцијама.

Паковање опасне робе

Члан 208.

Амбалажа која се користи за транспорт опасне робе ваздушним путем мора да испуњава следеће услове:

1) да буде доброг квалитета, израђена и затворена тако да спречи цурење до којег може доћи у уобичајеним условима превоза услед вибрација или промена температуре, влажности или притиска;

2) да буде погодна за садржај за који је намењена и отпорна на хемијске и друге утицаје опасне робе са којом долази у додир;

3) да испуњава захтеве Техничких инструкција у погледу материјала и израде и да буде испитана у складу са тим инструкцијама;

4) ако је првенствено намењена за задржавање течности, мора да буде таква да без цурења издржи притисак који је утврђен у Техничким инструкцијама.

Унутрашња амбалажа и празна амбалажа

Члан 209.

Унутрашња амбалажа која се користи за транспорт опасне робе ваздушним путем мора да буде запакована, учвршћена или заштићена јастуцима тако да се спречи њено ломљење или цурење и да се може контролисати њено кретање унутар спољне амбалаже током уобичајених услова ваздушног саобраћаја, а заштитни јастуци и упијајући материјали не могу да изазивају опасну реакцију садржаја амбалаже.

Амбалажа која се искористи за транспорт опасне робе ваздушним путем се не може поново користити све док се не прегледа и установи да нема корозије или других оштећења, а ако се поново користи, морају се предузети све неопходне мере за спречавање контаминације новог садржаја.

Ако због природе њеног претходног садржаја неочишћена празна амбалажа може представљати опасност, она мора да буде добро затворена и с њом се мора поступати у складу са опасношћу коју представља.

Опасне материје се не могу прислањати на спољашњост комада у количини која може да буде штетна.

Означавање и обележавање опасне робе

Члан 210.

Сваки комад опасне робе мора да буде означен са одговарајућим ознакама које су утврђене у Техничким инструкцијама и на начин који је утврђен у тим инструкцијама.

Осим ако је другачије утврђено у Техничким инструкцијама, сваки комад опасне робе мора да буде обележен тачним називом садржаја пошиљке и УН бројем (ако је додељен), као и другим ознакама које су одређене у тим инструкцијама.

Свака амбалажа произведена према спецификацији која је садржана у Техничким инструкцијама мора да буде означена у складу са одговарајућим одредбама тих инструкција, осим ако је самим инструкцијама другачије утврђено.

Амбалажа која не испуњава одговарајуће спецификације паковања утврђене у Техничким инструкцијама се не сме означити ознакама спецификација паковања.

За означавање опасне робе се користи енглески језик.

Обавезе пошиљаоца опасне робе

Члан 211.

Пре упућивања опасне робе на транспорт ваздушним путем пошиљалац те робе је дужан:

1) да се увери да роба није забрањена за транспорт ваздушним путем под било којим околностима или да прибави од Директората изузеће од забране транспорта, ако се ради о роби чији је транспорт забрањен без претходног изузећа;

2) да обезбеди да је роба класификована, запакована, означена и обележена у складу са овим законом и Техничким инструкцијама и да је прати исправно попуњена документација која се односи на транспорт опасне робе.

Ако није другачије одређено у Техничким инструкцијама, пошиљалац попуњава, потписује и доставља оператеру ваздухоплова документ који се односи на транспорт опасне робе, који мора да садржи информације које се тим инструкцијама захтевају.

Документ који се односи на транспорт опасне робе мора да садржи изјаву потписану од стране пошиљача у којој се наводи да је опасна роба потпуно и тачно описана одговарајућим називом, да је класификована, запакована, означена и обележена и да је у исправном стању за транспорт ваздушним путем у складу са одговарајућим прописима.

Документ који се односи на транспорт опасне робе мора да буде на енглеском језику.

Обавезе оператера ваздухоплова

Члан 212.

Оператер ваздухоплова је дужан да:

1) одбије да прими на транспорт опасну робу ако њу не прати попуњен документ који се односи на транспорт опасне робе, изузев ако Техничке инструкције предвиђају да такав документ није потребан;

2) одбије да прими на транспорт опасну робу ако комад, обједињена амбалажа или контејнер нису проверени у складу са процедурама за прихват опасне робе на транспорт, утврђеним у Техничким инструкцијама;

3) изради и користи контролну листу за прихват опасне робе на транспорт;

4) обезбеди да се утовар у ваздухоплов и размештање комада и обједињене амбалаже који садрже опасну робу, као и контејнера који садрже радиоактивне материје, врши у складу са Техничким инструкцијама;

5) пре утовара у ваздухоплов или у јединицу за утовар робе провери да ли постоје оштећења или трагови цурења на конадима и обједињеној амбалажи који садрже опасну робу, као и на контејнерима који садрже радиоактивне материје и да одбије да их утовари у ваздухоплов ако установи оштећење или трагове цурења;

6) одбије да утовари у ваздухоплов јединицу за утовар робе која није прегледана или на којој постоје оштећења или трагови цурења;

7) уклони комад са опасном робом из ваздухоплова ако утврди да постоје оштећења или трагови цурења или да организује његово уклањање од стране надлежног органа или организације, као и да утврди да је преостали део пошиљке у исправном стању за транспорт и да остали комади нису контаминирани;

8) приликом истовара из ваздухоплова или из јединице за утовар робе провери да ли постоје знаци оштећења или трагови цурења на конадима или обједињеној

амбалажи који садрже опасну робу, односно контејнерима који садрже радиоактивне материје, као и да провери простор на коме су они били смештени ради утврђивања штете или контаминације;

9) обезбеди да се опасна роба не превози у пилотској кабини или путничкој кабини у којој су присутни путници, осим у случајевима када је то дозвољено Техничким инструкцијама;

10) обезбеди да се хитно отклони свака опасна контаминација ваздухоплова настала услед оштећења, односно цурења опасне робе;

11) одмах искључи из саобраћаја ваздухоплов који је контаминиран радиоактивним материјама и да га не врати у саобраћај све док су ниво радијације на свим доступним површинама и контаминација виши од вредности које су утврђене Техничким инструкцијама;

12) обезбеди да се комади који садрже опасну робу не смештају један поред другог и не стављају у такав положај који може да доведе до међусобне реакције у случају цурења;

13) обезбеди да се отровне, заразне и радиоактивне материје смештају у ваздухоплов у складу са Техничким инструкцијама, као и да радиоактивне материје буду одвојене од људи, живих животиња и неразвијених филмова;

14) заштити опасну робу која се налази у ваздухоплову од оштећења и да предузме мере којима ће спречити да се у току лета комад помери и промени положај;

15) обезбеди да се комади са опасном робом који носе ознаку „*Cargo aircraft only*” утоварују у теретни ваздухоплов тако да летачка посада или друга овлашћена лица могу да их виде, рукују њима, и ако величина и тежина комада дозволе, да их одвоје од другог терета у ваздухоплову, изузев ако је другачије утврђено у Техничким инструкцијама;

16) пре полетања ваздухоплова којим се транспортује опасна роба, што је раније могуће, достави писано обавештење вођи ваздухоплова о опасној роби, у складу са Техничким инструкцијама;

17) у свој оперативни приручник унесе информације које летачкој посади омогућавају да извршава дужности у вези са транспортом опасне робе и упутства о мерама које треба предузети у случају ванредних ситуација које проистичу из транспорта опасне робе;

18) информише путнике о врстама опасне робе која је забрањена за транспорт ваздухопловом, у складу са Техничким инструкцијама;

19) у случају удеса или озбиљне незгоде ваздухоплова који могу бити повезани са транспортом опасне робе:

(1) хитно обавести одговарајуће службе надлежне за реаговање у случају удеса или озбиљне незгоде о опасној роби у ваздухоплову, као што је наведено у информацији која је достављена вођи ваздухоплова,

(2) о томе што пре обавести надлежне органе државе оператера и државе у којој се догодио удес или озбиљна незгода;

20) у случају незгоде ваздухоплова који транспортује опасну робу, ако се то од њега захтева, одмах достави информације о опасној роби у ваздухоплову одговарајућим

службама надлежним за реаговање у случају незгоде, као и надлежним органима државе у којој се незгода догодила, као што је наведено у информацији која је достављена вођи ваздухоплова.

Обавеза вође ваздухоплова

Члан 213.

У случају примене ванредних поступака у току лета вођа ваздухоплова је дужан да, чим ситуација то дозволи, посредством одговарајуће јединице пружаоца услуга у ваздушном саобраћају, обавести оператера аеродрома о присуству опасне робе у ваздухоплову, у складу са Техничким инструкцијама.

Обавештавање запослених

Члан 214.

Оператер ваздухоплова, пошљалац и друге организације које учествују у транспорту опасне робе ваздушним путем су дужни да својим запосленима доставе информације које им омогућавају да извршавају дужности у вези са транспортом опасне робе и упутства о мерама које треба предузети у случају ванредних ситуација које проистичу из транспорта опасне робе.

Стручна обука запослених на пословима у транспорту опасне робе

Члан 215.

Лица која обављају послове у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају морају да буду обучена према програму стручног оспособљавања који одобрава Директорат.

Програм из става 1. овог члана су дужни да утврде и спроводе:

- 1) пошљалаци, укључујући пакере и лица или организације која преузимају обавезе пошљалоца;
- 2) оператери ваздухоплова;
- 3) пружаоци услуга земаљског опслуживања који за потребе оператера ваздухоплова обављају послове прихвата, руковања, утовара, истовара, премештања или другог опслуживања терета или поште;
- 4) пружаоци услуга земаљског опслуживања на аеродрому који за потребе оператера ваздухоплова обављају послове прихвата и отпреме путника;
- 5) пружаоци услуга земаљског опслуживања изван аеродрома који за потребе оператера ваздухоплова обављају послове регистрације путника за лет;
- 6) организатори транспорта;
- 7) оператер аеродрома или правно лице које са њим закључи уговор о обављању прегледа обезбеђивања путника, посаде и њиховог пртљага и/или терета или поште;
- 8) именовани поштански оператери.

Програм из става 1. овог члана мора да буде израђен у складу са Техничким инструкцијама и да садржи наставне теме и јединице, њихово трајање, као и средства која се користе током обуке.

За одобрење програма из става 1. овог члана плаћа се такса Директорату.

Инструктор за транспорт опасне робе

Члан 216.

Стручну обуку лица која обављају послове у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају врши инструктор за транспорт опасне робе, на основу овлашћења које издаје Директорат.

Овлашћење из става 1. овог члана се издаје на неодређено време, с тим да престаје да важи ако инструктор сваке две године не обучи најмање једно лице или не заврши обуку за освежење знања.

За издавање овлашћења из става 1. овог члана плаћа се такса Директорату.

Потврда о стручној оспособљености

Члан 217.

Лицу које успешно заврши обуку за обављање послова у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају инструктор за транспорт опасне робе издаје потврду о стручној оспособљености, са роком важења од 24 месеца.

О издатим потврдама из става 1. овог члана инструктор води евиденцију коју ставља на увид Директорату, на његов захтев.

Учесници у транспорту опасне робе из члана 215. став 2. овог закона су дужни да за обављање послова у транспорту опасне робе одреде запослене који поседују важећу потврду о стручној оспособљености.

Учесници у транспорту опасне робе из члана 215. став 2. овог закона су дужни да чувају податке о стручном оспособљавању запослених који обављају послове у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају и да их доставе Директорату, на његов захтев.

Условe за издавање овлашћења инструктору за транспорт опасне робе у ваздушном саобраћају, образац тог овлашћења, као и условe за издавање потврде лицу које обавља послове у транспорту опасне робе и образац потврде о стручној оспособљености прописује Директорат.”.

Члан 47.

Члан 221. мења се и гласи:

„Члан 221.

У циљу примене међународних стандарда и препорука садржаних у Анексу 17 Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству и Документу 30 (Део II) Међународне конференције цивилног ваздухопловства (ЕСАС), Влада, на предлог министра надлежног за послове саобраћаја, доноси Национални програм за

обезбеђивање у ваздухопловству по коме су дужни да поступају државни органи и ваздухопловни субјекти.

Национални програм за обезбеђивање у ваздухопловству утврђује: превентивне, појачане и алтернативне мере и поступке којима се омогућава обезбеђивање у ваздухопловству, нарочито спречавање различитих облика радњи незаконитог ометања и обавезе државних органа и других субјеката које се односе на спровођење мера обезбеђивања; план за деловање у ванредним ситуацијама; начин одређивања јавних, контролисаних и обезбеђивано-рестриктивних зона на аеродромима и услове за улазак у те зоне и кретање у њима; контролу начина на који се предузимају мере обезбеђивања; контролу ефикасности мера обезбеђивања; обуку у области обезбеђивања; услове које морају да испуне сва лица која обављају преглед обезбеђивања; услове које мора да испуни опрема за обезбеђивање у ваздухопловству; начин одређивања критичних објеката, делова инфраструктуре и система који се користе за потребе цивилног ваздухопловства и заштиту од електронских претњи.

Примену Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству обезбеђује Директорат.

На основу Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству Директорат доноси и спроводи Програм за контролу квалитета мера обезбеђивања у ваздухопловству и Програм обуке у области обезбеђивања у ваздухопловству.”.

Члан 48.

У члану 224. став 1. речи: „пружаоци услуга земаљског опслуживања” и запета бришу се.

Став 5. мења се и гласи:

„Оператер аеродрома који поседује дозволу или сагласност за коришћење аеродрома на којем се обавља комерцијално летење је дужан да изради, ажурира и примењује процедуре за примену мера обезбеђивања.”

Члан 49.

После члана 224. додаје се назив члана и члан 224а, који гласе:

„Мере обезбеђивања у ваздухопловству и безбедносна процена ризика

Члан 224а

Оператери аеродрома, авио-превозиоци и остали субјекти одређени Националним програмом за обезбеђивање у ваздухопловству су дужни да примењују мере обезбеђивања у ваздухопловству прописане тим програмом, које морају да буду одговарајуће, објективне, недискриминаторне и пропорционалне процењеном ризику.

Ако је на основу безбедносне процене ризика оцењено да не постоји угроженост система обезбеђивања у ваздухопловству, субјекти из става 1. овог члана су дужни да примењују превентивне мере обезбеђивања у ваздухопловству.

Изузетке од примене превентивних мера обезбеђивања у ваздухопловству одобрава Директорат, под условима одређеним у Националном програму за обезбеђивање у ваздухопловству.

Ако безбедносна процена ризика указује да постоји угроженост неког дела система обезбеђивања у ваздухопловству, субјекти из става 1. овог члана су дужни да примењују појачане мере обезбеђивања у ваздухопловству.

У изузетним случајевима, узимајући у обзир специфичности појединих аеродрома и саобраћаја који се на њима обавља, Директорат може да одобри примену алтернативних мера обезбеђивања ако је на основу безбедносне процене ризика утврђено да оне пружају одговарајући ниво заштите.

Безбедносну процену ризика обављају министарство надлежно за унутрашње послове и службе безбедности у сарадњи са субјектима на које се процена ризика односи.

Безбедносна процена ризика се обавља сваке године, а по потреби и чешће.”.

Члан 50.

Називи чланова и чл. 225, 226. и 227. мењају се и гласе:

„Јавна, контролисана и обезбеђивано-рестриктивна зона аеродрома

Члан 225.

Оператер аеродрома који поседује сертификат аеродрома дужан је да, по прибављеној сагласности министарства надлежног за унутрашње послове и служби безбедности, одреди и разграничи јавну, контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону и, по потреби, обележени простор на аеродрому, одреди службене пролазе и пролазе за путнике и да за то прибави сагласност Директората.

Оператер аеродрома из става 1. овог члана је дужан да обележи службене пролазе и пролазе за путнике и да постави одговарајуће знаке обавештења, упозорења или забране неовлашћеног приступа у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону.

Контрола приступа, надгледање и патролирање. Преглед обезбеђивања

Члан 226.

На аеродрому чији оператер поседује сертификат аеродрома оператер аеродрома мора да обезбеди обављање контроле приступа лица и возила у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома, надгледање и патролирање.

Поред контроле приступа, на улазу у обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома или унутар ове зоне, оператер аеродрома мора да обезбеди и обављање прегледа обезбеђивања свих путника и њиховог ручног пртљага, лица која нису путници и ствари које она носе са собом, предатог пртљага, робе и поште, залиха намењених потрошњи на аеродрому, залиха намењених потрошњи током лета, материјала и поште авио-превозиоца, као и преглед возила.

Изузетно од става 2. овог члана, преглед обезбеђивања није обавезан:

1) за робу и пошту за које је авио-превозилац, регулисани агент, познати пошиљалац или стални пошиљалац извршио контроле обезбеђивања из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству;

2) за залихе намењене потрошњи на аеродрому за које је познати снабдевач тих залиха извршио контроле обезбеђивања из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству;

3) за залихе намењене потрошњи током лета за које је авио-превозилац или регулисани снабдевач тих залиха извршио контроле обезбеђивања из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству;

4) за трансферни предати пртљаг у случајевима предвиђеним у Националном програму за обезбеђивање у ваздухопловству;

5) у другим случајевима предвиђеним у Националном програму за обезбеђивање у ваздухопловству.

Преглед обезбеђивања из става 2. овог члана се обавља уз непосредан надзор министарства надлежног за унутрашње послове, које обавља и додатни преглед обезбеђивања, ако је потребан.

Контролу приступа, надгледање, патролирање и преглед обезбеђивања врши оператер аеродрома или правно лице које са оператером аеродрома закључи уговор о обављању тих послова.

Забрањен је улазак у обезбеђивано-рестриктивну зону лицу које вербално или физички нападне особље које спроводи мере обезбеђивања, прети, недолично се понаша, ремети јавни ред и мир или које одбије преглед обезбеђивања, као и лицу за које особље које обавља преглед обезбеђивања има основану сумњу у погледу његових намера, његовог пртљага или ствари које носи са собом.

Ако за обављање прегледа обезбеђивања правно лице које обавља преглед обезбеђивања користи техничку опрему, она мора да испуњава стандарде прописане за ту врсту опреме и да се за њено коришћење прибави одобрење Директората.

За издавање одобрења за коришћење техничке опреме којом се обавља преглед обезбеђивања плаћа се такса Директорату.

Дозвола за обављање контроле приступа, прегледа обезбеђивања, надгледање и патролирање

Члан 227.

За обављање контроле приступа, прегледа обезбеђивања, надгледање и патролирање оператер аеродрома или правно лице које са оператером аеродрома закључи уговор о обављању тих послова мора да поседује дозволу коју издаје Директорат, на одређено време.

Изузетно од става 1. овог члана дозволу за обављање контроле приступа, прегледа обезбеђивања, надгледање и патролирање не мора да поседује:

- 1) регулисани агент, ако обавља преглед обезбеђивања искључиво робе и поште;
- 2) регулисани снабдевач залиха намењених потрошњи током лета, ако обавља преглед обезбеђивања искључиво залиха намењених потрошњи током лета.

За стицање статуса регулисаног агента, познатог пошиљаоца и регулисаног снабдевача залиха намењених потрошњи током лета потребно је одобрење које издаје Директорат.

Услови под којима се издаје, мења, продужава важење, суспендује или ставља ван снаге дозвола за обављање контроле приступа, прегледа обезбеђивања, надгледање и патролирање, време на које се дозвола издаје и образац дозволе, као и услови за издавање одобрења за стицање статуса регулисаног агента, познатог пошилиаоца и регулисаног снабдевача залиха намењених потрошњи током лета, ближе се одређују прописом Директората.

За поступање по захтеву за издавање, продужење важења или измену дозволе за обављање контроле приступа, прегледа обезбеђивања, надгледање и патролирање, као и за издавање одобрења за стицање статуса регулисаног агента, познатог пошилиаоца и регулисаног снабдевача залиха намењених потрошњи током лета, плаћа се такса Директорату.”.

Члан 51.

Члан 228. мења се и гласи:

„Члан 228.

Оператер аеродрома који поседује сертификат аеродрома обавља преглед и заштиту објеката, инсталација, уређаја и опреме на аеродрому и дужан је да обезбеди: простор за преглед ваздухоплова који је предмет незаконитог ометања; услове за контролу и спречавање неовлашћеног приступа у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома; одговарајуће просторије и техничку опрему за обављање прегледа обезбеђивања, као и одговарајући простор за уништавање откривених експлозивних направа или опрему за безбедан транспорт експлозивних направа.

Преглед обезбеђивања ваздухоплова који је предмет незаконитог ометања или за који се сумња да је предмет незаконитог ометања, искрцавање и преглед обезбеђивања путника, истовар и преглед обезбеђивања пртљага, робе и поште из таквог ваздухоплова, као и уклањање откривених експлозивних, запаљивих или опасних материја обавља министарство надлежно за унутрашње послове.”.

Члан 52.

После члана 230. додаје се назив члана и члан 230а, који гласе:

„Листа путника неприхватљивог понашања

Члан 230а

Авио-превозилац има право да формира листу путника неприхватљивог понашања и у складу са њом да ускрати право на превоз таквим путницима.”.

Члан 53.

Назив члана 231. и члан 231. мењају се и гласе:

„Знак идентификације

Члан 231.

Забрањен је улазак и кретање лица која нису путници и возила у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства изван аеродрома, без одговарајућег знака идентификације.

Знак идентификације за улазак и кретање у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома издаје оператер аеродрома, а знак идентификације за приступ критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима изван аеродрома издаје њихов корисник.

Знак идентификације се издаје са роком важења који није дужи од пет година.

Лице коме је издат знак идентификације је дужно да у случају истека важења знака идентификације, промене радног места, престанка радног односа или на захтев издаваоца врати знак идентификације издаваоцу, односно да у случају губитка знака идентификације о томе одмах обавести издаваоца.

Правно лице које користи возило за које је издат знак идентификације је дужно да по истеку важења знака идентификације, престанку коришћења тог возила или на захтев издаваоца врати знак идентификације издаваоцу, односно да у случају губитка знака идентификације о томе одмах обавести издаваоца.

Издавалац знака идентификације из става 2. овог члана обрађује следеће податке о лицу коме се издаје знак идентификације: име и презиме, јединствени матични број грађана, датум и место рођења, број личне карте, односно број путне исправе ако је реч о страном држављанину, држављанство, пребивалиште и податке о запослењу.

Издавалац знака идентификације води евиденцију о издатим знаковима идентификације и чува је најмање пет година по престанку важења знака идентификације.”.

Члан 54.

Назив члана 231а и члан 231а мењају се и гласе:

„Безбедносна провера

Члан 231а

Пре издавања знака идентификације, а по потреби и након његовог издавања, министарство надлежно за унутрашње послове у сарадњи са службама безбедности врши безбедносну проверу свих лица којима се издаје знак идентификације у циљу утврђивања постојања или непостојања безбедносне сметње.

Безбедносна сметња из става 1. овог члана постоји:

1) ако је лице правоснажно осуђено за кривично дело из групе дела против живота и тела, против слобода и права човека и грађанина, против полне слободе, против брака и породице, против имовине, против здравља људи, против опште сигурности људи и имовине, против уставног уређења и безбедности Републике Србије, против државних органа, против јавног реда и мира, против безбедности ваздушног саобраћаја, против човечности и других добара заштићених међународним правом;

2) ако се против лица води кривични поступак за неко од кривичних дела из тачке 1. овог става;

3) ако је лице у последње три године правоснажно кажњавано за прекршај из области јавног реда и мира са елементима насиља или за прекршаје из закона којим се уређује оружје и муниција;

4) ако о лицу постоји негативно мишљење служби безбедности.

Поред лица којима се издаје знак идентификације, безбедносна провера се врши и за лица која примењују контролу обезбеђивања, инструкторе обуке у области обезбеђивања, одговорне руководиоце за обезбеђивање у ваздухопловству, контролоре летења, као и чланове посаде ваздухоплова.

Безбедносна провера лица из става 3. овог члана се врши најмање сваке пете године.

Захтев за обављање безбедносне провере може да поднесе послодавац лица над којим је потребно извршити безбедносну проверу, осим ако је реч о инструкторима обуке у области обезбеђивања, када захтев подноси Директорат.

Уз захтев из става 5. овог члана доставља се и писана сагласност лица за вршење безбедносне провере.

Одбијање лица да потпише сагласност за вршење безбедносне провере или постојање безбедносне сметње може да представља основ за престанак радног односа или другог права.

У поступку вршења безбедносне провере обрађују се подаци о лицу које се проверава: име и презиме, као и претходна имена и презимена; јединствени матични број грађана; датум и место рођења; држављанство, претходна држављанства и двојна држављанства; пребивалиште и боравиште, као и претходна пребивалишта; брачни статус и породично стање; подаци о лицима која живе у заједничком домаћинству са лицем које се проверава (њихова имена и презимена, заједно са претходним именима и презименима, њихови датуми рођења, као и однос са лицем које се проверава); стручна спрема и занимање; подаци о претходним запослењима; подаци у вези са извршењем војне обавезе; подаци о кривичном и прекршајном кажњавању и кривичним и прекршајним поступцима који су у току; контакти са страним полицијским организацијама, страним службама безбедности и обавештајним службама; подаци о чланству или учешћу у активностима организација чије су активности или циљеви забрањени; подаци о навикама, склоностима и понашању, као и подаци о претходним безбедносним проверама.

Приликом вршења безбедносне провере подаци се прикупљају и обрађују у складу са законом којим се уређују унутрашњи послови, заштита података о личности и тајност података.”.

Члан 55.

После члана 231а додају се назив члана 231б и члан 231б, који гласе:

„Тест мера обезбеђивања. Испитивање обезбеђивања

Члан 231б

У циљу контроле квалитета мера обезбеђивања у ваздухопловству Директорат спроводи тест мера обезбеђивања, као и испитивање обезбеђивања.

Тест мера обезбеђивања је симулација радње незаконитог ометања која има за циљ контролу примене мера обезбеђивања у ваздухопловству.

За коришћење реплике оружја или симулацију експлозивног средства при спровођењу теста мера обезбеђивања, потребно је овлашћење министарства надлежног за унутрашње послове, као и присуство представника тог министарства.

Тест мера обезбеђивања и испитивање обезбеђивања се спроводе у складу са захтевима из Националног програма за обезбеђивање у ваздухопловству и Програма за контролу квалитета мера обезбеђивања у ваздухопловству.”.

Члан 56.

У члану 244. став 5. мења се и гласи:

„За спровођење основне и периодичне провере плаћа се такса Директорату, изузев у случају периодичне провере која се финансира у складу са потврђеним међународним уговором.”.

Члан 57.

У члану 250. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Обављање појединих стручних послова ваздухопловне инспекције Директорат може, у складу са чланом 48. став 3. Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС”, бр. 36/15 и 44/18 – др. закон) поверити лицу које не испуњава све услове за стицање звања ваздухопловног инспектора, али поседује специјалистичко знање какво је неопходно за вршење тих стручних послова.”.

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, речи: „летишта или терена” и запета бришу се, а речи: „објекат инспекцијског надзора” замењују се речима: „надзирани субјекат”.

Досадашњи ст. 3–5. постају ст. 4–6.

Члан 58.

Чланови 251. и 252. мењају се и гласе:

„Члан 251.

Ваздухопловни инспектор води поступак, доноси решења и предузима мере у оквиру права и дужности одређених законом.

Ваздухопловни инспектор има право и дужност да у вршењу инспекцијског надзора:

1) прегледа опште и појединачне акте, евиденције и другу документацију надзираног субјекта, коју није могао да прибави по службеној дужности;

2) прегледа:

(1) аеродроме,

(2) ваздухоплове и ваздухопловне производе,

(3) комуникационе, навигационе и надзорне системе, уређаје, опрему и објекте,

- (4) пословне просторије, постројења, инсталације, средства рада и производе,
- (5) друге објекте, уређаје и предмете надзираног субјекта;
- 3) саслуша и узима изјаве од одговорних лица надзираног субјекта и других лица;
- 4) захтева извештаје и податке о раду надзираног субјекта;
- 5) обави непосредни увид у рад особља надзираног субјекта;
- 6) поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршаје из члана 258. ст. 1–3. и члана 260. став 1. овог закона;
- 7) изда прекршајни налог за прекршаје из члана 258. ст. 4. и 5. и члана 260. став 2. овог закона;
- 8) поднесе кривичну пријаву;
- 9) предузима друге мере и радње за које је овлашћен.

Ваздухопловни инспектор је дужан да о свом присуству обавести одговорно лице надзираног субјекта.

Одговорно лице надзираног субјекта дужно је да поступи по налогу ваздухопловног инспектора.

Члан 252.

Ваздухопловни инспектор овлашћен је да, ако уочи неправилности у раду надзираног субјекта, записником о инспекцијском надзору, односно решењем наложи надзираном субјекту да отклони неправилности и да одреди рок у коме је надзирани субјекат дужан да отклони неправилности.

Надзирани субјекат је дужан да изврши мере за отклањање неправилности наложене записником, односно решењем ваздухопловног инспектора.

Надзирани субјекат је дужан да, у року од 48 сати од часа када је протекао рок који је одређен за отклањање неправилности, писмено обавести ваздухопловног инспектора да ли су неправилности отклоњене.”.

Члан 59.

У члану 255. став 1. мења се и гласи:

„Ваздухопловни инспектор дужан је да у року од осам радних дана од завршетка инспекцијског надзора састави записник о инспекцијском надзору.”

У ставу 3. речи: „објекту инспекцијског надзора” замењују се речима „надзираном субјекту”.

Члан 60.

У члану 257. став 2. тачка се замењује запетом и додају се речи: „с тим да ваздухопловни инспектор може из оправданих разлога одредити да жалба одлаже извршење решења.”.

Члан 61.

Члан 258. мења се и гласи:

„Члан 258.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

- 1) обавља ваздушни саобраћај супротно међународним актима, овом закону и другим прописима (члан 4. став 2);
- 2) се не придржава правила летења (члан 4а став 1);
- 3) обавља саобраћај или лети изнад градова, насељених места и индустријских објеката испод висине утврђене прописом о класама ваздушног простора из члана 37. овог закона (члан 8. став 1);
- 4) лети изнад градова, насељених места и индустријских објеката испод прописане висине без одобрења Директората (члан 8. став 2);
- 5) из ваздухоплова за време лета избацује предмете и течности супротно члану 9. овог закона;
- 6) користи беспилотни ваздухоплов, ваздухопловни модел, ракету или други летећи објекат на такав начин да угрожава безбедност ваздушног саобраћаја (члан 10. став 1) или супротно условима утврђеним прописом из члана 10. став 3. овог закона;
- 7) лансира ракету или други летећи објекат без претходне сагласности пружаоца услуга у ваздушној пловидби (члан 10. став 2);
- 8) лети ваздухопловом у забрањеној зони или супротно условима за одвијање летења у условно забрањеној зони (члан 13. став 1);
- 9) лети ваздухопловом у условно забрањеној зони без одобрења Директората (члан 13. став 3);
- 10) не пријави Директорату сваки догађај, иако је на то обавезан на основу прописа из члана 17. став 4. овог закона (члан 17. став 1);
- 11) о намери да уведе промену у функционални систем не обавести Директорат или му не достави безбедносну аргументацију или не прибави његово одобрење за планирану промену (члан 18. став 1);
- 12) стално и систематски не уочава опасност, не процењује и не умањује ризик у обављању своје делатности (члан 19. став 1);
- 13) не поступи по издатој безбедносној наредби (члан 19а став 1);
- 14) у својству оператора домаћег или страног ваздухоплова повреди ваздушни простор Републике Србије (члан 23. став 1);
- 15) у својству оператора страног беспилотног ваздухоплова или летећег објекта повреди ваздушни простор Републике Србије (члан 23. став 2);
- 16) у својству оператора ваздухоплова користи ваздухоплов који лети у ваздушном простору Републике Србије без претходно поднетог плана лета (члан 24. став 1);
- 17) без овлашћења Директората израђује процедуре за инструментално летење (члан 41. став 1);

18) у својству учесника у процесу управљања протоком ваздушног саобраћаја и управљања капацитетом не планира, не координира или не обавља активности на прописан начин (члан 43. став 3);

19) у својству пружаоца услуга комуникације, навигације и надзора не обезбеди редовност и поузданост услуга (члан 53. став 1);

20) системе, уређаје, опрему и објекте не користи према техничкој документацији, упутству за коришћење и програму одржавања или ако техничку документацију, упутство за коришћење и програм одржавања, не чува и не ажурира (члан 53. став 2);

21) не планира или не пројектује или не набави или не користи или не одржава или не врши технички надзор над радом и исправношћу комуникационих, навигационих и надзорних система, уређаја, опреме и објеката, чије карактеристике и начин коришћења и одржавања испуњавају међународне прописе и стандарде, обавезе предвиђене потврђеним међународним уговором и услове које пропише Директорат (члан 54. став 1);

22) комуникационе, навигационе и надзорне системе, уређаје и опрему редовно не проверава и не калибрише из ваздуха (члан 54. став 2);

23) не учини доступним осмотрене метеоролошке податке или их не стави на располагање корисницима услуга (члан 57. став 1);

24) пружа услуге у ваздушној пловидби, а нема сертификат за пружање услуга или га Влада није именовала за пружање тих услуга (члан 64. став 2);

25) у својству пружаоца услуга у ваздушној пловидби не снима електронски или на други начин не чува све податке о пруженим услугама (члан 71. став 1);

26) обавља јавни авио-превоз без важеће оперативне дозволе (члан 77. став 1);

27) обавља превоз ваздухопловом без мотора или ултралаким ваздухопловом с мотором или локалне летове без сертификата ваздухопловног оператера (члан 79. ст. 3. и 4);

28) на захтев Директората, не достави податке о испуњености услова који су потребни за издавање оперативне дозволе (члан 80. став 2);

29) у својству имаоца оперативне дозволе не достави Директорату годишње финансијске извештаје у року од шест месеци од завршетка финансијске године (члан 80. став 3);

30) приликом обављања делатности не поступа у складу са условима наведеним у сертификату ваздухопловног оператера (члан 84. став 2);

31) пре узимања ваздухоплова у закуп не прибави од Директората сагласност за закључење уговора о закупу (члан 87. став 2);

32) даје ваздухоплов без посаде у закуп страном авио-превозиоцу без претходне сагласности Директората или даје ваздухоплов у закуп са посадом, а не обавести Директорат о томе (члан 87. став 3);

33) не обавља међународни авио-превоз под условима који су одређени потврђеним међународним уговором (члан 89. став 2);

34) у својству страног авио-превозиоца обавља међународни јавни авио-превоз с Републиком Србијом без одобрења (члан 91. став 1);

35) не објави укупну цену авио-превоза или јасно не наведе елементе од којих се та укупна цена састоји (члан 92. став 2);

36) у својству продавца путних карата не обезбеди приступ ценама превоза за и са аеродрома у Републици Србији без дискриминације на основу држављанства или пребивалиштва купца или на основу свог седишта (члан 92. став 4);

37) не објави ред летења најкасније 15 дана пре почетка његовог важења, а измене у реду летења – најкасније десет дана пре почетка важења измењеног реда летења (члан 94. став 2);

38) не обавља делатност у складу са објављеним редом летења док он важи (члан 94. став 3);

39) о обустави превоза или измени реда летења одмах не обавести јавност (члан 94. став 4);

40) обавља посебне делатности у ваздушном саобраћају уз накнаду без поднете изјаве о оспособљености за обављање тих делатности или обавља посебне делатности у ваздушном саобраћају високог ризика без потврде о испуњавању услова за обављање тих делатности (члан 95. став 1);

41) обавља некомерцијално летење сложеним моторним ваздухопловом, а није доставио Директорату изјаву којом потврђује да је одговарајуће оспособљен и да располаже средствима за извршавање одговорности у вези са коришћењем ваздухоплова (члан 97. став 1);

42) обавља некомерцијално летење супротно условима који су утврђени прописом из члана 97. став 2. овог закона;

43) одржи ваздухопловну манифестацију без одобрења Директората или ако му јединица за управљање ваздушним простором није алоцирала ваздушни простор у ту сврху (члан 98. став 1);

44) за полетање, слетање и кретање ваздухоплова не користи аеродром (члан 99. став 1);

45) за полетање и слетање користи места која се налазе изван аеродрома супротно условима које је прописао Директорат (члан 99. став 3);

46) у својству оператера аеродрома који је отворен за јавну употребу не обезбеди да аеродром буде отворен за одвијање ваздушног саобраћаја (члан 103. став 3);

47) полети са аеродрома, односно слети на аеродром изван времена отворености аеродрома, у термину који није одредио оператер аеродрома (члан 103. став 4);

48) користи аеродром у ваздушном саобраћају, а нема сертификат аеродрома, дозволу за коришћење аеродрома или сагласност за коришћење аеродрома или ако у тренутку коришћења аеродром не испуњава све услове како би се ваздушни саобраћај одвијао безбедно, као и све услове у погледу обезбеђивања у ваздухопловству (члан 104);

49) користи аеродром у ваздушном саобраћају супротно условима које Директорат одреди у спецификацији дозволе за коришћење, односно спецификацији сагласности за коришћење аеродрома (члан 108. став 1);

50) не обавести Директорат и надлежну јединицу контроле летења о планираним радовима већег обима који могу да доведу до затварања аеродрома или ограничења његовог коришћења, као и о свим другим променама које се односе на услове под којим је издата дозвола, односно сагласност за коришћење аеродрома (члан 110. став 1);

51) не ограничи или трајно или привремено не прекине коришћење аеродрома који је престао да испуњава неки од услова у погледу безбедности одвијања ваздушног саобраћаја или обезбеђивања у ваздухопловству или ако о томе не обавести Директорат и надлежну јединицу контроле летења (члан 110. став 2);

52) изврши измену на аеродрому која може да утиче на спецификацију дозволе, односно сагласности за коришћење аеродрома, а не поднесе Директорату захтев за измену дозволе, односно сагласности за коришћење аеродрома (члан 111. став 1);

53) пре стручне контроле не достави Директорату на мишљење нацрт планског документа за аеродромски комплекс и простор који се граничи са аеродромским комплексом (члан 115. став 3);

54) пре вршења стручне или техничке контроле, односно пре подношења захтева за издавање грађевинске дозволе, не достави Директорату на потврду техничку документацију која се односи на изградњу, доградњу и реконструкцију аеродрома (члан 116. став 1);

55) не обавести Директорат о радовима који не подлежу издавању грађевинске дозволе, а који могу да утичу на безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству или не достави одговарајућу документацију на захтев Директората ради прибављања потврде (члан 116. став 2);

56) у својству инвеститора или оператера аеродрома не обавести Директорат о завршетку радова из члана 116. ст. 1. и 2. овог закона (члан 116. став 3);

57) у својству инвеститора или оператера аеродрома не прибави ново мишљење, односно потврду, ако је дошло до измена након издавања мишљења из члана 115. односно након издавања потврде из члана 116. ст. 1. или 2. овог закона (члан 116. став 4);

58) не обележи препреке које могу да утичу на безбедност ваздушног саобраћаја (члан 117. став 1);

59) без сагласности Директората изгради или постави објекте, инсталације или уређаје на подручју или изван подручја аеродрома, а који као препрека могу да утичу на безбедност ваздушног саобраћаја (члан 117. став 2);

60) без сагласности Директората изгради или постави објекте, инсталације или уређаје на подручју или изван подручја аеродрома, а који могу да утичу на рад радио-уређаја који се користе у ваздушној пловидби (члан 119. став 1);

61) не предузме све мере које су потребне за безбедно полетање, слетање, кретање и боравак ваздухоплова, као и пружање услуга земаљског опслуживања на аеродрому (члан 120. став 1);

62) не одреди услове за коришћење аеродрома, ради омогућавања несметане употребе маневарских површина и платформи, објеката, уређаја и опреме према намени, техничким својствима и капацитету аеродрома (члан 120. став 2);

63) не обезбеди редован преглед и одржавање полетно-слетних, рулних и других стаза, платформи, објеката, инсталација, уређаја и опреме који омогућавају безбедно полетање, слетање и кретање ваздухоплова или о њиховом стању не обавести надлежну јединицу контроле летења (члан 120. став 3);

64) не успостави управљање активностима и контролу кретања ваздухоплова и возила на платформи аеродрома (члан 121. став 1);

65) не достави Директорату изјаву о оспособљености за пружање услуга управљања платформом (члан 121. став 3);

66) не предузима мере за уклањање или спречавање настајања дивљих депонија или других садржаја који могу да привуку птице и друге животиње на аеродром или његову околину или, у случајевима када уклањање садржаја није могуће, не обезбеди да сваки ризик за ваздухоплов буде процењен и смањен на најмању могућу меру (члан 122. став 1);

67) не обезбеди осматрање кретања и растеривање птица и других животиња на подручју аеродрома и у његовој околини или не обезбеди прикупљање информација од оператера ваздухоплова, аеродромског особља и других извора о присуству птица или других животиња на аеродрому и у његовој околини или не врши анализу тих информација или не предузима друге мере којима се вероватноћа судара између птица и других животиња и ваздухоплова своди на најмању могућу меру (члан 122. став 3);

68) не постави на аеродрому ограду или другу прикладну препреку, ради спречавања уласка животиња које су довољно велике да могу представљати опасност за ваздухоплов, као и ради спречавања случајног или намерног приступа неовлашћених лица на део аеродрома који не представља јавну зону (члан 123. став 1);

69) не постави на аеродрому ограду или другу прикладну препреку или не предузме другу одговарајућу меру заштите аеродрома ако је Директорат приликом провере услова за издавање дозволе, односно сагласности проценио да је то постављање неопходно са становишта безбедности ваздушног саобраћаја и обезбеђивања у ваздухопловству (члан 123. став 2);

70) не обезбеди да на простору од најмање три метра од ограде аеродрома не постоји растине или објекти који онемогућавају надгледање ограде аеродрома или који могу да се искористе за неовлашћени приступ аеродрому (члан 123. став 3);

71) не организује, у зависности од ватрогасне категорије аеродрома, спасилачко-ватрогасну службу или спасилачко-ватрогасно обезбеђење на аеродрому (члан 124. ст. 1. и 2);

72) повери обављање послова спасилачко-ватрогасне службе, односно спасилачко-ватрогасног обезбеђења организацији која не испуњава услове прописане овим законом и прописима донетим на основу њега у погледу особља, возила, опреме и средстава за гашење пожара и спасавање (члан 124. став 4);

73) не обезбеди на аеродрому службу хитне медицинске помоћи или не организује медицинско обезбеђење (члан 125. ст. 1. и 2);

74) повери обављање послова службе хитне медицинске помоћи, односно медицинског обезбеђења здравственој установи која не испуњава услове одређене овим законом и прописима донетим на основу њега (члан 125. став 5);

75) пружа услуге земаљског опслуживања, а не поседује дозволу Директората за пружање тих услуга (члан 127. став 1);

76) у својству авио-превозиоца обавља самоопслуживање без дозволе Директората (члан 128. ст. 1. и 2);

77) не објави листу аеродромске инфраструктуре или не одреди накнаду за приступ тој инфраструктури или не омогући пружаоцима услуга земаљског опслуживања приступ аеродромској инфраструктури под објективним, транспарентним и недискриминаторним условима или са пружаоцима услуга земаљског опслуживања не закључи уговор о коришћењу аеродромске инфраструктуре (члан 130. став 4);

78) у својству имаоца дозволе за пружање услуга земаљског опслуживања или дозволе за самоопслуживање не обезбеди континуитет у пружању услуга земаљског опслуживања или самоопслуживања или ако услуге за које му је издата дозвола не пружа на поштен и недискриминаторан начин (члан 131. став 1);

79) рачуноводствено не раздвоји делатности пружања услуга земаљског опслуживања од осталих делатности које обавља (члан 131. став 2);

80) повери пружање појединих услуга земаљског опслуживања другом правном лицу или предузетнику (подуговарачу) који не поседује важећу дозволу за пружање тих услуга земаљског опслуживања (члан 131. став 3);

81) не образује Савет авио-превозилаца који користе аеродромске услуге (члан 132. став 1);

82) одреди висину аеродромских накнада на начин којим се дискриминишу поједини корисници аеродрома (члан 133. став 4);

83) о разлозима због којих планира повећање поједине накнаде и о њеној планираној висини не обавести све кориснике аеродромских услуга најкасније 60 дана пре планираног почетка примене повећане накнаде (члан 133. став 5);

84) у својству оператера аеродрома не обави консултације са корисницима аеродромских услуга пре доношења одлуке о измени система обрачунавања или висине аеродромских накнада (члан 133. став 6);

85) користи ваздухоплов који није уписан у Регистар ваздухоплова Републике Србије, Евиденцију ваздухоплова Републике Србије или Регистар војних ваздухоплова Републике Србије или који није способан да безбедно учествује у ваздушном саобраћају (члан 135. став 1);

86) користи ваздухоплов супротно његовој категорији, врсти или намени (члан 135. став 3);

87) у својству власника, односно корисника ваздухоплова који је уписан у Регистар ваздухоплова не пријави Директорату сваку промену података уписаних у тај регистар (члан 144. став 4);

88) користи ваздухоплов који има државну припадност Републике Србије, а не носи знаке државне припадности или ознаке регистрације или обавезне натписе (члан 145. став 2);

89) користи ваздухоплов који је уписан у Регистар ваздухоплова, а у њему се док лети не налазе уверење о регистрацији ваздухоплова или потврда о пловидбености ваздухоплова или потврда о провери пловидбености ваздухоплова или дозволе за рад

уграђене опреме која емитује радио-сигнале или друге исправе и књиге (члан 147. став 1);

90) обавља ваздухопловно-техничку делатност без дозволе за обављање ваздухопловно-техничке делатности (члан 149. став 2);

91) пројектује или производи ваздухопловне производе, делове, уређаје и опрему супротно условима које је прописао Директорат (члан 152. став 5);

92) у својству корисника ваздухопловног производа не поступи по налогу за пловидбеност који је издао Директорат (члан 156. став 1);

93) за обављање јавног авио-превоза користи ваздухоплов који не испуњава додатне услове за успостављање и одржавање континуиране пловидбености (члан 163. став 1);

94) примењује програм одржавања ваздухоплова који није одобрио Директорат (члан 164. став 2);

95) обавља лет ваздухопловом супротно условима и ограничењима које је Директорат утврдио у дозволи за лет (члан 165. став 2);

96) омогући ваздухопловном особљу да обавља послове који непосредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја без одговарајуће дозволе (члан 172. став 1);

97) омогући обављање послова који посредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја особљу које нема потврду о обучености (члан 175. став 1);

98) обучава ваздухопловно особље према наставним програмима које није одобрио Директорат (члан 179. став 1);

99) врши обуку ваздухопловног особља без потврде о праву на обучавање (члан 179. став 3);

100) обучава ваздухопловно особље на уређају за симулирање летења или на другој врсти симулатора за обуку за чије коришћење није прибављена дозвола Директората (члан 180. став 1);

101) обавља здравствене прегледе ваздухопловног особља без потврде о праву на испитивање здравствене способности (члан 189. став 1);

102) обавља здравствене прегледе, врши оцену здравствене способности или издаје лекарска уверења супротно условима које је прописао Директорат (члан 189. став 2);

103) не обезбеди проверу психо-физичког стања ваздухопловног особља, пре него што ваздухопловно особље почне да обавља послове, као и током обављања послова, на начин који не омета њихов рад (члан 193. став 2);

104) не обезбеди број чланова и састав посаде ваздухоплова у складу са потврдом о типу ваздухоплова или приручником за управљање ваздухопловом или оперативним приручником корисника ваздухоплова или прописом Директората (члан 194. став 2);

105) омогући да послове пилота ваздухоплова у јавном авио-превозу обавља лице које је прешло старосну границу утврђену чланом 196. овог закона;

106) за сваки лет или део лета не одреди вођу ваздухоплова (члан 197. став 3);

107) не обезбеди поштовање одредби о радном времену, времену летења, трајању летачке дужности, одмору и слободним данима чланова посаде ваздухоплова или не води евиденцију о томе (члан 199. став 6);

108) не обезбеди поштовање одредби о радном времену, трајању смена у току радног дана, трајању непрекидног рада и дужини дневног одмора контролора летења (члан 199а став 4);

109) не предузима мере заштите животне средине од буке ваздухоплова и осталих екстерних фактора који утичу на буку, а последица су обављања делатности или пружања услуга у ваздухопловству (члан 200. став 1);

110) не обезбеди да се при коришћењу аеродрома примењују мере заштите животне средине, према овом закону и прописима којима се уређује заштита животне средине (члан 201);

111) не обезбеди стално мерење буке која се на аеродрому и његовој околини ствара при полетању и слетању ваздухоплова (члан 203. став 1);

112) обавља транспорт опасне робе ваздушним путем у домаћем или међународном ваздушном саобраћају супротно одредбама овог закона или међународним стандардима и препорученом праксом садржаним у Анексу 18 Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству или одредбама Техничких инструкција (члан 204. став 1);

113) врши транспорт ваздушним путем предмета и материја супротно члану 205. овог закона;

114) у својству страног авио-превозиоца транспортује опасну робу на територију Републике Србије или са територије Републике Србије без одобрења које издаје Директорат (члан 206. став 1);

115) не обезбеди да је опасна роба упакована у складу са чланом 208. или чланом 209. овог закона;

116) не обезбеди да је опасна роба означена и обележена у складу са чланом 210. овог закона;

117) у својству пошиљаоца опасне робе поступи супротно члану 211. овог закона;

118) у својству оператера ваздухоплова поступи супротно члану 212. овог закона;

119) у својству оператера ваздухоплова, пошиљаоца или друге организације која учествује у транспорту опасне робе ваздушним путем својим запосленима не достави информације које им омогућавају да извршавају дужности у вези са транспортом опасне робе и упутства о мерама које треба предузети у случају ванредних ситуација које проистичу из транспорта опасне робе (члан 214);

120) не утврди или не спроводи програм стручног оспособљавања лица која обављају послове у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају (члан 215. став 2);

121) у својству учесника у транспорту опасне робе из члана 215. став 2. овог закона за обављање послова у транспорту опасне робе не одреди запослене који поседују важећу потврду о стручној оспособљености (члан 217. став 3);

122) у својству учесника у транспорту опасне робе из члана 215. став 2. овог закона не чува податке о стручном оспособљавању запослених који обављају послове у

транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају или их не достави Директорату, на његов захтев (члан 217. став 4);

123) не образује Аеродромски комитет за обезбеђивање у ваздухопловству (члан 223. став 1);

124) не сачини или не примењује сопствени програм за обезбеђивање у ваздухопловству, према Националном програму за обезбеђивање у ваздухопловству (члан 224. став 1);

125) не одреди или не разграничи јавну, контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону или обележени простор на аеродрому или службене пролазе или пролазе за путнике или за то не прибави сагласност Директората (члан 225. став 1);

126) не обезбеди, на улазу у обезбеђивано-рестриктивну зону или унутар ове зоне, обављање прегледа обезбеђивања из члана 226. став 2. овог закона;

127) дозволи улазак у обезбеђивано-рестриктивну зону лицу које вербално или физички нападне особље које спроводи мере обезбеђивања, прети, недолично се понаша, ремети јавни ред и мир или које одбије преглед обезбеђивања, као и лицу за које особље које обавља преглед обезбеђивања има основану сумњу у погледу његових намера, његовог пртљага или ствари које носи са собом (члан 226. став 6);

128) обавља контролу приступа, преглед обезбеђивања, надгледање или патролирање без дозволе Директората (члан 227. став 1);

129) не спречи улазак и кретање лица која нису путници и возила у контролисаној и обезбеђивано-рестриктивној зони аеродрома, као и критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства изван аеродрома, без одговарајућег знака идентификације (члан 231. став 1);

130) не изврши мере за отклањање неправилности наложене записником, односно решењем ваздухопловног инспектора (члан 252. став 2).

За прекршај из става 1. овог члана, казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана, казниће се и предузетник новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара.

Новчаном казном у фиксном износу од 100.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не достави благовремено пружаоцу услуга ваздухопловног информисања податке који су значајни за летење ваздухоплова, ради објављивања у Интегрисаном ваздухопловном информативном пакету (члан 60. став 2);

2) омогући обављање прегледа обезбеђивања на аеродрому особљу које нема сертификат (члан 175. став 3);

3) примењује сопствени програм за обезбеђивање у ваздухопловству без одобрења Директората (члан 224. став 2);

4) не изради, не ажурира или не примењује процедуре за примену мера обезбеђивања (члан 224. став 5);

5) не примењује мере обезбеђивања у ваздухопловству прописане Националним програмом за обезбеђивање у ваздухопловству (члан 224а став 1);

6) не примењује појачане мере обезбеђивања у ваздухопловству у случају да безбедносна процена ризика указује да постоји угроженост неког дела система обезбеђивања у ваздухопловству (члан 224а став 4);

7) не обележи службене пролазе и пролазе за путнике или не постави одговарајуће знаке обавештења, упозорења или забране неовлашћеног приступа у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону (члан 225. став 2);

8) не обезбеди вршење контроле приступа лица и возила у контролисану зону аеродрома и у обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома или надгледање и патролирање (члан 226. став 1);

9) за обављање прегледа обезбеђивања користи техничку опрему која не испуњава стандарде прописане за ту врсту опреме или за њено коришћење не прибави одобрење Директората (члан 226. став 7);

10) обавља послове регулисаног агента, познатог пошиљаоца или регулисаног снабдевача залиха намењених потрошњи током лета без одобрења Директората (члан 227. став 3);

11) не обавља преглед и заштиту објеката, инсталација, уређаја и опреме на аеродрому или не обезбеди: простор за преглед ваздухоплова који је предмет незаконитог ометања; услове за контролу и спречавање неовлашћеног приступа у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома; одговарајуће просторије и техничку опрему за обављање прегледа обезбеђивања, као и одговарајући простор за уништавање откривених експлозивних направа или опрему за безбедан транспорт експлозивних направа (члан 228. став 1);

12) по истеку важења знака идентификације за возило, престанку коришћења тог возила или на захтев издаваоца не врати знак идентификације издаваоцу, односно у случају губитка знака идентификације о томе одмах не обавести издаваоца (члан 231. став 5);

13) у својству издаваоца знака идентификације не води евиденцију о издатим знаковима идентификације или је не чува у прописаном року (члан 231. став 7).

За прекршај из става 4. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара.”.

Члан 62.

Члан 260. мења се и гласи:

„Члан 260.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) обавља ваздушни саобраћај супротно међународним актима, овом закону и другим прописима (члан 4. став 2);

2) се не придржава правила летења (члан 4а став 1);

3) обавља саобраћај или лети изнад градова, насељених места и индустријских објеката испод висине утврђене прописом о класама ваздушног простора из члана 37. овог закона (члан 8. став 1);

4) лети изнад градова, насељених места и индустријских објеката испод прописане висине без одобрења Директората (члан 8. став 2);

5) из ваздухоплова за време лета избацује предмете и течности супротно члану 9. овог закона;

6) користи беспилотни ваздухоплов, ваздухопловни модел, ракету или други летећи објекат на такав начин да угрожава безбедност ваздушног саобраћаја (члан 10. став 1) или супротно условима утврђеним прописом из члана 10. став 3. овог закона;

7) лансира ракету или други летећи објекат без претходне сагласности пружаоца услуга у ваздушној пловидби (члан 10. став 2);

8) лети ваздухопловом у забрањеној зони или супротно условима за одвијање летења у условно забрањеној зони (члан 13. став 1);

9) лети ваздухопловом у условно забрањеној зони без одобрења Директората (члан 13. став 3);

10) не пријави Директорату сваки догађај, иако је на то обавезан на основу прописа из члана 17. став 4. овог закона (члан 17. став 1);

11) не поступи по издатој безбедносној наредби (члан 19а став 1);

12) у својству вође ваздухоплова повреди ваздушни простор Републике Србије (члан 23. став 1);

13) у својству лица које управља страним беспилотним ваздухопловом или летећим објектом повреди ваздушни простор Републике Србије (члан 23. став 2);

14) у својству вође ваздухоплова управља ваздухопловом који лети у ваздушном простору Републике Србије без претходно поднетог плана лета (члан 24. став 1);

15) у својству учесника у процесу управљања протоком ваздушног саобраћаја и капацитетом планира, координира или обавља активности на начин који је супротан пропису из члана 43. став 4. овог закона;

16) ако у својству усклађивача реда летења или координатора врши усаглашавање реда летења или доделу слотова на начин супротан пропису из члана 94. став 7. овог закона;

17) обавља некомерцијално летење сложеним моторним ваздухопловом, а није доставио Директорату изјаву којом потврђује да је одговарајуће оспособљен и да располаже средствима за извршавање одговорности у вези са коришћењем ваздухоплова (члан 97. став 1);

18) обавља некомерцијално летење супротно условима који су утврђени прописом из члана 97. став 2. овог закона;

19) одржи ваздухопловну манифестацију без одобрења Директората или ако му јединица за управљање ваздушним простором није алоцирала ваздушни простор у ту сврху (члан 98. став 1);

20) за полетање, слетање и кретање ваздухоплова не користи аеродром (члан 99. став 1);

21) за полетање и слетање користи места која се налазе изван аеродрома супротно условима које је прописао Директорат (члан 99. став 3);

22) управља ваздухопловом који изван времена отворености аеродрома полети са аеродрома или слети на аеродром у термину који није одредио оператер аеродрома (члан 103. став 4);

23) користи аеродром у ваздушном саобраћају, а нема сертификат аеродрома, дозволу за коришћење аеродрома или сагласност за коришћење аеродрома или ако у тренутку коришћења аеродром не испуњава све услове како би се ваздушни саобраћај одвијао безбедно, као и све услове у погледу обезбеђивања у ваздухопловству (члан 104);

24) користи аеродром у ваздушном саобраћају супротно условима које Директорат одреди у спецификацији дозволе за коришћење, односно спецификацији сагласности за коришћење аеродрома (члан 108. став 1);

25) не обавести Директорат и надлежну јединицу контроле летења о планираним радовима већег обима који могу да доведу до затварања аеродрома или ограничења његовог коришћења, као и о свим другим променама које се односе на услове под којим је издата дозвола, односно сагласност за коришћење аеродрома (члан 110. став 1);

26) не ограничи или трајно или привремено не прекине коришћење аеродрома који је престао да испуњава неки од услова у погледу безбедности одвијања ваздушног саобраћаја или обезбеђивања у ваздухопловству или ако о томе не обавести Директорат и надлежну јединицу контроле летења (члан 110. став 2);

27) изврши измену на аеродрому која може да утиче на спецификацију дозволе, односно сагласности за коришћење аеродрома, а не поднесе Директорату захтев за измену дозволе, односно сагласности за коришћење аеродрома (члан 111. став 1);

28) пре стручне контроле, не достави Директорату на мишљење нацрт планског документа за аеродромски комплекс и простор који се граничи са аеродромским комплексом (члан 115. став 3);

29) пре вршења стручне или техничке контроле, односно пре подношења захтева за издавање грађевинске дозволе, не достави Директорату на потврду техничку документацију која се односи на изградњу, доградњу и реконструкцију аеродрома (члан 116. став 1);

30) не обавести Директорат о радовима који не подлежу издавању грађевинске дозволе, а који могу да утичу на безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству или не достави одговарајућу документацију на захтев Директората ради прибављања потврде (члан 116. став 2);

31) не обавести Директорат о завршетку радова из члана 116. ст. 1. и 2. овог закона (члан 116. став 3);

32) у својству инвеститора или оператера аеродрома не прибави ново мишљење, односно потврду, ако је дошло до измена након издавања мишљења из члана 115. односно након издавања потврде из члана 116. став 1. или став 2. овог закона (члан 116. став 4);

33) без сагласности Директората изгради или постави објекте, инсталације или уређаје на подручју или изван подручја аеродрома, а који као препрека могу да утичу на безбедност ваздушног саобраћаја (члан 117. став 2);

34) без сагласности Директората изгради или постави објекте, инсталације или уређаје на подручју или изван подручја аеродрома, а који могу да утичу на рад радио-уређаја који се користе у ваздушној пловидби (члан 119. став 1);

35) не предузме све мере које су потребне за безбедно полетање, слетање, кретање и боравак ваздухоплова, као и пружање услуга земаљског опслуживања на аеродрому (члан 120. став 1);

36) не одреди услове за коришћење аеродрома, ради омогућавања несметане употребе маневарских површина и платформи, објеката, уређаја и опреме према намени, техничким својствима и капацитету аеродрома (члан 120. став 2);

37) не обезбеди редован преглед и одржавање полетно-слетних, рулних и других стаза, платформи, објеката, инсталација, уређаја и опреме који омогућавају безбедно полетање, слетање и кретање ваздухоплова или о њиховом стању не обавести надлежну јединицу контроле летења (члан 120. став 3);

38) не успостави управљање активностима и контролу кретања ваздухоплова и возила на платформи аеродрома (члан 121. став 1);

39) не достави Директорату изјаву о оспособљености за пружање услуга управљања платформом (члан 121. став 3);

40) не предузима мере за уклањање или спречавање настајања дивљих депонија или других садржаја који могу да привуку птице и друге животиње на аеродром или његову околину или, у случајевима када уклањање садржаја није могуће, не обезбеди да сваки ризик за ваздухоплов буде процењен и смањен на најмању могућу меру (члан 122. став 1);

41) не обезбеди осматрање кретања и растеривање птица и других животиња на подручју аеродрома и у његовој околини или не обезбеди прикупљање информација од оператера ваздухоплова, аеродромског особља и других извора о присуству птица или других животиња на аеродрому и у његовој околини или не врши анализу тих информација или не предузима друге мере којима се вероватноћа судара између птица и других животиња и ваздухоплова своди на најмању могућу меру (члан 122. став 2);

42) не постави ограду или другу прикладну препреку, ради спречавања уласка животиња које су довољно велике да могу представљати опасност за ваздухоплов, као и ради спречавања случајног или намерног приступа неовлашћених лица на део аеродрома који не представља јавну зону (члан 123. став 1);

43) не постави на аеродрому ограду или другу прикладну препреку или не предузме другу одговарајућу меру заштите аеродрома ако је Директорат приликом провере услова за издавање дозволе, односно сагласности проценио да је то постављање неопходно са становишта безбедности ваздушног саобраћаја и обезбеђивања у ваздухопловству (члан 123. став 2);

44) не обезбеди да на простору од најмање три метра од ограде аеродрома не постоји растиње или објекти који онемогућавају надгледање ограде аеродрома или који могу да се искористе за неовлашћени приступ аеродрому (члан 123. став 3);

45) не организује, у зависности од ватрогасне категорије аеродрома, спасилачко-ватрогасну службу или спасилачко-ватрогасно обезбеђење на аеродрому (члан 124. ст. 1. и 2);

46) повери обављање послова спасилачко-ватрогасне службе, односно спасилачко-ватрогасног обезбеђења организацији која не испуњава услове прописане овим законом и прописима донетим на основу њега у погледу особља, возила, опреме и средстава за гашење пожара и спасавање (члан 124. став 4);

47) не обезбеди на аеродрому службу хитне медицинске помоћи или не организује медицинско обезбеђење (члан 125. ст. 1. и 2);

48) повери обављање послова службе хитне медицинске помоћи, односно медицинског обезбеђења здравственој установи која не испуњава услове одређене овим законом и прописима донетим на основу њега (члан 125. став 5);

49) користи ваздухоплов који није уписан у Регистар ваздухоплова Републике Србије, Евиденцију ваздухоплова Републике Србије или Регистар војних ваздухоплова Републике Србије или који није способан да безбедно учествује у ваздушном саобраћају (члан 135. став 1);

50) користи ваздухоплов супротно његовој категорији, врсти или намени (члан 135. став 3);

51) у својству власника, односно корисника ваздухоплова који је уписан у Регистар ваздухоплова не пријави Директорату сваку промену података уписаних у тај регистар (члан 144. став 4);

52) користи ваздухоплов који има државну припадност Републике Србије, а не носи знаке државне припадности или ознаке регистрације или обавезне натписе (члан 145. став 2);

53) користи ваздухоплов који је уписан у Регистар ваздухоплова, а у њему се док лети не налазе уверење о регистрацији ваздухоплова или потврда о пловидбености ваздухоплова или потврда о провери пловидбености ваздухоплова или дозволе за рад уграђене опреме која емитује радио сигнале или друге исправе и књиге (члан 147. став 1);

54) пројектује или производи ваздухопловне производе, делове, уређаје и опрему супротно условима које је прописао Директорат (члан 152. став 5);

55) у својству корисника ваздухопловног производа не поступи по налогу за пловидбеност који је издао Директорат (члан 156. став 1);

56) за обављање јавног авио-превоза користи ваздухоплов који не испуњава додатне услове за успостављање и одржавање континуиране пловидбености (члан 163. став 1);

57) примењује програм одржавања ваздухоплова који није одобрио Директорат (члан 164. став 2);

58) обавља лет ваздухопловом супротно условима и ограничењима које је Директорат утврдио у дозволи за лет (члан 165. став 2);

59) обавља послове који непосредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја без одговарајуће дозволе у коју се уписују овлашћења имаоца дозволе (члан 172. став 1);

60) обавља послове који посредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја без одговарајуће потврде о обучености (члан 175. став 1);

61) обавља преглед обезбеђивања на аеродрому без сертификата (члан 175. став 3);

62) у току практичне обуке нема при себи исправу којом доказује да похађа практични део обуке (члан 187. став 2);

63) обавља послове за које је овлашћено, а не докаже здравствену способност одговарајућим лекарским уверењем (члан 188. став 1);

64) обавља здравствене прегледе ваздухопловног особља без потврде о праву на испитивање здравствене способности (члан 189. став 1);

65) обавља здравствене прегледе, врши оцену здравствене способности или издаје лекарска уверења супротно условима које је прописао Директорат (члан 189. став 2);

66) је приликом обављања својих послова под утицајем алкохола или психо-активних супстанци или у психо-физичком стању које га онемогућава да правилно обавља своје послове (члан 193. став 1);

67) обавља послове пилота ваздухоплова у јавном авио-превозу, а прешло је старосну границу утврђену чланом 196. овог закона;

68) пре лета не провери да ли су ваздухоплов и посада спремни за лет, да ли се у ваздухоплову налазе све потребне исправе и књиге или не предузме мере које су одређене оперативним приручником корисника ваздухоплова (члан 198. став 1);

69) се не повинује наређењима вође ваздухоплова (члан 198. став 2);

70) не предузме све мере које су потребне да би се спречила радња којом се угрожава безбедност ваздухоплова или лица у њему или да би се ублажиле последице извршене радње (члан 198. став 5);

71) не поступи у складу са чланом 198. став 7. или став 8. овог закона;

72) не поступи у складу са прописом из члана 199. став 5. овог закона;

73) обавља транспорт опасне робе ваздушним путем у домаћем или међународном ваздушном саобраћају супротно одредбама овог закона или међународним стандардима и препорученом праксом садржаним у Анексу 18 Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству или супротно одредбама Техничких инструкција (члан 204. став 1);

74) врши транспорт ваздушним путем предмета и материја супротно члану 205. овог закона;

75) не обезбеди да је опасна роба упакована у складу са чланом 208. или чланом 209. овог закона;

76) не обезбеди да је опасна роба означена и обележена у складу са чланом 210. овог закона;

77) у својству пошиљаоца опасне робе поступи супротно члану 211. овог закона;

78) у својству оператера ваздухоплова поступи супротно члану 212. овог закона;

79) у својству вође ваздухоплова поступи супротно члану 213. овог закона;

80) обавља послове у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају, а није обучен у складу са чланом 215. став 1. овог закона;

81) врши стручну обуку лица која обављају послове у транспорту опасне робе у ваздушном саобраћају, а нема овлашћење Директората за обављање послова инструктора за транспорт опасне робе (члан 216. став 1);

82) у својству инструктора за транспорт опасне робе не води евиденцију о издатим потврдама о стручној оспособљености или је не доставља Директорату (члан 217. став 2);

83) унесе у путничку кабину ваздухоплова и у обезбеђивано-рестриктивну зону хладно или ватрено оружје или муницију или експлозивне, запаљиве или опасне материје, као и средства или предмете који се налазе на листи забрањених предмета коју пропише Директорат (члан 230. став 1);

84) не поступи по налогу ваздухопловног инспектора (члан 251. став 4);

85) не изврши мере за отклањање неправилности наложене записником, односно решењем ваздухопловног инспектора (члан 252. став 2).

Новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) при пружању услуга контроле летења не употребљава изразе стандардне фразеологије на енглеском језику (члан 48. став 1);

2) на дужности нема при себи дозволу, сертификат или потврду о обучености, а летачко особље, контролори летења и кабинско особље – и лекарско уверење (члан 187. став 1);

3) поступи супротно члану 226. став 6. овог закона;

4) пре укрцавања у ваздухоплов не пријави при регистрацији за лет и не преда хладно или ватрено оружје или муницију овлашћеном припаднику министарства надлежног за унутрашње послове на аеродрому (члан 230. став 3);

5) без одговарајућег знака идентификације улази у контролисану и обезбеђивано-рестриктивну зону и креће се у њима или у критичним објектима, деловима инфраструктуре и системима који се користе за потребе цивилног ваздухопловства изван аеродрома (члан 231. став 1);

6) не врати знак идентификације издаваоцу у случају његовог истека важења, промене радног места, престанка радног односа или на захтев издаваоца или не обавести одмах издаваоца у случају губитка знака идентификације (члан 231. став 4);

7) у року од 48 сати од часа када је протекао рок који је одређен за отклањање неправилности, писмено не обавести ваздухопловног инспектора да ли су неправилности отклоњене (члан 252. став 3).”.

Члан 63.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 64.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе члана 37. и чл. 66–73, члана 84. став 1. тачка 17) и тач. 24)–32) и став 2, члана 87. став 1. тачка 3) и

тач.11)–21) и став 2, као и члана 89. тачка 20) и тач. 34)–53) Закона о транспорту опасног терета („Службени гласник РС”, бр. 88/10 и 104/16 – др. закон).

Члан 65.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 147

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе

Члан 1.

У Закону о транспорту опасне робе („Службени гласник РС”, број 104/16), после члана 2. додаје се члан 2а који гласи:

„Члан 2а

На поступак издавања и укидања решења о одобрењу одступања од одредаба ADR/RID/ADN, поступак издавања и одузимања дозволе за транспорт опасне робе, издавање решења о признавању иностране исправе о усаглашености, издавање сертификата о одобрењу за тип амбалаже, покретне опреме под притиском или цистерне у складу са ADR/RID/ADN, поступак именовања тела за спровођење поступка оцењивања усаглашености, поступак издавања и одузимања овлашћења стручном лицу, поступак издавања и одузимања лиценце за стручну обуку кандидата за саветника за безбедност у транспорту опасне робе, поступак издавања сертификата за саветника, поступак признавања ADR сертификата о одобрењу за возило издатог у другој држави, поступак издавања и одузимања овлашћења за вршење стручне обуке кандидата за обављање послова возача возила за транспорт опасне робе, односно лица са сертификатом о специјалистичком знању из области ADN, поступак именовања тела за оцењивање усаглашености возила, поступак издавања, продужења важења и укидања ADR сертификата о стручној оспособљености за возача возила за транспорт опасне робе, поступак издавања, продужења важења и одузимања сертификата о специјалистичком знању из области ADN и поступак издавања одобрења, вођење

евиденција и регистара прописаних овим законом примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак.”

Члан 2.

У члану 3. став 1. тачка 7) мења се и гласи:

„7) корисник контејнер-цистерне, преносиве цистерне, кола цистерне или брода је привредно друштво, друго правно лице или предузетник, на чије су име контејнер-цистерна, преносива цистерна, кола цистерна или брод регистровани или дозвољени за саобраћај;”

У тачки 31) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје се тачка 32), која гласи:

„32) стручно лице је лице оспособљено и овлашћено за испитивање преносивих цистерни, контејнер-цистерни, трајно причвршћених цистерни, батеријских возила, демонтажних цистерни, заменљивих цистерни, кола цистерни и MEGC у складу са прописима ADR/RID”.

Члан 3.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Под условом да су испуњени захтеви безбедности, министарство издаје решење о одобрењу одступања од одредаба ADR/RID/ADN.

Подносилац захтева за одобрење одступања од ADR/RID/ADN подноси министарству захтев и елаборат у коме су наведени сви релевантни подаци који показују да одступање од ADR/RID/ADN неће угрозити здравље људи и животну средину.

Ако су испуњени захтеви безбедности министарство подноси предлог за одступање у складу ADR/RID/ADN.

После одобрења из става 2. овог члана министарство доноси решење о одобрењу одступања. Решење о одобрењу одступања може бити укинато ако се утврди да предвиђене мере безбедности, односно услови под којима је одобрење добијено нису испуњени. Решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Одступања се одобравају без дискриминације, на период од пет година, осим ако у решењу није посебно назначено да се одступање одобрава на период краћи од пет година.

Подносилац захтева за издавање решења о одобрењу одступања сноси трошкове плаћања републичке административне таксе.

Ако је Република Србија закључила споразуме у складу са одељком 1.5.1 ADR/RID, односно споразуме у складу са одељком 1.5.1 ADN, превозне радње на територији Републике Србије могу да се обављају у складу са овим споразумима.

Одступања не могу да се одобре за транспорт опасне робе која је сврстана у Класу 1 ADR/RID/ADN (експлозивне материје и предмети) и Класу 7 ADR/RID/ADN (радиоактивне материје).

Члан 4.

У члану 8. став 2. после речи: „радијационе делатности” додају се речи: „или нуклеарне активности”.

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Уз захтев за издавање дозволе за транспорт опасног отпада прилаже се уговор о закљученом обавезном осигурању за превоз опасног отпада.

Услови осигурања и тарифе премија који се примењују на уговор о обавезном осигурању из става 3. овог члана морају да буду у складу са Базелским Протоколом о одговорности и накнади за штете проузроковане прекограничним кретањем опасног отпада и његовим одлагањем.”

Досадашњи ст. 3–9. постају ст. 5–11.

Члан 5.

У члану 11. став 1. тачка 1) после речи: „цистерну” додају се речи: „или танк брода”.

Члан 6.

У члану 13. став 1. речи: „у току поступка производње” бришу се.

После става 5. додају се ст. 6–10, који гласе:

„Преносиву цистерну, контејнер-цистерну, трајно причвршћену цистерну, батеријско возило, демонтажну цистерну, заменљиву цистерну, кола цистерну или MEGC из става 1. овог члана испитује и означава жигом овлашћено стручно лице, у складу с прописима из члана 4. став 1. овог закона и другим прописима.

Министарство овлашћује стручно лице ако:

- 1) испуњава услове прописа из члана 4. став 1. овог закона и других прописа;
- 2) је запослено код правног лица које је именовано за ове послове;
- 3) испуњава услове у погледу стручне оспособљености.

Решење којим се овлашћује стручно лице важи пет година и њиме се стручном лицу додељује жиг. Решење о овлашћењу је коначно у управном поступку.

Министарство одузима жиг и овлашћење за стручно лице ако оно престане да испуњава неки од услова из става 7. овог члана.

Министар ближе прописује услове у погледу стручне оспособљености које мора да испуњава овлашћено стручно лице које испитује преносиву цистерну, контејнер-цистерну, трајно причвршћену цистерну, батеријско возило, демонтажну цистерну, заменљиву цистерну, кола цистерну и MEGC, начин вођења регистра овлашћених стручних лица и изглед жига.”

Члан 7.

У члану 14. после става 9. додаје се нови став 10. који гласи:

„Министарство води базу података покретне опреме под притиском која садржи следеће податке: редни број, назив произвођача, годину израде, фабрички број, називно пуњење, јединицу мере, назив власника/корисника (ако није физичко лице), број потврде о контролисању, датум издавања потврде, назив именованог тела које је издало потврду, годину следећег периодичног контролисања и евиденцију пуњења у електронском облику која садржи назив произвођача, годину израде, фабрички број, назив власника ако није физичко лице, назив пунионице, датум пуњења, UN број материје.”

Досадашњи став 10. постаје став 11.

У досадашњем ставу 11. који постаје став 12. речи: „фиксираних цистерни” замењују се речима: „трајно причвршћених цистерни”.

После досадашњег става 12. који постаје став 13. додаје се став 14. који гласи:

„Министар ближе прописује услове за издавање и одузимање именована за оцењивање усаглашености типа амбалаже или цистерне за транспорт опасне робе.”

Члан 8.

После члана 28. додају се назив члана и члан 28а, који гласе:

„Обавезе корисника кола цистерне

Члан 28а

Корисник кола цистерне у железничком саобраћају предузима мере како би се:

- 1) применили захтеви везано за израду, опрему, испитивање и обележавање;
- 2) обавила ванредна провера, ако безбедност тела цистерне или опреме може бити угрожена услед поправке, прераде или ванредног догађаја;
- 3) подаци о активностима из тач. 1) и 2) овог става забележили у досијеу цистерне;
- 4) обезбедило да субјекат задужен за одржавање кола цистерне поседује важећи сертификат;
- 5) обезбедило да потребни технички подаци који се односе на цистерну и њену опрему буду доступни субјекту задуженом за одржавање.”

Члан 9.

У члану 31. тачка 7) после речи: „власник” додају се запета и реч: „корисник”.

Члан 10.

У називу члана 32. после речи: „власника” додају се запета и реч: „корисника”.

У ставу 1. после речи: „Власник” додају се запета и реч: „корисник”.

Члан 11.

У члану 36. став 1. речи: „прописаним у пропису из става 5. овог члана,” замењују се речима: „за одређивање броја саветника за безбедност у транспорту опасне робе,”.

У ставу 5. реч: „фeбруара” замењује се речју: „марта”.

Члан 12.

У члану 39. став 4. мења се и гласи:

„Сертификат за саветника се издаје са роком важења од пет година од дана када је кандидат положио испит, односно од дана истека важења претходног сертификата ако је кандидат у години истицања важећег сертификата положио испит за продужење важења сертификата за саветника.”

После става 8. додају се ст. 9. и 10. који гласе:

„Ако саветник пријави нестанак сертификата којем није истекао рок важења може поднети захтев за издавање дупликата сертификата.

Подносилац захтева сноси трошкове плаћања републичке административне таксе за издавање дупликата сертификата.”

Члан 13.

У члану 42. став 3. после речи: „тело” додају се запета и речи: „на нумерисаном заштићеном папиру,”.

У ставу 6. речи: „месечни”, као и речи: „и која не могу да се употребљавају у складу са чланом 75. ст. 1–5. овог закона” бришу се.

У ставу 10. речи: „(CWA 14641)” бришу се.

Став 11. мења се и гласи:

„Министарство води регистар издатих ADR сертификата о одобрењу за возило, као и евиденцију возила за која су именована тела утврдила да не испуњавају захтеве прописане ADR-ом и овим законом, а на основу извештаја које министарству достављају именована тела.”

У ставу 13. речи: „и поступак издавања” замењују се речима: „издавања и продужења важења”.

Члан 14.

У члану 43. став 7. мења се и гласи:

„Министар образује испитну комисију пред којом кандидат полаже испит из ст. 2. и 6. овог члана. Представници привредних друштава, односно других правних лица која поседују овлашћење за вршење стручне обуке кандидата за обављање послова возача возила за транспорт опасне робе не могу бити чланови испитне комисије.”

После става 16. додаје се став 17. који гласи:

„Ако возач пријави нестанак сертификата којем није истекао рок важења, може поднети захтев за издавање дупликата сертификата. Подносилац захтева сноси трошкове плаћања републичке административне таксе за издавање дупликата сертификата.”

Досадашњи ст. 17. и 18. постају ст. 18. и 19.

После става 19. додаје се став 20. који гласи:

„Одобрење из става 19. овог члана је коначно у управном поступку и издаје се на период од најдуже пет година.”

Члан 15.

У члану 46. став 1. после речи: „контролише” додају се речи: „инспектор и/или”, а реч: „ADR” замењује се речима: „овим законом”.

У ставу 3. после речи: „Ако” додају се речи: „инспектор и/или”.

Став 4. брише се.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 4. после речи: „то” додају се речи: „инспектор и/или”.

Досадашњи ст. 6, 7, 8, 9. и 10. постају ст. 5, 6, 7, 8. и 9.

Став 11. брише се.

Досадашњи став 12. који постаје став 10. мења се и гласи:

„Инспектор на основу овог закона и прописа којима се уређује инспекцијски надзор потврђује да су отклоњени разлози за искључење.”

Досадашњи ст. 13, 14. и 15. постају ст. 11, 12. и 13.

Члан 16.

После члана 47. додају се назив члана 47а и члан 47а који гласе:

„Поступање органа граничне контроле

Члан 47а

Сва возила цистерне које превозе опасну робу и возила која превозе опасну робу са високом потенцијалном опасношћу имају предност приликом преласка државне границе.”

Члан 17.

У називу члана 48. речи: „заштићену зону” замењују се речима: „заштићено подручје”.

Став 1. мења се и гласи:

„Транспорт опасне робе кроз заштићено подручје врши се у складу са прописима којима се уређује заштита природе”.

Став 2. брише се.

Члан 18.

У члану 57. после става 23. додаје се нови став 24. који гласи:

„Ако лице са сертификатом о специјалистичком знању из области ADN пријави нестанак сертификата којем није истекао рок важења може поднети захтев за издавање дупликата сертификата. Подносилац захтева сноси трошкове плаћања републичке административне таксе за издавање дупликата сертификата.”.

Досадашњи ст. 24. и 25. постају ст. 25. и 26.

После става 26. додаје се став 27. који гласи:

„Министар образује испитну комисију пред којом кандидат полаже испит из ст. 3, 4. и 5. овог члана. Представници привредних друштава, односно других правних лица која поседују овлашћење за вршење стручне обуке кандидата за стицање сертификата о специјалистичком знању из области ADN не могу бити чланови испитне комисије.”

Члан 19.

У члану 61. став 1. после речи: „одредаба” додаје се реч: „ADR/”, а после речи: „у” додаје се реч: „друмском,”.

У ставу 2. реч: „непосредна” брише се, после речи: „врши” додају се речи: „министарство или”, а после речи: „послове” додају се речи: „у складу са чланом 46. овог закона”.

Став 3. мења се и гласи:

„Надзор над спровођењем одредаба ADR/RID/ADN , овог закона и прописа на основу овог закона врше и царински органи на граници приликом обављања царинског надзора у складу са чланом 47. овог закона.”.

Члан 20.

У члану 62. став 1. после речи: „одредба” додаје се реч: „ADR/”, после речи: „у” додаје се реч: „друмском,”.

Члан 21.

У члану 64. став 1. тачка 1) после речи: „закона” додају се речи: „односно брода који не испуњава услове из члана 54. овог закона;”.

Члан 22.

У члану 68. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Поред казне за привредни преступ из става 1. овог члана, правном лицу – учеснику у транспорту, за привредни преступ којим се проузрокује опасност I категорије у складу са чланом 9. став 1. тачка 1) овог закона, изриче се заштитна мера забрана правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу – забрана обављања делатности транспорта опасне робе у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правоснажности пресуде којом је утврђена његова одговорност за проузроковање опасности I категорије.”

Члан 23.

У члану 70. став 1. тачка 9) број: „1),” брише се.

У тачки 19) после речи: „власник” додаје се запета и реч: „корисник”.

У тачки 22) број: „4” замењује се бројем: „5”.

После тачке 23) додају се тач. 24)–26), које гласе:

„24) ако корисник кола цистерне не спроводи обавезе из члана 28а;

25) ако учесник у транспорту опасне робе не достави министарству личне податке саветника за безбедност са којим је закључио уговор о ангажовању у року од 15 дана од дана закључивања уговора (члан 36. став 2).

26) ако учесник у транспорту у року из члана 36. став 2. овог закона не обавести министарство о промени саветника за безбедност којег је ангажовао (члан 36. став 4).”

Члан 24.

У члану 71. после става 3. додају се ст. 4–7. који гласе:

„Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај стручно лице ако не испита посуду под притиском или цистерну у складу са чланом 13. став 6. овог закона.

За радње из члана 68. став 1. казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 10.000 до 500.000 динара.

Поред казне за прекршај из става 1. овог члана, учеснику у транспорту, за прекршај којим се проузрокује опасност I категорије у складу са чланом 9. став 1. тачка 1) овог закона, изриче се заштитна мера забрана правном лицу да врши одређене делатности – забрана обављања делатности транспорта опасне робе у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правоснажности пресуде којом је утврђена његова одговорност за проузроковање опасности I категорије.

Поред казне за прекршај из става 5. овог члана, учеснику у транспорту, за прекршај којим се проузрокује опасност I категорије у складу са чланом 9. став 1. тачка 1) овог закона, изриче се заштитна мера забрана вршења одређених делатности - забрана вршења делатности транспорта опасне робе у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правоснажности пресуде којом је утврђена његова одговорност за проузроковање опасности I категорије.”

Члан 25.

После члана 73. додаје се члан 73а, који гласи:

„Члан 73а

Министарство за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године за претходну годину, доставља Европској комисији и Народној скупштини извештај о прекршајима и казнама, који обухвата податак о утврђеној или процењеној количини опасне робе која се превози у друмском транспорту (у превезеним тонама или у тонама по километру).”

Прелазне и завршне одредбе

Члан 26.

За цистерне и возила за која не може да се утврди усклађеност са захтевима из члана 42. ст. 1. и 2. Закона о транспорту опасне робе, а за која је издат ADR сертификат о одобрењу за возило чији рок важења није истекао до дана ступања на снагу Закона о транспорту опасне робе („Службени гласник РС”, број 104/16), до 31. децембра 2020. године издаваће се ADR сертификат о одобрењу за возила на основу годишње контроле техничких карактеристика коју, према пододељку 9.1.2.3 ADR, врше именована тела и на основу доказа о техничкој исправности са последњег редовног техничког прегледа.

ADR сертификати о одобрењу за возило који су издати пре ступања на снагу овог закона замениће се новим обрасцем ADR сертификата о одобрењу за возило приликом вршења првог наредног редовног контролисања техничке исправности возила у циљу продужења важења ADR сертификата о одобрењу за возило.

ADN сертификати о одобрењу за брод који су издати пре ступања на снагу овог закона замениће се новим обрасцем ADN сертификата о одобрењу за брод приликом вршења првог наредног редовног (периодичног) прегледа брода у циљу продужења важења ADN сертификата о одобрењу за брод.

Члан 27.

Привредна друштва, друга правна лица или предузетници који обављају делатност транспорта опасне робе дужни су да своје акте ускладе са овим законом у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Произвођачи амбалаже, односно посуда под притиском, цистерни и возила дужни су да своје акте ускладе са ADR/RID/ADN, овим законом и прописима донетим на основу овог закона, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Привредна друштва, друга правна лица или предузетници који су стекли лиценцу за стручно оспособљавање кандидата за саветника за безбедност, односно овлашћење за стручно оспособљавање кандидата за обављање послова возача, односно лица са сертификатом ADN, могу на основу те лиценце наставити са обављањем наведених послова најдуже годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Тела за оцењивање усаглашености која су овлашћена, односно именована у складу са Законом о транспорту опасног терета („Службени гласник РС”, број 88/10) и прописима донетим на основу тог закона, настављају са обављањем послова до окончања поступка именовања у складу са овим законом.

Министарство обавља послове издавања одобрења за тип амбалаже, покретне опреме под притиском, односно цистерне, до именовања тела за спровођење поступка оцењивања усаглашености амбалаже, покретне опреме под притиском, односно цистерне у складу са овим законом.

Овлашћена стручна лица која су овлашћена да испитују и означавају жигом, односно да издају извештај о испитивању амбалаже, посуде под притиском, односно цистерне, настављају са обављањем послова до именовања тела за спровођење поступка оцењивања усаглашености амбалаже, покретне опреме под притиском, односно цистерне у складу са овим законом.

Члан 28.

Прописи донети на основу Закона о транспорту опасног терета („Службени гласник РС”, број 88/10) примењују се до доношења подзаконских аката у складу са

Законом о транспорту опасне робе („Службени гласник РС”, број 104/16) и овим законом.

Прописи из става 1. овог члана примењују се ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Решења којима се издају посебне дозволе за одобравање примене одступања, а која су издата у складу са чланом 6. Закона о транспорту опасне робе („Службени гласник РС”, број 104/16), престају да важе даном приступања Републике Србије Европској унији.

Одредбе члана 4. став 2. овог закона примењиваће се до 31. децембра 2020. године.

Члан 29.

У члану 10. ст. 5, 6. и 8, члану 18. став 3. тачка 3) и став 4. тачка 1), члану 21. став 3. тачка 7), став 4. тачка 3) и став 5. тач. 1), 2) и 3), члану 22. став 4. тачка 4) и став 5. тачка 1), члану 23. став 2. тачка 3), став 3. тачка 14) подтачка (1), став 4. тач. 3) и 7) и став 5. тач. 1) и 2), члану 25. став 2. тачка 6), члану 31. став 1. тачка 3), члану 34. став 1. тачка 1), члану 45. став 1, члану 46. став 1, члану 49. став 2, члану 50. став 4, члану 52. ст. 1. и 2, члану 54. став 10. и став 13. тачка 2), члану 56. ст. 4. и 5. и члану 58. став 1, реч: „терет” у одређеном падежу замењује се речју: „роба” у одговарајућем падежу.

Члан 30.

У члану 14. став 11, члану 22. став 5. тачка 2) подтач. (3) и (5), члану 23. став 3. тачка 3), називу члана 26, члану 26. уводна реченица и тач. 1), 2) и 4), члану 70. став 1. тачка 12), речи: „расути терет” у одређеном падежу замењују се речима: „роба у расутом стању” у одговарајућем падежу.

Члан 31.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 32.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 148

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају

Члан 1.

У Закону о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају („Службени гласник РС”, број 66/15) у члану 3. став 1. тачка б) после речи: „спровођење” додају се запета и реч: „контрола”.

У тачки 11) после речи: „исклизнућа” речи: „налет воза,” бришу се.

У тачки 12) после речи: „овлашћени представник” додају се речи: „у ваздушном и водном саобраћају”.

У тачки 14) реч: „налет” брише се.

У ставу 2. после тачке 4) додаје се тачка 4а) која гласи:

„4а) незгода ваздухоплова је догађај повезан са коришћењем ваздухоплова који није удес, а који утиче или би могао да утиче на безбедност коришћења ваздухоплова;”.

После тачке б) додаје се тачка ба) која гласи:

„ба) саветник је лице које држава одреди на основу његових квалификација у циљу помоћи њеног овлашћеног представника током безбедносне истраге;”.

Члан 2.

У члану 5. став 5. речи: „воде истрагу могу Центру да доставе” замењују се речима: „воде истрагу и достављају надлежном Центру”.

Члан 3.

У члану 6. став 7. после речи: „истражном поступку као” додаје се реч: „професионалну”.

Члан 4.

У члану 7. став 1. тачка 1) подтачка (5) мења се и гласи:

„(5) прикупља и анализира све податке који се односе на безбедност ваздушног саобраћаја, нарочито у сврху спречавања удеса или озбиљних незгода, у мери у којој те активности не утичу на независност Центра и не подразумевају никакве делатности у погледу регулаторних, административних и питања која се односе на стандардизацију”.

У подтачки (6) речи: „организација међународног” замењују се речима: „Међународне организације”.

У тачки 2) подтачка (1) после речи: „циљем” додају се речи: „утврђивања узрока и”.

Члан 5.

У члану 12. став 2. тачка 2) речи: „водном и железничком” замењују се речима: „железничком и водном”.

Члан 6.

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

Центар је дужан да истражи сваки удес или озбиљну незгоду ваздухоплова који се догоди на територији Републике Србије, осим удеса или озбиљне незгоде ваздухоплова који припадају следећим категоријама:

1) ваздухоплови историјског карактера који испуњавају следећа мерила:

(1) једноставни ваздухоплови:

- чији је почетни пројекат израђен пре 1. јануара 1955. године,
- чија производња је прекинута пре 1. јануара 1975. године, или

(2) ваздухоплови који имају јасну историјску важност због:

- учешћа у важном историјском догађају, или
- истакнутог места у развоју ваздухопловства, или
- важне улоге коју су одиграли у оквиру оружаних снага државе чланице;

2) ваздухоплови који су посебно пројектовани или измењени за потребе истраживања, експерименталне и научне сврхе, ако се производе у веома малом броју;

3) ваздухоплови чијих је најмање 51% изградио аматер или недобитно удружење аматера за сопствене потребе и без комерцијалног циља;

4) ваздухоплови који су били у употреби у војним снагама, изузев ваздухоплова чије је пројектне стандарде усвојила Агенција;

5) авиони, хеликоптери или падобрани с погоном који немају више од два седишта и чија максимална маса на полетању (МТОМ), која је одређена у држави чланици, не прелази:

(1) 300 kg, за копнене авионе/хеликоптере једноседе, или

(2) 450 kg, за копнене авионе/хеликоптере двоседе, или

(3) 330 kg, за амфибије или хидроавионе/хеликоптере једноседе, или

(4) 495 kg, за амфибије или хидроавионе/хеликоптере двоседе ако је њихова максимална маса на полетању, кад се користе као хидроавиони/хеликоптери или као копнени авиони/хеликоптери, испод њихових МТОМ ограничења, или

(5) 472,5 kg, за копнене авионе двоседе опремљене падобранским системом за безбедно заустављање авиона који је монтиран на носачу авиона, или

(6) 315 kg, за копнене авионе једноседе опремљене падобранским системом за безбедно заустављање авиона који је монтиран на носачу авиона, и авионе који имају

брзину кочења или најмању трајну брзину летења у конфигурацији за слетање која не прелази 35 чворова од калибрисане брзине лета (CAS);

б) жироплани једноседи и двоседи с максималном масом на полетању која не прелази 560 kg;

7) једрилице, укључујући и оне које се ножно лансирају, чија максимална структурална маса не прелази 80 kg у верзији једноседа или 100 kg у верзији двоседа;

8) копије ваздухоплова који задовољавају мерила из тач. 1) и 4) овог става или које је пројекат структуре сличан оригиналном ваздухоплову;

9) беспилотне летелице чија оперативна маса не прелази 150 kg;

10) сваки други ваздухоплови чија маса кад су празни (maximum empty mass) не прелази 70 kg, укључујући и гориво.

Изузетно од става 1. овог члана, Центар је дужан да истражи сваки удес ваздухоплова у којем је дошло до смртне повреде, независно од категорије којој ваздухоплов припада.

У случајевима удеса или озбиљне незгоде ваздухоплова који нису обухваћени ст. 1. и 2. овог члана, као и у случају других незгода ваздухоплова, Центар покреће истраживање ако налази да је то у интересу безбедности ваздушног саобраћаја.

Ако ваздухоплов који је регистрован у Републици Србији претрпи удес или озбиљну незгоду на месту за које се не може са сигурношћу утврдити да се налази на територији било које државе, истраживање удеса или озбиљне незгоде, врши Центар”.

Члан 7.

У члану 17. став 1. речи: „сарађује или” бришу се.

У ставу 2. после речи: „одређује главни истражитељ”, тачка се брише и додају се запета и речи: „о чему Центар обавештава надлежан орган за истраживање удеса и озбиљних незгода друге државе”.

Став 3. мења се и гласи:

„Ако не постоји конфликт интереса и у складу са могућностима, Центар у истражни поступак укључује представника Европске агенције за безбедност ваздушног саобраћаја (у даљем тексту: EASA) или представника ваздухопловних власти друге државе која може да има интерес у истражном поступку, и то као:

1) саветника главном истражитељу током истрага наведених у члану 16. овог закона, под контролом главног истражитеља;

2) саветника овлашћеном представнику из става 2. овог члана, а под надзором овлашћеног представника.”

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Саветник из става 3. овог члана има право да:

1) посети место удеса и прегледа олупину ваздухоплова;

2) предложи област испитивања и добије податке о сведоцима;

3) добије копије свих релевантних докумената и података;

4) учествује у ишчитавању снимљених записа, осим у случајевима видео и аудио записа из пилотске кабине авиона;

5) учествује у истражним поступцима ван места удеса или озбиљне незгоди, као што су испитивање компонената ваздухоплова, тестирања и симулације, стручни састанци, састанци о току истраге, осим када су истражни поступци повезани са утврђивањем узрока или припреме безбедносних препорука.”

Члан 8.

У члану 19. став 2. мења се и гласи:

„Корисник ваздухоплова који је учествовао у удесу или озбиљној незгоди је дужан да информације о лицима и опасној роби на лету достави Центру, на његов захтев”.

Члан 9.

У члану 21. став 1. после речи: „државе пројектовања ваздухоплова”, ставља се запета и додају се речи: „Европску комисију, EASA, Међународну организацију цивилног ваздухопловства, друге државе које могу да буду заинтересоване”.

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. који постаје став 2. мења се и гласи:

„Органи и организације из става 1. овог члана учествују у истрази коју води Центар путем овлашћеног представника, који може да има саветника под његовом контролом, са правима саветника из члана 17. став 4. овог закона”.

Члан 10.

Назив члана 22. и члан 22. мењају се и гласе:

„Однос са другим органима

Члан 22.

Центар обавља послове истраживања самостално или ако је потребно, у сарадњи са другим државним органима у складу са међусобним споразумом.

Обавештење о удесу или озбиљној незгоди, као и извештај о удесу или озбиљној незгоди, Центар доставља надлежним правосудним органима на њихов захтев.

Ако се током истражног поступка установи или посумња на акт незаконитог ометања у смислу прописа којима се уређује ваздушни саобраћај, Центар о томе обавештава надлежне органе.

У случају незаконитог ометања из става 3. овог члана, Центар на захтев надлежних органа, доставља расположиве податке, осим података из члана 26. овог закона, као и података који би могли да ограниче или да утичу на послове Центра”.

Члан 11.

У члану 23. став 3. тачка 7) после речи: „обуку” додају се речи: „ваздухопловног особља”, а речи: „надлежне цивилне ваздухопловне власти” замењују се речима:

„Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије (у даљем тексту: Директорат).”.

Члан 12.

У члану 25. став 10. после речи: „Центар” запета и речи: „на предлог руководиоца радне групе,” бришу се.

Члан 13.

У члану 27. став 1. речи: „у облику”, бришу се, а после речи: „који” додају се речи: „по облику и садржини”.

У ставу 8. после речи: „министарству,” додаје се реч: „Директорату,”.

У ставу 11. реч: „уверења” замењује се речима: „дозволе за обављање ваздухопловно-техничке делатности пројектовања”.

У ставу 12. после речи: „Центра,” додаје се реч: „Директорат,” а реч: „уверења” замењује се речима: „дозволе за обављање ваздухопловно-техничке делатности пројектовања”.

У ставу 13. после речи: „саобраћају” запета и речи: „као и у базу догађаја у ваздушном саобраћају коју води Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије” бришу се.

Члан 14.

У члану 28. став 1. мења се и гласи:

„Центар издаје безбедносне препоруке на основу анализе података и резултата спроведене истраге. Центар може да изда безбедносне препоруке и на основу анализа серије удеса, озбиљних незгода и незгода ваздухоплова.”.

У ставу 4. после речи: „безбедносних препорука” додају се речи: „и о томе обавесте Центар.”.

Члан 15.

У члану 29. став 3. Речи: „цивилне ваздухопловне власти Републике Србије” замењују се речју: „Директората”.

Члан 16.

У члану 30. став 5. мења се и гласи:

„Железнички превозници, управљач, друга укључена лица и Дирекција ако има сазнања, морају без одлагања да обавесте Центар о несрећи или незгоди у железничком саобраћају”.

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Министар ближе прописује поступак и начин пријављивања несрећа и незгода у железничком саобраћају”.

Члан 17.

У члану 31. став 2. мења се и гласи:

„Центар има право, што је пре могуће и у сарадњи са другим надлежним истражним органима, на:

1) слободан приступ месту несреће или незгоде, до умешаних возила, инфраструктурних објеката, као и до објеката и уређаја за управљање саобраћајем и сигнализацијом;

2) попис доказа до којих је могуће доћи у тренутку спровођења истраге на месту несреће или незгоде и надзор над уклањањем олупина, инфраструктурних објеката и постројења или њихових саставних делова ради прегледа и анализе;

3) приступ и употребу снимака уређаја за снимање аудио и видео записа на возу и евидентирање рада система сигнализације и контроле саобраћаја;

4) приступ резултатима обдукције тела жртава и информацијама о здравственом стању повређених;

5) приступ резултатима истраге возног особља и других лица умешаних у несрећу или незгоду;

6) саслушавање умешаних железничких радника и других сведока;

7) приступ свим релевантним документима и подацима које поседују управљач, умешани железнички превозници, Дирекција и други органи и организације.”.

Члан 18.

У члану 32. став 3. после тачке на крају додају се речи: „Одредбе члана 20. овог закона које се односе на Радну групу Центра, примењују се и на истражни поступак у железничком саобраћају”.

У ставу 5. речи: „настрадала лица и њихова породица” замењују се речима: „породице лица са смртним повредама”.

После става 7. додају се ст. 8. и 9. који гласе:

„Центар може затражити стручну или техничку помоћ од истражних органа других држава или Европске агенције за железнице (ERA).

Министар ближе прописује начин спровођења поступка истраживања несрећа и незгода у железничком саобраћају које врши Центар”.

Члан 19.

У члану 33. став 2. после тачке на крају додају се речи: „Пре објављивања извештаја на достављени предлог Радне групе сагласност даје главни истражитељ”.

Члан 20.

У члану 34. став 1. речи: „министарство и” бришу се.

Ставови 2. и 3. мењају се и гласе:

„Центар доставља министарству годишњи извештај из члана 33. став 5. овог закона.

Центар доставља Европској агенцији за железнице (ERA) коначне извештаје о истрази и годишњи извештај.”

Члан 21.

У члану 35. у ставу 1. речи: „наредбом доноси” замењују се речју: „издаје”.

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Дирекција предузима мере да се безбедносне препоруке узму у обзир, као и да се поступи по њима”.

Досадашњи став 4. постаје став 5. а после речи: „узимају у обзир” додају се речи: „на одговарајући начин”.

Досадашњи став 5. који постаје став 6. мења се и гласи:

„Органи и организације из става 3. овог члана којима су упућене безбедносне препоруке осим органа и организација других држава и међународних организација, дужни су да поднесу најмање једном годишње извештај Центру о мерама које су предузете или планиране да се предузму на основу издатих безбедносних препорука у претходној години, а најкасније до 31. јула текуће године.”

После става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

„Министар ближе прописује начин спровођења поступка за праћење безбедносних препорука.”

Члан 22.

У члану 47. став 1. речи: „наредбом доноси” замењују се речју: „издаје”.

Члан 23.

У члану 51. став 2. после тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) не достави информације о лицима и опасној роби на захтев Центра (члан 19. став 2);”.

Члан 24.

У члану 52. став 1. после тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) не достави информације о лицима и опасној роби на захтев Центра (члан 19. став 2);”.

Члан 25.

Центар за истраживање несрећа у саобраћају образован Законом о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају („Службени гласник РС”, број 66/15) наставља са радом као Центар за истраживање несрећа у саобраћају, у складу са овим законом.

Члан 26.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 27.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 149

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају

Члан 1.

У Закону о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 68/15, 41/18 и 44/18 – др. закон) у члану 2. после тачке 14) додаје се тачка 14а), која гласи:

„14а) *лимо сервис* је јавни превоз који се обавља путничким возилом које је изнајмљено са услугом возача;”.

Тачка 31) мења се и гласи:

„31) *путни налог* је документ који се издаје за аутобус и путничко возило којим се обавља превоз у друмском саобраћају;”.

Тачка 41) мења се и гласи:

„41) *такси превоз* је јавни превоз који се обавља путничким возилом и за који се накнада обрачунава таксиметром;”.

После тачке 41) додаје се тачка 41а), која гласи:

„41а) *такси превозник* је привредно друштво или предузетник коме је у складу са одредбама овог закона одобрено обављање такси превоза;”.

Тачка 44) мења се и гласи:

„44) *такси возач* је физичко лице које управља такси возилом и обавља такси превоз као предузетник или као запослени код предузетника или привредног друштва;”.

У тачки 45) после речи: „такси дозвола” додају се речи: „за возача”, а речи: „правног лица” замењују се речима: „привредног друштва”.

Члан 2.

У члану 5. став 1. после речи: „субјеката којима се обавља превоз” додају се речи: „за сопствене потребе”.

Члан 3.

После члана 12. додаје се члан 12а, који гласи:

„Члан 12а

Лимо сервис сматра се јавним превозом.”.

Члан 4.

Члан 87. мења се и гласи:

„Члан 87.

Такси превоз обавља се на основу решења о одобравању такси превоза (у даљем тексту: одобрење) које издаје општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, у оквиру дозвољеног броја такси возила који је утврђен актом из члана 94. став 4. овог закона.

Одобрење се издаје привредном друштву или предузетнику који у регистру привредних субјеката има регистровану претежну делатност „такси превоз” и који испуњава услове у погледу седишта, возача, возила и пословног угледа.”.

Члан 5.

После члана 87. додају се чл. 87а–87д, који гласе:

„Члан 87а

Услов у погледу седишта испуњава привредно друштво ако има седиште на територији јединице локалне самоуправе која издаје одобрење. У седишту морају се налазити пословне просторије у којима се чувају основни пословни документи, посебно рачуноводствени документи, документи о људским ресурсима и други документи битни за обављање делатности такси превоза.

Услов у погледу седишта испуњава предузетник ако на територији јединице локалне самоуправе која издаје одобрење има седиште и пребивалиште.

Члан 87б

Возач мора да испуњава следеће услове:

- 1) да има возачку дозволу В категорије;
- 2) да има звање возача путничког аутомобила трећег степена стручне спреме или звање возача аутобуса и теретног моторног возила четвртог степена стручне спреме или звање техничара друмског саобраћаја или звање возача специјалисте петог степена стручне спреме;
- 3) да има радно искуство на пословима возача моторног возила од најмање пет година;

4) да има уверење о здравственој способности за управљање моторним возилом које је прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима утврђено за возаче којима је управљање возилом основно занимање.

Возач не може бити лице које је осуђено на казну затвора дужу од две године за кривично дело против живота и тела, полне слободе, имовине, безбедности јавног саобраћаја, здравља људи и јавног реда и мира, док трају правне последице осуде, као ни лице коме је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом, док траје изречена мера.

Возач мора да има положен испит о познавању јединице локалне самоуправе ако према подацима Републичког завода за статистику на последњем попису становништва јединица локалне самоуправе има више од 100.000 становника.

Јединица локалне самоуправе прописује програм, начин и трошкове полагања испита из става 3. овог члана. Програм садржи област која се односи на познавање прописа којима се уређује такси превоз и област о познавању јединице локалне самоуправе, а може да садржи и познавање страног језика.

Возач мора бити у радном односу код предузетника или привредног друштва.

У предузетничкој радњи услове за возача мора да испуњава предузетник.

Члан 87в

Возило мора да испуњава следеће услове:

- 1) да је путничко возило у власништву, односно лизингу привредног друштва или предузетника;
- 2) да је регистровано за пет места за седење, укључујући и место за седење возача;
- 3) да има најмање двоја врата са десне стране и управљач на левој страни;
- 4) да има клима уређај који није накнадно уграђен;
- 5) да размак осовина буде најмање 2.550 mm и запремине корисног пртљажног простора најмање 350 l;
- 6) да има уграђен исправан таксиметар који је подешен и оверен искључиво у складу са законом којим се уређује метрологија и одлуком из члана 94. став 6. овог закона;
- 7) да је регистровано према месту седишта привредног друштва, односно предузетника са регистарским таблицама чија регистарска ознака садржи латинична слова ТХ на задње две позиције;
- 8) да има кровну ознаку издату у складу са чланом 89а овог закона;
- 9) да испуњава ближе и посебне услове које прописује јединица локалне самоуправе у погледу обавезе обележавања возила, изгледа и уредности возила, као и исправности опреме возила.

Члан 87г

Привредно друштво не испуњава услов пословног угледа ако му је правноснажно изречена заштитна мера забране вршења делатности јавног превоза у друмском

саобраћају прописана законом којим се уређују привредни преступи или законом којим се уређују прекршаји, док траје изречена мера.

Предузетник не испуњава услов пословног угледа ако му је правноснажно изречена заштитна мера забране вршења делатности јавног превоза у друмском саобраћају прописана законом којим се уређују прекршаји, док траје изречена мера.

Привредно друштво или предузетник не испуњава услов пословног угледа ако има неизмирене пореске обавезе по основу регистроване делатности.

Дуговања која се редовно измирују по основу репрограма дуга не сматрају се неизмиреним пореским обавезама у смислу става 3. овог члана.

Члан 87д

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, најмање једном у три године, врши проверу испуњености услова за обављање такси превоза.

Ако се у вршењу провере утврди да је такси превозник престао да испуњава неки од услова за обављање такси превоза, општинско, односно градско веће укинуће одобрење, с тим што се пре укидања одобрења одређује рок у коме је такси превозник дужан да достави доказе о испуњености прописаних услова, осим доказа о чињеницама о којима се води службена евиденција.”.

Члан 6.

Члан 88. мења се и гласи:

„Члан 88.

Захтев за издавање одобрења подноси се општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја.

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, издаје одобрење за обављање такси превоза на територији те јединице локалне самоуправе ако је број возила који се уноси у одобрење у оквиру дозвољеног броја такси возила и ако привредно друштво и предузетник испуњава услове из чл. 87, 87а, 87б, 87в тач. 1)–5) и 87г овог закона.

Привредно друштво и предузетник дужан је да у року од 40 дана од дана пријема одобрења пријави почетак обављања делатности органу надлежном за регистрацију привредних субјеката као и да општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја, достави доказе о испуњености услова из члана 87в тач. 6)–9) овог закона.

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, на основу издатог одобрења из става 2. овог члана издаје уверење које садржи марку, тип и број шасије возила, на основу кога се у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, издају регистарске таблице чија регистарска ознака садржи латинична слова ТХ на задње две позиције, према месту седишта привредног друштва, односно предузетника.

Ако у остављеном року не буду достављени докази из става 3. овог члана, општинско, односно градско веће укинуће одобрење.

Такси превознику који у остављеном року достави доказе из става 3. овог члана, општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, издаје такси дозволу за возача и такси дозволу за возило.

Такси превозник има право да отпочне да обавља такси превоз на основу издатог одобрења после издавања дозвола из става 6. овог члана.

Обрасце такси дозвола из става 6. овог члана прописује јединица локалне самоуправе.

Такси превозник који промени правну форму или изврши статусну промену може да обавља такси превоз на основу новог одобрења које општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, издаје на захтев правног следбеника такси превозника, само ако су испуњени услови из чл. 87, 87а, 87б, 87в и 87г овог закона и ако је број возила који се уноси у ново одобрење у оквиру дозвољеног броја такси возила.

Такси превозник дужан је да општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја, пријави сваку промену у погледу возила и возача за које су издате одговарајуће такси дозволе, у року од 15 дана од дана настале промене.

Такси превозник дужан је да општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја, пријави прекид обављања делатности у року од два дана од дана пријаве у регистру привредних субјеката.”.

Члан 7.

После члана 88. додаје се члан 88а, који гласи:

„Члан 88а

Одобрење престаје да важи по сили закона:

- 1) брисањем привредног друштва и предузетника из регистра привредних субјеката;
- 2) променом седишта привредног друштва, односно седишта или пребивалишта предузетника, на територију друге јединице локалне самоуправе;
- 3) правноснажношћу одлуке којом је привредном друштву изречена заштитна мера забране вршења делатности јавног превоза у друмском саобраћају, прописана законом којим се уређују привредни преступи или законом којим се уређују прекршаји;
- 4) правноснажношћу одлуке којом је предузетнику изречена заштитна мера забране вршења делатности јавног превоза у друмском саобраћају прописана законом којим се уређују прекршаји.”.

Члан 8.

У члану 89. став 1. после речи: „такси дозвола” додају се речи: „за возача”.

Ставови 2. и 3. бришу се.

Члан 9.

После члана 89. додаје се члан 89а, који гласи:

„Члан 89а

Возило којим се обавља такси превоз обележава се истицањем кровне ознаке која има инсталирано осветљење и садржи натпис „ТАХИ”, број кровне ознаке и ознаку издаваоца кровне ознаке.

Такси превозник користи кровну ознаку коју издаје општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја или кровну ознаку коју издаје правно лице са којим такси превозник има закључен уговор о пословно-техничкој сарадњи о пружању услуге радио везе или услуге информационах технологија.

Правно лице издаје кровну ознаку такси превознику који достави сагласност општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја.

Јединица локалне самоуправе прописује изглед и димензије кровне ознаке коју издаје општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, као и услове и начин давања сагласности за коришћење кровне ознаке коју издаје правно лице.

Забрањено је издавати и користити кровне ознаке без претходно прибављене сагласности општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја.

Рекламни панои на крову такси возила могу се постављати у складу са прописима о безбедности саобраћаја на путевима.

Рекламни пано мора бити постављен тако да не заклања кровну ознаку.

Рекламне налепнице на бочним странама и вратима такси возила морају бити у складу са прописима о безбедности саобраћаја на путевима.

Забрањено је постављати рекламне паное и налепнице на којима се рекламира услуга лица које не поседује одобрење, сагласност или други акт надлежног органа, ако је одобрење, сагласност или други акт надлежног органа прописан као услов за обављање те делатности.”.

Члан 10.

У члану 90. став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Члан 11.

Члан 91. мења се и гласи:

„Члан 91.

Такси превозник може да обавља такси превоз само на територији јединице локалне самоуправе која му је издала одобрење.

Изузетно, такси превозник може да обави такси превоз преко територије, односно превоз који се завршава на територији јединице локалне самоуправе за коју нема

одобрење, ако је такси превоз започет на територији јединице локалне самоуправе која му је издала одобрење.

Такси превозник који обави превоз у смислу става 2. овог члана дужан је да одмах по изласку путника из возила уклони кровну ознаку.

У случају када је потребно да истог путника врати, таксиметар мора бити укључен све време чекања.”.

Члан 12.

После члана 91. додају се чл. 91а–91г, који гласе:

„Члан 91а

Такси возач је дужан да прими у возило сваког путника у границама расположивих седишта и изврши вожњу до захтеваног одредишта.

Такси возач може одбити захтев за превозом ако се одредиште превоза не налази на територији јединице локалне самоуправе за коју има одобрење.

Такси возач може одбити захтев за превозом ако оцени да је пртљаг путника такав да може да оштети или упрља пртљажни простор, као и у случају када је пртљаг кабаст или тежак и не може да стане у пртљажни простор, односно може изазвати преоптерећење такси возила.

Под пртљагом сматра се кофер, путна торба, кофа, склопива инвалидска колица, склопива колица за бебе, спортска опрема и друге ствари чије су димензије веће од 40x20x55 cm, односно масе веће од 8 kg.

Под ручним пртљагом сматра се женска ташна, акти ташна, преносиви рачунар, кишобран, фотоапарат, штап за помоћ при кретању, штаке и сличне ствари које путник сам чува, носи са собом и уноси у такси возило у простор за путнике.

Члан 91б

Приликом обављања превоза мора бити укључен таксиметар, осим у случају када превоз отпочиње са такси стајалишта на локацијама од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе.

Такси возач је дужан да приликом отпочињања превоза укључи таксиметар, односно преузме од путника потврду о фиксној цени када превоз отпочиње са такси стајалишта на локацијама од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе.

Локација од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе је аеродром, железничка станица, аутобуска станица и лука, која је актом јединице локалне самоуправе утврђена као таква.

Такси превозник је дужан да за извршену услугу превоза наплати цену превоза у износу који показује таксиметар у тренутку завршетка превоза или цену из потврде о фиксној цени превоза са локација из става 3. овог члана.

Такси превозник је дужан да изда рачун кориснику услуге такси превоза за обављени превоз, који садржи назив и седиште такси превозника, датум, релацију или километражу и цену превоза.

Члан 91в

Такси возач је дужан да возњу обави најкраћом трасом до одредишта, а ако то није и најповољнија траса у погледу цене превоза, дужан је да препоручи повољнију трасу, осим у случају када путник захтева одређену трасу.

Када се возња обавља са локације од посебног интереса за локалну самоуправу такси возач бира трасу.

Када је такси возило у функцији јавног превоза, такси возач је дужан да истакне кровну ознаку.

Осветљење кровне ознаке мора бити искључено увек када је путник у возилу.

Услуга такси превоза који отпочиње са такси стајалишта пружа се возилом по избору корисника услуге, осим услуге такси превоза који отпочиње са такси стајалишта на локацији од посебног интереса.

Члан 91г

Такси возилом не могу се превозити деца млађа од шест година без пунолетног пратиоца.

Такси возилом не могу се превозити посмртни остаци и угинуле животиње.

Лица која се насилно понашају, лица под дејством алкохола или дроге, лица која могу запрљати или оштетити унутрашњост такси возила и кућни љубимци, могу се превозити такси возилом само уз сагласност такси возача.

У делу путничког возила којим се обавља такси превоз намењеном за превоз путника не могу се смештати ствари које нису ручни пртљаг, осим уз сагласност такси возача.”.

Члан 13.

Члан 92. мења се и гласи:

„Члан 92.

Привредни субјекти из члана 87. овог закона не могу било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење кровне ознаке, одобрења, такси дозволе, такси возила и друго, да омогуће другим правним лицима, предузетницима или физичким лицима да обављају такси превоз.

Забрањено је пружање услуге радио везе, односно услуге информационих технологија или пружање услуге на други начин, са циљем:

- 1) да се корисник превоза и субјект који пружа услугу такси превоза, а не поседује одобрење надлежног органа, доведу у везу ради уговарања превоза;
- 2) да се кориснику превоза понуди услуга превоза коју пружа субјект који не поседује одобрење надлежног органа јединице локалне самоуправе;
- 3) да се кориснику превоза понуди услуга такси превоза по цени превоза која није у складу са одлуком јединице локалне самоуправе.

Привредни субјекти који пружају услуге радио везе, односно услуге информационах технологија, дужни су да послују у складу са прописима којима се уређују електронске комуникације, електронско пословање и електронска трговина.”.

Члан 14.

Члан 93. мења се и гласи:

„Члан 93.

У возилу којим се обавља такси превоз мора се налазити:

- 1) фотокопија одобрења или одобрење у електронском облику;
- 2) такси дозвола за возача;
- 3) такси дозвола за возило;
- 4) ценовник утврђен одлуком јединице локалне самоуправе;
- 5) уговор о раду за возача запосленог код такси превозника;
- 6) доказ о осигурању путника у јавном превозу од последица несрећног случаја;
- 7) обавештење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја о броју телефона на који корисник такси превоза може изјавити притужбе на пружену такси услугу;
- 8) фотокопија сагласности или сагласност у електронском облику из члана 89а став 3. овог закона;
- 9) документа утврђена актом јединице локалне самоуправе.”.

Члан 15.

У члану 94. после става 3. додају се нови ст. 4. и 5, који гласе:

„Јединица локалне самоуправе на основу програма из става 2. овог члана доноси акт којим утврђује дозвољени број возила за обављање такси превоза.

Ако не донесе програм из става 2. овог члана, јединица локалне самоуправе дозвољени број возила за обављање такси превоза утврђује на следећи начин:

- 1) за јединице локалне самоуправе које имају више од 100.000 становника број становника дели се са 400;
- 2) за јединице локалне самоуправе које имају мање од 100.000 становника број становника дели се са 600;

при чему се као број становника јединице локалне самоуправе узима податак Републичког завода за статистику са последњег пописа становништва.”.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 6, речи: „уређује посебне услове које треба да испуни превозник, карактеристике и обележја такси возила и начин обављања такси превоза који нису дефинисани овим законом” замењују се речима: „ближе уређује начин обављања такси превоза.”.

После досадашњег става 4, који постаје став 6, додаје се нови став 7, који гласи: „Одлуком из става 6. овог члана утврђује се ценовник услуга такси превоза у коме је

приказана цена такси услуге пређеног километра, старта, минута чекања, доласка на адресу по позиву, превоз пртљага по комаду, као и фиксна цена превоза са локације од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 8, број: „4” замењује се бројем: „6”, а после речи: „овог члана” додају се речи: „и ценовником из става 7. овог члана.”

У досадашњем ставу 6, који постаје став 9, после речи: „води регистар” додају се речи: „такси превозника,” а после речи: „кровних ознака” додају се речи: „за свако возило за које је издата такси дозвола.”

У досадашњем ставу 7, који постаје став 10, број: „6” замењује се бројем: „9”, после речи: „садржи нарочито” додају се речи: „пословно име, седиште и матични број такси превозника, број и датум одобрења,” а после речи: „број такси дозволе” додају се речи: „за возача, односно возило, број шасије”.

Члан 16.

После члана 137. додаје се глава Va ЛИМО СЕРВИС и чл. 137а–137д, који гласе:

„Va ЛИМО СЕРВИС

Члан 137а

Привредно друштво или предузетник може да обавља лимо сервис ако поседује решење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја, којим је утврђено да привредно друштво или предузетник има регистровану претежну делатност „такси превоз” и испуњава услове у погледу седишта прописане у члану 87а став 1. овог закона, услове у погледу пословног угледа прописане у члану 87г ст. 1. и 2. овог закона, као и услове у погледу возила и возача.

Лимо сервис може се обављати само путничким возилима која имају једну од следећих карактеристика:

- 1) возило од историјског значаја (олдтајмер);
- 2) лимузина која није серијски произведена и има дужину најмање 7 m;
- 3) возило високе класе, односно луксузно возило које има вредност већу од 25.000 евра каталожке вредности, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења захтева за издавање решења, као и које није старије од пет година;
- 4) возило са 7+1 или 8+1 места за седење које има уграђен дигитални тахограф и није старије од пет година.

Путничко возило из става 2. тачка 4) овог члана мора на бочним странама имати пословно име превозника и натпис „лимо сервис”.

Прималац лизинга и закупац путничког возила из става 2. тачка 4) овог члана сматра се власником у погледу права и обавеза из става 3. овог члана.

Услов у погледу возила испуњава привредно друштво или предузетник ако у власништву или лизингу има најмање једно путничко возило из става 2. овог члана.

Ако испуњава услов из става 5. овог члана, привредно друштво или предузетник за обављање лимо сервиса може користити путничка возила из става 2. овог члана и по основу закупа, који не може бити краћи од шест месеци.

Уговор о закупу путничког возила мора бити оверен код органа надлежног за оверу, ако је једна од уговорних страна физичко лице.

Путничка возила којима се обавља лимо сервис, а која су узета у закуп, не могу се давати у подзакуп.

Услов у погледу возача испуњава привредно друштво или предузетник, ако у радном односу има најмање једног возача.

Возач путничког возила из става 2. тач. 1)–3) овог члана мора да има најмање 21 годину старости, као и да најмање три године има возачку дозволу В категорије.

Возач путничког возила из става 2. тачка 4) овог члана мора да има лиценцу за обављање послова професионалног возача возила најмање D1 категорије.

Превозник је дужан да општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја, пријави сваку промену у погледу седишта и возила која су унета у решење из става 1. овог члана, у року од 15 дана од дана настале промене.

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, води евиденцију превозника који имају право на обављање лимо сервиса.

Евиденција из става 13. овог члана садржи пословно име привредног друштва и предузетника, број и датум решења из става 1. овог члана и регистарске ознаке путничких возила којима има право да обавља превоз.

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, дужна је да два пута годишње достави Министарству извештај о привредним субјектима који имају право да обављају лимо сервис, са подацима из става 14. овог члана.

Извештај из става 15. овог члана за првих шест месеци текуће године доставља се најкасније до 15. јула текуће године, а за других шест месеци текуће године најкасније до 15. јануара наредне године.

На привредна друштва и предузетнике из става 1. овог члана који обављају превоз возилима из става 2. тачка 4) овог члана, као и на физичка лица која управљају овим возилима, примењују се одредбе прописа којима се уређују радно време посаде возила у друмском превозу и тахографи.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Члан 137б

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја најмање једном у три године врши проверу испуњености услова за обављање лимо сервиса.

Ако се у вршењу провере утврди да је превозник престао да испуњава неки од услова за обављање лимо сервиса, општинско, односно градско веће укинуће решење из члана 137а став 1. овог закона, с тим што се пре укидања решења одређује рок у ком

је превозник дужан да достави доказе о испуњености прописаних услова, осим доказа о чињеницама о којима се води службена евиденција.

Члан 137в

Лимо сервис може се обављати само путничким возилима чије су регистарске ознаке унете у решење из члана 137а став 1. овог закона.

За време обављања лимо сервиса, у доњем десном углу ветробранског стакла путничког возила из члана 137а став 2. тач. 1)–3) овог закона мора се налазити табла на којој је исписано пословно име превозника и речи „лимо сервис”.

У возилу којим се обавља лимо сервис мора се налазити фотокопија решења или решење у електронском облику из члана 137а став 1. овог закона, уговор из члана 137д став 1. овог закона и уговор о раду за возача, односно други уговор у складу са законом којим се уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, односно по основу рада или оверена фотокопија, односно електронски облик тих уговора за возаче који су радно ангажовани.

Члан 137г

Превозник је дужан да:

1) на улазу у седиште, односно простор у коме обавља делатност видно истакне пословно име и седиште;

2) на улазу у простор у коме обавља делатност видно истакне радно време и да га се придржава у свом пословању;

3) у сваком пословном простору, односно месту пословања, истакне цене услуга које пружа, односно пре пружене услуге обавести корисника о висини цене;

4) се придржава цена из тачке 3) овог става;

5) у делу издавања рачуна поступи на прописан начин;

6) на истинит, јасан, разумљив и необмањујући начин у истицању понуде обавештава кориснике о услузи превоза коју нуди, у погледу врсте, начина пружања услуге превоза, цене и др;

7) води евиденцију уговорених превоза која садржи податке о путничком возилу, возачу и трајању превоза;

8) сву документацију у вези са уговореним превозима чува две године.

Возач путничког возила мора бити у радном односу или радно ангажован код превозника.

Члан 137д

Лимо сервис обавља се на основу уговора, закљученог у писаном или електронском облику, тако што се путничко возило изнајмљује у целини. Сврху, циљ и трајање превоза утврђује корисник превоза и сви путници су сагласни са дестинацијом и током путовања, односно врстом услуге. Цена превоза се не обрачунава и не наплаћује на начин који је карактеристичан за остале врсте превоза (такси превоз, линијски превоз, ванлинијски превоз и посебан линијски превоз).

У возилу којим се обавља превоз мора се налазити документација из које се несумњиво може утврдити сврха, циљ и трајање путовања, као и начин обрачунавања цене превоза.

Цена превоза се обрачунава на основу јединице времена (час или дан), при чему трајање превоза не може бити краће од три часа.

Није дозвољено закључивање уговора супротно ставу 1. овог члана.

Лимо сервис не може се нудити на јавним површинама (путевима, трговима, такси или аутобуским стајалиштима и сл.).

Лимо сервис се може обавити само ако је превоз претходно уговорен у седишту превозника.

Превозник је дужан да у седишту евидентира превоз пре отпочињања превоза.

Након извршења превоза возило се мора без одлагања вратити у седиште, осим ако се отпочиње превоз по новом уговору о превозу, који је закључен и евидентиран пре него што је возило напустило седиште.

Забрањено је прихватање, посредовање, обављање и оглашавање лимо сервиса које корисника превоза доводи у заблуду о којој врсти превоза се ради.

Забрањено је обављање лимо сервиса на такав начин да превоз има елементе других врста превоза, као што су релација, унапред дефинисано време поласка и доласка и места уласка и изласка путника, као и одредишта.

Забрањено је пружање услуге радио везе, односно услуге информационих технологија или пружање услуге на други начин, са циљем:

1) да се корисник превоза и субјект који пружа услугу лимо сервиса, а не поседује решење из члана 137а став 1. овог закона, доведу у везу ради уговарања превоза;

2) да се кориснику превоза понуди услуга превоза коју пружа субјект који не поседује решење из члана 137а став 1. овог закона;

3) да се кориснику превоза понуди услуга превоза тако што се путничко возило не изнајмљује у целини, већ се појединачно изнајмљује место за седење.”.

Члан 17.

У члану 147. у тачки 10) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 10) додаје се тачка 11), која гласи:

„11) наступи као анонимни корисник услуге (прикривени путник) само у случајевима када се коришћењем других доказних радњи не могу прикупити подаци од значаја за вршење инспекцијског надзора или би то било знатно отежано, односно уколико основано сумња да се ради о нерегистрованој делатности, уз претходно прибављање посебног писаног налога за инспекцијски надзор.”.

Члан 18.

У члану 148. став 1. у тачки 8) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 8) додаје се тачка 9), која гласи:

„9) искључи путничко возило којим се лимо сервис обавља противно одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од десет дана, а у случају поновног искључивања путничког возила истог превозника, у трајању од 30 дана.”.

Члан 19.

У члану 154. став 1. после речи: „ванлинијског превоза у домаћем превозу” додају се запета и речи: „лимо сервиса”.

Члан 20.

У члану 155. став 1. после речи: „посебан линијски превоз,” додају се речи: „лимо сервис,”.

Члан 21.

После члана 156. додаје се члан 156а, који гласи:

„Члан 156а

У извршавању надлежности града и града Београда у области такси превоза, контролу над применом одредаба овог закона којима се уређује такси превоз, врши и комунална полиција.

Ако у вршењу контроле комунални полицајац утврди да такси превоз обавља правно лице, предузетник или физичко лице које нема одобрење, дужан је и овлашћен да привремено одузме возило, сачини записник о утврђеном чињеничном стању, изда потврду о одузетом возилу и без одлагања записник и потврду достави градској управи, односно управи надлежној за инспекцијске послове у области саобраћаја.

Овлашћено лице градске управе, односно управе надлежне за инспекцијске послове у области саобраћаја дужно је да, у року од седам дана од дана достављања записника и потврде градској управи, односно управи надлежној за инспекцијске послове у области саобраћаја, примени овлашћење из члана 149. став 1. тачка 5) овог закона или да возило врати лицу од кога је одузето.

У примени овлашћења из става 2. овог члана комунални полицајац поступа на начин утврђен прописом из члана 158. став 3. овог закона.”.

Члан 22.

После члана 157. додаје се члан 157а, који гласи:

„Члан 157а

Ако у вршењу послова инспекцијског надзора Инспектор, овлашћено лице аутономне покрајине и овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја, утврди да лице које обавља лимо сервис нема решење из члана 137а став 1. овог закона или да обавља лимо сервис путничким возилом које није унето у решење из члана 137а став 1. овог закона дужан је и овлашћен да искључи путничко возило, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од 90 дана, као и да поднесе пријаву за привредни преступ установљен у члану 167. став 1. тач. 16) и 17) овог закона, односно

поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из члана 168. став 1. тач. 16) и 17) овог закона.

Инспектор, овлашћено лице аутономне покрајине и овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја, дужно је да без одлагања о предузетој мери из става 1. овог члана обавести Министарство унутрашњих послова.”.

Члан 23.

У члану 160. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Комунални полицајац у вршењу контроле над применом одредаба овог закона има право да зауставља и прегледа путничка возила, ако понашање или деловање возача који управља путничким возилом представља кршење одредаба овог закона из делокруга комуналне полиције.”.

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, речи: „из става 1. овог члана” замењују се речима: „из ст. 1. и 2. овог члана”.

Досадашњи ст. 3–5. постају ст. 4–6.

После досадашњег става 6, који постаје став 7, додаје се став 8, који гласи:

„На основи стоп таблице коју користи комунални полицајац исписан је текст: „СТОП КОМУНАЛНА ПОЛИЦИЈА”.

Члан 24.

У члану 161. после речи: „за послове саобраћаја” додају се запета и речи: „односно комунални полицајац”, а речи: „члану 160. став 2.” замењују се речима: „члану 160. ст. 7. и 8.”.

Члан 25.

У члану 166. тачка 3) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 3) додаје се тачка 4), која гласи:

„4) записник и потврда које сачињава комунални полицајац у вршењу контроле над применом одредаба овог закона из делокруга комуналне полиције којима се уређује такси превоз.”.

Члан 26.

У члану 167. став 1. после тачке 13) додају се тач. 13а) и 13б), које гласе:

„13а) за извршену услугу превоза не наплати искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар или цену из потврде о фиксној цени превоза у тренутку завршетка превоза (члан 91б став 4);

13б) пружа услуге супротно члану 92. став 2. тач. 1), 2) или 3) овог закона;”.

У тачки 15) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 15) додају се тач. 16)–19), које гласе:

„16) обавља лимо сервис, а нема решење за обављање лимо сервиса (члан 137а став 1);

17) лимо сервис обавља возилом чије регистарске ознаке нису унете у решење из члана 137а став 1. овог закона (члан 137в став 1);

18) лимо сервис обавља на начин који је супротан члану 137д став 1. овог закона;

19) пружа услуге супротно члану 137д став 11. тач. 1), 2) или 3) овог закона.”

У ставу 4. речи: „тачка 13)” замењују се речима: „тач. 13) и 16)”.

После става 4. додаје се став 5, који гласи:

„За привредни преступ из става 1. тач. 13а), 13б), 17) и 19) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера забране обављања делатности јавног превоза у друмском саобраћају у трајању од шест месеци до две године.”.

Члан 27.

У члану 168. став 1. после тачке 13) додају се тач. 13а) и 13б), које гласе:

„13а) за извршену услугу превоза не наплати искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар или цену из потврде о фиксној цени превоза у тренутку завршетка превоза (члан 91б став 4);

13б) пружа услуге супротно члану 92. став 2. тач. 1), 2) или 3) овог закона;”.

У тачки 15) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 15) додају се тач. 16)–19), које гласе:

„16) обавља лимо сервис, а нема решење за обављање лимо сервиса (члан 137а став 1);

17) лимо сервис обавља возилом чије регистарске ознаке нису унете у решење из члана 137а став 1. овог закона (члан 137в став 1);

18) лимо сервис обавља на начин који је супротан члану 137д став 1. овог закона;

19) пружа услуге супротно члану 137д став 11. тач. 1), 2) или 3) овог закона.”

У ставу 2. речи: „тач. 1), 2) и 13)” замењују се речима: „тач. 1), 2), 13) и 16)”.

У ставу 4. речи: „тачка 13)” замењују се речима: „тач. 13) и 16)”.

После става 4. додаје се став 5, који гласи:

„За прекршај из става 1. тач. 13а), 13б), 17) и 19) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера забране вршења делатности јавног превоза у друмском саобраћају у трајању од шест месеци до две године.”.

Члан 28.

У члану 169. став 1. тачка 26) мења се и гласи:

„26) не пријави прекид обављања делатности у року од два дана од дана пријаве у регистру привредних субјеката (члан 88. став 11);”.

Тач. 27), 29) и 30) бришу се.

После тачке 30) додају се тач. 30а), 30б) и 30в), које гласе:

„30а) издаје кровне ознаке без претходно прибављене сагласности општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја (члан 89а став 5);

30б) користи кровне ознаке без претходно прибављене сагласности општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја (члан 89а став 5);

30в) поставља рекламне паное и налепнице на којима се рекламира услуга лица које не поседује одобрење, сагласност или други акт надлежног органа, ако је одобрење, сагласност или други акт надлежног органа прописан као услов за обављање те делатности (члан 89а став 9);”.

Тачка 32) брише се.

У тачки 33) речи: „став 3” замењују се речима: „став 2.”.

Тачка 34) мења се и гласи:

„34) обавља такси превоз на територији јединице локалне самоуправе, а нема одобрење те јединице локалне самоуправе (члан 91. став 1);”.

После тачке 34) додају се тач. 34а), 34б) и 34в), које гласе:

„34а) не поступи у складу са чланом 91. став 2. овог закона;

34б) не поступи у складу са чланом 91. став 3. овог закона;

34в) не поступи у складу са чланом 91. став 4. овог закона;”.

Тачка 35) брише се.

Тачка 36) мења се и гласи:

„36) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење кровне ознаке, одобрења, такси дозволе, такси возила и друго омогући другим правним лицима, предузетницима или физичким лицима да обављају такси превоз (члан 92. став 1);”.

Тачка 37) мења се и гласи:

„37) таксиметар није подешен у складу са одлуком из члана 94. став 6. и ценовником из члана 94. став 7. овог закона (члан 94. став 8);”.

После тачке 46) додају се тач. 46а)–46е), које гласе:

„46а) се у возилу не налази документација из које се несумњиво може утврдити сврха, циљ и трајање путовања или начин обрачунавања цене превоза (члан 137д став 2);

46б) цену превоза обрачунава супротно члану 137д став 3. овог закона;

46в) обавља лимо сервис који није претходно уговорен у седишту превозника (члан 137д став 6);

46г) пре отпочињања превоза превоз није евидентиран у седишту превозника (члан 137д став 7);

- 46д) поступа супротно члану 137д став 8. овог закона;
- 46ђ) поступа супротно члану 137д став 9. овог закона;
- 46е) поступа супротно члану 137д став 10. овог закона;”.

Став 6. мења се и гласи:

„Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара казниће се физичко лице ако превоз обавља супротно одредбама члана 137д ст. 6, 8, 9. и 10. и члана 138. став 2. овог закона.”.

Члан 29.

У члану 170. став 1. тачка 30) мења се и гласи:

„30) не пријави сваку промену у погледу возила и возача за које су издате одговарајуће такси дозволе у року од 15 дана од дана настале промене (члан 88. став 10);”.

Тачка 31) мења се и гласи:

„31) приликом обављања превоза није укључен таксиметар, осим у случају када је превоз отпочео са такси стајалишта на локацијама од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе (члан 91б став 1);”.

После тачке 31) додаје се тачка 31а), која гласи:

„31а) не поступи у складу са чланом 91б став 2. овог закона;”.

Тачка 32) мења се и гласи:

„32) не изда рачун кориснику услуге такси превоза за обављени превоз који садржи назив и седиште такси превозника, датум, релацију или километражу и цену превоза (члан 91б став 5);”.

После тачке 32) додаје се тачка 32а), која гласи:

„32а) се у возилу којим се обавља такси превоз не налази неки од докумената прописаних у члану 93. овог закона;”.

У тачки 41) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 41) додају се тач. 42)–52), које гласе:

„42) путничко возило нема на бочним странама пословно име превозника и натпис „лимо сервис” (члан 137а став 3);

43) је путничко возило којим се обавља лимо сервис, а које је узето у закуп, дато у подзакуп (члан 137а став 8);

44) возач путничког возила не испуњава услове из члана 137а став 10. овог закона;

45) возач путничког возила нема лиценцу за обављање послова професионалног возача возила најмање D1 категорије (члан 137а став 11);

46) не пријави сваку промену у погледу седишта и возила (члан 137а став 12);

47) се за време обављања лимо сервиса у доњем десном углу ветробранског стакла возила не налази табла на којој је исписано пословно име превозника и речи „лимо сервис“ (члан 137в став 2);

48) се у возилу којим се обавља лимо сервис не налази неки од докумената из члана 137в став 3. овог закона;

49) поступа супротно члану 137г став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) или 8) овог закона;

50) возач путничког возила није у радном односу, нити радно ангажован код превозника (члан 137г став 2);

51) је закључен уговор супротно члану 137д став 1. овог закона (члан 137д став 4);

52) лимо сервис нуди на јавним површинама (путевима, трговима, такси или аутобуским стајалиштима и сл.) (члан 137д став 5);”.

У ставу 4. речи: „одредби члана 4. став 2.“ замењују се речима: „одредбама члана 4. став 2, члана 91б став 2, члана 93. и члана 137д став 5.”.

Члан 30.

У члану 171. после тачке 14) додају се тач. 14а) и 14б), које гласе:

„14а) такси превоз не обави најкраћом трасом до одредишта, односно путнику не препоручи повољнију трасу (члан 91в став 1);

14б) је такси возило у функцији јавног превоза, а такси возач није истакао кровну ознаку (члан 91в став 3);”.

Члан 31.

У члану 173. после тачке 5) додају се тач. 5а) и 5б), које гласе:

„5а) возач није у радном односу код привредног друштва (члан 87б став 5);

5б) је рекламни пано постављен тако да заклања кровну ознаку (члан 89а став 7);”.

У тачки 16) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 16) додаје се тачка 17), која гласи:

„17) возач путничког возила није у радном односу или радно ангажован код превозника (члан 137г став 2).”.

Члан 32.

После члана 173. додаје се члан 173а, који гласи:

„Члан 173а

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако два пута годишње не достави Министарству извештај о привредним субјектима који имају право да обављају лимо сервис (члан 137а став 15).

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај Инспектор ако у вршењу инспекцијског надзора не поступа у складу са чланом 147. тачка 11) овог закона.”.

Члан 33.

Јединица локалне самоуправе дужна је да акте донете на основу Закона о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 68/15, 41/18 и 44/18 – др. закон) којима се уређује такси превоз усклади са одредбама овог закона у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Јединица локалне самоуправе дужна је да акте које доноси на основу овлашћења из овог закона донесе у року од месец дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 34.

До доношења прописа из члана 33. став 1. овог закона примењиваће се прописи донети на основу Закона о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 68/15, 41/18 и 44/18 – др. закон) којима се уређује такси превоз, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 35.

Правна лица и предузетници који имају одобрење за обављање такси превоза дужни су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, с тим што је рок за усклађивање пословања у погледу услова из члана 5. овог закона, у делу којим се додаје члан 87в став 1. тач. 4) и 5), две године од дана ступања на снагу овог закона.

Правна лица и предузетници који обављају лимо сервис дужни су да своје пословање ускладе са одредбама члана 16. овог закона, у делу којим се додају чл. 137а и 137б и члан 137в став 1, којима су прописани услови за обављање лимо сервиса, у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 36.

Такси возач, који на дан ступања на снагу овог закона има статус такси возача, сматра се да испуњава услове из члана 5. овог закона, у делу којим се додаје члан 87б став 1. тач. 1)–3) и став 3.

Члан 37.

Возила такси превозника која на дан ступања на снагу овог закона имају статус такси возила, сматра се да испуњавају услов у погледу броја возила у оквиру дозвољеног броја.

Члан 38.

На поступке који нису окончани до дана ступања на снагу овог закона примењиваће се одредбе Закона о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 68/15, 41/18 и 44/18 – др. закон), осим на поступке покренуте по

захтеву за издавање одобрења за обављање такси превоза, на које ће се примењивати одредбе овог закона.

Члан 39.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе Закона о туризму („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 99/11 – др. закон, 93/12 и 84/15) којима се уређује лимо сервис.

Члан 40.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о државној припадности и упису пловила

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о државној припадности и упису пловила, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 150

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о државној припадности и упису пловила

Члан 1.

У Закону о државној припадности и упису пловила („Службени гласник РС”, бр. 10/13 и 18/15), у члану 2. став 2. после речи: „бродове” додају се речи: „и пловила која користе специјална и посебне јединице полиције која имају уграђено наоружање”.

Члан 2.

После члана 10. додаје се члан 10а који гласи:

„Члан 10а

Име брода унутрашње пловидбе са сопственим погоном, ознака брода унутрашње пловидбе без сопственог погона, техничког пловног објекта и непокретне платформе, име поморског брода, ознака поморског техничког пловног објекта, ENI број брода унутрашње пловидбе, IMO број поморских пловила, лука уписа пловила, други знакови распознавања одређених техничким правилима за пловила, регистарски број за идентификацију чамца и плутајућег објекта унутрашње пловидбе, односно поморског

пловила, који су одређени решењем министарства, не могу се истицати, преправљати и замењивати именима, ознакама, ЕНІ бројевима, ИМО бројевима, односно регистарским бројевима за идентификацију који нису одређени за та пловила.”.

Члан 3.

У члану 40. после става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„После уписа поморског брода из става 2. овог члана, призната организација издаје сведочанство, односно бродске исправе за тај брод под истим условима као и надлежни орган државе у чијем је уписнику бродова тај брод био уписан, под условом да разлози због којих су прописани посебни услови или одобрена изузећа и даље важе.

Приликом обнове, продужења важности сведочанстава, односно бродских исправа, призната организација неће захтевати другачије услове од оних који су важили у држави у чијем је уписнику брод био уписан, ако су ти услови остали непромењени.”.

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 4.

У члану 60. став 1. после речи: „поступак и”, реч: „закључком” замењује се речју: „решењем”.

У ставу 2. речи: „сматраће се да је одустао од поднете пријаве, а”, бришу се, а после речи: „уписник ће”, реч: „обуставити” замењује се речју: „прекинути”.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Одредбе овог члана се примењују и на упис јахти, чамаца и плутајућих објеката.”.

Члан 5.

Члан 75. мења се и гласи:

„Члан 75.

На поступак уписивања пловила у уписнике пловила прописаних овим законом примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, ако овим законом није другачије прописано.

На поступак издавања јавних исправа и вођења евиденција прописаних овим законом примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак.”.

Члан 6.

У члану 77. став 1. мења се и гласи:

„У поступку уписивања у уписник бродова орган који води уписник бродова доноси одлуке у облику решења када одлучује о праву, обавези или правном интересу странке, док закључком одлучује о питањима која се односе на управљање поступком и када овим законом није одређено да се доноси решење.”.

Члан 7.

У члану 88. став 3. после речи: „одбациће се” додаје се реч: „решењем”.

Члан 8.

У члану 104. став 5. реч: „закључак” замењује се речју: „решење”, а реч: „коначан” замењује се речју: „коначно”.

Члан 9.

У члану 113. додаје се став 2. који гласи:

„Одредбе чл. 109–112. овог закона не примењују се на:

- 1) теретне поморске бродове мање од 500 ВТ;
- 2) ратне бродове и јавна пловила;
- 3) бродове без сопственог погона, бродове који су изграђени од дрвета, јахте које се користе за рекреацију, спорт и разоноду и рибарске бродове;
- 4) бродове који после испоруке и завршетка градње немају важећа сведочанства издата у складу са законом којим се уређује поморска пловидба и међународним конвенцијама усвојеним од стране Међународне поморске организације и Међународне организације рада, од стране надлежних органа државе у чији су уписник били уписани;
- 5) бродове којима је забрањен улазак у луке држава чланица Европске уније у складу са прописима у периоду од последње три године пре подношења захтева за упис у домаћи уписник поморских бродова;
- 6) бродове који су били задржани због инспекцијске контроле од стране лучких власти у луци једне од држава потписница Париског Меморандума о разумевању о контроли државе луке, усвојеног 1982. године из разлога што не испуњавају захтеве у погледу безбедности, заштите и спречавања загађења у вези са градњом и опремањем бродова у складу са међународним конвенцијама;
- 7) путничке бродове на редовним линијама у оквиру Европске уније или редовним међународним линијама који не испуњавају захтеве утврђене прописима о безбедности и стандардима за путничке бродове више од једанпут у последње три године од тренутка подношења захтева за упис у национални уписник поморских бродова.”.

Члан 10.

Члан 151. мења се и гласи:

„Члан 151.

Ако се брод који је био брисан из уписника бродова због тога што је пропао или се претпостављало да је пропао или ако је из других разлога брисан из уписника или због тога што је био проглашен ратним, односно поморским пленом поново уписује у уписник бродова, орган који води уписник ће донети решење о поновном упису брода са свим оним подацима и уписаним правима из уписника са којима је раније био уписан, а који су важили у часу брисања брода и о томе обавестити власника брода и сва остала лица у чију корист је било уписано неко право на броду.

Брод који је био брисан из домаћег уписника ради уписа у страни уписник бродова, може поново да се упише у домаћи уписник бродова под условом да је у

складу са прописом којим се утврђује највиша допуштена старост бродова за први упис у један од уписника бродова.

Брод који је био брисан из домаћег уписника бродова, ради трајног повлачења из пловидбе или ради уписа у уписник чамца и плутајућих објеката, може поново да се упише у домаћи уписник бродова под условом да је променио намену и да је утврђено да је способан за пловидбу у складу са прописом којим су утврђена техничка правила и под условом да је у складу са прописом којим се утврђује највиша допуштена старост бродова за први упис у један од уписника бродова.

Поновни упис брода из става 2. овог члана у домаћи уписник бродова дозволиће орган који води уписник бродова ако су уз предлог за поновни упис приложене исправе из члана 107. став 1. тач. 1)–10) овог закона.

Поновни упис брода из става 3. овог члана у домаћи уписник бродова дозволиће орган који води уписник бродова ако су уз предлог за поновни упис приложене исправе из члана 107. став 1. тач. 1)–8) и тачке 10) овог закона.”.

Члан 11.

У члану 158. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, у случају чамца, плутајућег објекта и другог пловила који су одлуком суда или државног органа надлежног за управљање одузетом имовином дати на коришћење у складу са законом којим се уређује одузимање имовине проистекле из кривичног дела, упис тих пловила може се извршити и на захтев корисника коме је то пвило дато на коришћење.”.

Досадашњи ст. 2–4. постају ст. 3–5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. после речи: „промене” додају се речи: „ако се о томе не води службена евиденција”.

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Члан 12.

У члану 159. став 1. тачка 8) тачка и запета замењују се тачком, а тачка 9) брише се.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Власник уз захтев за први упис чамца, односно плутајућег објекта који подноси сведочанство о градњи чамца или плутајућег објекта као исправу којом се доказује право својине на чамцу, односно плутајућем објекту дужан је да, поред сведочанства о градњи чамца, односно плутајућег објекта, поднесе и одговарајући уговор о градњи или уговор о вршењу услуге градње и рачуне о куповини одговарајућих материјала неопходних за градњу чамца, односно плутајућег објекта.”.

Досадашњи ст. 2–6. постају ст. 3–7.

Члан 13.

У члану 166. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Уз захтев за поновни упис чамца, односно плутајућег објекта који је био уписан у домаћи уписник власник подноси исправе прописане чланом 159. став 1. тач. 1), 2), 4), 5) и 8).”.

Члан 14.

Изнад члана 185. додаје се назив главе ПРИВРЕДНИ ПРЕСТУПИ и члан 184а који гласе:

„ПРИВРЕДНИ ПРЕСТУПИ

Члан 184а

Новчаном казном од 100.000,00 до 1.000.000,00 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице ако истиче, преправља и замењује имена, ознаке, ЕНИ бројеве, ИМО бројеве, регистарске ознаке за идентификацију на пловилима, друге знакове распознавања одређених техничким правилима за пловила који нису додељени тим пловилима (члан 10а).

Новчаном казном од 20.000,00 до 80.000,00 динара казниће се и одговорно лице у правном лицу или привредном друштву које изврши преступ из става 1. овог члана.”.

Члан 15.

У члану 185. став 1. после тачке 17) додаје се тачка 17а) која гласи:

„17а) ако одмах писменим путем не обавести лучку капетанију у чији је уписник брод уписан о промени или престанку испуњености услова из члана 42. става 1. и не врати бродско сведочанство (члан 42. став 5);”.

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Новчаном казном од 50.000,00 до 300.000,00 динара казниће се предузетник који изврши прекршај из става 1. овог члана.”.

Члан 16.

У члану 186. после тачке 3) додаје се тачка 4) која гласи:

„4) истакне преправљено и замењено име, ознаке, ЕНИ број, ИМО број, регистарске бројеве за идентификацију на пловилима и друге знакове распознавања одређене техничким правилима за пловила који нису додељени тим пловилима (члан 10а).”.

Члан 17.

Члан 187. мења се и гласи:

„Члан 187.

Новчаном казном од 10.000,00 до 80.000,00 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) управља бродом на коме је истакнуто преправљено и замењено име, ознака, ЕНИ број, ИМО број, регистарски број за идентификацију на пловилима и други знакови

распознавања одређени техничким правилима за пловила који нису одређена тим пловилима (члан 10а);

2) на пловилу нема истакнуто име или ознаку (члан 12. ст. 1. и 2);

3) на чамцу, односно плутајућем објекту нема истакнут регистарски број за идентификацију (члан 12. став 3);

4) не пријави надлежној лучкој капетанији сваку промену података који се уносе у уписник (члан 158. став 5).”.

Члан 18.

Министарство ће Европској комисији достављати кратки годишњи извештај који садржи статистичке податке о преносу уписа бродова из уписника држава чланица Европске уније у домаћи уписник и потешкоћама које се појаве у вези са спровођењем тих уписа.

Члан 19.

У члану 42. став 6, члану 43. став 2, члану 56. став 2, члану 83. став 8, члану 87. став 7, члану 144. став 2, члану 146. став 6. и члану 152. реч: „сходно” брише се.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о поморској пловидби

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о поморској пловидби, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Другој седници Другог редовног заседања, 26. октобра 2018. године.

ПР број 151

У Београду, 29. октобра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о поморској пловидби

Члан 1.

У Закону о поморској пловидби („Службени гласник РС”, бр. 87/11, 104/13, 18/15 и 113/17 – др. закон), у члану 4. став 1. после тачке б) додаје се тачка ба) која гласи:

„6а) *брото тонажа брода* је бруто тонажа (ВТ) израчуната у складу са прописима о баждарењу брода садржана у Додатку I Међународне конвенције о баждарењу бродова из 1969. године, са изменама и допунама;”.

После тачке 19) додаје се тачка 19а) која гласи:

„19а) *Load Lines Конвенција* је Међународна конвенција о теретним линијама из 1966. године са накнадним изменама и допунама;”.

У тачки 21) после речи: „бродова” додају се речи: „са накнадним изменама и допунама;”.

После тачке 32) додаје се тачка 32а) која гласи:

„32а) *опасан материјал* је било који материјал или супстанца која може довести до стварања опасности по људско здравље и животну средину;”.

После тачке 41) додаје се тачка 41а) која гласи:

„41а) *постројење за рециклирање бродова* је утврђени простор који представља локацију, која се користи за рециклирање бродова;”.

После тачке 45) додаје се тачка 45а) која гласи:

„45а) *рециклирање бродова* је потпуно или делимично растављање брода у постројењу за рециклирање бродова како би се искористили саставни делови и материјали за прераду, припрему за поновну употребу, уз обезбеђивање управљања опасним и другим материјалима који укључује повезане поступке као што су складиштење и третман компоненти и материјала на лицу места, али не и њихова даља прерада или одлагање у одвојеним постројењима;”.

У тачки 50) после речи: „мору” додају се речи: „са накнадним изменама и допунама;”.

У тачки 51) реч: „сертификата” замењује се речју: „сведочанстава”.

Члан 2.

У члану 7. после става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Министарство ће једном у седам година пријавити органе и организације из става 1. овог члана за ИМО план контроле рада држава чланица (ИМО Audit Scheme) у складу са ИМО Резолуцијом А.974(24).

Ако се поморски бродови који вију заставу Републике Србије налазе на црној листи, или две године узастопно на сивој листи, које се објављују у годишњем извештају Париског меморандума о разумевању и контроли државе луке (у даљем тексту: Париски меморандум), министарство ће Европској комисији најкасније четири месеца после објављивања извештаја Париског меморандума доставити извештај о вршењу својих дужности државе заставе којим се утврђују и анализирају недостаци и главни разлози неусклађености који су проузроковали забрану пловидбе домаћих бродова, а што је за последицу имало стављање Републике Србије на црну или сиву листу.”.

Члан 3.

После члана 9. додаје се члан 9а који гласи:

„Члан 9а

Министарство је дужно да Европској комисији и државама чланицама Европске уније за домаћи брод учини доступним податке о:

- 1) броду (име, ИМО број и др.);
- 2) датуму прегледа, укључујући ванредне прегледе ако су вршени;
- 3) признатим организацијама које врше сертификацију и класификацију брода;
- 4) надлежном органу државе луке који је извршио преглед брода и датуму извршеног прегледа;
- 5) резултатима инспекцијских прегледа државе луке (недостаци прегледа и забране пловидбе);
- 6) поморским несрећама;
- 7) бродовима који су престали да плове под домаћом заставом у претходних 12 месеци.”.

Члан 4.

У члану 17. став 1. после тачке 7) додаје се тачка 7а) која гласи:

„7а) рециклирањем бродова;”.

Члан 5.

У члану 18. став 6. тачка 1) после речи: „средине” додају се речи: „и рециклирања бродова;”.

У тачки 3) после речи: „средине;” додају се речи: „рециклирање бродова;”.

Члан 6.

У члану 19. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Министарство одобрава прво издавање сведочанства о изузећу.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. речи: „става 4.” замењују се речима: „става 5.”.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 7. речи: „става 4.” замењују се речима: „става 5.”.

После досадашњег става 6. који постаје став 7. додају се ст. 8–13. који гласе:

„Уговором из става 5. овог члана утврђује се финансијска одговорност признате организације у случају да је правоснажном судском или арбитражном одлуком утврђена одговорност министарства за штету која је настала услед поморске несреће, као и да за захтеве за накнаду штете оштећених страна због материјалне штете, телесних повреда или за случај смрти, за које је на суду доказано да су проузроковани намером или пропуштањем или крајњом непажњом признате организације, њених запослених, заступника или других лица који раде у име признате организације, министарство има право на накнаду штете од признате организације у висини коју је, према пресуди суда, призната организација проузроковала.

Висина накнаде за телесну повреду или за случај смрти из става 8. овог члана, коју министарство има право да надокнади од признате организације зато што је одлуком суда утврђено да је проузрокована намером или пропуштањем или крајњом непажњом признате организације, може се уговором ограничити на максимални износ при чему тај износ мора износити најмање четири милиона евра у динарској противвредности.

Висина накнаде за материјалне штете из става 8. овог члана, коју министарство има право да надокнади од признате организације зато што је одлуком суда утврђено да је проузрокована намером или пропуштањем или грубом непажњом признате организације, може се уговором ограничити на максимални износ при чему тај износ мора износити најмање два милиона евра у динарској противвредности.

У уговору из става 5. овог члана уносе се и одредбе да министарство или непристрасни орган или организација коју овласти министарство, врши редовну контролу рада признате организације сваке две године у вези са обављањем послова за које је министарство овластило признату организацију у складу са овим законом, као и одредбе које се односе на вршење ненајављених и детаљних прегледа бродова, одредбе о захтевима министарства да призната организација има представништво у Републици Србији које има својство правног лица за које су надлежни домаћи судови, као и одредбе о обавезном извештавању о битним подацима о поморској флоти у класи, као и о изменама и повлачењима класе.

Министарство обавештава Европску комисију ако утврди да је призната организација која је овлашћена да врши технички надзор над поморским бродовима у складу са одредбама овог закона, издала сведочанства, односно бродске исправе у вези са статутарном сертификацијом поморских бродова, а који не испуњавају одговарајуће захтеве међународних конвенција и Техничких правила или ако постоје било какви недостаци на поморском броду коме је издато важеће сведочанство о класи поморског брода.

Министарство обавештава Европску комисију о подацима из става 12. овог члана у случају кад брод озбиљно угрожава безбедност и животну средину или ако је такво поступање признате организације учињено са намером.”.

Члан 7.

После члана 19. додаје се члан 19а који гласи:

„Члан 19а

Министарство може да поднесе Европској комисије писани захтев да се одузме признање признатој организацији у коме наводи детаљне разлоге за предложено одузимање признања и прилаже сва потребна документа као доказе на којима заснива свој захтев које разврстава и означава бројевима на одговарајући начин.

Разлози из става 1. овог члана могу да буду:

- 1) неиспуњавање прописаних мера које су проузроковале опасност за безбедност и загађење морске средине;
- 2) озбиљни пропусти у спровођењу мера безбедности и за спречавање загађења морске средине које су проузроковале опасност;
- 3) неплаћање новчаних казни;

4) анализе поморских несрећа у којима су учествовали бродови које је класификовала призната организација;

5) понављање недостатака, размере у којима је флота у класи признате организације угрожена;

б) непредузимање превентивних и корективних мера и други слични разлози.

Поступци везани за одузимање признања признатим организацијама које врше технички надзор над поморским бродовима сматрају се поверљивим и пословном тајном.

Приликом обављања послова који се односе на признате организације министарство не може да објављује податке којима располаже или до којих дође разменом података са другим органима и организацијама, као ни податке који су обухваћени пословном тајном.

Признате организације или друга лица која доставе податке дужни су да наведу који се документи сматрају поверљивим.”.

Члан 8.

У члану 40. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Бродске исправе и књиге из ст. 1. и 2. овог члана могу се издавати и водити и у електронском облику под условом и на начин који је уређен уговором између министарства и признате организације.”.

Досадашњи ст. 3–5. постају ст. 4–6.

Члан 9.

У члану 59. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) би се ефикасније вршила обука помораца у складу са утврђеним планом и програмом рада и ако је то потребно због посебне врсте дужности или програма оспособљавања који захтева вршење дужности ноћу, а надлежни органи утврде да ноћни рад не штети његовом здрављу;”.

Члан 10.

У члану 67. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Одобрење из става 1. овог члана издаје се на период од пет година и коначно је у управном поступку.”.

Досадашњи ст. 3–6. постају ст. 4–7.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 8. речи: „става 6.” замењују се речима: „става 7.”.

Члан 11.

После члана 67и додаје се члан 67ј који гласи:

„Члан 67ј

На поступак издавања и одузимања одобрења за обављање послова посредовања при запошљавању помораца и поступак издавања јавних исправа и вођења евиденција прописаних овим законом примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак.”.

Члан 12.

У члану 69а после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Приликом закључења и извршења уговора о осигурању не може да се врши притисак на поморца да прихвати исплату мању од уговореног износа.”.

У досадашњем ставу 2. који постаје став 3. додају се тач. 5)–7), које гласе:

„5) када је због дуготрајног инвалидитета поморца отежана процена целокупне накнаде на коју поморац има право, поморцу се врши привремена исплата како би се избегле непотребне тешкоће;

6) да захтев за уговорену накнаду поднесе лично поморац, законски наследник, представник поморца или именовани корисник;

7) да се исплатама поморца не доводе у питање друга законска права при чему послодавац може исплате пребити са свим накнадама штете које произилазе из било ког другог захтева које поморац има према послодавцу ако произилазе из исте ситуације.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. после тачке 7) додају се тач. 8) и 9) које гласе:

„8) податке о лицу за контакт надлежног за поступање по уговорним захтевима поморца (име и презиме лица за контакт, назив и адреса осигуравача или пружаоца другог финансијског јемства, број телефона, факса, e-mail, интернет страница осигуравача или пружаоца другог финансијског јемства);

9) потврду издаваоца полисе или другог финансијског јемства да јемство испуњава прописане стандардне захтеве.”.

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Полиса осигурања или друго финансијско јемство важи до рока на који је издато, осим ако издавалац полисе осигурања или другог финансијског јемства најмање 30 дана пре престанка њеног важења не обавести министарство о краћем року важења.”.

Члан 13.

У члану 84в став 5. реч: „ћириличким” замењују се речју: „латиничким”.

Члан 14.

После члана 89. додаје се члан 89а који гласи:

„Члан 89а

Полиса осигурања или исправа о другом финансијском јемству из члана 89. став 7. овог закона мора да садржи следеће податке:

- 1) име брода;
- 2) луку уписа брода;
- 3) позивни знак брода;
- 4) ИМО број брода;
- 5) пословно име и седиште осигуравача или пружаоца финансијског јемства;
- 6) податке о лицима за контакт која су надлежна за поступање са захтевима поморца за помоћ (име и презиме лица за контакт, назив и адреса осигуравача или пружаоца другог финансијског јемства, број телефона, факса, e-mail, интернет страница осигуравача или пружаоца другог финансијског јемства);
- 7) име бродара, односно бродарске компаније;
- 8) рок важења;
- 9) потврду издаваоца полисе или другог финансијског јемства да јемство испуњава прописане захтеве.

Средства која се обезбеђују из осигурања или финансијског јемства морају да буду довољна за покривање трошкова за неисплаћене зараде и остале преузете обавезе које послодавац мора да исплати поморцу у складу са уговором о раду поморца и овим законом, за најмање четири месеца неисплаћених зарада и четири месеца свих неостварених права, неопходних трошкова поморца који укључују и трошкове репатријације, као и основних потреба поморца који укључују храну, одећу ако је потребно, смештај, залихе питке воде, горива потребног за преживљавање на броду, потребну здравствену заштиту и друге неопходне трошкове до повратка поморца кући.

Средства која се обезбеђују из осигурања или финансијског јемства морају да буду довољна и за покривање трошкова у случају напуштања поморца од стране бродара, односно поморске компаније.

Поморац се сматра напуштеним у случају када бродар, односно бродска компанија крши одредбе уговора о раду поморца, ако не покрије трошкове репатријације, не пружи поморцима неопходну помоћ која укључује одговарајућу храну, смештај, залихе питке воде, горива за преживљавање на броду и потребну здравствену заштиту или на други начин једнострано прекине да испуњава своје обавезе према поморцу, укључујући и неисплаћивање уговорене зараде најмање два месеца.

Исплата потраживања помораца одобрава се одмах на захтев поморца или његовог именованог представника са потребним обавештењима о праву на помоћ.

Ако је покриће потраживања из полисе осигурања или другог финансијског јемства обезбеђено од стране више осигуравача или пружаоца финансијског јемства, свака појединачна исправа мора се налазити на броду.”.

Члан 15.

У члану 90. став 3. после речи: „превоз” додају се речи: „по правилу авионом, превоз личних ствари”.

Члан 16.

После члана 163. додаје се назив одељка и чл. 163а, 163б, 163в, 163г, 163д, 163ђ, 163е, 163ж и 163з, који гласе:

„7. Рециклажа поморских бродова

Члан 163а

На новом броду за који је уговор о градњи потписан 31. децембра 2018. године и касније, или који нема уговор о градњи, а кобилица је постављена и у сличној је фази градње после 31. децембра 2018. године или који се испоручује после 31. децембра 2021. године не могу да се уграђују опасни материјали који су забрањени или чија је употреба ограничена у складу са Техничким правилима.

Брод из става 1. овог члана мора да има попис опасних материјала у којем се наводе опасни материјали који су саставни део структуре брода или његове опреме, као и место где се налазе на броду и приближне количине тих материјала.

Попис опасних материјала је специфичан за сваки брод и мора да обезбеди доказе да је сачињен у складу са одговарајућим смерницама ИМО-а, као и да се поштују забране или ограничења употребе опасних материјала на броду које проверава призната организација.

Члан 163б

Постојећи поморски брод чији је век трајања истекао рециклира се ради безбедности, заштите здравља људи и спречавања загађења морске средине у постројењима за рециклирање бродова, који испуњавају прописане захтеве, које овласти надлежни орган за заштиту животне средине и који су уврштени у Европски попис постројења за рециклажу бродова.

Рециклажи поморских бродова не подлежу ратни бродови, јавни бродови и бродови бруто тонаже мање од 500 ВТ.

Члан 163в

Власник брода који је намењен за рециклажу мора да обезбеди да се тај брод рециклира само у овлашћеним постројењима за рециклирање бродова која испуњавају прописане захтеве, која су укључена у Европску листу постројења за рециклирање брода, да има сведочанство о спремности брода за рециклирање издато од признате организације пре рециклирања брода и после пријема плана рециклирања брода.

Власник брода је дужан да приликом припреме брода за рециклажу оператеру постројења за рециклирање брода достави податке за брод који су неопходни за израду плана рециклирања брода и да достави писмено обавештење министарству и признатој организацији о намери рециклирања брода које садржи попис опасних материјала и све друге неопходне податке о броду који је намењен за рециклажу.

Власник брода је дужан да обезбеди да танкери намењени за рециклажу брода стигну у постројење за рециклажу бродова са припремљеним теретним танковима и пумпним станицама у стању које омогућава безбедно извођење лакозапалјивих радова на броду.

Начин припреме брода за рециклажу брода утврђује се Техничким правилима.

Члан 163г

Приликом вршења основног прегледа новог брода између осталог проверава се да ли брод испуњава захтеве који се односе на попис опасних материјала у складу са Техничким правилима.

Приликом вршења редовног прегледа постојећег брода између осталог проверава се да ли брод испуњава захтеве који се односе на попис опасних материјала у складу са Техничким правилима.

Приликом вршења ванредног прегледа постојећег брода између осталог проверава се да ли брод после претрпљене хаварије или утврђеног недостатка после поправке или обнове конструкције, опреме, уређаја и материјала на начин да обезбеди да брод испуњава захтеве који се односе на попис опасних материјала у складу са Техничким правилима.

Када се брод повлачи из употребе и пре почетка рециклирања брода призната организација врши завршни преглед брода којим проверава да ли је попис опасних материјала сачињен у складу са овим законом и Техничким правилима, да ли план за рециклирање брода садржи информације из члана 163а овог закона и да ли је постројење за рециклажу брода уврштено у Европски попис постројења за рециклажу бродова.

Врсте прегледа бродова у сврху рециклирања, као и рокови за њихово вршење прописују се Техничким правилима.

Члан 163д

Брод из члана 163б став 1. овог закона мора да има сведочанство о попису опасних материјала које се допуњује пописом опасних материјала, које издаје призната организација после извршеног основног и ванредног прегледа брода на период од највише пет година.

У случају да се почетни и завршни преглед брода од стране признате организације врше у исто време, брод не мора да има сведочанство из став 1. овог члана, а призната организација издаје само сведочанство о спремности брода за рециклирање.

Ако је призната организација издала сведочанство на период краћи од пет година, она може да продужи важност истог за додатни период који не прелази пет година.

Сведочанство престаје да важи пре истека рока на који је издато ако:

- 1) стање брода не одговара подацима у сведочанству;
- 2) попис опасних материјала није уредно ажуриран у делу који се односи на промене у конструкцији и опреми брода;
- 3) поновни преглед није завршен у прописаним роковима.

Члан 163ђ

Поморски брод који се рециклира мора да има сведочанство о спремности брода за рециклирање које се допуњава са пописом опасних материјала и планом рециклирања брода, које издаје призната организација после извршеног завршног прегледа брода у складу са овим законом и Техничким правилима.

Сведочанство из става 1. овог члана издаје се на период од највише три месеца и може се изузетно продужити за тачно одређено путовање у постројење за рециклирање бродова. Сведочанство ће престати да важи пре рока на који је издато ако стање брода битно не одговара подацима из сведочанства о попису.

Издавање, овера, рок важења сведочанства у сврху рециклаже брода прописује се Техничким правилима.

Члан 163е

Призната организација ће на захтев надлежног органа државе у којој је смештено постројење за рециклирање бродова доставити потребне податке које је добила од власника брода, као и податке о:

- 1) датуму уписа брода у домаћи уписник;
- 2) идентификационом броју брода (ИМО број);
- 3) броју оплате на новоизграђеном броду;
- 4) имену и врсти брода;
- 5) луци уписа брода;
- 6) имену и адресу власника брода;
- 7) ИМО јединственом броју компаније и власника поморског брода;
- 8) имену и адреси бродара;
- 9) имену признате организације која је класификовала брод;
- 10) техничким подацима о броду (укупна дужина, ширина, висина, LDT, бруто и нето тонажа, као и врста и број обртаја мотора).

Брод који долази у луке држава чланица Европске уније дужан је да на захтев надлежних органа те државе достави копије сведочанства о попису опасних материјала или сведочанства о спремности брода за рециклирање.

Члан 163ж

Пре почетка рециклирања брода оператер постројења за рециклирање брода је дужан да сачини план рециклирања брода који обухвата сва питања која су специфична за брод која нису обухваћена планом постројења за рециклирање брода или који захтевају посебне поступке.

Оператер из става 1. овог члана је дужан да достави план за рециклирање брода, после његовог одобрења, власнику брода, министарству и признатој организацији, да обавести министарство и признату организацију да је спреман за почетак рециклирања брода, достави потврду о извршеној рециклажи признатој организацији која је издала сведочанство о спремности брода за рециклирање, која укључује и податке о инцидентима и несрећама са штетним деловањем на здравље људи и животну средину ако је штетног деловања било.

Припрема плана рециклирања брода прописује се Техничким правилима.

Члан 163з

Министарство доставља на сваке три године електронским путем, а најкасније девет месеци после истека трогодишњег периода извештавања, Европској комисији извештај који садржи:

1) списак бродова који вију заставу Републике Србије за које је издато сведочанство о спремности брода за рециклирање, као и име компаније за рециклирање брода и локација постројења за рециклирање брода како је наведено у сведочанству о спремности брода за рециклирање;

2) списак бродова који вију заставу Републике Србије за које је примљен извештај о завршетку рециклирања;

3) информације у вези са незаконитим рециклирањем бродова, казнама и пратећим активностима које су предузеле надлежни органи Републике Србије.

Први електронски извештај обухвата период од дана приступања Републике Србије Европској унији до краја првог редовног трогодишњег извештајног периода.

Министарство ће сарађивати са надлежним органима држава чланица Европске уније, као и надлежним органима трећих земаља који су одговорни за постројења за рециклирање бродова, како би се спречило кршење одредаба о рециклирању брода.

Министарство одређује лица одговорна за сарадњу из става 3. овог члана.

Министарство ће одредити једно или више лица за контакт одговорних за информисање или саветовање физичких или правних лица која се баве питањима рециклирања бродова.

Одредбе чл. 163а–163ж овог закона примењују се и на рециклирање бродова унутрашње пловидбе.”.

Члан 17.

После члана 178. додаје се члан 178а који гласи:

„Члан 178а

Инспектор признате организације из члана 178. став 3. овог закона у вршењу надзора над радним и животним условима помораца на поморском броду има право да задржи поморски брод ради отклањања недостатака које утврди, а који се односе на услове живота и рада помораца, као и да врши надзор на захтев државе луке.

Министарство успоставља систем којим се обезбеђује ефикасно вршење послова инспектора признате организације из става 1. овог члана, што обухвата и пружање информација о свим домаћим и међународним прописима који се примењују.

Министар прописује циљеве и смернице за рад инспектора признатих организација, који врше надзор над радним и животним условима помораца на поморском броду, као и поступке којим се ти циљеви и стандарди постижу.

На питања инспекцијског надзора које врши инспектор признате организације са којом је министарство закључило уговор у складу са одредбама МЛС Конвенције која нису уређена овим законом, сходно се примењује закон којим се уређује инспекцијски надзор.”.

Члан 18.

У члану 195. став 1. после тачке 3) додаје се тачка 4) која гласи:

„4) ако рециклира брод у постројењу за рециклирање бродова које није овлашћено, не испуњава прописане захтеве и које није укључено у Европску листу постројења за рециклирање брода и које нема сведочанство о спремности брода за рециклирање (члан 163в став 1)“.

Члан 19.

У члану 196. став 1. после тачке 14) додају се тач. 15) и 16) које гласе:

„15) ако брод нема сведочанство о попису опасних материјала (члан 163д);

16) ако брод који се рециклира нема сведочанство о спремности за рециклирање (члан 163ђ став 1).“.

Члан 20.

У члану 206. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Министарство ће обавестити Европску комисију о одређеним лицима за контакт која су одговорна за информисање или саветовање физичких и правних лица која се односе на рециклирање бродова, као и о свим променама тих података.“.

Члан 21.

У члану 210. став 1. речи: „став 5.“ замењују се речима: „став 4.“.

Члан 22.

Привредна друштва која су до дана ступања на снагу овог закона стекла одобрења за обављање послова посредовања при запошљавању помораца, дужна су да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона прибаве нова одобрења у складу са одредбама овог закона.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, осим одредбе члана 7. овог закона која ће се примењивати од дана пријема Републике Србије у пуноправно чланство Европске уније.